

چاپی سیئہم

بختہ و ہر ترین نافرہ ت لہ حمہ اندا

عائیز ئہ لقہ رہنی
وہر گپڑانی: نیاز مہستی

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

به ختہ وہ رترین

نافرہ ت

لہ جیہاندا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به خسته و درترین تافرهت له جیهاندا

نووسینی: د. عائز ټهلقهره‌نی

وہرگیڑانی: نیاز مہستی

نه خشه سازی ناوه وه: زهردهشت کاوانی

کتابخانہی حاجی قادری کوہی

به ریو به ری گشتی: محمد خضر احمد 07504671394 – 07824671394

به ریو به ری هونه ری: مصطفی محمد کوردی 07509998182

فہرست نویس: کتب خانہ حاجی قادری کوئی / M.Ktebxana/

ٺٽي ۾: کٽيبخانه ي حاجي قادري، کوئي M.Ktebxana

لقى یہ کہم: چوارریانی شیخ مہ جمود - بہرانبہر مزگہوتی مہ جمود عہ لاف

لقى دوووم: بهرانبەر دەرگای قهلا - بازارى پۇشنىبىرى

نیمیل: mdmaktaba@gmail.com

خسته سازی بهرگ: ئیبراهیم صالح

وانه: ١٤ * ٢١

ماپی سیئہم: ۲۰۲۵ز - ۱۴۴۵ک

۱۰۰۰:

خ: . . . 0

۳۳۴ : ۵۲۹

له به ر یو به رایه تی گشتی کتێخان گشتیه کان/ هه ریمی کوردستان،

ژماره سیاردنی (۹۲۷) سی سالی (۲۰۱۹) سی پیدراوه.

به خته وه رترین

نارفروست

له جیهاندا

نووسینی

عائیز ئه لقه ره نی

وه رگیڕانی

نیاز مهستی

پیشکشه

• به هه موو ئه و خوشکه موسلمانانه ی که به خودا پازین و ئیسلام به ئاینی خو یان ده زانن و شایه قی ده ده ن موحه ممه د پیغه مبه ره ﷺ.

• به گشت ئه و ئافره تانه ی پښه ی پاستییان گرتووه و هه لگری په یامی پاستیین.

• به هه موو ئه و په روه رده کارانه ی به وشه کانیا ن ده کۆشن و پاریزکاری له ره وشتی خو یان ده که ن، دل و ده روونی خو یان پاکژده که نه وه.

• به گشت ئه و دایکانه ی مندا له کانی خو یان له سه ر پاریزکاری (تقوی) په روه رده ده که ن، له سه ر سوننه ت گه وره یان ده که ن و کارو کرده وه ی په سه ندیا ن لا خو شه ویست ده که ن.

”
بۆ گشت ئافره تیکی غه مبار و دلته نگ:

دلخۆش و شادمان به، سه باره ت به نزیک بوونه وه ت له ده روویک و،
چاودیری خودایی و گه وره یی پاداشت و داپۆشینى تاوانه کانت.

“

پیشهکی نووسەر

سوپاس و ستایش بۆ پهروه رینهری جیهان،
 دروود و سهلام بۆ گیانی پاکی پیغه مبهری ﷺ
 خودا ﷻ و بنه ماله و یاوه ران و شوینکه وتوو،
 پاشان:

ئهم کتێبه وا له ئافرهت ده کات به ئاینه که ی
 خۆی دلخۆش بێت، به فەزڵ و به خەششی خودا ﷻ که یفخۆش
 بێ، موژده یان به و ناز و نایمه تانه ده داتێ که هه یانه. به دنیایی
 ئهم کتێبه بزه ی ئاوات و شه مالی هیوا و ئاسۆی موژده یه. هه موو
 ئه وانه ی دلته نگن و غهم و خه فه تیان زۆره، ئهم کتێبه بانگیان
 ده کات چاوه پێی ده رووی خێر بن، پاشی ته نگانه چاوه پروانی
 فه ره حنایی بن. گفتوگو له گه ل ئاوه زی زیره ک و دلی پاک و پوچی
 خاوینی ئه وان ده کات و پێیان ده لیت: ئارام و خۆراگر بن، ئاومید
 و هیوا براو مه بن چونکه خوداتان له گه لدایه، به لی، خودا ﷻ به سته،
 خودا ﷻ پشتیوانته و هه ر به خۆی ده تپاریزی و هاوکارته.

هۆ خوشکه کهم: ئهم کتێبه ی به رده ستت بخوینه وه، ئهم کتێبه
 نایه تی قورئان و فه رمووده ی راست و وته و چیرۆکی سروش و
 دێره شیعری کاریگه ر و بیرۆکه ی گونجاو و ئه زموونی ژیرییه.
 ئهم په رتووکه بخوینه وه تاوه کو هه رچی غهم و ئاسۆر و ته می

خه فهت و مۆته که ی ترس و در دۆنگی هه یه وه ده رینی. ئەم دیوانه بخوینە وه تا بۆ پاک کردنه وه ی هزرت له وه همه که له که بوه کان و له که ره سیسه ی دله راوکێ یارمه تیت بدا ، به ره و باغی دۆستایه تی و می رگی شادمانی و مه نزلێ ئیمان و باخچه ی دلخۆشی و به هه شتی که یف و فه ره حنایی رینۆینییت بکا، به لکو خوداش ﷺ له هه ردوو و دنیا به به خشی خۆی شادمانت بکا، هه ر به خۆی به خشنده و میهره بانه.

ئەم کتیبەم کردوو ته گه نجینه یه کی وا که پر بیّت له خشل و خۆتانی وا پێ برازیننه وه که جوانییه که تان ببری سکتته وه، وه کو شه وچرا ده ربکه ون، له زیڕ و زیو جوانتر بن و ئارایشتی خۆتانی پێ بدن، هه ر بۆیه به شه کانی ئەم کتیبەم به ناوی خشل و زیڕ و زیو و ئەم ناوانه کردوو ه: خشل، گه ردانه، ئالتوون، مرواری، دور، زه بهر، یاقووت، گه وهه ر، ئەنگوستیله، ناوازه، مه رجان، ئەلهاس و زیوهر.

ئە گەر تۆ ئەم کتیبەت له لا بیّت ئیدی پێویستیت به جوانکاریی دنیایی و ئارایشتی کاتیی و دیمه نی ساخته و مۆدیلی پۆزانه نییه. له فیهستیقالی ژیان، له ئاههنگی دنیا، له چهژنی شادمانی، له وه رزی کامه رانی، خۆت به و زیڕ و زه بهرانه برازیننه وه و له شه وی خۆشی له بهریان بکه، تاوه کو - ان شا الله- بیهته (به ختە وه رترین ئافرهت له جیهاندا)

يا اسعد الناس في دين و في داب بلا جمان و لا عقد و ذهب
بل بالتسبيح كالبحري مرتلة كالغيث كالفجر كالاشراق كالسحب

فی سـجـدة فی دعاء فی مراقبة فی فکرة بین نور اللوح و الكتب
فی ومضة من سناء الغار جادبها رسول ربك للرومان و العرب
فانت اسعد کل العالمین بما فی قلبک الطاهر المعمر بالقرب

واته: ئەى به خته وهرترین كهس له ئاین و له رهوشت، نهك به
زێڕ و زیو و گهوههر به لكو به خته وهری به زكر و یادی خودا ﷻ،
وهكو باران وهكو سپێده، وهكو ههور، له سوجدهدا و له پارانهوه
و چاودێری، له بیروكهیهك له نێوان رۆشنایی لهوح و كتیب. له
بریسكانهوهی پوناکی ئەشكهوت كه پیغه مبهری خودا ﷻ بۆ پۆم
و عه ره بی هینا. به لئێ، تۆ به خته وهرترین كهسی دونیای به وهی لهو
دله پاكهت دایه و له خودا ﷻ نزیکى.

پێی کامه رانی له زانیارییه دروست و رۆشن بیریه پوخته كهت
خۆی مه لاس داوه. به خته وهری له چیرۆکی پۆمانسی و خه یالێ
به دهست نایێ، كه وا له خوێنهر ده كهن ههر لهو ناوچهش
دوور بكه و بته وه و ئەوهندهی دیکه له واقع هه لئێ و به رهو
دونیایه کی دوور له دونیای خۆی بروت، له دونیایهك پراوپره له
خهونی په مبهیی، پره له هه وێنی وههمی سه رخۆشكه ر، به روبومی
ئهم دونیایه خه یالیه به سۆدره بردنی خوێنهره و مۆته كهیه کی
بكوژه، بروا بكه له وهش مه تر سیدارتره، نمونه چیرۆكه كانی
(ئاگاسا کریستی) خوێنهر فێری فرت و فیل و پاشقول لێدان و دزی
و جهردهیی ده كات. به خۆم زنجیره كتیبی وه رگی پرداوی (باشترین
چیرۆكه كانی دنیا) م خوێنده وه، كه زنجیرهیه کی هه تا بلیی
سه رنجرا کیش بوو، براوهی خه لاتى نۆبل بوو، بینیم ئەو چیرۆكانه

هه‌له‌ی گه‌لێك زل و نه‌زانه‌یان تێدايه. خۆ گومانیشی تێدا نییه هه‌ندی له‌و چیرۆکه‌ جیهانیانه‌ له‌ لایه‌نی هونه‌ری چیرۆك و کاری گێڕانه‌وه‌ پۆمانی زۆر چاکن، وه‌کو پۆمانی (پیره‌مێرد و ده‌ریا)ی ئێرنست هه‌مینگوی، هه‌روه‌ها چیرۆکه‌کانی هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌ که‌ وا له‌ مڕۆف ده‌که‌ن له‌ کرده‌وه‌ی خراب و دزیو خۆ به‌دوور بگرێ، له‌ دارپانی به‌هاکانی په‌وشت و ئاکاری لار و وێر خۆپاریزی.

هه‌ر بۆیه‌ له‌سه‌ر هه‌موو ئافره‌تێکی تێگه‌یشتوو و پێگه‌یشتوو پێویسته‌ به‌ره‌مه‌می چیرۆکه‌ باشه‌کانی وه‌کو کتێبه‌کانی ته‌نتاوی و گه‌یلانی و مه‌نفه‌لۆتی و رافعی و هاوشیوه‌کانیان بخوینێته‌وه‌، ئه‌وانه‌ پاکن و وێژدانێکی زیندووین هه‌یه‌، په‌یامی هۆشیاریان هه‌لگرتوه‌، من ئه‌م باسه‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ هێنايه‌ گۆرێ چونکه‌ پێداگرم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ی من له‌ خه‌ته‌ی بیگانان و ژه‌هری تێکده‌ران و ئاژاوه‌ی لاده‌ران پاکژ بێ. چه‌نده‌ زۆرن ئه‌وانه‌ی بوونه‌ قوربانی و تارێک یان پۆمانێک، هه‌ر خودا ﷻ بمانپاریزی.

ده‌ی به‌ هه‌ر حال، هه‌یچ چیرۆکێک له‌وه‌ باشتر و چاکتر نییه‌ که‌ خودا ﷻ له‌ قورئان و پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سونه‌ت و میژووی به‌نرخێ پیاوچاكان هه‌ر له‌ خه‌لیفه‌ و زانا و پیاوچاكان گێڕاویانه‌ته‌وه‌.

ئیدی له‌سه‌ر به‌ره‌که‌تی خودا ﷻ ده‌بینی تۆ چه‌ند به‌خته‌وه‌ری به‌و شتانه‌ی خودا ﷻ له‌ ئاین و هه‌دايه‌ت و باوه‌ر پێی داوی.

پیشه کی وهرگیر

سو پاس و ستایشی بئ کۆتا بۆ خودای به خشنده
 ﷻ، لیزمه بارانی دروود و سهلام بباری به سهر
 گیانی پاک و موباره کی حه زه تی پیغه مبه ری
 خوشه ویست (ﷺ) و یاران و یاوه ران و پیاو چاکان
 تا رۆژی دوا یی.

کتیبی بهرده ست و هگیر دراوی کتیبی (اسعد مرآة فی العالم) ی
 نووسه ری ناودار د. عائیز ئه لقربییه. نووسه ر له م کتیبه یدا پرووی
 گوفتاری له ئافره تان کردووه، به شیوازیکی زۆر جوان و دلگیر له گه ل
 خوشکان ده دوی و هه ول ددها له کیشه و ئازار و ناخوشیه کانیا ن
 بکو ئیتیه وه و چاره سه ری گونجاویان بۆ دابنی. ئه نجامی ئه م
 چاره سه ربیه ش ده وه ستیتیه سه ر خو ئنه ر ئاخۆ چه نده ئاماده باشی هه یه
 و ریشو ئینی دیاریکرا و جیبه جی ده کات.

بابه تی نیو ئه م کتیبه به ته واوی له گه ل بارودۆخی ئیستامان
 دیتیه وه، سه رده می ئیستای ئیمه لیوان لیوه له ترازان و دارزان
 و به لاری دابردن و تاوان و خراپه کاری، زۆرینه ی قوربانیانی
 ئه م گیره شیو ئینی و فه تاره ته له ره گه زی مییه. ئه وان کراونه ته
 که ره سه ته یه کی ئاسان و زوو حه ل بۆ مه رامی بۆ گه نی هه ندی ده زگا
 و لایه ن و ته وژم و فکری جیهانی، هه ر به پراستیش کاریگه رن.

نووسەر ئەم لایەنەى زۆر بەهەتەرى (جدى) وەرگرتوو و ئیشى لەسەر کردوو، پێویستە خوینەر دۆزى خۆى له نێو پرسته و پاژهکانى ئەم کتیبە بدۆزیتەوه.

لەوانەى هەندى کەس وا بزانی مادام ئەم کتیبە بە ناوێشانى (بەختە وهرترین ئافرهت له جیهاندا) یە تاییەتە بە ئافرهتان و دەبیّت تەنیا ئەوان بێخویننەوه، بەدنیاییهوه ئەم بۆچوونە هەلەیه چونکە ئیمە هەموومان هەلقولایى یەك کانیین و تۆرمەمان یەكە، وینەى پەل و ئەندامەکانى یەك لەشین و پێوەستین بەیەكەوه، خۆ ئافرهت ماکیكى بیانى نییه له ئاسمانەوه دابەزى بیّت، بەلكو ئافرهتان دایك و خوشك و پور و كچ و ئامۆزا و هاوکار و هاوسەرى پیاوان تا دەگاتە قوتابى و دراوسى.

ئەم کتیبە یەکیكە له کتیبە هەر باش و دانسقەکان، بە دووهم کتیبى نووسەر دادەنریت له چاکى و پڕفروشى، بۆ چەندین زمانى دونیا وەرگێردراوه. بەسەدان هەزار دانە بە زمانگەله زیندووەکانى دونیای لى فروشراره و دەیان جار چاپکراوهتەوه. تا سالى ۲۰۰۹ز چاپى چواردهمى کراوه.

بەختە وهرترین ئافرهت له جیهاندا کتیبیکە تییدا کورتبى و هیزی وشە و زانیارى نوێ گرنگی تەواوى پێدراوه. نووسەر دەیهوێ بى زۆر له خوکردن، وا له خوینەر بکات هەر ئەمڕۆ بریار بدات و ژيانى خۆى بگۆڕى. واتە ئەم کتیبە جیاواز له هەر کتیبىكى تر، کتیبى کار و کردارە ئەك بەس خویندنهوه و سەرسام بوون پێى.

بايه خى ئهم كتيبه له وه دايه، كوگايه كى رازاوهى شيعر و پهند و
 نايهت و فهرمووده و وته و نه زموون و زانيارييه، بابه تى ميژويى
 و زانستى و گه شه پيدانى مروى به بايه خه وه بوونيان ههيه.
 نووسهر ئه وه هه موو بابه ته جوړاو جوړه ي به زمانى كى نه ده بى و
 بالا و ده وله مه ند پيكه وه گونجاندووه، ئاستى نووسينى نووسهر
 هينده به رزه خوينه ر سهر سام ده كات چونكه ده يان وشه و په يث و
 دهسته واژه ي پاراو و په تى به كار هيناوه كه له زور كتيبان ئهم شته
 بهرچاو ناكه وي.

خويندنه وهى ئهم كتيبه راسته وخو هه ندى شت له ژيان
 ده گوړى، هه ست ده كه ي په يقه كانى ده بڼه وانه و ئاگادار كه ره وه،
 له گه ل ساته كانى ژيان ئاويزان ده بيت. رسته كانى ئهم كتيبه
 له گه ل ته په ي دل ريك دينه وه. نووسهر وشه ي به خوړاى نه هيناوه،
 نه وه نده به كارامه يى وشه ي هه لبراردووه يه كسهر سارپژى برينيك
 ده كات. بابه ته كانى ئهم كتيبه بى پرس و ويستى پرسگه ي خوينه ر
 چرته يان دى و ده گه نه مه نزلى دل و ميشك.

ئهم كتيبه پردى به يه كه وه به ستانى رپوژگارى پرشنگدارى دوينى
 و سه رده مى ئيستامانه، فيرمان ده كات چون پهند له به سه رهاتى
 پيشه نكه باشه كانى پيشين وه ربگرين و له مړومان ئيش به
 ئاموژگارى ئه وان بكه ين و سوود له نه زموونيان وه ربگرين.

له سه رده مى ئه مړومان ده يان ريكخراو و مولگه به ناوى ئافرهت
 و مافى ئافرهت له مه يدانه كه ن و ده يان دروشمى زرقى و گه وره يان

بەرز کردووەتەو، بى ئەو ەى بتوانن برىنىك سارىژ بكن يان
دارىك بخەنە سەر بەردىك، ئەم كىتەبە جىى ەموو ئەو دروشانە
دەگرىتەو و لە دەرمانخانە كەى ئىسلام رەچىتەى چارەى بنەبرى
نەخۆشىيە كان دەنووسى.

بۆيە دەلىم: حەيفە ئەم كىتەبە بە رۆژىك يان بە چەند رۆژىك
بخویندريتەو، بەلكو وا باشە ەەر رۆژەى بەشىكى كەمى
بخویندريتەو و بە كردارەكى ئىشى پى بكرى. ئەگەر خوینەر
سەلىقەى باشى ەبى، دەتوانى سوودىكى سەرسورەينەر لەم كىتەبە
بىينى. بەلى، ئەم كىتەبە دەستوور و بەرنامەى رۆژانەى ەركەسىك
بى با ئەو كەسە لەنىو گەرداوى ژيان لرەى بى راست دەبىتەو و
بەلەنگاز بەرەو لوتكە ەنگاو دەنىت.

ئەم وەرگىرانه:

ئەم وەرگىرانه پرە لە وشەى ناسك و پاراو و ئاودارى ئەدەبى
چونكە كىتەبە كە خۆى كەشىكى ئەدەبى بەسەردا زالە، لە ەمان
كات زۆربەى بەرەمى د.عائىز شىعر و ئەدەبىاتە بۆيە شىوازى
نووسىنى دەبرىنى پرە لە واژەى ئەدەبىيى.

خۆ دەگونجى لە چەند شۆينىك ھاوپراى نووسەر نەبم، بەلام
دەستپاكىيم خستووەتە پىش، ەتا گونجا بى دەقە رەسەنەكەم
پاراستوو و مانا و بۆن و بەرامەى دەقەكەم ەيشتووەتەو، تەنيا
لە چەند جىيەكى كەم، لادانىكى زۆر سادەم كردووە كە شاينى
باس نىيە..

ئەگەر پىئويستىشى كىرىمى تېبىنىيە كى زۆر بېچوۋىكىم نووسىۋە.
 نووسەر بىست سالىك پىش ئىستە ئەم كىتەبە نووسىۋە لەوانە يە
 خۇشى لە ھەندىك لە را و پروانىنە كانى پەشيمان بوۋىتەۋە، ھەندىك
 رىستەۋ پەيىف ئالۆز و ناشياۋن بەلام دە كىرى راقەي گونجاۋيان بۆ
 بدۆزىنەۋە و پاساۋ بۆ نووسەر بەيىنىنەۋە.

نىياز مەستى

ھەۋلىر/۲۰۱۹

نقیم

ئەمانە نقیمن، بەلام راستییەکی چەند دەقیکن، چەند پارچە
وتاریکی زانیاری پرسوودن، کاریگەریان هەردەمین، سوودیان
بەردەوامە، هەردەقیك لە نقیمیک گرانبەهاترە، چونکە گەوهەر لەناو
دەچێ، زانست دەمینتەوه، کەوابێ شتی نەمر بەسەر شتی فەوتاو
هەلبژێرە.

”

ئەم پەرتووكە بخوینەو،

تاوھكو ھەرچی غەم و ناسۆر و تەمی خەفەت و مۆتەكە ی
ترس و دردۆنگی ھە یە وەدەرینی.

ئەم دیوانە بخوینەو،

تا یارمەتیت بدا بۆ پاكدردنەو ھە ی ھزرت لە وەھمە
كە ئەكەبوو ھەكان و لە كەپرەسیسە ی دڵەراوکی، بەرەو میوگی
دۆستایەتی و میوگی شادمانی و مەنزی ئیمان و باخچە ی
دڵخۆشی و بەھەشتی كە یفخۆشی رینوینیت بكا.

“

دایکم

گه وره بووم، هیشتا لای دایکم بچوکم، سهر و
 ریشم ماش و برنج بوو که چی لای ئەو ساوامه.
 دایکم تاکه که سه له پیناوی من فرمیسک و
 شیر و خوینی له بهر پوښتووه، هێ له دایکم
 هه موو خه لکی له بیران کردم. جگه له دایکم

هه مووان نازاریان دام، هه موو دنیا گۆرا دایکم نه بی، ئەه هاوار
 دایه گیان، ئاخۆ چهند جار له کاتی گهشتکردنی من گونات به
 فرمیسکان ته پرکردبیت؟! چهند جارن له بی منی خهوت زپا بی!
 چهند جار له بهر نه خوشی من له خهوی قوول ههستاوی! ئەه گیان
 دایه، که له سه فه ریک گه پراومه ته وه تۆ له بهر ده رگای وهستاوی،
 چاوه روانی منت کردووه و له خوشییان چاوت ئاوی کردووه، که له
 مالی چوومه ته ده ری هه مدیس له بهر ده رگ بووی و دلت خوینی
 ده لاندووه، وهی دایه گیان نۆ مانگان به پیستهی سک به ئیش و
 نازاره وه هه لتگرتووم، به چ گریان و ناله یه ک داتناووم، به ماچ و
 گولبزه له باوه شت کردووم. ئەه ئەه لایه گیان، نه ده نووستی تا کو
 من نه نووستبام، دلت نه ده سایه وه تا کو من که یفخۆش نه بام، من
 بزه یه کم کردبا تۆ بی هۆکار پیده که نی، من دلگیر بام، بی ئەم لا و
 ئەولا تۆ ده گریای. پیش ئەوهی هه له بکه م پوزشت بۆ ده هی نامه وه،
 پیش ئەوهی په ژیان ببه وه چاوپوښییت لی ده کردم، پیش داوای

ليبوردين ليم خوش ده بووی. ئای له تو دایه گیان! نه گهر یه کی
 هینده ی پی هه ل گوتبام تا منی ده کرده پیشه وای دنیا و مانگی
 تابان تو به راست ده زانی، نه وهی زه می کردیم با شاهیدی ته و او
 و ماقولیش بوو بی، به دروژ خستوونه ته وه. به تاقی ته نی تو
 سه رقالی ئیش و کارم بووی، ته نیا تو غه مخورم بووی. نه ی گیان
 دای، ه من تاکه باس و بابهت و چیرۆک و ته نایی تو بووم، تو
 بۆم باش بووی و له که موکووری من چاو پۆشییت کردووه، له
 تامه زۆری من تواو یته وه و هه زت له زیاتر توانه وه بووه. نه ی دایه
 گیان خۆزی به فرمی سکی وه فا پی و پلم شوشتبای، له ئاههنگی
 ژیان سو له کانتیم هه لگرتبا. دایه گیان بریا مردن میوانی من با و تو ی
 نه بردبا، کاشکی ناخۆشی وازی له تو ده هینا، نه ی قه زات لیم:

ناخم ده ل دایکت تازه پۆی ته و او

نه من پۆحم به قوربانت، جا پی بزانی یان نا

خودایه، له من و دایک و بابم خوش به و په حمیان پی بکه، وه کو
 چۆن نه وان منیان گه و ره کرد و په و ده دیان کردم.

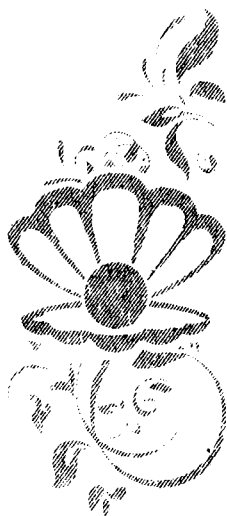
یه کتاپه رست نهک خودانه ناس

ئافرهت جوانی و چاکی و ڕێژ و پایه و پلهی نییه،
تایه کتاپه رست نه بیټ و برودار و شوینکه و تووی
پیغه مبه ر ﷺ نه بی، ئه گهر ئه و بنه پره ته به رزه ی
هه بوو ئه و ر ینۆینی کراو و وه گیراوه، ئه گهر ملی
بۆ ئه م بیرو باوه رپه نه دا و پروای به خودا نه بوو،
نکولێ ئاینی کرد و پایه ی خۆی دابه زاند، ئه و ئافره تیکی سوکه له
و بیکه لک و بیبه هایه، ئه و کات ئه گهر ئه ستیره ی ئاسمانیی بۆ بکه یه
ملوانکه و که لوی له سه ری نیی و خۆر له نیچه وانی بدره وشێ
جوان نییه، چونکه به و نکولیه ی له ئیسلام هه موو به های پۆمه تی
و گشت نرخ ی پروو پاکی و گرنگی چا که ی لێ ئاوه ژوو ده بیته وه.
نه یاری ئه و ئاینه جوغزیکی به تاله له م ژیا نه دا، ئه گهر وازی له
باوه ر هینا و پشتی له ئاین کرد، دا که ندنی پۆشی (حیجابی) شه رم
و تاجی ئیمان و جلکی سه رب لندی و به رگی داوین پاکی لا ده بیته
ئاو خوار دنه وه.

یه که م مه نزلێ به خته وه ری لای ئافرهت ئه وه یه پروای به خودای
بالا ده ست و مه زن هه بی، پیشه وای ئه و له ژیا ندا پیغه مبه ر ﷺ بی
و خوشی بوئ و شوینی بکه وئ و ژیا ننامه ی بخوینی ته وه و ئیش
به فه رمانه کانی بکات، واز له قه ده غه کرا وه کانی بینیت و له سه ر
سونه تی وی بروا، ئه گهر له م خاله ده ستی پێ نه کرد با خۆی ماندوو

نه كا له گه‌ران به دواى هه‌لى تر بۆ به ختە وه‌رى، يان پىنگه‌يه كى تر
بۆ سه‌ركه‌وتن و سه‌ربه‌رزى.

ئافره‌تى خودانه‌ناس هه‌موو پۆژى به‌ره‌و مالوێرانى و خۆكوژى
ده‌روا، بۆ مردن و ئاگر ده‌كوژى، چونكه‌ باوه‌رى به‌ خوداى تاك و
توانا نيه‌، له‌ نيو به‌رتەنگى و ناخۆشى و هه‌ش به‌ سه‌رى و ئاومىدى
و زه‌حمه‌تى ده‌ژى، ئه‌وجا با له‌ نيو كه‌لوى به‌رز بى و ئاوپىشم
له‌ به‌ر بكا و خۆى پى با بدا و به‌ هه‌رچى ئارايىشى ئه‌و دونيايه‌ى
خۆ پرازينىته‌وه، چونكه‌ دلى له‌ نوور و باوه‌ر خالىيه‌ نه‌ داده‌كه‌سى
نه‌ پشوو و دلخۆشى و بردنه‌وه و هيوای هه‌يه، له‌ نيو جه‌رگه‌ى
تاريكى، قه‌يران و غه‌م ده‌ژى، ئه‌وه‌ى به‌ دواى به‌ ختە وه‌رييدا وىله‌ با
له‌ پرسته‌ى (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه‌يدۆزى.

لکه زیږینه کان

لکی یه کهم: زۆر ئافره تی ئەم جیهانه له هه موو
شتی به دواى به خته وهری گه راون و له هه موو
لایه کهوه ویلی بوون، وهلی به رهو باوه ربوون به
خودا پینوینی نه کراون.

لکی دووه م: دلخۆشکردنی خه لك ته نیا به ده ست
خودایه، له خودای نه بی له کهسی دی داواى مه که و مه یخوازه.

لکی سییه م: ده وه مه ندان وای بو چوو بوون به خته وهری له ماله،
پاشایان وایان ده زانی له ده سه لات، راستییه کهی به خته وهری له
خودا په رستییه.

لکی چواره م: یه کی له ناوداره کان دواى موسلمان بوونی ده لیت:
چل سال به دواى به خته وهری گه رام و گه رام، ته نیا له پروابوون به
خودای دیتمه وه.

لکی پینجه م: ئافره تی باش و پزدار ئومیدی خیری لی ده کری و له
خراپه ی بی ترسی، ئەم جوهر سوود به خه لکی ده گه یه نی و زیانی
بو کهس نییه.

لکی شه شه م: ئافره تی فی کرکراو و شاره زا کتیبی بونه وه ره ده خوینیته وه،
دپری تاك و ته نایی ده بیننی و پیتی ده سه لاتى خودای چاو پی ده که وی.

لکي چه وته م: ئافرهت ته گهر نئوانى خۆى و خوداى باش کرد پياو
و منداله كانى بۆ چاك ده بن، مندالى چاك و باشى لى ده بيت.

لکي هه شته م: شارستانىيه تى پوژاواله و بانگه شهى به خته وه رکردنى
ئافرهت راست ناکا، دواى ئه وهى ئافرهتى پوژاوايى و ئه و ژيانه
ته نگ و تالهى وانمان بينى.

لکي نويه م: گه وه ترين به لگه که بيسه لى نى تايى مافى ئافرهتى
داوه ئه وهيه، که خودا له ژياننامهى مهريه مى خوداناس و پاکيزه و
ئاسياى بانگخواز و راستگو باسى کردووه.

لکي دهيه م: ئافرهت له خۆى ناپرسى بۆچى ئاسياى ژنى فيرعه ون
کۆشک و پايهى نه ويست و به رانگژى زۆردارى بووه وه؟ چونکه
برواى به خودا هه بوو.

بہ خیر بیٹی

بہ خیر بیٹی.. تھی خوشکی نوٹز کہری پوڑو وگری
خودا پہرستی لہ خودا ترس.

بہ خیر بیٹی.. تھی خوشکی بالاپوشی بہرےز و
سہنگین.

بہ خیر بیٹی.. تھی خوشکی فیروزازی بیرکراوہی ہوشیارو تیگہ یشتو.

بہ خیر بیٹی.. تھی خوشکی بہنہ مہ کی دہسپا کی راستگویی خیرخواز.

بہ خیر بیٹی.. تھی خوشکی نارامگری خوراکری توبہ کار و بو
خودا سولحاو.

بہ خیر بیٹی.. تھی خوشکی زاکیری سوپاسگوزاری بانگخواز و
ٹاگادار.

بہ خیر بیٹی.. تھی شوینکہ وتووی ٹاسیا و مہریم و خہدیجہ.

بہ خیر بیٹی.. تھی پھروہدہ کاری پالہوانان و، پیگہ یینہری
شیرہ پیاوان.

بہ خیر بیٹی.. تھی چاودیری رھوشت و پاریزہری بہاگان.

بہ خیر بیٹی.. تھی ٹاگاداری سنووری خودا جلّٰہ، دوور لہ
ہرامکراوہ کان.

بەلێ

بەلێ.. بۆ زەرەخەنە ی جوانت کە پە یامی
خۆشەویستی و دۆستایەتی یە بۆ بەرانبەرە کەت.

بەلێ.. بۆ پە یقە جوانە کانت کە بناغە ی
هاورپیە تی یە ک ی شە رعی دادە نێ و رک و کینە ناھێلێ.

بەلێ.. بۆ خێر و چاکە یە ک کە نە دارێک ئاسوودە
بکا، هە ژاریک بە ختە وەر بکا و برسێ یە ک تێر بکا.

بەلێ.. بۆ کۆر و دانێشتن لە گەل قورئان چ بە خۆیندە وە و
تێرامان بێ یان کار پێ کردنی.

بەلێ.. بۆ زکری زیاتر و گەرانی وە بۆ لای خودا ﷻ، بەردەوام
بوون لە تکا و تۆبە ی راست.

بەلێ.. بۆ پەر وەر دە کردنی مندالە کانت لە سەر ئاین، فێر کردنی
سوننەت و، رێنۆینی کردنیان لە و شتانە ی بێ سوودن.

بەلێ.. بۆ شەرم و شکۆ و بالاپۆشی کە خودا ﷻ فەرمانی
پێ کردووە و، سۆنگە ی خۆ پارێزی یە.

بەلێ.. بۆ هاورپیە تی ئە و دەستە خوشکانە ی کە لە خودا ﷻ
دە ترسن، خودایان خۆش دە وێ و، رێز لە بە ها بالاکان دە گرن.

بەلێ.. بۆ چاکە کردن لە گەل دایک و باوک، سەردانی خزمان،
رێز گرتن لە دەرودراسێ و، سەر پەرشتی هە تیوان.

بەلێ.. بۆ خۆیندە وە ی بە سوود، مۆتالای کتیبی باش و بە کەلک.

نه‌خێر..!

نه‌خێر.. بۆ به‌فیردانی ته‌مه‌نت له‌شتی پرۆپوچ،
خولای تۆ له‌ و ده‌مه‌قالتی که هیچ خێرو
خۆشیه‌کی تیدا نییه‌.

نه‌خێر.. بۆ ره‌پێش‌خستنی پاره‌ و سامان له‌سه‌ر
ته‌ندروستی و دل‌خۆشی و خه‌و و پشووت.

نه‌خێر.. بۆ شوین پێه‌لگرتنی هه‌له‌ی ئه‌وانی
دی، دواتر پاشمه‌له‌ کردنیان و له‌بیرکردنی هه‌له‌ی
خۆت.

نه‌خێر.. بۆ فه‌رامۆشکردنی نه‌فس له‌ هه‌مان کات نه‌خێر بۆ
جێبه‌جێکردنی هه‌موو خواست و ویسته‌کانی نه‌فس.

نه‌خێر.. بۆ به‌فیرۆدانی کات و ساتی ژیا‌نت له‌ گه‌ڵ که‌سانی ده‌ست
به‌تال و بی‌ئیش و، به‌سه‌ربردنی چه‌ندان کاتژمێر له‌ یاری و گه‌پ.

نه‌خێر.. بۆ پشت‌گۆی‌خستنی جه‌سته‌ و مال له‌ پا‌کو‌خاوێنی، بۆنی
خۆش و، رێک‌کاری.

نه‌خێر.. بۆ خواردنه‌وه‌ هه‌رامه‌کان، جگه‌ره‌ و تلیاک و، هه‌موو
شته‌ پیسه‌کان.

نه خێر .. بۆ به باکردنی کۆنه کای به لا و ده رده سه ری یان ئه و
کاره ساتانه ی به سه رچوون یان ئه و هه لانه ی کراون.

نه خێر.. بۆ له بیرکردنی دواړۆژ و کارکردن بۆی و، بێئاگایی له و
پۆژه.

نه خێر .. بۆ به هه ده ردانی مāl و سامان له شته هه رامه کان،
زیاده په وی له سه رفکردنی پاره له هه لاله کان و که موکورتی له
خودا په رستی.

گۆل

گۆلی یه کهم: له بیرت بیت خودا ﷻ لهو کهسه
خۆش ده بیت که داوای لیخۆش بوون ده کا و،
تۆبه ی ئەوانه وهرده گرئ که تۆبه ده کهن.

گۆلی دووهم: ئەگەر به زه بیت به کزۆله و
بی ده سه لاتاندا بیته وه دلخۆش ده بیت، باربووی لیقه و ماوان بکه
خودا ﷻ شیفات ده دا، به رێ و کینه مه به ته ندروست ده بیت.

گۆلی سێهه: گه شبین به خودا ﷻ له گه لته، فریشته کان داوای
لیخۆش بوونت بۆ ده کهن و به ههشت چاوه پێته.

گۆلی چوارهه: سه بارهت به و گومانه باشه ی به خودات هه یه
فرمیسکه کانت بسره. له سۆنگه ی ناز و نیعه مه تی خودای ﷻ، غه م
و خه فه تان وه لانی.

گۆلی پێنجهه: گومان مه به هه یچ که سیك ئەو دونیا یه ی به ته واوی
هاتیته ده ست، یه ک کهس له سه ر ئەم زه و ییه ی نه بووه، که هه موو شتیکی
به دلی خۆی بۆ بوو بیت و له هه موو دلگیریه ک سه لامهت بووبی.

گۆلی شه شهه: وه کو بنه داریکی سه ر کهش پته و به، خۆ له نازاردانی
به دوور بگره، خۆ ئەگەر به ردیکیشیان تیگرته تۆ خورمایان بۆ
به رده وه.

گوئی هه وتهم: ئه ری قهت بیستووته به غه مخواردنی شتی
له دهست چوو گه رابیتته وه، یاخود به خه فه تان هه له یه ك چا بوو بیتته وه،
دهی كه وا بی جه خار و په ژاره له پیناو چی؟!

گوئی هه شتهم: چاوه پیتی دهر دو به لایان مه كه، به لكو ان شأ الله
چاوه پروانی ناشتی و به رقه راری بكه و له شساغی بكه.

گوئی نۆیهم: ئاگری رك و كینه له سینهی خۆت دامر كینه به
لیبوردنی هه موو ئه وانهی خراپه یه كیان له گه ل كرددووی.

گوئی ده یه م: خۆشۆردن، ده ستنویژ، بۆنی خۆش، سیواك و
ریككاری دهر مانگه لێكی چاره سازن بۆ هه موو وه ره زی و ناخۆشی
و تهنگانه یه ك.

خونچه

خونچهی یه کهم: به ویندی ههنگ به که هه میشه
له سهر گولی بۆنخۆش و لکی تهپر و پرده نیشیته وه.
خونچهی دووهم: تۆ نه ونده کات نییه به دوای
په رده لادان له سهر نهنگی (عیب) خه لکی بکه وی و
هه له و که موکوریان کۆبکه یته وه.

خونچهی سێهه م: ناخهر مادام خودات له گه له له چی ده ترسی؟
ئه گهر خودا جللا نه یارت بی، ئومیدت به کییه؟

خونچهی چواره م: ناگری ئیره یی جهسته ت هه لده لوشی، غیره ی
له راده به ده ر ناگریکی به د و به تاوه.

خونچهی پینجه م: ئه گهر خۆت بۆ نه مپۆ ئاماده نه کرد بی سبه ش
هی تۆ نییه.

خونچهی شه شه م: به خشیه و به نه رمۆکه یی له کۆری گالته و
مشتومر بکشیه و برۆ.

خونچهی هه وته م: به ره وشتی خۆت وا بکه له ره ز و باغیک جوانتر
بیت.

خونچهی هه شته م: به خشه ده بیته ئاسوده ترین که س.

خونچهی نۆیه م: واز له خه لکی بینه بو خودا عزوجل، هه سوودان به
مه رگ بسپیڤه و دوژمن له بیر به ره وه.

خونچهی ده یه م: دوا ی تام و چێزی هه رام په شیپانی و په نجه گهستن
و سزا دیت.

خشل

خشل جوانه، جهسته ده‌پازينته‌وه، به‌لام له‌وه جوانتر خشلى
پوچه. خشلى پوچ حيكمه‌قى خوداييه كه بو پيغه‌مبه‌راني ناردوووه و،
له‌مه‌ودوا پەيشگه‌لى له‌ نوور كه پرە له‌ ئەزمووني دانايان و ئامۆژگارى
زانايان و شيعرى شاعيران پيشكه‌شت ده‌كرى.

بریسکه: جگه له خودا ﷻ هیچ هیز و توانایه نییه. لا حول ولا قوة
الا بالله

خشلی یه کهم: ئافرهتیک ئالنگاری (تحدی) ستهم بوو

ئه وهی پۆیی پۆی و ئه وهی نه هاتوو به پریواره
کهواته ته نیا ئه و ساتانه هیی تۆیه که تیییدی^(۱)

تۆ له قورئان و فهرمووده پروانه دهقه کانی
شهریعت، خودای گهوره ﷻ باسی ئافرهتیک

چاکه خوازمان بۆ ده کات و په سه نی دهدا، خودای گهوره ﷻ
ده فهرمووی: [وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ] (التحریم: ۱۱)

واته: هه روا خودا نموونه یه کی تری هینایه وه بۆ ئه وانه ی که
پروایان هیناوه (به) ژنی فیرعه ون کاتیک که گوتی: پهروه ردگرم
له به هه شتدا لای خۆت مالیکم بۆ دروست بکه و پرزگرم بکه له
فیرعه ون و کرده وه کانی، پرزگرم بکه له گه لی سته مکاران.

(۱) ئەم دێره ی به تۆخی نوسراوه له سه ره تای هه ر بابیه تیک، شیعه ر.

جوان پامینه چۆن ئاسیا خاتوون (پەزای خودای لی بی) بوو، ته
 نمونەیه کی زیندوو بو پرواداران، چۆن بوو ته هیپایه کی ئاشکرا
 بو هه موو ئەوانه ی ده یانه وی رینوینی بکری و ده ست به بهرنامه ی
 خودا ﷺ بگرن له ژياندا، ئای ئەو ئافره ته چهنده ژیر و تیگه یشتوو
 بوو، به جوړیک دراوسینه تی خودای ﷺ ویست! ئاسیا خان دراوسینی
 پیش خانوو ویست، له ملکه چکردنی تاوانباریکی بپهزای خودانه ناسی
 وه کو فیرعه ون نکولی کردوو و ژيانی پر چیژ و خزمهت و ده سه لات
 و پایه و پیز و پازاوه ی کۆشکی پشت گوئی خست، مایکی چاتر و
 باشتەر و جوانتر و نه پراوه ی له نزیکه خودا ﷺ داوا کرد، له به هه شتی
 نه پراوه و له پرووباری ساف و ته زیوو له شویتیک له نزیک خودای ﷺ
 پاشا و توانا. ئاسیا ئافره تیکی زۆر مهزن و گه وه بوو، ئەوه تانی به
 هیممهت و راستی خۆی گه یشته ئەو پاده ی وشه ی راست و ئیمانی
 له کن پیاوه سته مکاره که ی بدرکینی، له پیناوی خودا ﷺ تازار بدری،
 دوا جار دراوسینه تی خودای ﷺ وه گیر کهوت. خودا ﷺ ئەو ئافره ته ی
 کرده پیشه نگ و سه رکرده ی هه موو پروداریک هه تا پوژی قیامه تی. له
 قورئانیشتا په سه نی داوه و ناوی تۆمار کردوو و کاره که ی ئەوی به باش
 و به جی له قه له م داوه، زۆریش سه رزه نشتی پیاوه لاده ره که ی کردوو.
 دره وشانه وه: با له نیو گه رده لولیش بیت هه ر گه شبین به.

ناوهر: ته ماشا که پوژاوا چی به ئافرهت ده کا .. ئافره تی کردوو ته
 که رهسته ی یاری!

بريسكه: له پاشى هه موو تهنگانه يه ك، فهره حناييه ك هه يه.

خشلی دووهم: سامانیکی له بن
نه هاتووت له ناز و نیعمه ت لایه

بامه و داش دوور بئ میهره بانیی خودا
به چا و تروکانیک ده تگاتئ

هۆ خوشکه کهم، له دوای هه موو ناخوشییه ك،
خوشییه ك دئ، له دوای فرمیسك خه نده دئ و

له دوای شهوی درێژ گزنگی به یانی هه لدئ، به پشتیوانی خودا
بهم زووانه ته متومانی غهم و په ژاره ده ره ویتته وه، ئه وه بزانه تو
پاداشت هه يه. ئه گهر دایکی ئه وا له داها توودا پرۆله کانت ده بنه
هاوکاری ئیسلام و په نای ئایینی خودا و پشتیوانی گهل، به لام ده بیئت
تو ئه و انت به باشی په روه رده کردبئ، ئه و مندا لانه له سوجه له
کاتی به ره به یانی دوعات بو ده کهن، ههر به راستی ئه و نیعمه تیکی
گه وره یه تو بیته دایکیکی به سۆز و دلّوا، ئه وه ریز و پایه ت به سه
که دایکی پیغه مبه ریش ﷺ دایکیك بوو، پیغه مبه ریکی ئه و ها به ریز
پیشه وای پیشکه ش کرد:

واهدت بنت وهب للبرایا یدا بیضاء طوقت الرقابا

واته: ئامینه خاتوون خه لاتیک پیشکه شی ئه و دونیا یه کردووه
که دوو دهستی سپی و جوانی له ملی کوێله و دیله کان کرد.

به‌لی تۆش ده‌توانی به‌په‌یقی جوان و ئامۆژگاری باش، به‌لیزانی و گفتوگۆی نهرم و پراگۆرینه‌وه و پێنۆینی و ژیاننامه‌ی بۆندار و به‌رنامه‌ی به‌رز و شکۆدار، بۆ ده‌سته‌خوشکه‌کانت بیته بانگ‌خوازیکی به‌رنامه‌ی خودا. تافرهت ده‌توانی به‌ره‌وشت و کرده‌وه‌ی جوانی خۆی کاریکی وا بکات که وتار و وانه و کۆر ناتوانن بیکهن. چه‌ندان تافرهت له‌و گه‌ره‌کانه‌هه‌ن که وانه‌ی ئاین و پێز و خۆشه‌ویستی و بالا‌پۆشی و په‌وشتی جوان ده‌گه‌ییته‌وه‌ و دراوسێکانیان و فیری گوێرایه‌لی هاوسه‌ری خۆیان ده‌کهن، ژیاننامه‌ی بۆنداری ئه‌وانه‌ وانه‌یه‌که‌ و ده‌گوتریته‌وه‌، ئامۆژگارییه‌ و له‌ کۆر و دانیشته‌کان ده‌ماوده‌م ده‌کا، ئه‌م جوهره‌ تافره‌تانه‌ ده‌بنه‌ پێشه‌نگی ده‌سته‌خوشکه‌کانیان.

د ره‌وشانه‌وه‌: هه‌ر سبه‌ی ره‌یحان بۆن ده‌پرژینی و زیزی و شپه‌زه‌یی ده‌روا و ئارامی بالده‌کیشی.

ناوهر: وشه‌گه‌لی (خۆزگه‌) و (بریا) و (واده‌که‌م) واز لی بیه‌نه‌ چونکه‌ پێشه‌کی شکستن.

بریسکە: بەراستی لە گەڵ ھەموو تەنگانە یە کدا خوۆشی و ئاسانی دیت.

خشی سییەم: ئەوەندەت بەسە موسلمانە

ئەری دەتەوی لەو بئومید بیت کە دەرووی خیر بینی
ئە ی بیرناکەیتەو خودا و قەدەر لە کوین؟!

بە ئیزنی خودا ھەموو ئەو شتانە ی لە پیناوی
خودا تووشت دەبن تاوانە کانت دەسپنەو، با بە
فەرموودە یە ک موژدە یە کت بدەم: ((اذا اطاعت المرأة ربها، وصلت
خمسها و حفظت عرضها، دخلت جنة ربها))، واتە: ئە گەر ئافەرەت
ملکە چی خودا بوو، پینچ نوژە کە ی کرد و ناموسە کە ی خوۆ
پاراست، دەچیتە بە ھەشتی.

ئەو کردەوانەش ئە گەر خودا سانای بکا ئاسانن، ناوی خودای
لئ بینه و ئەو کردەو بە باشانە بکە تا بە خودای بەزە یی بگە ی و لە
دونیا و دواپۆژ کامەران ببیت، با ملت بو شمشیری شەرە لە موو
باریکتر بئ، لە سەر پێبازی قورئان و فەرموودە ی خوۆشە ویست ﷺ
بپۆ، ئەو کات توۆ موسلمانە، ئەمەش پێز و پایە یە ک زۆر گەورە یە.
سەیری خەلکی دیکە بکە لە ولاتی بێباوەران لە دایکبوون، جا
فەلەن یان جوون یان شووعین یان ولاتانی تری جیاواز لە ئاینی

ئیسلام، ئە ی تۆ، خودا تۆی هه لێژاردوو و تۆی کردوو و ته موسلمان. و شوینکه و تۆی پیغه مبه ر ﷺ، تۆی کردوو و ته شوین پی هه لگری عائیشه و خه دیجه و فاتیمه (ره زای خودایان لیبی) ئە ی خوشی له تۆ که پینج نوێژه که ده که ی و، په مه زانی به پرۆژوو ده بیت و، هه جی ده که ی و، خۆت به جلك و بهرگی شه رعی داده پۆشی، سه رفرازی بو تۆ که به خودا پازی و ئیسلامت کردوو و ته ئاینی خۆت و به پیغه مبه رایه تی خوشه و یست ﷺ خوشنودی (رضا).

دره و شانەو: ئاینه که ت زیڕ و زیوی تویه. په و شته که ت ئارایشته و سامانیشت ئە ده بی تویه

ناوې: زینه ت و جوانی په نه جه کانت ئە وه یه زکری پیکه ی.

بريسكه: حسبنا الله و نعم الوكيل (په نا به خودا)

خشلى چواره م: ئافرهتى برودار و ببباوه و هكو يهك نيين

به خته وه رى به وه به رده وام نابيت پي كه يفخوش بيت
به غه م و خه فه تيش شتى ونبوو ناگه رپته وه

ده كرى هه ر به و شته خوت دلخوش بكه ي
كه سه يري ديارده يه كي ئاشكرا بكه ي، ئه ويش

ئه و واقيعه يه كه ئافرهتى موسلمان له ولاتى ئيسلاميدا هه يه تى
و ئه و واقيعه ي ئافرهتى ببباوه ر له ولاتى خويان هه يانه. خانمى
موسلمان له ولاتى ئيسلاميدا، كه سيكى برودار، چاكه خواز،
رؤزووگر، شه وييدار، بالا پۆش، گوپرايه لى هاوسه رى خويه تى،
له خودا ده ترسى، چاكه له گه ل ده رودراوسى ده كات و له گه ل
رؤله كانى خوى ميهره بانه ياخوا ئه و پاداشته گه وريه و ئه و
ئارامى و خوشنوديه ي پيرو ز بى، به لام له ولاته يلى ببباوه ران،
ئافرهت پرووت و قووت، نه زان، بينرخ، جلكوبه رگ پيشان ده دا،
كه لوپه ليكى بببايه خه و شتومه كيكي هه رزانه له هه موو شوينى
پيشان ده درى، نه نرخى هه يه نه ريز و پايه و ئاين، تو به راوردى ئه و
دوو وينه و ديارده يه بكه، ئه و جا بوت پروون ده بيته وه به لى، ئه وه تو
به خته وه تر و بالاتر و گه و ره ترى، الحمد لله: [وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] (آل عمران: ١٣٩)

سست و دڵ لاواز مەبن و غەمبار مەبن هەر ئێوه بەرز و بلندترن
تەگەر پروادار بن.

درەوشانەوه: هەموو خەڵک هەر دەژیین ئەوهی کۆشکیکی هەیه
و ئەوهی کۆلیتیکی هەیه، بەلام ئەوهی گرنگە بزانی کامەیان
دڵخۆشن.

ناوێ: گەنجی بەرهو پیری، جوانی بەرهو کریتی، لەخودا ترسانیش
بەرهو بردنەوه.

بريسكه: هەر خودا.. هەر خودا په روږدگارمه و هاوه لى نيه

خشلى پينجه م: ته مبه لى دوستى شكست و رووخانه

بالا ترين شوين له م دونيايه سهر زيني ته سپه
باش ترين هاو نشين له هه موو سهرده ميک کتيبه.

ناموزگارييت ده که م خوت به کارىک مژول
بکه، واز له سستى و لاوازی و دهست به تالى بينه،
هه لسه سهر پا و دهستىک به مال و کتيبخانه که ت

دا بينه، يان ئه رکه کانت راپه رپنه يان نوژيک بکه، قورئان ياخود هەر
کتیبيکى تری به سوود بخوينه ياخود گوئ بده شريتيکى به که لک،
له گهل دوست و دراوسى دانیشه، بابه تيکى و اباس بکه ن له خوداتان
نزيك بکاته وه، ئا له و ده مهيدا شادى و کامه رانى و سينه کراوه يت
دهست ده که وى - به ئيزنى خودا - وريا به ... تکايه وريا به خوت
نه ده يته دهست بيکارى و ته وه زه لى، چونکه هه رچى په ژاره و
ناخوشى و راپايى و گومان و په ستى هه يه له سهرت خرده کاته وه، به
کار و سهر قالى نه بى ناروا.

ته وه شت بيرنه چى بايه خ به سهر و سيما ت بده، هەر له پرووکارى
دهر وه و بونخوشى مال و پى کوپيکى له کوړ و دانىشتندا، به پرووخوشى
و سينه فراوانى له ميړد و مندال و برا و خزم و دوسته کانت پروانه.

زینهار خۆ له تاوانان بپاریزه چونکه هۆی پهستی و نارههتییین
 به تایبه تیش ئه و گوناهاهی لای ئافرهتان باوه وه کو پروانینی چه رام
 و خۆروو تکرده وه و دانیشن له گهڵ بیگانان و نه فرهت و جنیو و
 پاشمله یان گوینه دان به مافی هاوسهر و ده رکنه کردن به کرده وه ی
 باشی هاوسهر، ئه و گوناهاهه له نیو چینی ئافرهتان زۆرن، جگه
 له وانه ی خودا ره حمی پیکردوون. وریا به وه بهر تورپی خودا - جل
 فی علاه - نه که وی، خۆبپاریزه و له خودا بترسی چونکه خۆپاریزی
 و له خودا ترسان ده بیته هۆی دلخۆش بوون و ئاسووده یی ویژدانت.
 دره و شانیه: ئه گهر غه م پرووی تیکردی و زۆر خهفه تبار و دلگیر
 بووی، بلی: لا اله الا الله

ناوب: له بیرت بیت تۆ له سه ره سه فهری و تویشووت ئاماده که.

بریسکه: به جوانی دان به خودا بگره

خشیلی شه شه‌م: بهو شتانه‌ی تو هه‌ته
له ملیو‌نان ئافره‌ت باشت‌ری

کهسانی وا ههن تۆ ده‌رگات به‌ پروو داخستوون
که چي ههر ئه‌وانه بوون تالترین ژيانيان له‌ گه‌لت گوزهراند

به چاوِ کی گشتگیر له دونیایِ پروانه، نه و
نه خوشخانه به هزارِ نه خوشی وای تیدایه

که سه بارهت به نه ساغی و ئازار چهند ساله ده تلینه وه. سه ری
چهند سالانه تووشی کاره سات بووینه، ئه ری هه زاران کهس له
پشت تیل و شیشه ی زیندانی نیین؟ ژانیان تاریک و لیل بووه
و هه رچی خۆشیه نیانه، ناخۆ چهندان کهس له ژیر چاودیری چر
یان له نه خۆشخانه و عه قلییان له دهست داوه و فکریان نه ماوه
و شیت و شور بووینه. ئه دی ئه وه هه موو خه لکه هه ژار و نه داره
له ژیر چادری ته سک و تریسک و کونه کوئیتان نیین و، پارچه یه ک
نانیان دهست ناکه وئ. له م دونیا یه دا چهندان ئافرهت هه ن به
کاره ساتیک یان پرووداوئیک هه موو منداله کانیان تیداچوون و
مردن؟ یاخود ئافره تی وا هه یه بینایی یان بیستنی له دهست داوه
یا قاچی براوه ته وه یاخود دهستیکی په ریووه، یان فکر و هۆشی
نه ماوه یاخود دوو چاری نه خۆشی درێژخایه نی وه کو شیرپه نجه یان
نه خۆشی دی بووه، تۆش ساغ و سه لامه تی و له خیر و خۆشی

و ئاسوودەيىي و ئارامى و دۇنيايى دايت، بۆيە لەسەر ئەو ناز و نىعمەتەنە سوپاسى خوداى بىكە و كاتى خۆت لەو شتۆكانە بەسەر مەبە كە خودا پىي رازى نىيە وەكو: دانىشتنى دوور و درىژ لە ديار كەنالى ئاسمانى كە رىگەپىنەدراو و خراپ و بىكەلكن، تەنيا كات دەكوژن. سەيركردنى ئەو كەنالا نە تەنيا دەردو نەخۆشى و تەمبەلى و سستىت تووش دەكەن، كەوابى تو گرنگى بە شتى بەمەفا و باش بەدە، وەكو كۆرو كۆبوونەوەيان بەرنامەى تەندروستى بەسووديان ھەوالى پىوھندىدار بە موسلمانان يان شتى لەم جوړە، خو لەم شتە بىكەلك و قۆرەنە بەدوور بگرە كە پىشان دەدرىن، ئەو شتەنە شەرم و ئاغرى و ئابىن لەبەين دەبەن.

درهوشانه‌وه: له سته‌مكار گه‌ړې بۆ دادگه‌ی رۆژی دوايي، له‌وینده‌ر جگه له خودا هېچ دادوهر يک نيه.

هه‌وڵ و هیممه‌ت له چاکه‌خوازی و خۆشه‌ویستی به
ده‌رده‌که‌وی.

برىسكە: لە ساتىكەۋە بەرەۋ ساتى خۆشى

خىشلى ھەۋتەم: بۆ خۆت

لە بەھەشت كۆشكىك بىيات بىنى

كۆي لە مستى ويست و ئارەزوۋەكانى خۆم بووم و بوومە كۆيلە
ئەگەر قەناعاتم ھەبوايە ئازاد بووم
دە تۆ تەماشى كە چەندەن نەۋە ھاتن و پىۋىشتن،
ئەرى چ مالى و مولكىيان دەگەل خۆ برد؟ چ كۆشك و

تەلار يان پلەۋ پاھىيان برد؟ چ زىر و زىۋەريان لەگەل نىژرا؟ تاۋى
چۈنە ئەۋ دۇنيا چ ئۆتۈمۈبىل يان فېرۇكەيان برد؟ نەۋەلا تەنەنەت
جلك و بەرگىشيان لەبەرداكەندەن، بەتاي كىفنىك شۆرى گۆريان
كردنەۋە، ئىنجا لە مردوۋ دەپرسى خۇدات كىيە؟ پىغەمبەرت كىيە؟
و لەسەر كام ئاين بوۋى؟ خۆت بۆ ئەۋ رۆژە ساز وئامادە كە، بۆ
مولك و مالى دۇنيائى غەمان ھەلمەگرە، چ بە غەمان پىكنائى،
مالى دۇنيا چلكى دەستە جگە لە كارو كىردەۋە چاك ھىچت بۆ
نامىنىتەۋە، خۇداى گەۋرە لە قورئاندا فەرمۇيەتى: [مَنْ عَمَلْ
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (النحل: ۹۷)]

ۋاتە: ھەر كەس لەنیر يان لە مى كىردەۋە چاكى كىردى و
پىروادارىش بوۋ بىت ئەۋە سۆيىد بەخۇدا بە ژيانىكى خۆش دەيان

ژیینین، سویند بێ به چاکتر لهوهی که نهوان دهیانکرد پاداشتیان
دهدهینهوه.

درهوشانهوه: نهخۆشی په یامیکه و موژدهیه کی له خۆ گرتووه،
له شساغی بهرگیکه نرخی تایبه تی خۆی ههیه.

ناوې: له بیرت بیت خودات له گه له کهوابی له چی ده ترسی؟

بريسكه: ئه‌ی پاك و بېگه‌ردى بۆ تۆ، چ خودايه‌ كى به‌راستى جگه‌ له
تۆ نيه‌، من له‌ سته‌مكاران نه‌بم.

خشلى هه‌شته‌م: به‌ ده‌ستى خۆت

دلت هه‌لا هه‌لا مه‌كه‌

ئهرى زه‌مانه‌ چى ترت به‌به‌ره‌وه‌ ماوه‌

تاكو مه‌ردانى رۆژگار ريسـوا بكه‌ى

له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ خۆ به‌ دوور بگره‌ كه‌ كاتت

لى ده‌كوژن، هه‌ر له‌ خويندنه‌وه‌ و سه‌يركردنى

گۆفارى بېتابروو، پر وینه‌ى پرووت و هه‌له‌لدراو

و بېرى خراپ، يا كتيبي توندوتيرى يان رۆمانى دژه‌په‌وشت. به‌لام

ئاگات له‌و شته‌ به‌سوود و به‌كه‌لكانه‌ بى بۆ نمونه‌ گۆفارى

ئيسلامى و كتيبي به‌مه‌فا، خولى گه‌شه‌پيدان و، ئه‌و وتارانه‌ى له‌

هه‌ردوو دونيا به‌هره‌ى لى ده‌به‌ى. هه‌ندى كتيب و وتار گومان له‌ دل

و ده‌روون دروست ده‌كه‌ن و، دوودلى و لادان له‌ ناخ په‌يدا ده‌كه‌ن.

ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ به‌هۆى كارىگه‌رى رۆشه‌نبېرى بيجى و لادراوى

ولاتانى بېباوه‌ر بۆ ولاتانى ئيمه‌ هاتووه‌ و بلاوبووه‌ته‌وه‌.

بزانه‌ كليلى راز و نه‌يىنپيه‌ كان لاي خودايه‌ و به‌س، هه‌ر به‌خۆى

غهم و خه‌فه‌تان لاده‌با بۆيه‌ له‌ تكا و نزا هه‌ته‌ر به‌و به‌به‌رده‌وامى ئه‌م

دوعايه‌ بليّره‌وه‌: ((اللهم اني أعوذ بك من الهم والحزن، و أعوذ بك

من العجز والكسل، و اعوذ بك من البخل والجبن، و اعوذ بك من غلبة الدين، وقهر الرجال))

واته: ئه ی خوايه، له غهم و خهفهت په نات پي ده گرم، په نات پي ده گرم له سستی و ته مبه لي، په نات پي ده گرم له پرژدی و ترسنوکی، په نات پي ده گرم له کهوتنه بن باری قهرز و قول و توره یی مهردان.

ئه گهر ئه م فهرمووده یهت زور پاته کرده وه و له ماناکه شی رامای، ئه وا خودا هه رچی په ژاره و ناخو شی و نازاره له سهرت لاده با.

دره وشانه وه: له هه ر چرکه یه م ته سییحاتیک بکه و، له هه ر خوله کیک بیروکه یه کت هه بیته و له هه ر کاترمیریک کرده وه یه ک بکه.

ناوېر: فرمیسیکی چاوی توبه کاریک له سه د ركات نوژی خو په سه ندیک چاتره.

بريسكه: اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهٌ مَعَ إِلَهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ (النمل: ٦٢)

ئایا زاتٲ که به هاواری ناچارو داماووه دٲٲ کاتٲ هاواری
لٲ ده کات و ناخوٲی و به لا کان لاده بات و ده تان کاته جٲنشینی
که لانی تری سه ر زهوی ئایا په رستراوٲکی تر هه یه له گهل خودادا
(نه خٲر نی یه) به لام زوړ که م بٲرده که نه وه.

خشلٲ نوٲیه م: تو مامه له له گهل
خودایه کی به خشنده و ده سٲکراوه
مامه له ده که ی

زه مانه، دوا ی کات و ساتٲکی زوړی دووړی و داٲران
به یه کدٲمان ده گه یتته وه

موژده ی خوٲ بده، نه وه تانی خودا چ پا داشتٲکی

که وړه ی بو داناو ی، هر به خو ی ده فره موو ی:

[فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
(آل عمران: ١٩٥) ئٲنجا په وړه ردگار یان وه لامی (نزاکانٲ) دانه وه
(فرموو ی) بٲگومان من کرده وه ی (هٲچ) خاوه ن کرده وه یه که له
ئٲوه له نٲر یان مٲ زایه نا که م). خودا چ گفٲ و هه رٲیه کی به پیاو
دا بٲ هه مان گفٲی به ئافره تانیش داوه، چو ن به پیاوانی هه لداوه،
به هه مان شٲوه به ئافره تانیشی هه لگو تو وه، نه وه تا ده فره موو ی: [إِنَّ

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا [الأحزاب: ۳۵]

واته: به راستی پیاوان و ثافره تانی موسولمان، پیاوان و ثافره تانی
ئیمان دار، پیاوان و ثافره تانی ملکه چ و فه رمانبه ردار، پیاوان و
ثافره تانی راستگۆ، پیاوان و ثافره تانی خوگر، پیاوان و ثافره تانی
له خوا ترس، پیاوان و ثافره تانی به خشه نده، پیاوان و ثافره تانی
پوژووان، پیاوان و ثافره تانی داوین پاک و ئه و پیاو و ثافره تانه ی
که زۆر یادی خوا ده کهن، به خشین و لی بورده بی و پاداشتی زۆر
مه زن و بی سنووریان له لایه ن خوی گه و ره و بو ئاماده کراوه (هه ر
که دنیا یان به جیهیشت پیی شاد ده بن).

ئهو ئایه ته به لگهی ئه وه یه تۆی ثافره ت خوشک و نزیک ی پیاوی،
پاداشتی لای خوا پارێزراره، تۆش له نیو مال و کۆمه لگادا
کرده وه ی چاکت هه یه که ده تگه یی نیته ره زامه ندی خوا و ببه
چاکترین نمونه، بو پۆله کانت ببه ته چرا و نمونه که که شانازییت
پیوه بکه ن. با پی شه نگ ی تۆ له ژیا نندا ئاسای خیزانی فیرعه ون و
مه ریه م و خه دیجه و ئه سما و فاتیمه بی (ره زای خودایان لی بی).
ئه وانه و هاوشیوه کانیا ن هه لێ ژێ دراو ی پاک و برودار و خوداناس و
پوژو و گرن، خوا له وان رازی بو و ئه وانیش له خودای رازی بوون،
ده تۆش له سه ر ئه م رێبازه به و ژیا نامه ی ئه و پی شه وایانه بخو ینه وه

هه تا خێر و ئاسووده ییت و به چهنگ کهوئ.

دره وشانه وه: فرمیسکی چاوی هه تیوان بسره با به په زامه ندی
خودای شاد بی و بچیته به هه شتی.

ناوې: ئوم مه حجه ن گه سکی له مزگه وتی ده دا، پاداشتی خۆی له
به هه شتی وه رگرت.

بريسكه: ئهري به ياني زوو نيهه؟

خشلي دهيم: به هر شيويهك بيت هر تو براوهي

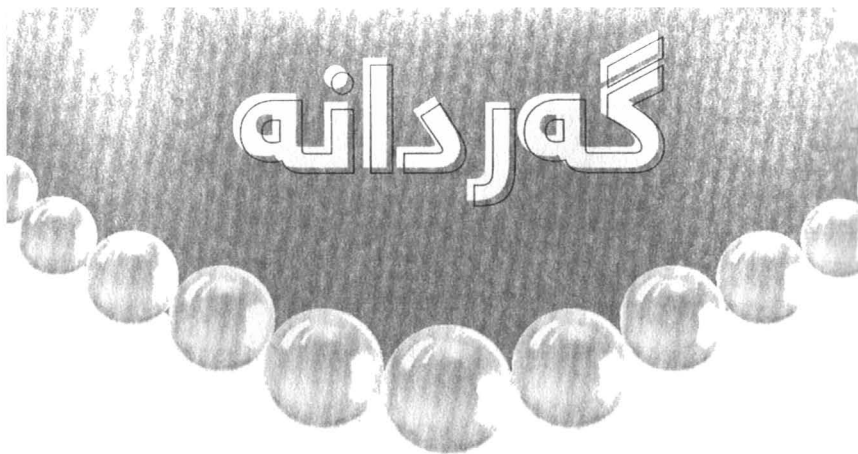
بهو كه سهي نه نكيماڼ لي ده گ—ري بلئ:
ئهرئ زه مانه هر ته نيا مه رده كان تاقي ناكاته وه؟!

خوراگر به، ئه وه ي بزانه ئه گهر تووشي
غم و خهفه تيك يان سفت و سويهك بووي

ئوا دهنه هوئې رهش بوونه وه ي تاوانه كانت، بزانه ئه گهر يه كي
له مندا له كانت مرد ئوا لاي خدا ده بيته تكا كارت، بزانه ئه گهر
دوو چاري نه خوشييهك يان په تايهك بووي ئوا لاي خدا پاداشت
وه رده گريت، ئه وه نساغييه لاي خدا پاريزراوت ده كا، لاي خدا
برسيه تي پاداشتي خوئ هه يه، نه خوشي پاداشتي خوئ هه يه،
هه زاري پاداشتي خوئ هه يه، هيچ شتي لاي خدا زايه نابئ، خدا
ئهم شتانه وه كو بارمته هه لده گري هه تا له روژي دوايي ده دري ته وه
خاوه نه كه ي.

دره وشانه وه: نويز ده سته بهري دلكرانه وه ده كات و غه مان فري
ده داته ده ري.

ناوبر: راستكر دنه وه ي هه له شانازي و شكويه، به لام به رده وام بوون
له سه ري فه وتانه.

گەردانە بەنرخ و گرانبەهایه، وهلی له گەردانە گرانتر و له
ملوانکه بهنرختر ئه و گفت و پهیمانهیه که له نێوان خودا و بهنده
دایه، پهیمانی شه پرهفه، بهرنامه ی خه لکه، دهستووری ژیانه، سوور
به له سهر وه فاداری بو ئه و پهیمانه، ئه و جا له بهههشتی ملوانکه ی
بهنرختر و جوانتر له مل ده که ی.

بریسکە: ئەو هی پێم بە خشیوی توند دەستی پێوه بگرەو لە سوپاسگوزاران بە.

گەردانە یەكەم: بەخششەکانی خودای ئەژمار بکە

من تا ئەو رادهیه ئومیدم بە خودا ههیه
که ئەو هی لەلای خوداوه دێ ئارامی لەسەر دەگرم

کە بە یانی دادی ئەو هت لەبیر بیت رۆژ لەسەر
هەزاران ئافرهتی بەدبەخت و بیچاره ههڵدێ و،
جەنابیش ت لە نیو ناز و نیعمەتان دای، هەزاران

برسی رۆژ دەکەنەوه و تۆش تیروپری، رۆژ لە هەزاران کلۆل و
بەندە ههڵدێ و تۆش سەرگه‌فاز و ئازادی، هەزاران کەسەردار و
جەرگ سووتاوهن و تۆش کەیفخۆش و سەلامەتی، فرمیسک
لەسەر گۆنای ئافرهتان شۆرابە ی دەبەستن و چەند جەخار لە دلی
دایکان دایه، چەند زیره و نالە و نوزه لە قورگی کچۆلان پەنگی
خواردوو هتەوه کەچی تۆش ساز و پۆشته ی، دە ی کەوا بیت لەسەر
ئەو پارێزکاری و سۆز و بەزەییە سوپاسی خودای بکە.

بەراشکاوی لە گەل خۆت دانیشە و، ژماره و ئامار بە کاربێنە:
چەند ت کەلوپەل و پاره و سامان و نیعمەت و شتی خۆش و
شادییه خەهیه، ئە ی جوانی و مأل و مندال و تاو و ساو و ولات

و پۆناکی و ههوا و ئاو و خواردن و دەرمان، دهی دلخۆش به،
سینه فراوان و شادمان به.

درهوشانهوه: به پارهی خۆت نزا و پارانهوهی ههژاران و خۆشهویستی
نه داران بکپه.

ناوې: جوانترین شت له ژووره که تدا به پمال و قورئانه که ته.

بريسكه: به بهشى خۆت رازى به دهبيتە دەوله مەندترین كەس

گەردانهى دووهم: ئەو كەمه شتەى
دلخۆشت دەكا زۆر چاتره لهو زۆرهى
تووشى گەرداويكت دەكا

خودا ئەگەر بيهوئى خيّر و چاكهيهك بڵاوبكاتەوه،
پەنھانى دەكا، ئەوسا زمانى حەسوودان دنيای تێدەگەيێنن

ئەو تەمەنەى بۆت ئەژمێر دەكرى بریتییه:

لهو تەمەنەى كە له خۆشى و شادى و رەزامەندى

و ئاسوودەیی و پەسەندى گوزەراندووتە، لى چاوبرسییه تی و
نەوسنى و ویستی زۆر كەى له تەمەنت حیسابن؟! ئەم شتانه
دژى تەندروستى و لەشساغى و جوانى تۆن، كەوا بى ئاگات له
رەزامەندى خودا بى، به بهشى خۆت لاس وەربگرە، پروات به قەزا
و قەدەر بى، بۆ داھاتوو گەشبین به، به وێنەى پەپولەیه كى پۆح
سووك و دیمەن جوان به، هیندە خۆت پێوہستى شتان مەكە، لەم
گۆل بۆ ئەو گۆل، لەو گرد بۆ ئەم گرد، لەو میڤرگ بۆ ئەو میڤرگ
بفەرە، ئەگەرنا وەكو میڤشەنگ به، له تەپرى دەخوا و پاكى بەرھەم
دێنى، كاتىك لەسەر لكە دارىك دەكەوئى چ جىي ناشكى، گۆلان
پادەموسى و ناگەزى، ھەنگوین دەدا و پێوہ نادا، به عیشقەوہ
دەفرى، به ئازیزی دەنیشیتەوہ، گیزەگیزەكەى موژدەیه، نوزەى

په زامه ندييه، ههر ده لتي ئافه ريده يه كي ئاسهانيه و له جيهاني
جاويداني دابه زيوو.

دره وشانه وه: خودا توبه كاراني خوش ده وي چونكه نه وان بو لاي
نه و گه راونه ته وه و سكالاي خويان بو نه و بردوو.

ناوې: سوجه يه كي دوور و دريژ و ملكه چانه زور زور له ته لاري
به گولان چاتره.

بریسکه: سوپاس و ستایش بۆ ئه و خودایه ی غه م و خه فه تی له سه ر
لا بر دم

گهردانه ی سییه م: تۆ پروانه هه ور، هه رگیز مه پروانه تۆز و خۆل

ئه گه ر کلپه ی ئاگر نه بوایه کوا
ده زاندره بـوونی عود خوۆشه!

هیممه ت هه بی و بهرز پروانه، داوات لی
ده که م هه میشه به ره و به رزی برۆی، به رده وام به
و ئاگات له که وتن و نسکۆش بی، ئه وه ی بزانه
ژیان خوله ک و چرکه یه بۆیه وه کو میرووله به له پرووی کۆشان
و نه سه ره وتن و ئارامگرتن، هه رده م تییکۆشه، ئه گه ر چوویه وه سه ر
گوناها ن دیسان تۆبه بکه و په شییه بیه وه، قورئان ئه زبه ر که،
ئه گه ر له بیرت کرد قه یدی ناکا هه مدیس بۆ جاری دووه م و سییه م
... و ده یه م بگه رپۆه سه ری. ئه وه گرنگه هه ست به شکست و که وتن
نه که ی، چونکه میروو په یقی کۆتایی نازانی و عه قلیش دان به
کۆتا جار نانی، به لکو له هه موو بارێک هه ول و چاککردنه وه هه یه،
ته مه نیش وه کو جهسته وایه ده گونجی نه شته رگه ری جوانکاری
بۆ بکری ته مه ن رێک وه کو باله خانه یه ده شی پرووخیندری و سه ر
له نوێ بنیات بندریته وه. ئه م جاره به جوانی و به بۆیه ی دیکه
برازیند ریته وه، ئامانه خو له نسکۆ و تییکشکان به دوور بگه ر، له

زهینى خۆت پېشبینى نهخۆشى و کارهسات و چهرمهسهرى و
بهلاى ناگههان بسرهوه، خوداش دهفرمووى: [وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] (المائدة: ۲۳)

واته: نه گهر ئیوه باوهردارن ههر پشت بهخودا ببهستن.

درهوشانهوه: وازهیتان له سهپرپچى و گوناھ جیهاده، بهردهوام
بوونیش لهسهر تاوان کهللهرهقى و لاسارییه.

ناوې: پېش گوتنى چاك بیرکوهه، نهوهك په یقه کهت کوشنده بى.

بريسكه: موژده بدهنه ئهوانه ي بروايان هيناوه.

گهردانه ي چواره م: كه پريكي تزي
له بروا له تهلاريكي پر جهور و
سته م چاكتره

ئهو كه سه ي چاوي پيم هه لئايي لومه ي ناكه م
گه ر پكي ليم بيته وه، چونكه من سزا و تازارم بو ئه وان

ئافره تيكي موسلمان كه له ساباتيك ده ژيي و

خودا په رستي ده كا و پينج نوژه ي ناچي و يه ك پوژووي په مه زاني
ناشكيئي زور له و ئافره ته به خته وه رتره كه له كو شيكدا له نيو
كه نيزه ك و خزمه تكار و كه لوپه ل و داروبار دايه، خوشكيكي
بروادار له په شاليك دابي و كه رته نايكي جو، چوپه ئاويكي
گوزه، قورئانيك و ته سبيحيكي هه بي گه ليك له و ژنه شادتره كه
له بورجي عاج يان له ژووري رازاوه ده ژيي، نه خودا ده ناسي
نه ياديكي حه ق ته عالا ده كا و نه ربي پيغه مبه ر ﷺ ده گري. ده ي
كه وابي له ماناي دلخوشي تيبگه، دلخوشي ئه و شت سه خته نيه
كه زور كه س وا بو ي چوون، پييان وايه له دو لار و دينار و درهم
و پيال، رايه خ و جل و جوړ و نان و پات و خواردنه وه و پترو دايه،
نه ك جاريك هه زار جار نه خير، به خته وه ري بريته له قاييلبووني
دل و ئاسوده يي ويژدان و به رقه راري ده روون و شادمان ي رو ح و

سینه فراوانی و چاکی حال و بەردهوام بوون لەسەر ئاکاری باش و
پاککردنەوهی کردەوێت و قەناعەت و پرازی بوون بە بەشی خۆت.
درەوشانەوێ: ئەو کەسە چۆن ئاسوودە دەبێ کە ئازاری موسڵمانێکی
داوێ یان ستەمی لە بەندەیهك کردووە.

ناوێ: رەنگە سبەی بیت و ئیمە لە دنیا کە ی تر بین!

بریسکه: پشت به (خودای) زیندوو بههسته که زاتیکه ههرگیز نامریت.

گهردانه‌ی پینجه‌م: کاته‌کانت به‌گویره‌ی ئهرکه‌کانت دابه‌ش بکه

ئه‌وه خودایه، به‌لکو ئه‌و غه‌مه‌ی شه‌وت پیکرده‌وه
ده‌رویکی خیری به‌دواوه بییت.

ده‌تۆ خویندنه‌وه‌ی کتیییکی به‌سوودیان شریتیکی
باش تاقیبکه‌وه، به‌جوانی گوئی بده‌ئایه‌ته‌کانی
قورئانی، له‌وانه‌یه‌ تاکه‌ ئایه‌تیک هه‌موو گیانت به‌رزینیی و، به‌نیو
خۆتدا نغروۆت بکا و، له‌گه‌ڵ وێژدانت بدوئی، هه‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ رینوینیی
و نوور بئی، هه‌رچی نائومیدیی و گومان و دوودلی و بئی هیوایی
هه‌یه‌ بییا، موتالای کتیبه‌کانی فه‌رمووده‌ بکه‌ و له‌ کتیبی (ریاض
الصالحین) فه‌رمایشتی خۆشه‌ویست ﷺ بخویننه‌وه، هه‌تا چاره‌ی
باش و زانیاری به‌سوودت ده‌ست که‌وئی، که‌ له‌ هه‌لخایسکان
بتپاریزئی و له‌ که‌مایه‌سی به‌دوورت بگری و، شیفای زامانت
بدا. به‌لئی، ده‌رمانی تۆ له‌ سروشه‌ (وحی) به‌ قورئان و سونه‌ته‌وه،
سانه‌وه‌ی تۆ له‌ باوه‌ره‌ که‌ته، نوێژ گلینه‌ی چاوته، سه‌لامه‌تی دلت له‌
پازی بوونه، قه‌ناعه‌ت مایه‌ی هیوری هه‌ست و ده‌روونته و، جوانی
پروخسارت له‌ خه‌نده‌ی لیوانه، بالاپۆشیی پاریزی ناموسته، دلتیایی
دل و ده‌روونت له‌ زیکر و یادی خودایه.

درهوشانهوه: له تکا و تووکی ستهملێکراوان و فرمیسکی بییهشان
پاریزی بکه.

ناوێ: ییش خوێندنهوهی کتیب و گوڤار و روژنامه قورئان بخوێنه.

بريسكه: تا خهفهت نهخۆن بۆ ئهوهی له دهستان چووه و دلخۆش و
غهرا نهبن بهوهی که پێی داوون

گهردانهی شهشهه: بهخته وهتری ئییه وهکو هی ئهوان نییه

پاشی نهخۆشیان، نهساغ چادهبهنهوه
غهریبیش دواى ماوهیهك بهدیارده که ونهوه

ئهوه کێ پێی گوتی: میوزیکی رابواردنی و،
گۆرائی ههلیت و پهلیت و، زنجیره فیلمی روخینه
و، شانۆگهری پروپوچ و، گۆفاری بیتاوپرو و، فیلمی پرووشینه،
بهخته وهری و شادمانیت بۆ دینن؟ ئهوهی ئهم شه کهری شکاندووه با
له گوپی دا...! ئهم هۆگه له کیلی بهدبهختی و سۆنگه ی غه مۆکی و،
دهرگای خهفهت و دلتهنگی و پهژارهن، ئهوهش بهدانپیدانانی ئه
کهسانه ی که تهزمونیان کردووه و، دواى زانیین تۆبهیان کردووه.
لهو ژيانه ناخۆش و ناپێکه راکه، ژيانى ئهوه کهسانه ی هیچ و پوچ
و لادهرن و رپیی خودایان ون کردووه، پرووبکه ره قورئان خویندنی
گهردهنکه چانه، خویندنه وهی بهسوود، ئاموژگاری بهپێز، وتاری
بهجۆش و خرۆش، خیری به چه ندانه و تۆبهیه کی راستگۆیان. ده
هره بۆ کوپ و دانیشتنی رۆحانی و زیکری خودا، به لکو خودا تۆبهت
لێ وهرده گری و، دلت پر پر ده کا له ئارامی و بهرقه راری و دنیایی.

درەوشانەو: لە دڵتکی پاك و بیگەرد هاوبەش دانان و گزی و رك و
ئیرەیی بوونی نییه.

ناوێ: کێشه لهوهیه ئەو زیڕ و زیوه لە گەڵ ئافرەت ناچنە نێو گۆرا!

بریسکه: خودایه دل و دهر و ونم فراوان بکه

گهردانهی خه و ته م: سواری که شتی

دهربازبوون به

ئهی خودای بونه وهر خوومان پادهستی تو کردوو به و
ئومیدهی

توش به زه ییت به که مدهستاندا بیتته وه ئای چه ند
به ره حمی.

به دهیان چیرۆك و به سه رهاتی هونه رمه ندان و

پیاو خراپان و گالته چی و پوو چگهر و ئه وانهی پاده بووین، به مردوو
و به زیندوو وه خویندوو ته وه، گوتومه: ئهی داد، موسلمان و پروادار
و راستییژ و پۆژووگر و خوداناس و خودا په رست و ملکه چان له
کوین؟ ئه م ته مه نه کورت و سنوورداره که ی بایی ئه وه ده کا به م
شیوهیه له شتی پروپووچ و لاوه کی به سه ری بیهی و له مهیدانی
فه رامووشی و سه ره پیچی به هه ده ری بدهی؟ ئه ری جگه له و ته مه نه
چ ته مه نی دیکه ت هه یه؟ بیجگه له و پۆژگاره ی تییدای هیچ
پۆژگاری دیت هه یه؟ ئایا هیچ گفتیکت له خودا وهرگرتوو که تو
نامری؟ ... نه وه لا نییه ئه و شتانه هه مووی و هه م و گومانی ناراستن،
ئه ندیشه ی به تالان، دهی که وایی له خو ت بیچه وه، ره وته که ت نوی
بکه وه و، پشت له خراپه که و، خو ت بگه یینه کاروانه که و، سواری
که شتی پزگاری به.

درەوشانەو: ئافرەتی ژیر بیابانێکی قاقڕ دەکاتە میڤگیتی سەوز.
 ناوېر: هەندێ پاره بۆ پوژی پەش لە بانکی پاداشت داڤنێ.

بريسكه: دهرووی خیر له دواى ناخوشییه.

گهردانهى هه شتەم: کړنووش کلیلی به خته وه رییە

به خته وه رییەم له کۆکردنه وهى مأل و سامان نه دیت
به لکو ته نیا له خوودا ترسان کامه رانن.

یه که مین لاپه رهی تینووسی ئەمپۆ و یه که م
پلیتی تۆماری ئەمپۆت نوێژی به یانییه، ئەمپۆت
به نوێژی به یانی دهست پێ بکه، پۆژی ئەمپۆت

به نوێژی به یانی بکه وه ئیدی ده که ویتە نێو دهسته بهر و په یان و
پاریز و چاودیری و ئارامی خودا، ئەوسا خودا له هه موو ناحه زییه ک
ده تپاریژی و به رهو خێروبیرت ده با، هه رچی باس و چاکه یه پیشانت
ده دا و له هه موو خراپه یه ک دوورت ده خاته وه. ئەو پۆژه ی به نوێژی
به یانی ده ست پێنه ک ردبێ هیچ خێروبیری تیدا نییه. ئەو پۆژه ی نوێژی
به یانیت چووبێ هیچ خوشی تیدا نییه، ئەم نوێژه یه که م نیشانه ی
قه بۆل بوون و ناو نیشان کتیبی رزگاری و تابلۆی سه رکه وتن و
سه ربه رزی و سه رکه وتنه. ئەى ئەو که سه ی نوێژی به یانیت کردووه
خوشی له خۆت، شادی بۆ جه نابت که نوێژی خۆت کردووه، چاوی
ئەو که سه پۆشن که ناگای له نوێژی به یانییه، به دبە حتی و مألۆیرانی
و ژیفانی بۆ ئەوانه ی ئەم نوێژه پشت گوێ ده خەن.

دره‌وشانه‌وه: مشتومری بێ ئه‌نجام و ده‌مه‌قاله‌ی به‌تال هه‌رچی باش
و جوان هه‌یه، نایه‌یتلی.

ناوهر: ببه‌هۆی به‌رده‌وامی بو‌خا‌وو‌خیزانت.

بریسکه: ئایا ئیمه تۆمان سینه فرهه نه کرد

گهردانهی نۆیه م:

پیره ژنه ی لیك ده بنه دروشم

له کاتی نائومیدی پشتیوانی دئ
خودای به زهیی و فەریاد پرەس دێته هانات

تۆ وه کو ئه و ئافره ته به که ئه و ئی رۆژی لای
حه جاج بوو، متمانە ی به خودا پته و بوو، رۆژیک
حه جاج کۆری ئه و پیره ژنه ی له زیندانی په ستا و سویندی بۆ پیره ژنه
خوارد کۆره که ی بکوژی، پیره ژنه ش به سه ره رزی و نازایی و
باوه رو خۆراگرییه وه له حه جاجی چووه پیش و گوتی: کۆره ئه گه ر
نه شیکوژی خۆ هه ر ده مرئ!

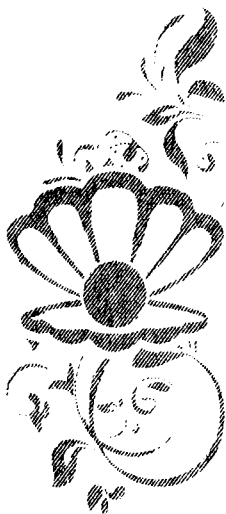
له پشت به ستن به خودا وه کو پیره ژنه فارسه که به وه ختایه ک له
کۆلیتی مریشکان دوور کهوت بووه وه و، چاوێکی له ئاسمانی بری
و گوتی: خودایه کۆلیتی مریشکانم بپاریزه هه ر به خۆت چاکترین
پاریزه ری!

له خۆراگری وه کو ئه سمای کچی ئه بویه کر به، تاوێک عه بدولای
کۆری به کوژراوی و هه لواسراوی بیی، ئه م په یشه به ناوبانگه ی
گوت: ئه ری کوا ئیستا کاتی ئه وه یه ئه م شوپره سواره بگلی؟! ...

وه کو خه نساخان به چوار پۆله ی خۆی له پیناوی خودا پیشکەش کرد، کاتی شه هیدبوونیان ده یگوت: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که به شه هیدبوونی ئه وان له پیناوی خۆی پایه داری کردین و پرزی لی ناین ... ده تۆ چاو له و شیره ژنانه و میژووی بهرز و ژیاننامه ی به پرستی ئه وان بکه.

دره وشانه وه: له شنه ی شه مال نهرم و نیانی و له میسک بۆنی خوش و له شاخ خۆراگری فیر به.

ناوې: یه کی له که موکو ورییه کانی ئیمه ئه وه یه: هینده ی له خه لکی ده ترسیین له خودا ناترسیین.

بریسکه: با سستی پرووتان تینه کا و غه میش مه خۆن، هەر ئیوهن که
سهرده که ون.

گهردانه ی دهیم: تا ببیته رازاوهرترین مروڤ له بوونه وهر

هەر پروداوی که دینه پیش با به دلشست نه بئ
دهروویکی خیری ههر به دواوه ویه

تۆ به و جوانییهت له خۆر قه شه نگتری، به و
ناکاره جوانهت له میسک پاکتری و، به خاکه راییهت

له مانگ بهرزتری، به سۆز و دلنه رمیت له بارانی نه رمتری، ده ی
که و ابو به باوه ری خۆت پاریزی له جوانییه کهت بکه، به هو ی
قه ناعهت رهزای دلت بهیله وه، به بالاپۆشی چاوت له داوینپاکی خۆت
بئ، ئارایشتی تۆ زیڕ و زیو و ئەلھاس نییه، به لکو دوو پکات نوژی
به یانییه، تیینوویه تی پۆژووه بو خودا، خیر و چاکه یه کی په نهانه که
بینجگه له خودا کهس پئی نازانی، فرمیسکیکی گهرم و گوره که
تاوانه کانت ده سږیته وه، سوجدیه کی درژ له سهر به رمالی به ندایه تی،
شهرمکردنه له خودا له کاتی شهر و هه لای شهیتان، بهرگی ته قوا
به پۆشه، چونکه تۆ جوانترین ژنی له هه موو دنیا، هه رچه ند نه گهر
جلکه کانت دپاوپرا بن، عه بای ره وشت جوانی له بهرکه نه و کات
ده بیته نازدارترین ئافرهت له هه موو جیهان، با پێخواسیش بیت. ئامانه!
نه که ی چاو له ئافره تانی داوین پیس و بیباوه ر و جادوو گهر و پرووت

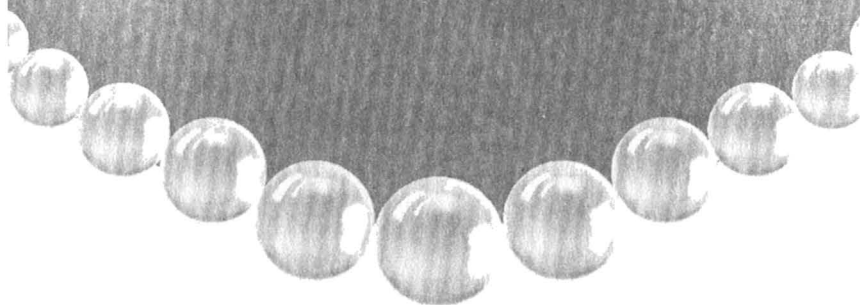
وقووت و بهر په لا بکه ی، نه م تافره تانه پیتاکی ناگری جه هه نده مین:
 [لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى] (اللیل: ۱۵) واته: کهس ناچیتته ناو دۆزه خه وه
 مه گهر خراپترین کهس.

دره وشانه وه: له ههر شوینئ له م ژیا نه نه گهر که وتیتته تاریکی
 له سه رته بۆ خۆت و له بهر خۆت چرایه ك دا گیر سینئ.

ناوې: نه وه ی شتئ بفروشی که پیوستی پی نییه نه و شته ده کړئ
 که پیوستیه تی.

ئالتوون

موتەنەبى گوتويەتى:

لەبەر ئەو ھەزەم لە زىر نىيە كە سوودى لى بىينم
بەلكو بوۆ ئەو ھەمە شانازى پى پەيدا بکەم.

ئەو ھە ھالى باو ھەردارە ئارايشتى رۆھى دەخاتە پىش ئارايشتى
جەستە، کاروبارە مەزەنەكان رەپىش خۆشەكانى ژيان دەخات. دوو
رکات نوژى لە مەزگەوتى بەسوودتر و باشترە لە ھەموو زىر و ئالتونىك.

بريسكه: ئه گهر به يانیت کرده وه چاوه رپی ئیواره مه که.

ئالتونی یه کهم: ئه ی پایه دار

له وانه یه شتی هه بی تو خۆتی لی بپاریزی که چی
ئه و شته ویستی تو به دوای خۆیدا بهیئتی.

ئه ی خوشکی راستگۆ، ئه ی برواداری
خوداویست، وهك دارخوارما به دوور له شه ر
و خراپه، به رزتر له ئازاردانی ئه وانه ی به ردت

تیده گرن، تو به ریان بو به رده وه، زستان و هاوین هه رده م سه وزه،
سوودی زۆر و زه وه نده. خوشکم له شتۆکه ی بیکه لك به رزتر به،
خۆت له هه موو ئه و شتانه بپاریزه که واه شه رم شکۆت له که دار
ده که ن. وا بکه وته ت زکر بی و پروانینت په ند بی، بیده نگیت
بیرکردنه وه بی، له و کاته دا تو به خته وه ری و ئاسووده ییت
ده سته که وی، هه مووان خۆشییان ده وی و پیداگوتن و دوای
باش له خه لکی به رز ده بیته وه، خوداش په له هه وری نا په حه تی و
کلۆلی، تارمایی ترس و لێلا ییت له سه ر ده په ویئتی، به لایلایه ی
پارانه وه ی برواداران بنو، به ئاوازی پیه لدانی وان له خه و را به،
ئه و کاتی ده زانی به خته وه ری به س به وشکه پا ره و که لوپه ل نییه،
به لکو به گو پراهه لی خودایه، کامه رانی له جلك و به رگی نوئ نییه
و له حزمه تگوزاری به نده کان نییه به لکو له خودا په رستییه.

درهوشانهوه: خودی خۆت بێ هیوا مه به، به هیوری ههول ده، له وانیه
ئه نجامی وا بێته پێشت هیممهت دابمرکێنی، به لام تو لی مه گه پری
دهستت لی بستینی.

ناوهر: له گه ل نه فسی خۆت تیبکو شه چونکه نه فس هه موو خراپه یه ك
به مروف ده كا.

بريسكه: ھاوارم بكه نى به ده نكتانه وه ديم.

ثالتوونى دووهم: به پيل نيعمه ته كان برو و ٲركى خو يان بدئ

چه ندان ناز و نيعمه ت هه ن به كه مى
سوپاسگوزارى تو، خدا كه مى نه كرده وه

به سوپاسگوزارى و گويايه لى وه لامگوئى
نيعمه ته كانى خوداى به و به هينديان بزانه.

تام و چيژ له ناو وه ربگره چ به خواردنه وه بى يان ده ستنويز يان
خوشوردن. خوت به گهرمى و پرووناھى خور داپوشه، ناويزانى
تريفه ي مانگ به و خوتى پى برازينه وه. برو ميوه چنينى، تير تير
ناوى پرووباران بنوشه. پروانه ده ريا و بيتاوانى (بيابان، سارا) چول
و وشكارو ته ي كه، سوپاسى خوداى مه زن و لييوورده بكه، له و
به خشش و خه لاتهى به توئ داوه سوودمه ند به، تكايه تكايه ناز و
نيعمه تى خودا مه شاره وه، [يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ] (النحل: ۸۳) واته: ٲه وانه به هره كانى خودا ده ناسن (و
ده زانن) پاشان ٲينكارى ده كه ن و زوربه ي ٲه وانه هه ر بى باوه رن.
نامانه خو له نكوليكردينى بپاريزه، پيش ٲه وه ي درك و دال بينى له
گول پروانه، له جوانييه كه ي رامينه. پيش ٲه وه ي گله يى و بول بول
له گهرماى هه تاو بكه ي چيژ له پرووناكيه كه ي وه ربگره. پيش

ئەوھى پرتەپرت له تاريکيى شەو بکەى ئەو ئارامى و ھيمنيىەى
 شەوت لەبىر بى، ئاخىر بۆچى ئەو پرووانينە رەشبينە تاريکانهت
 بۆ شتەکان ھەيە، بۆچى بەخششەکانى خودا لە رېچکەى خۆى
 لادەدەى؟ [أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ
 الْبَوَارِ] (ابراھيم: ۲۸)

واتە: ئايا سەيرى ئەوانەت نەکردووھ لە جياتى (سوپاسى)
 بەھرەو چاکەى خودا بى باوهر و سپلە بوون و گەلە کەيان بەرەو
 ھەلدێر برد. ئەو خەلاتانە وەر بگرە و بە سينەيە کى فراوان رازى بە
 و سوپاسى خوداشى لەسەر بکە.

درەوشانەوھ: پشتکردنە ھەلە و پرووکردنە چاکە سەرچلێھ کى دوور
 و درێژە بەلام لە جوانيش بەدەر نيبە.

ناوېر: دەستى دايك و باوكت ماچ کە، دەگەيتە رەزامەندى.

بریسکه: له رهحمه تی خودای نائومید مه بن

ئالتوونی سییه م: بهس تۆبه و
ئییستیغفارت هه بی ئیدی
رۆزبیت له سه ر خودایه

هاوسییه که م، ئاوات و خۆزگه راست نیین
زۆربه ی هۆکاری سه رکه وتن له گه ل نائومیدییه

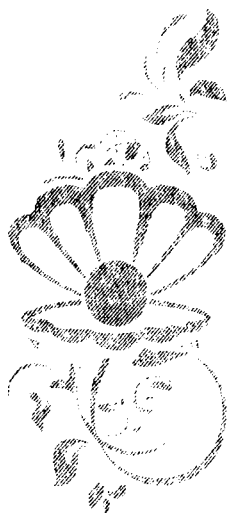
ئافره تی گو تی: که هاوسه ره که م مرد من له

ته مه نی سی سالاندا بووم و پینچ مندالی کچ و کوړم هه بوو، دونیام
له بهر چاوی رهش داگه را، هینده گریام لیلایی هاته سه ر چاوم،
چاره رهش و نائومید بووم، غه م ده وره ی لیدام، بهرگی خه فه تم
پۆشی، منداله کانم هه موویان سه رکه و بنکه بوون و چ داهاتیکی
واشان نه بوو، بهو بره پاره که مه ی باوکم جیهیشت بوو خه رجیم
ده کرد، وه ختایه که له ژووره که ی خۆم بووم، ته له فیزیۆنم هه لکرد و
خسته سه ر که نالیکی قورئان، لهو ده میدا مامۆستایه که ده یفه رموو:
خۆشه ویست ﷺ فه رموویه تی: (من اکثر من الاستغفار جعل الله
له من کل هم فرجا، و من کل ضیق مخرجا) واته: ئەو که سه ی
زۆر تۆبه و ئیستیغفارن بکا خودا له خه فه تان ده یره خستنی و له
هه موو ناخۆشییه که پزگاری ده کا. بۆیه دهستم پیکرد زۆر زۆرم
(استغفرالله) ده گوت، منداله کانیشم پاسپاد واکه ن، خودا شاهیده
شهش مانگی تیپه ر نه کرد، پلانی دروستکردنی باله خانه یه که

له سه‌ر کۆنه مۆلکیکی ئیمه ده‌رچوو، چه‌ند ملیۆنیان بۆ بژاردین، کۆره‌که‌شم بووه‌یه‌که‌می سه‌ر قوتابیانی ناوچه‌که‌ی خۆمان و، هه‌موو قورئانیشی ته‌زبه‌رکرد، ئیدی که‌وته ژێر چاودێری و سه‌ره‌رشتی خه‌لکی و مال پر بوو له‌ خێر و فەر، ژيانمان خۆش بوو، خودا هه‌موو منداڵه‌کانمی کرده‌که‌سانی چاکه‌کار و هه‌رچی غه‌م خه‌فه‌ته‌ نه‌ما، بوویمه‌ به‌ خته‌ وه‌ رترین ئافره‌تی ته‌و دونیایه‌ی.

دره‌وشانه‌وه: ته‌گه‌ر خۆت راده‌ستی بێ هیوایی بکه‌ی ته‌وا پێتده‌لیم تۆ هیچ نازانی و هه‌رگیزیش په‌ی به‌ به‌ خته‌ وه‌ری نابه‌ی.

ناوهر: هه‌میشه‌ ته‌م ئایه‌ ته‌ت له‌ بیر بیت (له‌ مالی خۆتان جیگیر بن)

بریسکه: به راستی جگه له وانه ی بیبا و پرن کهس له رهحم و میهره بانی
خودا نائومید نابیی.

ئالتوونی چوارهم: به دو عایان تهنگ و
چه له مهت لی دور ده که ویتته وه

با گه ورهش بی به لام خودا هه ندی
نیعمهت
وه کو به لا ده نیتری، هه ندی کهس به نیعمهت به تاقی
ده کاته وه

هاوړییه کم هه یه هه تا بلی پیاوکی چاک

و خودا ناسه. خیزانه که ی گیرۆده ی نه خوشی شیرپه نجه بوو،
سئ مندالیشی هه بوو، نه و دنیا یه ی لی ویکهاته وه و زهوی لی
تهنگ و تاریک بوو، مامۆستایه کی ئاینی پینوینی کرد بوو، پیتی
گوت بوو: با بۆ شه ونوێژ هه لبستی و له بهره به یان دو عایان بکا و
(استغفرالله) بلیته وه، تۆش قورئان له سهر ئاوی زهم زهم بخوینه و
بیده خیزانه کهت، کابرا له سهر نه و حاله ی بهرده وام بوو، خوداش
به و دو عایانه ده رگه ی خۆی لی کرده وه، کابرا خیزانی خۆی به ئاوی
زهم زهم شۆرد که دو عای له سهر خویندرا بوو، ژنه له نوێژی به یانی
تا تاوکه وتنی، له گه ل میرده که ی خه ریکی خودا په رستی بوو، هه ر
له نوێژی مه غریبی هه تا عیشایی بهرده وام خه ریکی (استغفرالله)
و تکا و رجا یان بوو. ئیدی خودای تهعالا شیفای نارد و ژنهش له و

دهردهی چابووه وه و پیستی ناسکتر و پرچی جوانتری هاته وه، له وه و دوا وازی له (استغفرالله) و شه ونویژ نه هیټا، نهی پاک و بڼگه ردی بوټه و خودایه ی چاره ساز و شیفابه خشه جگه له خوئی کهس خودا نییه، هی له خوئی پهروه ردگار ټک نییه.^(۱)

نه ی خوشکه کم نه گهر نه خوئی په نا وه بهر خودا ببه و، زور دوعا و استغفرالله بکه و بگهړیوه، کارت له سهر ئاسان ده بی، دوعایه کانیشټ وهرده گیرئ، ههرچی ناخوئی و به لایه نامینن: [أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ] (النمل: ۶۲)

واته: ثایا زاتئ که دیت به هاواری ناچارو داماووه کاتئ هاواری لئ ده کات و ناخوئی و به لا کان لاده بات و ده تان کاته جینشینئ گهلانی تری سهر زهوی ثایا په رستراوئکی تر هه یه له گهل خودادا (نه خیر نییه) به لام زور کم بیرده که نه وه.

دره وشانه وه: له ئیستا و رابردووت پروانه، ژبان له چهند نه زمونئکی به دوا یه ک پیکهاتووه، پیویسته مروف به سهر که وتووی لئی بیته ده ری. ناوېر: نه م شه شهت به سه: ئاین و چاکه کاری، قه ناعهت و ته کوزی، داوئنپاکی و نه مه ک.

(۱) هی: نامرازی هه لاویردنه (حصر و استسناء)، نه م نامرازه له دهشتی هه ولیر به کاردیت. بو هه لاویردنی شتیک له کومه لئ شت، مانای (غیر، الا) ده دات. کم له نووسه ران به کار دینن. نمونه: لا اله الا الله، واته: هی له خودای راستی چ خودای دیکه نییه. جاء الطلاب الا زیدا، واته: هی له زهیدی هه موو قوتابییه کان هاتن.

بریسکه: خودا بۆ باوه‌رداران دلۆقانه

ئالتوونی پینجه‌م: وریای بیئومییدی و دارووخان به

له‌ناو کاره‌ساتان ئه‌گهر تووشی بیئومییدی بووی
له‌بیرت بیئت ئه‌وه پیت ده‌لێ: خوشی و نیعمه‌ت چۆنه!

کوره گه‌نجیکی تاقانه له‌ زیندانی کرا، ئیدی

خه‌و له‌ چاوی دایکی زه‌ررا و غه‌م و خه‌فه‌ت شه‌ش
دانگی لێ گرت. ئه‌وه‌نده گریا، تاوه‌کو گریانێ بیزار کرد، تا خودا
ئهم زیكره‌ی خسته‌ دلی (لا حول ولا قوه‌ الا بالله) له‌مه‌به‌دوا زۆر
ئهو په‌یقه‌ مه‌زنه‌ی ده‌گوتوه‌ كه‌ گه‌نجینه‌یه‌ كه‌ له‌ گه‌نجینه‌كانی
به‌هه‌شتی. چهند پوژێکی نه‌برد - دواي ئه‌وه‌ی ناومی‌د بوو له‌
پزگار بوونی كوره‌كه‌ی - یه‌كێ له‌ ده‌رگای دا و خوشی و شادی
و فه‌ره‌خنایی بالی به‌سه‌ر ئهم دایكه‌دا كێشا، به‌لێ ئه‌مه‌ پاداشتی
ئهو كه‌سه‌یه‌ كه‌ دلی به‌ خودا پێوه‌سته‌ و هه‌موو كاروباریکی خۆی
ده‌داته‌ ده‌ست خودا. تۆش زیكری (لا حول ولا قوه‌ الا بالله العلی
العظیم) بلێ، چونكه‌ هه‌تا هه‌ز بكه‌ی گه‌وره‌یه‌ و پازێ به‌خته‌وه‌ری
و سه‌رفرازییه‌، هه‌ر بیلێوه‌، نسكۆی غه‌مان تییه‌لده‌ و په‌ژاره
و دلته‌نگی و عاجزی راوێ، دلخۆشی خۆت بده‌وه‌ و چاوه‌ڕینی
ده‌رووی خێر به‌، ئاگات له‌خۆ بێ په‌تی تكا و پچا نه‌پچرینی و وه‌

بهرمه رده. خۆت تووشی پرووخان و شکست مه که چونکه ههرچی
تهنگ و چه له مه ههیه خوشییه کی له دوایه. له کۆنه وهش ههر وا
بووه، خودا له ئیشی خۆی بووه ته وه. خودا له گه ل ئه و که سه یه
گومانی باشه ی پی هه یه و، پشتی پی ده به ستی و، داوای لیده کا و،
چاوه پروانی ده رووی خیره لئی.

درهوشانه وه: هینده غه م و خه فته و کیشه ی خۆت مه که سه رباسی
قسان چونکه تۆ به و کارهت به ره به ستیک له نیوان خۆت و شادمانی
داده نیتی.

ناوبر: له سه ر تۆ به و ئیستیغفار به رده وام به، به لکو ده رگه یه کت لی
بکریته وه!

بریسکە: راستییە کە ی پەرەردگاری تۆ خواوەنی لیبوردنیکى فراوانە.

ئالتونى شەشەم: مالى خۆت شانشینى سەر بەرزى و خوشەو یستییە

بَلَى: ئەو خودایە میهرەبانە و باوەرمان پى ھێناوە،
شوینکە و تووى خوشەو یستى مەدینەیمە ﷺ.

ئە ی خوشکە بەرپز و سەلارە کەم: لە مالى

خۆت دانیشە و تەنیا بۆ کارى پتویست برۆ
دەرى، ئەو مالى خۆت رازى بەختە و ەرىتە [وقرن فى بیوتکن]
واتە: لە مالى کانى خۆتاندا بمیننە وە. تۆ لە مالى تامى کامەرانى
دە کە ی، ھەر لە مالى دەتوانى پارىزگارى لە نامووس و شەرەف
و شەرم و شکۆى خۆت بکە ی. ئافەرەتانى پەراویزخراو زۆر دەچنە
دەرى، لەخۆوە دەچنە بازار و دەگەرپن و دەسوورپن، جا چ بۆ
گەران بەدواى مۆدیل یان بۆ جلك و بەرگ یان چوونە شوینکاری
بازرگانى یاخود لە ھەموو شتیکى نوێ و تازە و سەیر دەپێچنە وە،
ھیچ غەمیکى تاین و پەيامى بانگەوازی و زانیین و پۆشەنبیری
و زانست و فیروبونیان نییە، ئەم ئافەرەتانە زیدەپۆن و ھەر لە
پارە سەرفکردننە، ھەموو غەم و خەیاڵیان لە خوردن و پۆشاکە.
ئامان سەد ئامان ھیندە مال بەجیمیلە، چونکە مال شوینی شادی و
جینگە ی ئاسوودەیی و دلنایییە، ئەشکەوتى دۆستایەتى و قیبلە ی

سهلامه تییە له خەڵکی، مائێ خۆت بکه زانکۆی خوشه وستی و
دهروازهی بهخشین و چاکه.

درهوشانهوه: ته نیا لای نهوانه باسی کیشه و ئاریشهی خۆت بکه
که دهتوانن به نهندیشه و وته کانیان شادمانت بکهن.

ناوبه: بهرگه کوئه کانی تو لای ههزاران نوییه.

بریسکه: کاروباری پرودار چهند سهیره هه مووی هه ر خیره.

ئالتوونی حهوتهم: ئاگادار به تۆ

کاتی زۆر گوئنت نییه

مانگی تابان بزه دی و ئهستیره کان چه پلهی لیده دهن
که وابی بو غه م خه ریکه ئیمه بکوژی و ههمنخکینی؟!

واز له ده م ده مانئ و کیشمه کیشم و چله حانیی
بی بهر و مایه بیینه، ئه م شته دلت توند ده کا و

حه و سه له ت نه یلی. له سه ر ئه و بابه تانه ی پروانگه ی که سیی
تیدایه هه ول مه ده هه موو خه لکی رازی بکه ی، به لکو بی روشاندن
و پاته کردنه وه رای خۆت بلی، بی ئه وه ی گرژی دروست بکه ی،
خۆت له باوه گۆدانه وه و په خنه کاری دوور بگره چونکه ئه م شتانه
سه ر و دلت ده گرن و وینه یه کی ناشیرینی تۆ پیشانده ده ن. په یقی
خۆت به نه رم و نیانی و له سه رخۆیی بلی، ئه و کاتی ده توانی بیته
پاشای دله کان و ئاوه دانی پۆحه کان. ئه و شتانه ی بیته هۆی غه م
و خه فه ت و تانه و ته شه ر و که مکردنه وه ی خه لکی، پادا شت و
چاکه ت ره ش ده که نه وه و تاوانت له سه ر کۆده که نه وه، دلتیایی
له لات بار ده کا، به چاککردنی نه نگی و که موکو پیه کانی خۆت
سه رقال به و واز له عزیبی خه لکی بیینه، چونکه خودای مه زن
ئیمه ی به ته واوی و بیتاوانی دروست نه کردووه، به لکو هه موومان

تاوان و کهم و کورپهان ههیه، ئه‌ی خوشی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی واز له
عه‌یی خه‌لکی دینێ و سه‌رقالی عه‌یه‌کانی خۆیه‌تی.

دره‌وشانه‌وه: له‌سه‌ر ئه‌و دایکه‌ی منداڵه‌که‌ی له‌ شوینیکی به‌رز
به‌رده‌بێته‌وه‌پێویسته‌ کات به‌ گریان و قیژه‌قیژ تینه‌په‌رینێ، به‌لکو
له‌سه‌ریه‌تی برینی منداڵه‌که‌ی چاره‌سه‌ر بکا.

ناوبر: ته‌نانه‌ت گوتنی ئۆف بۆ دایک و باوک هه‌رآمه‌ چ جای زیاتر؟!

بریسکه: بزانه ئه وهی توشت ده بێ هه مووی به هۆی هه له ی تووه نییه.

ئالتوونی هه شته م: ده روون رووناك به دو نیا سلاوت لی ده كا

وا ده زانی بیه یوایی هه ر وا به رده وام ده بێ
ئه گه ر شتی به رده وام بێ کوا خه لکی به سه یری ده زانن.

به گو شه نیگایه کی گه شبینانه له ژیا ن پروانه،

ژیا ن دیاری خودایه بو به نیاده م، ده ی که وایی

دیاری خودا قه بو ل بکه، به شادی و خوشیه وه وه ریبگره. به یانیان

به پروناکی و به ی ژیا ن پو ژ بکه وه، شه ویش به و یقار و ه یمنیه وه

به سه ر ببه، به پروناکی و تیرو ژه وه پرو له پو ژ بکه، تیتر تیتر ئاوی

زو لال و فینک بخو وه و سو پاسگوزار به، پر به سینه ت هه وای پاک

و بیگه رد هه لمژه، بو نی گو لان بکه، به چاوی په ند له و دو نیایه ی

پروانه، نه و به خششه خودایه له زه وی پر نه، هه ر له ده سکه گو ل

و خو نچه و سه وه ی شه مال و و بو ن و به رامه ی می رگ و با غچه و

تاوی خو ر و پر شنگی مانگ، نه و خه لات و نیعه تانه ی خودای

بگو ره و بیکه تو ی شووی ری بو به ندایه تی خودا و سو پاسگوزاری

له سه ر خه لات و مه تانه و ری ز. ئاگات له خو بی مو ته که ی غه م و

خه فه ت له دیتنی نه و نیعه تانه بی به شت نه کا نه وه ک بی به که سیکی

منجى و لامل، به لكو بزانه خودا پرۆزیده و ئافه رینه ره، ئه وه هه موو
 نيعمه تهى بۆ ئه وه دروست کردووه تا يارمه تى مروّف بدهن بۆ
 ملکه چى و خودا په رستى، ئه وه تا خۆى ده فه رمووى: [يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ
 كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ] (المؤمنون
 ۵۱) واته: ئهى نيرراوانى خودا له خۆراكى پاك (حه لال) بخۆن و
 کرده وهى چاك بکهن (چونكه) به راستى من به وهى ئيوه ده يكه ن
 ئاگادارم.

دره وشانه وه: زۆر ترين و پاك ترين ريز و پايه له لای ئه وانه يه كه
 هيجيان نييه، به لام به هاى په يڤ و خه نده ده زانن، چه نده زۆرن
 ئه وانهى كه ده به خشن ده ليى به شه قان له كا براى ده دهن.

ناوبر: تو په مه به ژيان له وهى كورتره كه تۆ پيشبيني ده كه يت.

بریسکه: هەر کەسی له خوداترس بێ، خودا دەر ووی لی ده کاته وه.

ئالتوونی نۆیه م: نه بووه و نه گونجاوه
به خته وهری به تهواوی بو کەسیک
هاتیته دی یان تهواوی خیر و خوشی
بو مروقیک بووبی.

به زکر و یادی خودا غه مان فری ده و
له تاریکی شهوی ئاره زوو په رستی هه لی و دوور که وه.

ئه گهر وه ها تیبگی ژیان له سه دا سه د به
ویستی دلی تو و له سوودی تویه، دلنیا به زور هه له ی، ئه و شته
بهس له به هه شتی هه یه، لی له م دونیا یه دا به ریزه یه کی دیاریکراو
هه یه و هه رگیز هه موو ئه و شتانه ی ده مانه وی و هه زمان لییه ته و او
نا بن. دوا جار هه ر تووشی به لا و نه خوشی و کاره سات و تاقیکردنه وه
ده بین، بویه له خوشییدا سوپاسگوزار به و له ته نگانه دا ئارامت
هه بی، له دونیا ی نمونه یی و خه یالدا مه ژی، به جوړی بته وی هه ر
له شساغ بی و هه رگیز نه خوش نه که وی و هه ر ده وله مه ند بی و
هه ژار نه بیت، به خته وهر بی و قهت غه مبار نه بیت، خیزانه کهت
هیچ که موکورییه کی نه بی و براده ره کهت بی کیماسی بی، دلنیا به
ئه و شته قهت به دی نایی، خۆت له سه ر چاوپۆشی له که موکوری و
هه له و په له و دیدگای لارو ویر رابینه، ته نیا له شته باش و چاکه کان
بروانه. له سه رت پیویسته گومانت باش بی و، پروییانووی خه لکی

وهر بگری و پشت به خودای بیهستی، چونکه خه لك هیی ئه وه نیین
پشتیان پی بیهسته و کاروباری خوتیان پی بسپیږی: [نَهْم لَنْ يَغْنُوا
عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُتَّقِينَ] (الْبَجَايَةِ : ۱۹)

بیگومان ئه وانه له لایه ن خوداوه هیچ سوودیکت پی ناگه یه نن و
به راستی سته مکاران هه ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه ندیکیانن
و خودا دۆست و پشتیوانی پارێزکارانه.

دره وشانه وه: لێ مه گه پێ هیچ قانیك له ژیا ن تار یك بێ، روناکی
هه ر هه یه، ئه وه نده ی ده وی تۆ چاو بگێری تا ده یبینی ته وه.

ناوېر: به ئیره یی خو مه فه وتینه .. هه ر سکت به خو بسووتی!

بریسکه: ئەو هی لە خودای بترسی کاروباری بۆ ئاسان دەبێت.

ئالتوونی دەیهەم: برۆ نیو باغی زانیاری

ئە هی ئەو کەسە هی لە خۆت پازی و پشتت بە زەمانە
بەستوو

ئایا تۆ بە سـاغ و تـهـهـواوی
دەمینیته وه؟!

یە کـی لە هۆیه کانی بە ختە وەری تۆ تیگە یشتنتە
لە ئاینە کەت، فیڕبوونی ئاین سینەت گوشاد

دەکا و، خوداش لە خۆت پازی دەکە ی، هەروە کو خوشە ویست ﷺ
دەفەر مووی (من یرد الله به خیرا یفقه فی الدین) واتە: ئەو هی خودا
ویستی خیری بۆ هەبـی لە ئاین شارەزای دەکا. ئەو کتیبە زانستییه
بەسوود و باشانە بخوینەوه کە زانیاریت زیاد دەکەن و لە ئاین
حالیـت دەکەن وە کو کتیبـی: ریاض الصالحین و فقه السنه و فقه
الدلیل و تەفسیرە ئاسانە کان و پەیا مە بەسوودە کان. بزانه باشتـرین
کاری تۆ ئەو هیە زانیاریـت لەبارە ی ئەو هەبـی خودا لە قورئاندا
چی لە تۆ دەو ی و، نیازی پیغە مبەر ﷺ لە فەر موودە چیه، بۆیه
زۆر لە قورئان رابمینیـه و لە گەـل دەستە خوشکە کانت بیخوینەوه و،
هەندیکیش لەبەر کە و، گو یی لی بگرە و کاری پـی بکە، چونکە
بیئاگایی لە شەریعەت تاریکاییە بۆ دـل و دەروون، کەوابـی با
کتیبخانە یە کت هەبـی — هەرچەند بچوکیش بـی — و کتیبە باش و

به سووده کان و شریتی به که لکی تیدا بی، ئاگات له به هه دهردانی
 کات بی و له گوینگرتن له گۆرانی و سهیرکردنی زنجیره فیلمه کان
 به سهیری مه به، له بهرئه وهی هه ر چرکه یه که له ته مه نت له سه رت
 حیسابه بۆیه کاتی خۆت له ره زامه ندی خودای به سه ر به.

دره وشانه وه: سه ختترین شت به زه رده خه نه ی مرو ئیکی به هیژ و
 پته و ئاسان ده بی.

ناوېر: به هیژترینی به هیژان و ده و له مه ندترینی ده و له مه ندانت
 له گه له ... الله.

ئافرەت لە فکری خۆی وادادەنن کە بچیتە زێرینگر هەتا مرواری
گرانبەها بکڕن، لێ زۆرینهیان لەلایان زەحمەتە مرواری بەنرخ
لێزانی و ئامۆژگاری باش بکڕن، چونکە بەهای ئەو مرواریانە نەفسیکە
خۆپارێز بن، دڵیکی خۆشەویستە، هەولێ راستگۆیانە، نیازیکی باش
و کاری دروست و راستبێژییە.

بريسكه: تۆ چوزانى به لكو خدا كاريكي تر پيش بئى.

مروارېي يه كه م: شوړابه ي فرميسكان و دلى بريندارت له بير بى

نهرى نه تبينوووه كاتى تاريك و نوته كى شه و
ليوريز ده بى، پروونكاكى به يانى دى.

نه ديبك جوانى فهرمووه:

نه گهر وا حالى بووى كه گفت و په يمانت له
زهمانه وهرگرتووه كه شته كان به ويستى تۆ بن و نه وهى تۆ حه زت
لييه و پيت خو شه بېته دى، چاك بزانه تۆ جلوه وى خوت داو ه ته
ده ستى غم و خه فته، له و كاته ي حه ز و خوليايه كت نايته دى
يان ويستيتك جى به جى نابى، نه گهر تۆ شيوه ي ره وتى گيتى و
زهمانه بزانى كه نهرى تى دان و سانه و به خشين و نه دانه، ئيدى
ژيان وايه كه شتيتك بداتى له بيرى ناچى ليشت ده سينيته وه، نه وه
نهرى تى كاته و بو ه موو به نياده ميك وا بووه، جا چ نه و بنياده مه له
كو شكيك بى يان له كو ليتيك بى، جا چ نه و كه سه به سهر قوله ي
قافدا بروا يان له نيو ته پ و تۆز پياده رو بى، جا له بهر نه وه هنده
غم مى مه خو و فرميسكه كانت بسره، تۆ يه كه م كه س نييت گرفتارى
تيرى زهمانه ده بيت، گرفته كانى تۆ شتيتكى تازه نيه له نيو تۆمارى
به لا و گرفتاريه كان.

دره و شانیه: واز له چاوخشانده وه به گوناوه کانت بینه، له و کرده وه
باشانه پروانه که له بری ته و تاوانانه دهیکه ی.

ناوېر: تافره تی له خوداترس زیاتر به کرده وه کانی بانگه واز ده کانه ک
به قسه.

بریسکه: به لای وات لی ده کا دوعای بکهی

مرواریبی دووهم: ئەوانه به ختە وەر نیین

ئەگەر قهیران تاوی سەند، خوشیی نزیکه
و ههوالی پوناکی سپیده دەداته شهوی

له ژبانی خۆتدا چاو لهو کهسانه مه که خهریکی
رابطواردن و فشه و زیاده پرهوی و خوبادانن، ئەو حاله
ئەوان تییدان هیی ئەوهیه دلێان بۆیان بسوتی نهک
خۆزگیان پێ بخوازی، ئەو خهڵکانه ی وا ههموو فکر
و خهیاڵیان له سهر پاره خهرجکردن و خوشی و چینه و
ههموو ههول و تهقه لایان بۆ سک و داوینه ئەوجا چ

به حه لالی بێ یان به حه رامی، هه رگیز ئەوانه به ختە وەر نیین، ئەم جۆره
کهسانه جگه ر سوۆز و وه پره زن چونکه هه موو ئەوانه ی له به رنامه ی خودا
لاده دهن، هه موو ئەوانه ی بێ فه رمانی خودای ده کهن، هه رگیز چاویان به
خوشی و، فه ره حنایی ناکه وی. وا گومان مه به ئەوانه ی خه ریکی رابطواردن
وزیده پره و بین دلێان زۆر لهو جۆره کهسانه خوشتره که و له سهر تووکی نه رم
و دیباچ و ئاو پریشم له نێو کۆشکی جوان رازاوه ده خه ون، چونکه ئافره تی
نه داری پروادار و خوداناس له م جۆره که سه به دکار و لاده رانه کامه رانترن.

دره وشانه وه: به ختە وهریی له نێو خودی خۆت دایه، بۆیه له سهرت
پێویسته ئاراسته ی هه ول و ته قه لات له خۆ ته وه بیت.

ناو پر: به پیره ژنیکیان گوت: چ پاره و مالت هه یه؟ گوتی: ئا، متمانم
به خودا هه یه.

بریسکه: دُنیا به و بزانه بیجگه له (الله) هیچ په رستراویکی تری
راستی نییه.

مرواری سییه م: ریبازی خودا باشترین ریه

له وانیه دَل له شتی بیزار بی، به لَام
وه کو کردنه وهی په ق قچی وشر ئاسان بی

به خسته وهری چییه؟ ئایا به خسته وهری له پاره و
سامانه؟ یان له پله و پاییه، وه لَامگه لی فره هه ن...
لی با ئیمه پروانینه به خسته وهری ئه م تافره ته:

پیایونیک کیشه ی له گه ل ه اوسه ره که ی خوی هه بوو.. به ژنه ی
گوت: مهرج بی ژیان ت لی تال که م، ژنه ش زور به هیواشی
پیی گوت: ناتوانی، کابراش گوتی: چون؟ ژنه گوتی: ئه گهر
به خسته وهری له پاره و سامان دایه ئه و تۆ منت بیبه ش کردوو،
ئه گهر له خورازاندنه وه دایه له منت قه دهغه کردوو، که وایی نه
تۆ و نه که سی دیکه هیچتان له ده ست نایی، ئه و تا من به خسته وه ریم
له پروایه که م دایه و پرواش ده نپو دلمه، ته نیا خوداش پاشای دلمه.

ئا ئه مه به خسته وهری به راستیه.. به خسته وهری پروا، که س
هه ست به و کامه رانییه ی نا کا ته نیا ئه و که سه نه بی دَل و دهروونی
لیوانلیوه له خوشه ویستی و ئه وینی خودا، ئه وه ی خاوه نی

به خته وه رى راستیه هه ر خودایه و بهس.. که وایى به گوێپرایه لى
خودا داخوازى به خته وه رى بکه.

تا که رى بۆ به دهست هیئانى به خته وه رى له وهیه خۆت له دینه
راست و دروسته کهى خودای شارهزا بکهى که پیغه مبه رى ﷺ بۆ
ناردوو، ئه وهى ئه و ریه ی پى زانى باکی نییه، له بن ساباتیک یان
له سه ر شوسته یه ک بنوو، که رته نانیکى به سه، ئه و که سه ده بیته
به خته وه رترین که سی ئه م دونیای، به لام ئه وه ی گو مپى بى هه موو
ته مه نى که مه و خیر له مالى خۆشى نابینى، مالداریکه رى رهنج
به خه ساره و په شیمانى له دوایه.

دره وشانه وه: راسته ئیمه پێویستمان به پاره و سامانه بۆ ئه وه ی بژیین
به لکو ئه وه به و مانایه نایه ت ئیمه له پیناوی مالى و پاره بژیین.
ناوې: دلێك به ته قواى پازا بیته وه زۆر له روخسارى جوان باشته.

بریسکه: خودایه داوای لیخۆشبوون و تهندرۆستیت لی ده کهین

مرواریی چوارهم: ئه گهر ریگا کانت لی
تهنگ بوو هۆشیکت به خوداوو بی

ئه گهر کاروبارت لی تنگ وناجۆر بوو
بـیرێک له الم نـشـرح بکه

ئیینو جهوزی ده لی:

((شتیکم لی به زهحمەت کهوت بوو، غەم
و خەفەتییکی زۆری بۆ پهیدا کردبووم، ده گژ فکری قوول قوول
پاده چووم ههتا بتوانم پێچاریک بدۆزمهوه به لکو له وشته پزگارم
بی، هیچ پێیه کم پێ شک نه هات، ههتا ئه و ئایه تهم کهوته بهر دل
[وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا] (الطلاق: ۲) واته: ههر کهسی
خوداناس بی، خودا ده روی لی ده کاته وه). ئیدی زانییم له خوداترسان
و خۆپاریزی هۆیه بۆ ده ربازبوون له هه موو غه میک، هه رچی زوو
پرووم له ته قوا کرد و ده رووی خیرم لی کرایه وه)).

منیش گوتم: لای هۆشمه ندان، له خوداترسان هۆی هه موو خیر
و بیڕیکه هه رگیز بیئاوان تووشی سزا نابێ و، سزاش بی تۆبه
ناروا، بۆیه غەم و مهینه ت و ده رده سه ریش به شیکن له سزای ئه و
کرده وانه ی که ئه نجامت داو، هه ر له که موکۆری له نوێژ یان
پاشمله ی موسلمانیک یان که موکۆری له بالاپۆشی یان ئه نجامدانی

حه رامێك. جا هه ر كه سێ له به رنامه ی خودا لا به دا ده بی نرخه كه ی
 بیژیری، نرخ ی لیستی فه رامۆشكردنی بدا، ئه وه ی به خته وه ری وه دی
 دینی خودای به خشنده و میهره بانه، جا چۆن به خته وه ری له یه کیکی
 دی داوا ده كه ی؟ ئه گه ر به خته وه ری به دهستی خه لکی بایه كه س
 له سه ر ئه و زه وییه ی بی غه م و ماته مبار و دلتازار نه ده بوو.

دره وشانه وه: له و بیرکردنه وه دوور كه وه و له بیر ی كه، كه هه موو
 شتیكت ناییته دی. جه خت له سه ركه وتن بكه وه، ئه وكات ناكری
 دل له دل بده ی.

ناوېر: تا سه ركه وتن و پرزگاری به دهست بیی به یانییت به زکری
 به یانیان بكه وه.

بریسکه: من له گه‌ل گومانی به‌نده‌ی خۆم دام

مرواریی پینجه‌م: هه‌موو پۆژیکت بکه ته‌مه‌نیکی نوێ

ئه‌گهر ئازایه‌تیت نواند له پیناو شه‌ره‌ف
به که‌متر له پایه‌ی ئه‌ستێران رازی مه‌به

له‌وکاته‌ی مرۆف له پشتیوانی خودایی داده‌مالدری
و له به‌ره‌که‌تی ئه‌و بیه‌ش ده‌بی هه‌رچی به‌هره‌ی
زیره‌کی و توانا و که‌شخه‌یی و زانیارییه‌ لێی ده‌بیته
خه‌شم و ده‌ردو به‌لا. بۆیه‌ خودا ئه‌و خه‌لکه‌ی بۆ پاشه‌پۆژی ده‌ترسینی
تا له‌ خودا دووره‌په‌ریز و په‌میده‌ نه‌بن و تووشی سه‌ر لیتیکچوون نه‌بن.
وا هه‌لده‌ که‌وێ تۆ به‌ رینگه‌یه‌ کدا ده‌رۆیت و ئۆتۆمۆبیلێک زۆر
به‌تالوکه‌ ده‌روا، وا خه‌ریکه‌ ده‌تگاتێ و ده‌تشیلی و ژیا‌نت له‌به‌ین
ده‌با، تۆش ته‌نیا هه‌لاتن و خۆده‌ربازکردنت له‌ ده‌ست دی، ...
به‌هه‌مان شیوه‌ خودا ده‌یه‌وێ به‌نده‌کانی خۆی وریا بکاته‌وه‌ ئه‌گهر
له‌و ته‌ریک بن توشی چ تیاچوون و مالۆیرانییه‌ک ده‌بن، پێمان ده‌لێ
چۆن خۆمان له‌وه‌ها بواریک رزگار بکه‌ین که‌ هه‌ر خۆیه‌تی ده‌گاته
فریامان: [فَفَرُّوا إِلَيَّ اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ
إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ] (الذاریات: ۵۱)

واته: ئینجا به‌په‌له‌ به‌ره‌و لای خودا برۆن به‌راستی من له‌لایه‌ن
خوداوه‌ ترسینه‌ریکی ئاشکراو پروونم بۆ ئیوه. له‌گه‌ل خودادا

په رستراوی تر دامه نین، به راستی من له لایه ن خوداوه تر سینه ریکي
ناشکراو پروونم بو ئیوه.

گه رانه وه بو خودا وا له مروث ده کات دووباره خوی نوی بکاته وه
و دووباره ژيانی خوی ریکبخته وه، پیوه ندييه کی باستر له گه ل خودای
دروست بکا و کرده وهی باستر نه نجام بدا، په بیانیک بدا که وا له م
دوعایه دا رهنگ ده داته وه: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا
عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.

واته: (خودایه تو په روه ردگارمی و هیچ په رستراوی کیش نییه،
که شایسته ی په رستن بیت جگه له تو، دروستت کردووم و منیش
به نده ی تو م. خودایه، من له سهر په بیان و به ئینه که ی خو م، که به
تو م داوه تا چه نده له توانامدا بیت. خودایه، په نات پی ده گرم له شهر
و خراپه ی نه وهی که نه نجامم داوه. خودایه، دان به وه دا ده نیم، که
تو به خشش و نیعمه ت به سهر دا پرشتووم، دانیش به تاوانه کانمدا
ده نیم و داوای لی خوش بوونت لی ده کم، هیچ که سیکیش له
تاوانه کان خوش نا بیت، جگه له تو (چونکه به راستی خوشبوون له
تاوان بهس ته نیا شایسته ی خودایه))

دره وشانه وه: نه گهر له یه کي له ئیش و کاره کانت سهرکه وتوو
نه بووی خوت مه ده ده ست نائومیدی، را را مه به و وا گومان مه به
که ناتوانی چاره ی بو بدوزیته وه.

ناوېر: چاوت به فرمی سکی په شیمانی تهر بیت له وهی جوانتره کل
پیژی بکه ی.

بریسکه: زەرده خەنەیهك به پرووی براهه كهت چاكهیه.

مرواریی شه شهه: ئافرهتان ئهستیره ئاسمان و ههسارهی تاریکین

ئه گهر له گهر دشی گهر دوون دلزویری
پشت به خودای تاك و توانا بیهسته

ئافرهتی موسلمانێ چاكه كار ئهوهیه به نهرم
و نیانی له گهڵ هاوسهری خۆی ده جولیتهوه
دوای گوپراهی خۆدا به گوپی میردی خۆی ده كا. پیغه مبه ر^ﷺ له
چاكی ئهه جوړه ئافره تانه دواوه و به ئافره تی نوونه یی دایان و نه كه
له سه ر پیاوان پتویسته چاویان لییان بئ، جارێك له پیغه مبه ریان^ﷺ
پرسی: كام ئافره ت باشت رینه؟ فه رمووی ئه و ئافره ته ی كه میرده كه ی
ته ماشای بكا و دلخۆش بئ، گوپراهی خۆی میرده كه ی بكا ئه گهر
شتیكی پئ گوت، سه رپیچی له داخوازیه كانی نه كات و مالی
پیاوه كه ی وا سه رف نه كا كه پئی خۆش نه بئ.

كاتیک خودا ئهه ئایه ته ی [وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا
يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ] (التوبة: ۳۴)

واته: ئهوانه ی ئالتون و زیو سه ریهك ده نیئ و كۆده كه نه وه و
له رپی خۆدا به ختی ناكه ن ئه وه موژده ی سزایه کی ئازارده ریان

پئی بده). که ئەم ئایەتە دابەزی، عومەر(پەزای خودای لئی بئی) پۆیشتە دەری و سەوبان(پەزای خودای لئی بئی) کەوتە دوای و چوونە خزمەت پێغەمبەرﷺ عومەر بە پێغەمبەریﷺ گوت: ئەی پێغەمبەرﷺ ئەم ئایەتە لەسەر یاوەرانت سەختە و پەشوکاوین! بۆیە پێغەمبەرﷺ فەرمووی: شتیکت پئی بلیم کە باشتر بئی لەو گەنجینەی مرووف هەڵیدەگرئ: نافەرەتی باش. ئەگەر لئی پروانی دلخۆش ببی و ئەگەر شتیکت پینگوت بیکا و ئەگەر کابرا دیار نەبوو ژنە بەئەمەك و خۆپاریز بئی.

پیغمبر ﷺ چوونه به ههشتی ژنانی به په زامه ندی میږده کانیان پیوه ست کردوو، له نوم سه له مه وه ده گیرنه وه که پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی: ((ایما امراة ماتت و زوجها عنها راض دخلت الجنة)) واتہ: ھەر ئافره تیڤ بمرئ و ھاوسه ره که ی لیبی پازی ببئ ده چیتہ به ههشت، له م جوړه ئافره تانه به ده بیتہ دلخوشتړین ئافره ت.

درهوشانه وه: جيڳهه ڪ له ڀڙي يه ڪم ههيه ٻو ٽويه به مهرجيڪ
توش له وه زياتر و باشتئر نه نجام بدهي ڪه دهيزاني.

ناوبر: چوونہ دەر وه بئی پیوستی بریتییه له که لله ره قی و کریتی.

بریسکه: گیتی ده چه رخێ نۆرهی دلخۆشی تۆش دی

مرواریی چهوتهم: مردن نهك چهرام

ئه گهر پۆژیکت لی تهنگ و تووش هات شپژه مه به
زۆرت پۆژگاری خۆش و سانا بردوووه ته سه ره

له فهرموودهیه کدا له عهبدو لای کورێ عومه ری
کورێ خهتابیه وه (پهزای خودای لی بی)،
گیراویه تیه وه - له باره ی ئه و سێ که سه ی که
له نیو ئه شکه و تیکدا شهویان به سه ردا هات

و به ردیک له شاخی داکه وت و زارکی ئه شکه و تیی لی گرتن،
ئه وانیش به و کرده وه چا کانه ی که کردبوویان له بهر خودا پارانه وه.
جا که سه ی دووه م، گوته: خودایه به خۆت دهزانی ئامۆزایه کم
هه بوو خۆشه و یستترین که سم بوو - له گیرانه وه یه کی تردا - تا
دوا پله ئه وینداری شهیدای بووم، ده موویست کاریکی وای
له گه لدا بکه م به لام ئه و هه رگیز لینه ده گه را، تا سالیکیان مالی
ئه و ئامۆزایه م هه ژار و ده ستکورت بوون، ئامۆزایه که شم هاته لام،
منیش سه د و بیست دینارم دایی به و مه رجه ی له گه لم جووت بی،
ئیدی لئی چوومه پیش و مرخم لی خۆش کرد - له گیرانه وه یه کی
تردا - له گه لی راکشام، ئامۆزاکه م گوته: کورپه له خودای بترسی و
کاره که ی مه ترازیته، ئه و کچه چه نده له خودا ترس بوو، له خۆپرا
خراپه ی ده ست پینه کرد، کاتی که هه ژاری ته نگه ی پیه له چنی و ناچار

بوو هيشتا هەر خودای به‌بیر ئامۆزا که‌ی ده‌هینایه‌وه، هه‌ستی ئییانی
 کابراشی بزواند، تا ئه‌گه‌ر بیه‌وی به‌ه‌لّی بۆ یه‌ك بن و، تووشی
 شه‌رواڵپێسی نه‌بن، کابراش وریا بووه‌وه و تۆبه‌ی کرد و بۆ لای
 خودا گه‌رایه‌وه، ئه‌م کرده‌وه‌ی ئه‌م پیاوه بووه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌م
 پۆژه‌دا گاشه‌به‌رده‌که‌ مه‌ودایه‌ك له‌ زارکی ئه‌شکه‌وته‌که‌ به‌ربدا.

دره‌وشانه‌وه: فێربه‌ چۆن له‌ گه‌ڵ ترس هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ی، ئیدی
 ترسه‌که‌ به‌خۆی نامیّنێ.

ناوې: تام و چێژی گوناهان پۆیی و تفت و تالی په‌شیمانی مایه‌وه.

بریسکه: ژيانت به رهه می دهستی بیروکه کانتە

مرواریی هه شته م: چەند ئایەتیک و
دروشانە وەیان

من له پۆژگاری ژيانی خوّم ئەو ئەزموونهی فێر بووم
که ئارام گرتن پاشه پۆژیکى باش و چاکى ههیه.

خودای مه زنه ده فهرموی: [سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ

يُسْرًا] (الطلاق: ۷) واته: بێگومان خودا دواى تهنگانه ئاسانى دینیت.

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ] (آل عمران: ۲۰۰)

واته: ئەهێ ئەوانه ی که برواتان هیناوه خوگر بن و (له خوگری
دوژمن) خوگرتر بن و له سهنگهردا ئیشک بگرن و له خودا بترسن
بۆ ئەوهی پرزگار بن.

[وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ] (البقرة: ۱۵۶)

واته: جا مژده بده به خوڤاگران. ئەوانه ی که له گهڵ دووچاری
سهختی یهك بوون ده لێن ئیمه ههه هیهی خوداین و ههه بۆلای ئەو
ده گهه رێینه وه.

[وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ] (الشورى: ۲۸)

واته: خودا ئه و زاته یه که باران ده بارینیی له پاش ئه وهی که خه لکی نائومید بوون و (بارانی) په حمه تی خوی بلاو ده کاته وه و ههر ئه و پشتیوان و سوپاس کراوه.

[قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ] (الزمر: ۱۰)

ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بلئی به و به ندانه م که باوه رپان هیناوه له (سزای) په روه ردگارتان خو بپاریزن که سانی له م دنیا یه دا چاکه یان کردووه پاداشتی چاکیان بو هه یه و زهوی خودا فراوانه به راستی ته نیا دان به خو دا گران بی ژماره پاداشتیان ده دریته وه.

خودا له باوه گوی یونس دا فه رمووی: [وَدَا النُّونَ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ] (الأنبياء: ۸۷)

واته: (باسی) زه ننون (یونس بکه که پیغه مبه ری خه لکی نهینه وا بوو) کاتی پوشت به توره یی (گه له که ی به جی هیشت) وای ده زانی ئیمه ته نگانه ی به سه ردا ناهینین، جا له تاریکیه کاندا (تاریکی شه و و ده ریا و ناوسکی نه هه نگ) هاواری کرد (ئه ی خودا) به راستی هیچ په رستراویک نی یه جگه له تو پاکی و بینگه ردی بو تو یه بیگومان من له سته مکاران بووم.

ئا ئهمه قورئانه و بانگهێشتت ده کا تا شادمان و دلنیا بی، پشت به خودای خۆت نهستوور بکهی، سینهت به په یهانی خودای گوشاد بی، چونکێ خودا ئهم خه لکهی بۆ سزادانی دروست نه کردووه، به لکو بۆ پاك و پوخت کردن و فێرکردنی دروستی کردوون، خودا له دایابی مرۆ به زهییتره، لهو خودایهی داوای سۆز و به زهیی و میهره بانی و په زامهندی بکه، ئه ویش به زکر و سوپاسگوزاری و قورئان خویندن و شوینکه و تنی پیغه مبه ری ﷺ.

درهوشانه وه: خۆت ئاماده که بۆ پروودانی خراتر ئه و کاتی ههست به وه ده که ی چه ند باشی.

ناوې: ده رگه ی وه لامدانه وه ی پارانه وه ت به تاوانان گاله (داخستن، قه پات) مه ده.

بریسکه: بۆ پایه و ریزی ئافرهت ئهوهنده بهسه دایکی پیغه مبه ر^ﷺ
ئافرهت بوو.

مرواریبی نۆیه م: خوداناسی غه م و خه فه تان ناهیلئی

ئه گهر خو شه ویستیت راست بێت هه موو شتی ئاسانه
هه موو ئه وهی له سه ر خو له ده بیته وه خو ل

خودا له هه موو ده سته کراوان ده سته کراوه تره،

له هه موو به خشن دان به خشن ده تره، پێش ئه وهی به نده داوا بکا له وهی
زیاتریش که ده یه وی ده ی داتی. خودا سوپاسی کرده وهی بچوک ده کا
و گه وه رشی ده کا. له تاوانی زۆر خو ش ده بی و په شی ده کاته وه،
هه موو پوژئی ئه وهی له ئاسمان و زه وییه داوا ی لی ده که ن،
هه موو گیان له به رو زینه وه ران له ئاسانه کان و زه وییدا به رده وام
به گوشتار و به زمانی حال، داوا ی پیدا ویستی و داخوازییه کان یان
له په ره ردگار ده که ن، هه موو پوژیک و هه موو کاتیك. سه رقال
نابی و کهس فه رامو ش ناکا، له وه موو داوا و خواسته هه له ناکات
و تیکه لیشیان ناکا. له ناو رانه وه و لاله نه وه بێزار نابێ، ته نانه ت
ئه وانه ی داواکان یان زۆر ده لینه وه. بگه ر ئه وانه ی خو شه وه ی که
زۆر داواکان یان ده لینه وه، پێی خو شه داوا ی لی بکری، هه ر توره
ده بی ئه گه ر داوا ی لی نه کری، به و مه زنییه ی خو ی شه رم له

به ندهی خۆی ده کا، که چى به نده شهرم له و ناکا. به ندهی خۆی داده پۆشی که چى به نده خۆی دانا پۆشی، به زه یی دیته وه له کاتی کدا به نده به زه یی به خۆیدا ناییته وه، دَل چۆن خۆشی نه وى که هه موو چاکه یه ک له وه وه یه، ته نیا نه و خراپه کان لاده با، هى له خودای که س نیه وه لامگۆی پارانه وه بى و، شکست نه هیلئى و له تاوانان خوش بى و، نه نگیه کان داپۆشی و دهر د و به لا لادبا و به هانای لیقه و ماوان بچى و بهرده وام ببه خشی.

خودا... له هه موو سه خییان ده سترکراوه تره، له هه موو نه وانه میهره بانتره که خه لکی ئومیدی میهره بانیان پیتی هه یه، له هه موو نه وانه به خشنده تره که خه لکی چاویان لییانه. له هه موو نه و په ناگیرانه به رزتره که خه لکی هانایان بۆ ده به ن، نه و به ندهی پشتی پى ببه ستى نه وى به سه، له دایک بۆ مندالی خۆی به زه یتره، بۆ تۆبه ی تۆبه کار له و که سه شادتره که وشتری به باره وه لى ون بووه و خواردن و خواردنه وه شی له سه ره له چۆله وانییک که ئومیدی ژيانى نه مینى دواتر بیدۆزیته وه.

دره وشانه وه: با بریارت بۆ نه وه ی هه ول بده ی بۆ گه یشتن به به خته وه ری له خودی خۆیدا نه زمونیکی دلخۆشکه ر بى.

ناوبر: هه لی قسه کردن بده نه وانی دى نه و جا بۆ چوونی خۆت بلئ.

بريسكه: هه روا خودا نمونيه كي ترى هيئاوه بو ئهوانه ي كه
برويان هيئاوه (به) ژني فيرعه ون.

مرواریدی دهیەم: رۆژه ییروژه‌که

هه ره خوډا خوشی دینی

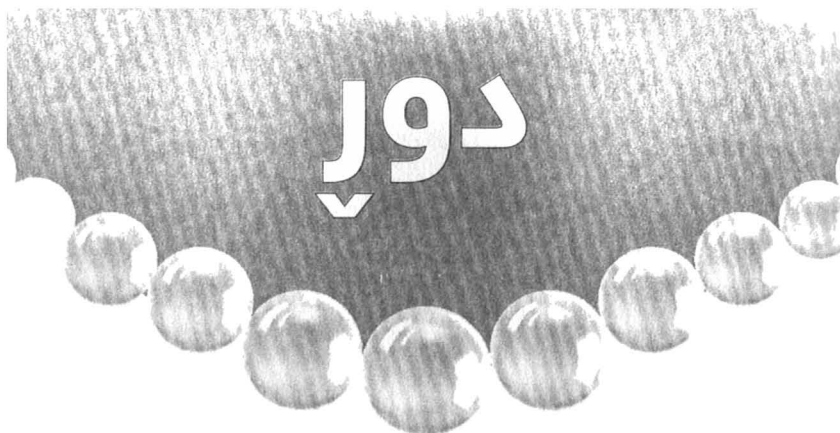
ئەزموونی بکه دوای ئەو هی نوژی به یانیت
 کرد به ترس و خاکه پاییی پروو له قیبله ده خولهك
 یان نیو سه عاتیک دانیشه، زۆری زیکر و دوعا بکه، داوا له خودای
 بکه ئەمپۆت پۆژیکیی خوش و پرشنگذار بێ، پۆژیکیی پیروژ و پر
 له شادی بیت، پۆژیک پر له سهركه وتن و چاکه و سهربه رزی بیت،
 پۆژیکیی دوور له غم و قهیران و تاریشه و بهربه ست، پۆژیکیی
 پر له پۆزی حه لال و زه لال بێ و خیر له هه موو لاوه پروو بکا و
 له به لای ناگه هان دوور بێ، پۆژیک بیت هه رچی غم و خه فته و
 دلنازاری چیه تیدا نه بیت، هه یه دلخۆشی، هه یه پۆزی، له خودا
 داوا ده کا. ئەم دانیشه تنه - به ئیزنی خودای - دهسته بهری ئاماده ییته
 بۆ ئەم رۆژه پیروژ و به سووده.

نامۆزگاری کراوه نه گهر له ئيش ته واو بووی یاخود بیکار دانیشتبووی گوئی له هه ندی قورئان بگره، جا له شریت بی یان له به خشی که ناله کان بی، به دهنگی قورئانخوینییکی له خوداترس و

دهنگخوښ، با قورئانخوینه که چهند ئایه تیکی قورئانیت به گویدا
بچرپینئ و، توښ گوئی بو بگره و ملکه چ به، هرچی غم و
خهفت و گومان و نارېهتې ههیه به و قورئانه بیشوره وه، بهم
جوړه ده گهړییه وه سهر بارودوخی جاران و سهر و دلت ده بیته وه.

دره وشانه وه: گرنگی به و شتانه مه ده که ناتوانی جیبه جیان بکه ی،
له بری نه وه خوټ به چاککردنی نه و شتانه به سهر ببه که ده توانی
چاکیان بکه ی.

ناوې: حیجابه که ت له هه وری بهر تاوئ جوانتره.

دور هه يه له دوکانی زړې و زيو ناودير و ناسراوه، به پاره ده کړدړی
و له مل ده کړی، نیمه نه و جوړه مان ناوی و مه به ستمان نییه، نه وه ی
نیمه مه به ستمانه نه و دور په که تاجی سه ربه رزی ثافره ت ده خه ملیتی
و ده پرازی نیته وه، تاوه کو نه م ثافره ته بکاته به خته وه رترین ثافره ت له
جیهاندا، نه وانیش نه م دوره به رز و ثامانجه ماقول و نه دگاره جوانانه ن:
ثاین و ره وشت، راستگویی و خوگری، وه فا و توبه، مه به ست و کردار.

بریسکه: گهلۆ سه رکه وتنی خودا نزیکه

دوری به کهم: ژنیکی تیگه یشتوو

بریتییه له ژیانیکی به خته وه

له وانه یه خودا وچانیکی خوش بێنیت چونکه

خودا هه موو رۆژی باری باشت دینته پیش

له سه ر ئافرهت پیویسته زۆر به جوانی پیشوازی

له هاوسه ره که ی خۆی بکات... کاتی پیاوه که ی

دیته وه مائی. نه گهر دیتی پیاوه که ی پرومۆچ و بیتاقهت و ماندوو

پیویست ناکا ژنه ش پرووگرژ بکا، به لکو به پیچه وانه وه ده بی

به پیرییه وه بچی و بزانی چی ده وی بۆی بکا، بی ئه وه ی کابرای

پرسیار باران بکا و، لیتی بیچیتته وه، ئه وه بۆ ئه و نیوچه وانت

تیکناره؟ دوا ی ئه وه ی کابرا دانیشته و خۆی ته نا کرد، ئه وکات

به خۆی هه گبه ی هه لده رپژێ و چی هه بی باسی ده کا، نه گهر واش

نه بوو ئه و کاتی ئاساییه ژنه به زمانیکی نه رم و شیرین له کابرای

بهرسی و له دوودلی کابرای که مبه کاته وه.

نه گهر ئافره ته که زانی ده توانی هاوکاری پیاوه که ی بکات و

چاره ی ئه م کیشه یه ی بۆ بکات، ده شی ده ستپیشخه ری بکات و چی

له ده ستی دی بیکا، ئه و زه حمه تییه ی له ئه ستۆی پیاوه که یه سوک و

سانای بکا.. ئەو کاتیش پیاوێ که دەزانی له مالهوه چ گهوهه ریکی
 به نرخێ ههیه ته نانه ت له هه موو گهوهه ره کانی دونیایی به نرختره.
 درهوشانهوه: نائومید مهبه لهو کارانه ی که به پایانت نه گه یاندوون
 پیویسته بزانی کاری مرۆفه مه زنه کان هه رگیز ته واو نابێ.
 ناوێ: خۆر ده درهوشیته وه، ئەستیره کان تریفه داوین، هه ساره کان
 هه لاتوون که واییت بۆ دلتەنگی؟!

بریسکه: خودا ته گهر که سانیکی خوش بوی دوو چاری به لایان ده کا

دووی دووهم: ته نیا بو ته مروت کار بکه

ئه وانه ههرگیز وادانائین که به لا له دواي خوشی نایی
پیشیان واییه به لا لیدانیکی گورچکبه

یه کئی له به ختە وهره کان ده بیژی:

پوژی پرشنگذار ئه و پوژهیه که وای ئیمه
جله وی ژیا نی خۆمان له دهست خۆمان بێ، نه وهك دنیا دهست
به سه ر ئیمه دا بگرێ، پوژی جوان ئه و پوژهیه، که هه ز و ویست و
ناره زووی خۆمان له بن دهستی ئیمه بێ، نه وهك ئیمه گوێ له مستی
ئه وان بین.

یه کئی له و پوژانه ی که هه رده م له یادمه و بیرم ناچیته وه:

هه ر پوژێك که به سه ر خۆمدا زāl بوویم و خۆم له چوارچیوه ی
گومانی ئه وه ی که ده توانم چ بکه م و ناتوانم چ بکه م ده رهینا بێ،
ئه و پوژه م یه کێك بووه له پوژه هه ره جوانه کان.

ئه و پوژه چ جوانه که تیییدا دوودل بووم له نیوان پیداهه لگوتنی
خه لك و ئه و کاره ی که هه یج که س پێی نه زانیووه. مه دح و سه نای
خه لکم پشت گوێ خست و به کړی کاره چاکه که م کرد، له کاتی که دا

هیچ که سیک پی نه زانیوو و نه بیستوو.

ئو پوژنه چوند جوان بوو که گیرفانم پر پاره بوو، که چی ویزدانم
ئاسووده نه بوو، بۆ ئه وهی ویزدانم ئاسووده بیت دهستم له جهرگم نا
و ئه وهی لام بوو به خشییم.

ئو پوژانه جوانن، جوانتر له و ئه وه بوو که به شی دونیاییم زۆر
که م بوو، به لام به شی عیرفانییم (پوچی) به قهدهر ئو کرده وهیه
بوو که کردبووم، الحمدلله ئو شته بۆ من زۆر و زه وهنده.

درهوشانه وه: دلخۆش به به وهی هه ته و رازی به به وهی خودا پیتی داوی.
واز له خه یال پلاوی بیینه که له گه ل کۆشان و توانات نا گونجی.

ناوېر: نوێژ باشتترین شته، له کاتی وه رهزی و تهنگانه به هاواری دی.

بریسکه: خودا لەو هی رابردووتان خوش بوو.

دوری سییه م: واز لەو ههستهی بیته که پیت وایه چهوساوگی

خوشیت دی و تامت کرد، هه موو بارێک کۆتایی ههیه،
ههروه کو چۆن سه ره تاییه کیشیان هه بوو

(وازهینان له ههستی که ساسی) سیفه تیکی
ناوازهیه که یارمهتیت ده دا بۆ نه هیشتنی دوودلی
و سه رکه و تنت له ژیاندا و وات لی ده کا دۆستانه بیت و له گه ل
خیزانه که شتدا شادومان و به ختیار بیت، چونکه نه گهر که سیك
خاوه نی ئاسۆیه کی فراوان بی، به جوانی له سروشتی خه لکی تیده گا
و گۆرانکارییه کان ده خه ملینی و خوی له بری که سی به رانه ر
داده نی و، بارودۆخه شاراوه و ئاشکراکان هه لده سه نگی نی.

سه بارهت به بابه تی دوودلی، نه و که سه ی گۆشه نیگایه کی
دووری هه بیته، له شته کان باش تیده گا، که تووشی کی شه یه ک ده بیته
ده زانی چ بکا یان که حه زیکی بۆ نایه ته دی، به ئاسایی وه ریده گری.
سروشتی ژیانیش ئاوایه هه موو شتی به خواستی که سیك نابی.
له وانه یه مروف رکی له شتیك بیته وه، به لام نه و شته خیری نه وی
تیده یه، له وانه شه دلی به شتیك خوش بیته و زیانی نه وی تیدا بی،
راستییه که ی خیر ته نیا له و شته یه که خودا هه لیده بژی ری.

ئەوێ خاوەن ئاسۆیەکی فراوانە دەرك بەوێ دەکا ئەو بەشیكە
 لەو گەردوونە فراوانە و پشکی خۆی. لە غەم و ئازار و خۆشی هەیه،
 ئەو شتە نە شتیکی لەناکاووە و نە هی ئەوێ شەخەفەتی بۆ بخۆی،
 ئەوێ لەسەر ووی ئەو شتەنەوێ و هی لە کەسی کورتبین، کەسانی
 بیرکراوە هەرگیز هەست بە گریکوێرە ستملیکردن ناکەن، چونکە
 کورتبین پێی وایە ئەو شەر و کێشەیه تەنیا بەرپۆکی ئەوێ گرتووە
 و هەموو خەلکی ستم لەو دەکەن یان پێی وایە هەموو دەمی
 نیوچەوانی سێزەدەیه. بەلێ، کەسی دووربین هەرگیز شتی وای بە
 خەیاڵدا نایێ بەلکو ئەو هەست بە سروشتی بوونی ژیان دەکات
 و دەزانێ ئەو ئارێشە و بەرێستانە بەشیکن لە ژیان بۆیه دوا
 ئەوێ ئەو پەری هەولێ خۆی دا بۆ بەدیھێنانی باشتترین بە ئەنجامی
 شتەکان پازی دەبێت.

دەرەوشانەوێ: هەر ئێستا کە دلخۆش بە نەك سبەی.

ناوێ: لە بەدگومانی دوورکەوێ دەخەسییەوێ.

بریسکه: ئەك سلاوتان لى پیت ئارامتان گرت

دورى چوارەم: ئای سەرکەوتن دواى
هەول و ماندوووبوون چەند خۆشە!

تەنگانە دى و دواى ئـهـو

خۆشى دى و تەنگانە ناگەریتـهـو

یەكئ لە كەسە سەرکەوتووێ کان دەئى:

بە هەژارى لە دایك بووم و هەر لە سەر لانكى

بووم دەستكورت بووین، زۆرم تامى تالى نوزانەوێ بۆ پارچە نانێك
لە دایكەم چەشت، لە كاتێكدا دایكەم هیچى لای نەبوو بىمدا، پەلكە
نانێكى وشكى شك نەدەبرد، لە تەمەنى دەسالى مالم بە جێهێشت،
لە یازدەسالى دەستم بە ئیشى كرد، لەو هەموو سالە تەنیا یەك مانگ
خویندم، دواى تەمەنى یازدەسالى پر لە ئیش و كارى سەخت دوو
سەر مانگا و شەش سەر مەر و ۸۴ دۆلارم هەبوو. لە هەموو تەمەن
خۆم یەك فلس چىیە بۆ خۆشى خۆم سەرفم نە كردبوو، لەو تەمەنى
پێرۆكە بووم تا تەمەنى بیست و یەك سالى هەر درهەمێك پەیدا
كردبى هەمووم هەڵدەگرت.. بە مانای وشە تامى ماندوووبوون و
شەكەتییەم كرد و چەندان میلم دەبرى و دەپویشتم تا برا مروڤه كانم
ئیشیكم بەدەنى و پێى بژیییم. لە یەكەم مانگی دواى تەمەنى بیست
و یەك سالییم چوومە دارستانێك تا عارەبانە یەك بە جووتە گایە كان

لبيخوږم و دار و باري سوتانئ بېرم، پيش روژه لاتئ له خه و
 هه لده ستام هه تا دونيا تاريك داده هات ئيشيكي قورس و زه حمه تم
 ده كرد، له پيناو ئه وهى سه رى مانگ شهش دۆلاران وه ربگرم، هه ر
 يه كئ له و دۆلارانه ده تگوت مانگى تابانه له نيتو جه رگه ي شه وى
 تاريك و ئه نگوسته چاو.

د رهوشانه وه: ئه گه ر له رۆژانى رابردوو هه له يه كت كرد، شتيكي لئ
 فير به، دواى ئه وهى په نديكت لئ وه رگرت پشت گوئى بخه و ته واو.
 ناوې: باوه ر غه م لاده با و خه فته ناھيئ.

بریسکه: بلی: هەر خودا ئیوه له‌و مه‌ترسییه و له هه‌موو ناره‌حه‌تی
و غه‌م و په‌زاره‌یه‌ك پرزگار ده‌كات .

دوری پینجه‌م: له‌گه‌ل بارودۆخی خۆت رادیتی

له هه‌موو ولاتیك وایه كه‌سیك له‌نیو دۆستانی غه‌ریب بۆ
مادام داوا زۆر هه‌بۆ هاوكار كه‌م ده‌بیت

پیاویك ده‌ناسم له نه‌شته‌رگه‌ریه‌كدا قاچیکێ
برایه‌وه، منیش بۆ دلدانه‌وه و كه‌مكردنه‌وه‌ی

نازاره‌کانی چوومه‌ لای، ئەم پیاوه‌ كه‌سیكێ ژیر و زانا بوو. له‌ دلی
خۆم گۆتم پێی ده‌لیم: ئومه‌تی ئیسلام چاوه‌ڕێی له‌ تۆ نییه، بیه‌ته
پا‌كه‌ریكێ چاپوك، یان زۆرانبا‌زی شه‌ر، به‌لكو ئومه‌ت چاوی له
بروا و ئەندیشه‌ی گه‌شی تویه، سوپاس بۆ خودا ئه‌وه‌شت له‌ده‌ست
نه‌داوه. كاتیك چووم و سه‌ردانم كرد، پێی گۆتم: سوپاس بۆ خودا
قاچم ده‌یان سال به‌ جوانی هاو‌پێم بوو، من به‌سه‌لامه‌تی ئاینه‌كه‌م
دلم ئاوێ ده‌خواته‌وه و ئاسووده‌م.

یه‌كێ له‌ لی‌زانان گۆتویه‌تی: ئاسووده‌یی فكر و هۆش هه‌رگیز
دروست نابێ تا كه‌سه‌كه‌ خۆی راده‌ستی خرا‌ترین ئە‌گه‌ر نه‌كا
و، سه‌رچاوه‌ی ئە‌م قسه‌یه‌ش - له‌ لایه‌نی ده‌روونییه‌وه - خۆ
ته‌سلیم‌كردنه‌، كه‌ چالاكی تۆ له‌ كۆت و به‌نده‌كان ده‌ردی‌نێ... پاشان

ده‌ئێ: له گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌زاران هه‌زار که‌س ژیا‌نی خۆیان پاده‌ستی
ئهو واقیعه‌ تاله‌ ناکه‌ن و ئه‌وه‌ش ده‌رباز ناکه‌ن که‌ پێویسته
ده‌ربازی که‌ن، له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌ول بۆ بنیاتنانی هیواکانیان بده‌ن،
له‌نیو خۆیان له‌ شه‌ڕیکی تووش و تال له‌ گه‌ڵ پابه‌ردوو پاده‌ گه‌یی‌ن،
مل بۆ دوودلی ده‌ده‌ن که‌ چ به‌هره و سوودیکی نییه‌.

به‌داخ و که‌سه‌رداری بۆ پابه‌ردوویکی شکسته‌خواردوو گریانیکی
زۆر بۆ ئه‌و ئازار و دۆرانه‌ی بریتییه‌ — له‌ دیدی ئیسلام — له‌
هه‌ندێ پڕواله‌تی کوفر به‌ خودا و توره‌ بوون له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر.
ده‌ره‌وشانه‌وه: پڕووخان پیستری‌ن دۆژمنه‌، چون توانای تێکدانی ئاسووده‌یی
هه‌یه‌.

ناوې: که‌مێ له‌ خواردنه‌ که‌ت بده‌ هه‌زاران.

بریسکه: ئیوه مان کرده گه لیککی میانه په و

دوری شه شه م: چهنه ئاموژگارییه کی
راست و دروست له دایکیکی ژیره وه

چهنه که سی غه مبار و بیزارمان دی
پاشتری دلخۆش و شادمان بوون.

چهنه ئاموژگارییه که ههن له باشتین
ئه و ئاموژگاریانه که له ئافرهتی عه ره ب
ده گێردرێته وه. ئاموژگارییه که هی ئومامه ی کچی حاریسه بۆ
کچه که ی خۆی ئوم نیاسی کچی عه وف له شه وی بوکینی پێی گوت
و ئه وها ئاموژگاری کچه که ی خۆی کردووه: ئه ی کچه شیرینه که م:
وا خه ریکه له و ماله برۆی که لێی گه و ره بووی و لێیه وه گا گۆله ت
کرد و فێره پۆیشتن بووی، ده چیه ماله که نایانناسی، ده چیه ته
مالیک بۆ تۆ نامۆن. کچم به هۆی ئه و ماره کردنه وه ئه م پیاوه بووه ته
سه رداری تۆ، که وابه ی به دلی ئه و بجولێوه، خودا ژنی بۆ پیاو
دروست کردووه و پیاویشی بۆ ژن دروست کردووه.

ئاموژگاری یه که م و دووه م: به په زامه ندی خۆته وه به گوێی
بکه، گوێپرایه لی به و بێ دلی مه که.

ئاموژگاری سییه م و چواره م: له بۆن و به رامه ت دلیا به، با چاو
ودلی پیاوه که ت شتی خراب نه بینێ و بۆنی ناخۆشت لێ نه کا.

ئامۆژگاری پینجه م و شه شه م: له کاتی خۆی نان و خواردنی
بۆ ئاماده بکه، له خهوی مه که چونکه زۆر برسیه تی پشکویه و
خه وزپاندنیش جار سکه ره و مروڤ توپه ده کا.

ئامۆژگاری هه وته م و هه شته م: چاوت له مال و خزم و کهس
و منداله کانی بی، نه گهر چاوت له مال و سامانی کابرای بوو
نیشانه ی ئه وهیه تو به و پیاوه رازی و ئاگادار بوونی منداله کانیش
واته باش به رتیه بردن.

ئامۆژگاری نویه م و ده یه م: منجری له داواکارییه کانی مه که
و نه یینییه کانی ئاشکرا مه که، چونکه نه گهر به گویت نه کرد دلی
ده بیته هه بنانه ی ر ک و کینه، نه گهریش نه یینییه کانت ئاشکرا کرد له
سته می دلیا مه به، ئامان نه گهر نه و دلته نگ بوو خۆت خۆش حال
ده رنه خه ی، نه گهر نه ویش که یفخۆش بوو تو نپوچه وانت تی کمه نی
و مرومۆچ مه به.

دروشانه وه: به خته وه ری تو له سه ر که سی دی نه وه ستاوه، به لکو
له نیو دهستی خۆته.

ناوبر: نه که ی خۆ له کتیه ئیلحادی و گوڤاره پوچه کان ده ی.

بریسکه: به یانی روژ هه لڊی و دلت خوش ده بیت.

دوری حهوتهم: ئەو ئافره ته ی هه ول دهادو
تیده کۆشی خودای له خو رازی دهکا

نائومی دمه به چونکه نائومی دی کوفره
به لکو خودا له نه بوونی و که مده رامه قی ده ول مه ندت بکا

ئهی دهر باره ی ئەو ئافره ته جو هه نییه ت نه بیستوو
که تووشی زینا بوو بوو پاشان خودای به بیر هاته وه
و تۆبه ی کرد و گه رایه وه.

ئوه هیزیکی ئیمانییه که وای لهو ئافره ته کرد خوی پاکبکاته وه،
زه حمه تی ئەم دونیایه هه لبرێری نهک هی قیامهت، ئە گهر ئیمانیکی
به هیزی نه بوایه ئەو ئازاره ی هه لنه ده بژارد له وانه یه که سی بلێ: باشه
بوچی زینای کرد خو ته نیا که سی پروا لاواز ئەم کاره ده کات؟ وه رام
ئوه یه: جار وایه مروڤ لاواز ده بیت و ده که ویتته نیو تاوانه وه،
چونکه مروڤ جو غزیکی بی تینه، جاری وا هه یه ده که ویت چونکه
به تالوکه یه، هه ندی جار به هوی که موکورییه وه پیی ده خلیسکی، لی
که تووی پروا له دلیدا چه که ره ی کرد و بنه داریکی به رز و سایه دار
شین بوو، ره گ و ریشه ی ره سه ن و پروای پته وی دهرده که وی،
هه ر ئه وه ش بوو وای له م ژنه کرد به په له خوی بگه ینیتته پیغه مبه ری
خودا ﷻ و داوای خو پاکژ کردنه وه بکا، له پیناو ره زامه ندی و ره حمه ت

و لیخۆش بوی خودای پۆحی خۆی به خشی.

دره و شانەو: هەموو دەمی یان هەر بە کەیف پرتە پرت و بۆلە بۆلێ
مە کە.

ناوێر: هۆی هەموو غەمان پشتکردنە خودایە کە وایێ پرووی تیکە.

بريسكه: كه قهيران توند بوو خيڙ له رتيه

دوري هه شتەم: ئەو ئافرهتهی سنوورهکانی
خودای بپاریزی خوداش ئەو دهپاریزی

ئەگەر نیعمه تیکت له دهست چوو هیچ شـوـرهـیی نییه
به لکو ئەوه عهیه به خۆت جوان نه کهی و خۆت پیر کهی

ده گیرنه وه له پرووداوه کهی ئەسکه ندهرییه
ئافره تیکی شوخ و شهنگ و دهوله مند له هه لاتنی

دواکه وتبوو، به خۆ و به خزمه تکار و که نیه کهوه له مائی مابوونه وه.
فه پهنسییه کان به شمشیری هه لکیشراو هه لده کوتنه سهر مائی
و یه کیان دهنه پرتنی: پاره و سامانه که له کوییە؟ ئافره ته کهش —
ترسا بوو— گوتی: پاره که له نیو ئەو باولانه یه که له فلانه ژوور
دان. ماله کهشی پئی پیشان دا، ژنه له ترسان هه لده له رزی. یه کئی
له فه پهنسییه کان به ژنه گوت: مه ترسی تۆ له گه ل من ده بیت. به و
مال و سامانه ی هه یه راده بویرین، ژنه تیگه یشته ئەو پیاوه خوشی
دهوئ و دهیه وئ بۆ ئەو بیت، بۆیه خوئ لی نزیك کرده وه و به چرپه
و ناز و عیشه وه پئی گوت: ده مه وئ بچمه سهر ئاوئ.

کابراش وا حالی بوو ژنه مه یلی بۆ بزواوه، ئاماژه یه کی بۆ کرد
تا بچیتته ئاوده ستن، ئیدی ژنه رۆیی و فه پهنسییش خه ریکی تالان
و بری باولان بوون، ژنه له دهر کی مائی چووه دهری و، خوئ به

لە و دەیه کی تاریکی پر کا دادا، که له کۆلانه کهی خۆیان بوو،
 لە نێو کایه که چالێکی هه لکه ند و خۆی تیدا هه شار دا، پاش دزی
 و تالانی فەرهنسی که و تنه سه ر و سۆراغی ژنه ی و نه یاندۆزییه وه.
 فەرهنسی ده سته که وتی دزی خۆیان برد و ژنه ش به و ئایین و ئۆینه
 له دیلی وان پرزگار بوو، به هه مان شیوه خزمه تکار و ئۆکه ره کانیش
 چوو بوونه سه ربانی و له دیلی سه لامه ت بوون.

پاشان ئەم ژنه ده یگوت: سه لامه تی ئاین و ناموس له و ماله ی
 چاتره که مرۆف هه ر بۆ ئه و پرۆژانه مال هه لده گرێ، چونکه هه ژاری
 له کۆیلایه تی باشته، نه داری له گۆرینی ئاین زۆر چاکتره.

دروشانه وه: بێگومان تۆ له م دونیایه ی تووشی هه ندیک شت ده بیت
 که ناتوانیت بێگۆری، به لام ته نیا ده توانیت به ئارامی و ئییه وه
 هه لسه که وتی له گه ل بکه یت.

ناوبر: خوشکۆله بێدهنگی تاجی سه رته.

بريسكه: دايك كارخانهى پياوان و كانگهى پالەوانانه.

دورى نۆيه م : ئاوى تۆبه پاكترين ئاوه

ژيان جوانه بۆيه پتي شادمان به
و به جوانترين شيوه بپرازينهوه

خودا تۆبه كاران و پاك و خاوينانى خوش دهوى،
تهنانهت به پهژيوان بوونهوهت له تاوانان كهيفى
دى، زۆر زياتر له دلخوشى لهو كهسهى له

چۆلهوانيهكه دايه و تويشوو و پيخۆر و خواردنهوهى خوى لهسەر
پشتى وشتره كهيه تى. لهپر و شتر بزر دهبيت و كابرا ناھوميد دهبيت، له
سيهبرى دارىك ههڵده تروشكى و چاوه پروانى مردنى دهكا، دهبورژى
و پاش ماوهيه كى كه م به خه بهر دى، چ ببيني؟! وا وشتره كهى له تهك
كابراى وهستاوه و خواردن و خواردنهوه كهشى لهسەر پشته، كابرا
ههڵدهستى و جلهوى وشتره كه دهگرى و له خوشييان هاوار دهكا:
ئهى خودايه تۆ بهندهى منى و منيش خوداى تۆم.. پاك و بيگهردى بۆ
ئهو خودايهى لهو بهندهيهش زياتر به تۆبهى بهندهكانى شادمانه تا
بهندهكانى بباته بهههشتى و لتيان رازى بى، خودا بهو ئايه ته بانگى
برواداران دهكا و دهفرمووى: [وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] (النور: ۳۱)

واته: هه مووتان ته و به بکه ن و بگه پښه وه بو لای خودا نه ی
ئیه انداره کان تا پرزگار و سه رکه وتوو بن.

تۆ به ته وه یه دلت به فرمیسکان بشوی و له په شیهانیان ناخت دایسی
و، له دهروونه وه هه ست به تاوان بکه ی و، فرمیسک شو را به ی ببه ستی.
به لئی، نه مه سه ره تای پتی پیاوانی خودایه، سه رمایه ی برا وه کانه،
یه که م هه نگاوی موریدانه، کللی به رده وامی خودا ویستانه. تۆ به کار
داماو و ملکه چه، ده گریی و ناله ی دی، کاتی خه لکی ئو قری ده گرن
ته وه دا نادا، کاتی خه لکی داده که سین ته وه له ترسان ناسره وی،
به دلکی غه مباره وه له قاپی خودای را ده وستی و دلی په ست و
خه جاله ته، په نگي زه رد هه لگه را وه، نه گه ر گه وره یی تاوانه کانی و
گونا هه زۆره کانی به بیربیتته وه، غه م و خه فته دا یده پۆشی، ناگر
له هه ناوی به رده بی و، فرمیسکی دیته خواری و به هه ناسان ناگری
ده کاته وه، به هوی که فوکولی دلی هه نسک ده یگری، خوی تاماده ده کا
به لکو بتوانی له دواړو سه رکه وتوو بی، له م دونیا یه سوکه ل و
چاپووک ده بی تا بتوانی به په له به سه ر پردی سپراتیدا تیپه ری.

د ره و شانه وه: به شیوازی ئه ری نی و گه شبینه به بیر بکه وه نه گه ر
پوژیک شته کان به لار و ویری هاتن ته وه پی شه کی هاتنی پوژانیکی
نزیکن که پراوپرن له خو شی و شادی.

ناوې: ته وه ی له سه ر شانۆ خوی پرووت و قوت کردو وه ته وه سبه ی
چ جوابیکی خودا ده داته وه!

بریسکه: جا ئافره ته چاکه کان (ئهوانه ن) گوپرایه لی بهرده وام، پارێزه ری
(داوینی خویان و سامانی میرده کانیان) ن که میرده کانیان له ماله وه نه بن.

دوری دهیهم: یه کهم گیانفیدا

له وانه یه که سێک شتیکی له دل گران بی و
حه زی لی نه بی، که چی ئاکامیکی باشی هه بی

له سهرده می خۆیدا له نایابترین کۆشک ده ژیا،
چه ندان که نیه و بهنده ی ژن و پیاوی له ژێرده ستی
بوو، ژیا نیکی به دلی خوی و پر ناز و نیعمه تی هه بوو.

ئه وه ئاسیای کچی موزاحیمی خیزانی فیرعه ون
بوو - په زای خودای لی بی - تاکه ئافره تیک له پرووی جهسته وه
لاواز بوو، له کۆشکه که ی خۆیدا ده ژیا و هه رچی کیشه چیه
نه یوو، نووری ئیمان له دلیدا ده رکه وت، ئالنگاری ئه و واقیعه
نه زانییه بوو که میرده که ی خوی سه رکردایه تی ده کرد.

تێروانی نیکی سه رکه شانه ی هه بوو، پشتی له کۆشک و
رایه خی نه رم و ئاوریشم کرد، وازی له و ژیا نه خۆشه و که نیه و
خزمه تکار هینا، بۆیه شایه نی ئه وه یه خودا له قورئانی باسی بکات،
وه کو نمونه یه که بۆ ئه وانه ی بروایان هیناوه، ئه وه تا خودا خوی
ده فه رمووی: [وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ اٰیْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِی الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِي
مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ] (التحریم: ١١)

واته: ههروا خودا نموونه يه کي تری هينايه وه بۆ ئهوانه ي که پروايان هيناهه (به) ژنی فيرعه ون کاتيک گوتي: پهروه دگرم لای خۆت، له بههه شتدا مالتیکم بۆ دروست بکه و پزگارم بکه له فيرعه ون و کرده وه کانی، پزگارم بکه له گه لی سته مکاران.

زانایان له تهفسیری ئەم ئایه ته پیرۆزه فهرموویانه: ئاسیا دراوسی پی پیش خانوو هه لپژارد، ههروه تر ئه و شایسته ی ئه وه یه پیغه مبه ر ﷺ له گه ل ئه و ئافره تانه ی ناوی بینێ که به پایه ی تهواوی (کمال) گه یشتوون، ههروه کو ده فهرمووی: ((کمل من الرجال کثیر و لم یکمل من النساء الا اسية امراءه فرعون و مریم بنت عمران، و ان فضل عائیشه علی النساء کفضل الثريد علی سائر الطعام)). واته: (زۆرن ئه و پیاوانه ی گه یشتوونه ته پله ی تهواوی (کمال) - پیغه مبه رایه تی/ وه رگێر) له ئافره تانیش هه ر ئه مانه بێ که موکووپی بوون: ئاسیای هاوسه ری فيرعه ون، مه ریه می کچی عیمران، پایه ی عائیشه ش له سه ر ژنانه ی دی وه کو پایه ی تیگوشه یه له سه ر خواردنه کانی دیکه له فهرمووده ی تر دا ئافره تی دیکه شی له گه ل دایه/ وه رگێر)).

ئه و ئاسیایه ئیپانداره چرایه ک بوو، تاریکایی کۆشکه که ی فيرعه ونی رۆشن کرده وه، ئه ی کێ چرایه ک بۆ ئیمه داده گیرسینێ و به نووری ئارامی و هه دادانه وه ئیمه بۆ لای خودا بانگ ده کات؟ دره وشانه وه: ته نیا بیرو که کانت کۆنترۆل بکه ئیدی به ختە وه ر ده بیت. ناوبر: مالتی خۆت گه و ره ترين شانشینه به زیکری خودای ئاوه دانی بکه وه.

زەبەر

ھەرچەندە ئافرەت ھونەر بنوینن بۇ ئەوھى بگەن بە باشتىن و
بالاىرىن جوانكارى لەپىش ئەو ئافرەتانه كۆمەلئ ئافرەتى تر ھەبوون،
كە زىر و زىويان زۆر و بى ئەژمار بوو ھە ئافرەتانه: شەجەرەتودەپ،
شىرىن، كىلۇپاترا، كرىستيانا ئۆنىسس و دىانە، بەلام ئەمانە بە
شەرمەزارى و ھەسرەتكىشى و ئاومىدى مردن، بۆيە پىويستە ئافرەت
بەدواى جوانكارى دىكەدا بگەرئ لە كۆگەى سروش(الوحى) و لە
عەمبارى شەرىعەتى پاكدا.

بریسکه: ره حمه تی خودای له چاکان نزیکه.

زه بهری یه کهم: بنوو بی غه م و
خه یال خودا یه که و ده رکهی هه زار

له وانه یه خودا شیفای ئازاره کانت بدا چونکه
ئه و خودایه بۆ به نده کانی خووی غه مپه وینه

ئه و ئافره تانه ی چاویان به قه ده ری خودای لێک
ده نین و رازین به به شی خویان هه رچه ند زریانی
کیشه و گرفت ده وری داوون و سه دان به لا پرووی تیکردوون،
هیشتا غه م ده رچه یه ک نابینیتته وه تا بگاته دلێان. هه رگیز لێناکه پین
فرمیسک له چاویان بمینیتته وه، بۆ ئه و ئافره تانه ی کوپ و نازیز و
باوان و دۆستانیان له ده ست داوه، به هه موو پرواداریکی غه مبار و
به هه موو کاره ساتبار و کوستکه وتووێک ده لیم:

خودا پاداشتی نه پراوه تان بداته وه و پله و پایه تان به رزکاته وه و
دوا ناخوشتان بی، خودا ده فهرمووی: [وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ] (البقرة: ۴۵)

واته: په نا بینه به رنارام گرتن ونوێژ (بۆ گه یشتن به مه به ست) و
بیگومان نوێژ (ئه رکێکی) گه وره و گرانه مه گه ر لای ئه وانه نه بی
که له خودا ده ترسن، واته خویان به زل نازان.

پيشه واهه (عليه السلام) فهرموويه تي: ((ئارامگرتن بۆ باوه پر وه كو سه ره بۆ جهسته)). موژده ي پاداشتي قيامه تي ت ده ده مي له فيرده وس و له نزيكي خوداي تاك و ته نيا له به هه شتي نه براوه و له نشيمه ني په سه ند، له پاداشتي نه و شتانه ي له پيش خوتان ناردوو يانه و ره نجيان كي شاره و به خشيويانه، ئەك ئەو باوه پر و ئارامگرتنه تان پيرو ز بي، له مه ودوا ده زانن ئيوه به هه موو جوړيك براوه ن [وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ] (البقرة: ۱۵۵) واته: جامژده بده به خوراگران.

دره وشانه وه: با ته مه نت هه رچه ندی بي، پروابه خو بوون مانايه كي زياتر به ژيان ت ده دا، وات لي ده كا هه ولي زياتر بۆ ئەم ژيانه ت بده ي.

ناو پر: نوژنيكي وا بكه له گه لت بيته نيو گو پر.

بریسکه: خودا بۆ بەنده کانی خۆی دلۆفانه

زەبەری دووهم: کویری راسته قینه

کویری دلە

رۆژگار چیه؟ جگه له ناخۆشییهك و نه مانای ناخۆشی
تهنگانهیه كه و دهرووی خێری بهدوا دیـت

پیاویکی کویر هه بوو له گهـڵ خێزانه دـلسۆزه کهـی
و کوره باشه کهـی و دۆسته وه فاداره کانی دهـژیا،
تا که شتی که بهری له بهر خۆشی ئەم پیاوه گرت
بوو ئەو تاریکاییه بوو، ههـردهـم هیواخواز بوو رۆشنایی بیـنیـی تا به
چاوانی خۆی ئەو خۆشی و شادییه بیـنیـی.

دکتۆریکی بلیمهت هاته شاری ئەم کویره و نیشته جی بوو، کویره
به ههـلهـ داوان خۆی گهـ یانده لای دکتۆر و داوای دهـرمانیـکی لـی کرد تا
بینایی بۆ بگهـرێتهـوه. دکتۆر قهـ ترهـیه کی دایـی و پـیـی گوت: ئاوا و ئاوا
و بهـرپـیـکی بهـ کار بیـینه، پـیـشی گوت بهـو قهـ ترهـی ئە گهـری ههـیه لهـ پـر
رووناکی بیـنی و چاوت چاک بیـتهـوه. کویره لهـ سهـر بهـ کارهـینانی
دهـرمانه که بهـردهـوام بوو، ههـرچهـند دهـور و بهـره کهـی ناو میـد بوون،
بهـلام دواي چهـند رۆژێـک له بهـ کارهـینانی دهـرمانه که، کابرای مجرۆ له
باخچهـی مـالـی خـوایان دانیشـتـبوو لهـ نا کاو رۆـناکی دیت وهـخت بوو له
خۆشییان شـیـت بـی، بهـ گورگهـ لۆقـان رایـکرده ژۆری ههـتا بهـ خـیـزانـه کهـی

بَلّی به لّام چ ببینی؟! وا ختّزانه که ی له گه لّ براده ریکی خۆی پراکشاوه و ناپاکی له و ده کا، پروای به چاوی خۆی نه کرد هه پرایکرده ژووره که ی دی، بینی کورپه که ی وا خه ریکه پاره ی مألّی خۆیان ده دزی، کابرا به رپی خۆیدا گه پراوه و هاواری کرد: ئه و ی ئه و ده رمانه ی دامی دکتۆر نه بوو، جادوو گه ریکی نه فره تلێکراو بوو، میخیکی ده ست دایی و له چاوی خۆی چه قاند و خۆی کوێر کرده وه، به بی ترس و داخورپانه وه گه پرایه وه سه ر ئه و خۆشییه ی که لئی راهات بوو.

دره وشانه وه: پارایی له ده رووندا له نه خۆشییه جه سته ییه کان کوشنده تره.

ناوبر: قه ناعه تت به سه ر و شکل و رۆزییه که ت هه بی، به ختّه وهر ده بیت.

بریسکه: نه خێر، خودام له گه‌لدایه‌ رێنۆنییم ده‌ کا

زه‌ به‌ری سییه‌م: دادگهی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌

دامه‌مه‌رزینه‌ با خۆت یه‌که‌م

قوربانێ نه‌بیت

ئه‌و خودایه‌ی بۆ دوینێ ئیوارێ به‌ست بوو
بـۆ ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ه‌ش رووده‌دا به‌سه‌

هه‌ندی که‌س دلفراوان و گرنگی به‌وه‌ ناده‌ن
که‌ هه‌موو مافی خۆیان وه‌ر بگرن، له‌ زۆر شتان
خۆیان بێتاگا ده‌ که‌ن و، وای داده‌نێن ئه‌و شته‌یان
نه‌ دیووه‌، له‌ کۆی کاروباره‌کان که‌سانیکێ
دلۆڤان و ئاسانکارن، زۆر به‌ورده‌ نیین، به‌دوای
ناشکرا کردنی دیوی پشته‌وه‌ی قسان نارۆن، هه‌ر خۆیان به‌و شتانه‌وه‌
ماندوو ناکه‌ن.

هه‌ندی خه‌لکی تر هه‌ن هه‌ر نازانن چاوپۆشی چیه‌، بایی
ته‌نۆلکه‌یه‌ک له‌ مافی خۆیان نایه‌نه‌ خواری، هه‌رده‌م له‌ گه‌ل خه‌لکی
له‌ شه‌ر دان تاکو بتوانن بچوکتترین افی خۆیان وه‌ده‌ست بێنن، که‌
له‌وانه‌یه‌ هه‌ر مافی خۆی نه‌بێ، ئه‌و که‌سه‌نه‌ به‌ده‌ گمه‌ن رازی نه‌بن.

به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی مرۆفی لی‌بوورده‌ له‌ په‌زامه‌ندی و
داکه‌سانی ده‌روون و خه‌یاڵ ئاسووده‌یی نزیکه‌ و له‌ دوودلی دووره‌،

به هه مان شێوه له دڵی خه لکی نزیکه و خه لکی خۆشیا ن دهو ی،
 ده رگه ی سه رکه وتن زۆر تر به رووی ئه ودا و الایه له و که سه ی که
 هه مو و ده م ی له گه ل خه لکی خودای له چه قه چه ق و شه ره ملانی
 دایه، سه رباری ئه وه ش ئه م جو ره که سانه قسه و باب ته کان شی
 ده که ونه وه و، مه به ستی کی پی سی لی هه لده هی نجن، له هه مو و
 لایه که وه پارایی و به دگومانی بو خویان را ده کی شن، رکیان له خه لکه
 و له بهر زارکی سه رکه وتن ده غه زرن و گاله ی ده دن، پیغه مبه ر ﷺ
 ئه گه ر له نیوان دوو شتدا سه رپشک کرابایه ئاسانه که ی هه لده بژارد،
 به مه رجی تاوان نه بوایه ئه گه ر پیغه مبه ر ﷺ و نه بوایه دوو رترین
 که س ده بوو له خه لکی.

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو ی: ((رحم الله عبدا سمحا اذا باع، سمحا
 اذا اشتری، سمحا اذا قضی)) واته: خودا ره حم به و به نده یه بکا که
 له کپین و فروشتن و بریاردان و دادوهری لی بوورده یه.

د ره و شان هه: ئه وه ی ئیستا له ده ست د ی بی که بی ئه وه ی دوو د ل بی
 له وه ی که ده بی سه به ی چ رو و بدا.

ناو بر: خودا په رستی به ختە وه ریه و نوێژ سه رکه وتنه.

بریسکه: قورئانمان نه نار دووه ته خواره وه بۆ ئه وهی دوو چاری
ناره حه تی غه م و په ژاره بییت.

زه بهری چواره م: نایابی له کار کردن

ئه گهر هاوکاری خودا بۆ که سیک نه یه ت، یه که مین شت
که پیاو دهستی پتوه بگرئ هه ول و کۆشانی خۆیه تی

یه کئ له دهوله مه ندان ده ئی:

له سۆنگه ی ئه وه ی من دهوله مه ندرین پیاوی

جیهانم هیچ هه ستیککی تاییه تییم نه بووه، له گه ل

خیزانه که مدا له نیو شو و قه یه کی ئاساییدا ده ژیم، نه جگه ره ده کیشم
و نه ده خۆمه وه، هیچ هه زیشم له شتواری ژیا نی ملیاردیره کان
نییه که پوژنامه کان پرن له وینه ی وان، ئه و ملیاردیره به له می
پا بواردن و کۆشکیان له گوندان هه یه، ژیا نیکی جه نجا ل و پر هه را
و ئاههنگی به دهه ول و زورنا ده گپرن و کچوله ی جوان و دلگیر
له پیشیان ده ره قسین، هاو سه رگیری له گه ل ئه و کچولانه به ته لاق
کو تایی دی و نا چاریش ده بن به ملیونان دولا ر بده ن.

ئه وه پهری هه زی من ئیش و کاره، به ئیشکردنی دلخۆشم، زور جاران
نانی نیوه رو ده به مه سه ر ئیشی و له وی ده یخۆم، هه رگیز به وه دلخۆش
نا بم له دلی خۆم بلیم ئه وه تانی چه ند ملیارم هه یه، به لکو ئه وه ی من
دلخۆش ده کا ئه وه یه کاتی بیر ده که مه وه که من چۆن کارم بۆ شاره

خۆشه و یسته کهم (تۆکیۆ) کردوو و تۆکیۆم له شارۆکه یه کی ساده
بوو ته پایته ختیکی وا که چاوی هه موو دونیای بکه و یته سه ره ئه ویش
به هۆی ئه و کۆمه لا نیشته جییه نو بیوانه که توانیم به ئه نجامیان
بگه یینم، به کورتی و پوختی: دلخۆشی من له ئیشکردنه.

دره و شانده: داخ و که سه ره که شتییه که ت له قولایی ده ریا رزگار ناکا.
ناوهر: ئه گه ر تاوانبار یکت دیت پاشمله ی ده کرد، پیتی بلی: له خودای
بترسی.

بریسکه: ئەرێ خودا بۆ بهندهی خۆی بهس نییه

زه بهری پێنجهم: دونیای بێ باوهری
له نیو سههرگردانی ئازار دهچێژی

ئه گهر جاویدانی بۆ کهسێ گونجا با خو
دهبوو

یه کێ نه مر بێت، به لام دونیا بۆ هیچ کهس تا سهز
نییه

دکتۆر (هارۆلد سین هابین) پزیشک له

نهخۆشخانهی (مایۆ) لیکۆلینه وهیه کی له کۆمه لگهیی پزیشکی
ئه مریکی بۆ پزیشکان و نهشته رگه رانی نیو دامه زراوهی پیشه سازی
پیشکesh کرد، که تییدا ده لێ: له حاله تی ۱۷۶ پیاوم کۆلیوه ته وه
که هه مووان ئیشکهر و کرێکار بوون، ته مه نی هه موویان له
ده وری چل و چوار سالدیدا بوو، بۆم پروون بوویه وه زیاتر له سێ
یه کی نهو که سانه به یه کێ له م سێ نهخۆشیانه ده نالینن که ههر
سێ نهخۆشییه کهش به هۆی ئالۆزیی کۆنه ندامی ده مار و میشکesh،
ئه مانیش: نهخۆشی دڵ، برینی گه ده و فشاری خوین. تۆ سه یر! نه م
نهخۆشیانه پیش ته مه نی چل و پێنج سالی، ئەرێ نهو که سه به
سه رکه وتوو ئه ژمار ده کری، که ته ندروستی خۆی به مالی دونیا
فرۆشتوو و تووشی برینی گه ده و نهخۆشی دڵ بووه؟! ئاخهر چ
سوودی هه یه ئه گهر که سێ هه موو مالی دونیا یی هیی نهو بێ و

له شساغ نه بێ. ئه گهر مۆلكى دونيا هه مووى هيبى يهك كهس بى خۆ
 بۆ نووستن ته نيا له سهر چوارپايهك ده نووى و له سى ژهم پتر ناتوانى
 له يهك رۆژدا بخوا، كه وابى جياوازى ئهم كهسه و كرێكارێك كه
 زهوى هه لده كۆلى چيه؟ له وانه يه كرێكاره كه خهوىكى قووليشى
 لى بكهوى، زياتریش تام و چێژ له خواردن بكا، لهو خاوهن كارانهى
 كه خاوهنى پله و پای و سهرمایه ن.

دكتور (ئه لفاريز) W.S. Alfarez ده لیت: پرووینووه ته وه له ههر
 پینچ نه خۆشیک چواریان به ههچ شتیه یهك ههچ بنه مایه کی خانه یی
 نه خۆشییان نییه، به لكو نه ساغی وان به هوی ترس و دل پاوکى و
 رك و کینه و خۆپه رستیی و نه توانینی ئه و كهسه یه بۆ خۆگونجاندن
 له گه ل خۆی و ژياندا.

درهوشانه وه: ئیمه ناتوانین دهسکاری رابردوو بکهین یان داهاوو
 بهو شتیه یه بخه ملینین كه خۆمان ده مانه وى، كه وابى له پیناوى چ
 خۆمان به داخ و كه سه رێك بكوژین كه ناتوانیین بیگۆرین؟!
 ناوبر: ئه و ئافره ته ی خۆی بۆ بیگانان پرووت ده کاته وه چ بى نرخه!

بریسکه: توپه مه به، توپه مه به، توپه مه به

زه بهری شه شه م: له رهوشته کانی هاوژین

به لکو ناخوشیه ک، خوشیه ک به دواى خوێ بێنى و
ئه و ناخوشیه ت بو بێته خوشی و فەرهنایى

ئافرهتى پروادار و چاك ناییت داواكارى زۆر
بخاته ملی میرده کەى، به لکو وا باشه به بهشى

خودای رازی بێ. پیشهنگی ئافرهت له م بواره ده بێ خاووخیزانی
پێغه مبه رﷺ بێ، عوپوه له عایشه ی پوری ده گیریته وه، که ده یگوت:
خوشکه زا که م سویند به خودا ئیمه مانگی یه کشه وه مان ده دی، دیسان
مانگی یه کشه وه مان ده دی، دیسان مانگی یه کشه وه مان ده دی،
سێ پازده رۆژی له دوو مانگدا، ئاگر له ماله کانی پێغه مبه رداﷺ
نه ده کرایه وه، منیش گوتم: ئه ی پورئ ئه ی به چی ده ژیان؟ فهرمووی:
به دوو شته ره شه که: قه سپ و ئاو، ئه وه ش هه بوو پێغه مبه رﷺ
دراوسیه کی ئه نساری هه بوو، بزنیان هه بوو، ئه و شیرهی بو
پێغه مبه ریانﷺ ده نارد لیان ده خوارد وه.

درهوشانه وه: نرخى ژیان ئه وه یه که مرووف له هه موو کاتر میړیکى بژیت.

ناوهر: ئافرهتى بێ ئاین و بێ باوهر و پرووت دلخۆش نییه.

بریسکه: ئیش سوتەمەنی هیوایه و دژی شکسته

زەبەری حەوتەم: بەووە رازی بە
که خودا بۆی داناوی

گومانی خراپ بە خودای مەبە
خودا شایەنی گومانی باشە

ئەو فەرموودەیی خاتوو ھاجەرەیی

(پەزای خودای لێ بێ) خێزانی ئیبراهیم و دایکی
ئیسماعیل (علیهم السلام) چەند جوانە! دواي ئەوێ ئیبراهیم،
ھاجەرە و مەلۆتکە کە ی لەو دۆلە وشک و چۆلە بەجێهێشت و
پۆیی، ھاجەرە لەسەر یە کدی چەند جارێ دەبێگوت: ھۆ ئیبراهیم
بۆ کوێ دەپۆی و لەم دۆلە چۆل و ھۆلە بەتەنێ بەجێمان دیلی؟
ئیبراهیم دەپۆی و ئاوری دەدایەوێ تا ھاجەرە فەرمووی: خودا
فەرمانی پێکردووی؟ ئیبراهیم فەرمووی: بەلێ. ھاجەرە فەرمووی:
کەوا بێ نامانفەوتینێ. بەلێ خودا بەند چاکە کانی خۆی نافەوتینێ.
ئەری خودا ئەو ژن و پیاوێ سوپەتی کەھفی باربوو نە کردەو؟
[وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا]
(الکھف: ۸۰)

واتە: تازە لاوێ کەش (کە کوشتەم) ئەوێ باوک و دایکی ئیبراهیم

بوون، جائیمه ش ترساین (خۆشه ویستی نه و لاره) پالیان پیوه بنیت
بو سهرکهشی و بی باوه پری.

ئه ی خودا گهنجینه ی — پیاهه چاکه که ی — نه پاراست کاتی داوی
له خدری زینده کرد دیواریکی نوئ له سهر گهنجینه که بنیات بنی،
تا ئه و کاته ی دوو کوپه که ی گه وره ده بن و گهنجینه که ی باوکیان
ده بن؟ [وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِفُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا] (الكهف: ۸۲)

واته: هۆی (چاک کردنه وه ی) دیواره کهش، چونکه هیی دوو
مندالی هه تیو بوو له شاره که دا، له ژیریدا گهنجینه یه که هه بوو که
هی ی نه و دوو منداله بوو، باوکی نه و دوو منداله چاک و خوداناس
بوو، له بهرته وه پهروه ردگارت ویستی هه ردو وکیان گه وره و
به هی زبن گهنجینه که یان ده ربینن، ئه مه په حمه تیک بوو له لایه ن
پهروه ردگارت وه (له بهر باوکیان) نه و (شتان) ه ی کردم له خۆمه وه
نه بوو نه وه نه یینی و هۆی نه و کرده وانه ی بوو که تو توانای خۆگرتنت
نه بوو له سهر (کردن) یان.

دره و شانه وه: ناتوانم رابردو و بگۆرم و ئیستاش ناتوانم بزائم چیم
به سهر دی که وایی بۆچی په شیبان و دوودل بم.

ناوبر: منداله کانت له که ناله خراپه کان بیاریزه

بریسکە: سەرکەوتن لە تەك ئارامگرتنە

زەبەری ھەشتەم: ئاخ و داخ بۆ دوینیا مەخۆ

ئای چ سەیرە چۆن سەریپچی خودا دەکری؟
یان نکولیکار دان بە خودا دانان؟

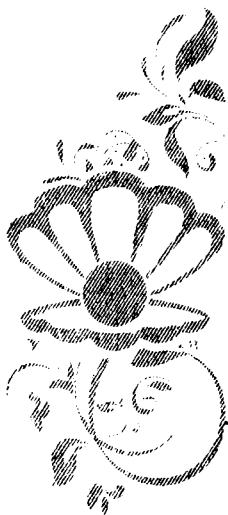
ئەوێ تەمەنی کورتی دوینیا و کەموکورتی
چێژ و خۆشییەکانی و پەوشتە ناحەزەکانی زوو
پشتتێکردنی دویناداران بزانی ھەرگیز ئەفسووس

بۆ ئەم دوینیایە ناخوا، ئەو کەسە داخ و کەسەر بۆ پابردوو داناکا
و غەم بۆ ئەو شتانەی بەسەرچوونە ناخوا، ئاتومید نابێ چونکە
ئیمە مائیکی تر و دوینیایەکی تری لەم دوینیایە گەورەتر و باشتەر و
چاکترمان ھەیە، ئەویش پۆژی دواپیە، کەوابێ سوپاسی خودای
بکە تۆ بپروات بە دیداری خودای تاک و تەنیا ھەیە. ھێ لە تۆ –
ژنانی بێ باوەر – بپروایان بە پۆژی دواپی نییە، خێر و خۆشی
لەوێ بپروای بەو پۆژە ھەیە و خۆی بۆ ئامادە دەکا، قوربەسەری
بۆ ئەوێ باوەری لاوازە و ئەو پۆژە لەبیر دەکا و کۆشک و مأل و
پارە و سامانە بێ کەلکە کە ی ئەو پۆژە لەبیر بردوو تەو. ئاخۆ
نرخێ کۆشک و مأل و زیڕ و زیو بێ ئیمان چییە؟ پلەو پایە بەبێ
تەقوا نرخێ چییە؟ ئاخەر ئەگەر پاشا و میر و بازارگانەکان بیا ئی

به ختیه و یری بکرن ئه و هه موو پاشا و میر و بازرگانه مان نه ده دی و
له نیتو ئه و ژیا نه ناخۆش و بیسه رو به ره ده ژین و تامی تالی غه م و
خه فه ت ده که ن و هه رده م گازانده له گرفت و غه م و خه فه ته کانیا ن
ده که ن.

دره و شان هه: دوینی خه و نیک بوو رۆیی، سبه ی هیوا یه کی گه شه که و ابی
هه ر ئه مپۆت راست و له به رده سته.

ناو ب: له بیرت بی مردوو به زیر و زیوه وه ناخریته گۆر.

بریسکه: ئافرهت مرۆفه گه وره کانیان پێشکهشی جیهان کردووه

زه بهری نوێهه: تهو په یری جوانی
له دروستکراوه کانی خودا ههیه

له زه مانه گه پێی چ ده کا با بیکه، نه گه ریش
چاره نووس پێشها تێکی هێنا ناخه چاک بکه

سه یری مرۆف و نهو ناوازی و په گه ز
و جیاوازی زمان و شیوهزاری بکه، خودا به

جوانترین شیوه دروستی کردووه و له وینهی بهرزدا کیشاویه تی.
[اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ] (غافر: ۶۴) واته: خودا زاتیکه که زهوی بو کردوونه ته
نیشته جی (ئارامگا) و ئاسمانیشی بو کردوون به سه ربان و به
جوانترین شیوه ئیوهی دروست کردووه له وهش هه لال و پا که پۆزی
داوون، نه مهیه خودای پهروه ردگاری ئیوه، به رزی و پیرۆزی بو
خودای پهروه ردگاری جیهانیان.

[يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ رَبُّكَ الْكَرِيمِ. الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ.
فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ]

واته: ئه ی ئینسان چی تۆی خه لئان دووه به پهروه ردگاری گه وره
و به خشندهت.

ئه‌و (په‌روه‌ردگار) ه‌ی که دروستی کردوویت و پێکی خستوویت
و جیای کردووته‌وه له گیانله‌به‌رانی تر.

[لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ] (التین: ۴)

سویند به‌خودا به‌پراستی ئینسانمان دروست کرد له جوانترین
شیوه‌دا.

ته‌ماشای ئاسمان و نه‌ستیره و خۆر و جوانی ئه‌وان بکه. سه‌یری
ئه‌و هه‌سه‌ره و مانگه‌ پرشنگدار و ئه‌و گه‌ردوونه‌ فراوانه‌ بکه، پروانه
زه‌وی: [وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا. أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا. وَالْجِبَالُ
أُرسَاهَا]

واته: له پاشان زه‌وی پراخست. ئاو و له‌وه‌ری لێ ده‌رهینا و
شاخه‌کانی پته‌و دامه‌زراند.

پروانه ئه‌و ده‌ریا و پرووبارانه، ئه‌و شه‌و و پۆژه، ئه‌و پرووناکیه
ئه‌و تاریکییه، ئه‌و هه‌ور و هاوئاوازیی و هاوسه‌نگییه‌ی له‌هه‌موو
بونه‌وه‌ر هه‌یه، ئه‌و سیسته‌مه‌و ئه‌و گۆل و خونه‌چه‌ و به‌روبووم و میوه
پینگه‌یشتووانه، ئه‌و شیره‌ به‌تام و خۆشه، ئه‌و هه‌نگوینه‌ پالفته‌یه،
ئه‌و دارخورمایه، ئه‌و میشه‌نگوین و میروولانه، ئه‌و کرمۆکانه،
ئه‌و ماسییه، ئه‌و بالنده‌ ئاوازه‌ینه و ئه‌و بولبوله‌ گۆرانییژه، ئه‌و
خشۆکه، ئه‌و گیانه‌وه‌ره، جوانییه‌کی نه‌پراوه، جوانییه‌کی بێ
کو‌تایی، چاو مۆله‌قه له‌ ناستی، [فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ
تُصْبِحُونَ] (الروم: ۱۷)

ئينجا پاك و بېگهردى خودا بليڼ كاتى ئيواره تان لى ديت و كاتى
به يانيتان لى ديت.

[وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ]
(الروم: ١٨)

واته: سوپاس هر بؤ خودا يه له ناسمانه كان و زه ويدا و (پاكى و
بېگهردى خودا بليڼ) له شه ودا و كاتى نيوه پروتاتان لى ديت.

[يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ] (الروم: ١٩)

واته: خودا زيندوو له مردوو دهردينى و مردوو له زيندوو
دهردينى و زهوى زيندوو ده كاته وه له پاش مردن و وشك بوونى و،
هر به وجوره ئيوهش دهرده هينرين (له گوړه كان) تان.

دره وشانه وه: له لايه نه ناخوشه كانى ژيان مه پروانه به لكو جوانييه كانى
بقوزه وه.

ناوېر: ژيانټ نوئ بكه وه، شيوازى ژينت هه مه جوړ بكه.

بریسکه: وقرن فی بیوتکن: له مائی خۆتان جیگیر بن.

زه بهری دهیه م: ئه و په ری به خشندهیی و
لوتکه ی دهستکراوهیی

چه نده خێر و فەر له دواى ئاثومیدی هات،
چه ند دلخۆشى پاشى به ده به ختى هات

پۆم هه ندى ئافره تی موسلمانى به كه نيزه برد و
هه وائ گه يشته مه نسوړى كورى عه مار و پييان
گوت: ده كړئ كۆر و دانىشتنيك له نزيكى ميرى باوه رداران ساز
كه ي و خه لك بۆ غه زا هان بده ي؟ ريك مه نسوړ دانىشتنيكى لاي
هه رونه ره شيدى ميرى باوه رداران له ره قه ي شام ريكخست.

له و كاته ي شيخ مه نسوړ هانى خه لكى ده دا له پيناو خوداى
بجه نكن، بوخچه يه كى نه كراوه و نامه يه ك بۆ شيخ هه لدر، مه نسوړ
نامه كه ي كرده وه و لى نووسرا بوو: ((من ئافره تيكي ئه و ماله
عه ره بانهم، هه وائى ئه وه م پيگه يشتووه پۆم چييان له و ئافره ته
موسلمانانه كردووه، گويايىستى ئه وه ش بووم تۆ خه لكه ت هان داوه بچه
غه زايى، له خۆم پروانى له جه سته ي خۆم له كه زيه كانم خۆشه ويستترم
نه بوو، بۆيه بريم و له نيبو ئه و بوخچه م داناوه، به ناوى خوداى سوڻدت
دهدم ئه و كه زيانهم بكه نه لغاوى ئه سپيك له م غه زايه دا، به لكو
خوداى گه وره من له م حاله بيڤينى و ره حميكم پيكا)).

کاتی مه‌نسوور خۆی له‌به‌رانبهر ئهم ده‌سته‌واژه جوانانه دی
له پرمه‌ی گریانى دا و خه‌لكيش گریان، هاپون راست بووه‌وه و
فه‌رمانى ده‌ركرد ئاگادارى گشتى (نفیر العام) ده‌ربكرى، به‌خۆشى
له‌گه‌ل شه‌ركه‌ران غه‌زای ده‌كرد هه‌تا خودا سه‌ریخستن.

دروه‌شانه‌وه: بۆ رابردوو مه‌گرى، به‌خۆپایى فرمیسكان مه‌وه‌رینه،
تۆ ناتوانی رابردوو بگێریته‌وه.

ناوې: له‌ سروشی له‌ خوداوه هاتووت باشت‌ر ده‌وى؟

ياقووت

ياقووتيان هه لده پڙانده سه ريڤي كه نيزه گاني زويښده ي ژني هارونه
ره شيد، كه چي كه نيزه گان مردن و زويښده ش مرد، هارونه ره شيدش
مرد، بو ئيستا چي ماوه ته وه؟!

ته نيا چا كه و خيڙ و ئيشي باش و نويژ و سه لاوات و كرده وه ي
چاك ماوه ته وه.

بریسکه: ئاگادار بن هه به یادی خودا دله کان ئارام ده بن.

یا قهووتی به کهم: جیگره وهی خودای نییه

گورگه که لوراندى، خووم به گورگ گرت که ده لورینى،
مرۆڤێک دهنگی هات، ویستم له بهری هه لیبم و بفرم

پیاویک هئ له کاتی نوێژی چووه مزگه وتیک،
هه رزه کارینکی ده سالانی کهوته بهرچاو، زور

به جوانی نوێژی ده کرد، چاوه پێی کرد تا کوره له نوێژی بووه وه
و چوو سلاوی لێی کرد و لێی پرسى: تۆ کوپى کێی؟ کوره
سهرى دانه واند و فرمیسک به سهى گۆنای شۆرا بهی به ست. دواتر
کوره سهى بهرز کرده وه و گوتى: مامه گیان من هه تیوم، دایک و
باوکم نییه، کابرا کهزه ی له جهه رگيه وه هات و پێی گوت: بۆ نابیه
کوپى من؟ کوره گوتى: نه گهر برسیم بئ نانم ده دیی؟ کابرا
گوتى: به لئ. کوره گوتى: نه گهر بئ جلك بم پۆشته م ده که ی؟ کابرا
گوتى: به لئ. کوره گوتى: نه گهر نه خووش بم چاکم ده که یته وه؟
کابرا گوتى: پۆله نه وه یان پێی تیناچئ، کوره گوتى: نه گهر بمرم
زیندووم ده که یه وه؟ کابرا گوتى: نه وه ش پێی تیناچئ.

کوره گوتى: که وابئ مامه گیان بۆ نه و خودایه م لینگه پێ که
دروستی کردووم و پینوینیم ده کا، خواردن و خواردنه وه م ده داتئ،

ئەگەر نەخۆش کەوم چاکم دەکاتەو، هەر بەخۆی لە پۆژی دوایی
لە تاوانەکانم دەبووری.

کابرا کپوکپ بوو، وازی لە کورپی هیئا و گوتی: پروام بە خودا
هەیه و ئەوێ پشت بەو خودایەیی بەستی، بەسیهتی.

درەوشانەو: هەرچەندی قژ برنییهو و لیبگه پئی غەم و خەفەت
دەست لە قورگت نین ناتوانی تۆزقائی لە پرووداوەکانی پابردوو
بگێریتەو.

ناوې: لەسەر خۆیندەوێ سورەتی (تبارك) بەردەوام بە چونکە
پرزگارکەرە.

بريسكه: ره حمه تم هه موو شتيكي گرتووه ته وه.

ياقووتى دووهم: به خته وهى ههيه
به لام كئ وهيدۆزئ؟

گوته دلى خوّم نه گهر خوّت هه لاوشت
نهوا واز له غه م بينه، زۆرينهى ترس پووچه وه به لاشه

مرؤف ناتوانئ به خته وهى هئ له خودى
خوى بدۆزيتته وه، به لام ده بيت بو باشتري پياز
پينوئنى كرا بيت تاكو پيبيگات، به كورت و

پوختى ده بيت كه سيكي راستگو و بوئر بئ و ئيش و كار و خه لكى
خوشبوئ و، هاوكارى خه لكى بكات و خوى له خوويستى به دوور
بگرئ، پيش هه موو شتئ ويژدانئىكى زيندوى هه بيت، به خته وهى
نه فسانه يه ك نيه به لكو راستيه كى ئاشكرايه زۆر كهس تاميان
كردووه و ئيمهش ده توانين تامى بكهين. نه گهر سوودمان له
نه زموونى خويمان وهرگرت و په ندمان له وه نه زموونه وهرگرت كه
له ژيان وه ده ستمان هيناوه، نه گهر روانينى قولمان بو ژيان هه بئ
ده توانين له نيو خودى خويمان زۆر شت وه ده رخهين. به هوى نهو
زانيارى و خواست و ئاراميهى هه مانه ده توانين له زۆر نه خوشى
جهسته يى و دهروونى چاكينه وه، ده توانين به بئ كه لله رهقى و
نازار و نه گبه تى بژيين.

دره و شانده: هیچ دوژمنیک هیندهی دوودلی ناتوانی تافرهت له پیری
نزیك بکاته وه و جوانیه که ی له که دار بکات.

ناویر: به هوی ره شبینیه وه خه مۆکی مه هینه مالی خۆت.

بریسکه: سویند به خودا له مموله پوره و ردگارت نه و نه دت بی ده به خشی
که رازی بیث

یا قووتی سییه م: ره وشت به رزی به هه شتی که له دلدا

ئاوات به هیوا بخوازه و چاوت لی بی
وای ژیان بی بوونی ئومیدی که چهند سهخت و تهنگه!

خه لك ئاوینه یه كترن، جا نه گهر یه كيك له گهل

نهوانی دیکه ره وشت به رز بی به هه مان شیوه
نهوانیش به جوانی مامه له ی له گهلدا ده کهن، ئیدی سه رو دلی نه و که سه
دهحه سیته وه و واهه ست ده کاله کومه لگه یه کی راست و دروست ده ژی.

نه گهر که سیکیش بی ره وشت و دلره ق بی، خه لکیش وه کو نه و
ده بن و به خراپی له گهل ی ده جولینه وه. ناخر نه وه ی ریزی خه لکی
نه گری خه لکیش ریزی لینا گرن.

مروقی رهشت به رز له دنیایی نزیکه و له دوودلی و ناره حه تی و
حاله تی ناخوش دووره، سه ره پای نه وه ش ره وشت به رزی عیباده ته
و ئیسلام هانمان ده دا بوی: [خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْبَاطِلِينَ] (الأعراف: ۱۹۹)

دهست بگره به لی بورده یییه وه (چاوپوشی بکه) فه رمانیش بده به
چاکه و چاکه کردن و پروو وهر گیره له نه فامان و نه زانان، واته وازیان
لی بیته.

خودا وه سفي پيغه مبهري ﷺ ده كات و ده فهرمووي: [فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ] (آل عمران: ۱۵۹)

واته: به هوې به زه يې خودا وده به بؤ ته وان نهرم و نياني بووي، ته گهر تو قسه رهق و دل رهق بووي تايه ته وه هه موو بلاوه يان ده كرد له ده ورت، كه واته ليسان ببوره و داواي لي بورديان بؤ بكه له خودا و راويژيان پي بكه له كارو باردا، جا كاتي (دوا راويژ كردن) بريارت دا ته وه پشت به خودا بيه سته به راستي خوا ته وانه ي خوښ ده وېت كه پشت به خودا ده به ستن.

پيغه مبهري ﷺ ده فهرمووي: ((ان احبكم الي احاسنكم اخلاقا، الموطئون اكنافا، الذين يالفون و يؤلفون، وان ابغضكم الي المشاؤون بالنميمة، المفرقون بين الاحبة، المتسمون للبراء العيب))

واته: خوښه ويسترتينتان لاي من ته وانه ن كه ټاكار جوان و نهرم و ساده ن، له گهل خه لكې ده گونجېن و خه لكېش له گهل وان دېته وه، بيژراوترينتان لاي من ته وانه ن: دوو زمانن و دوستان له يه ك ده كهن و به دواي عه يبي كه سي بي تاوان ده گهرين.

دره وشانه وه: درېدونگي و شكست و گهران به دواي كيښه.. هه موو ته و شتانه ن وا له مروث ده كهن ميشك و هه سته ده ماري ويران بي.

ناوې: ټافره تي ټازاد له دينداري په ريټكي نازداره.

بريسكه: خودا داواى له هيج كه سيك نه كردوو مه گهر به نه ندازهى
تواناى خۆى.

ياقووتى چواره م: ده به ندى به خته وه رى

ئارامت هه بى خودا خير دينيت
له وان هيه ئه و به لايه نه مينيت و پروا

زانای دهروونناسى نه مريكى (د. پيكس)
ده ليت: ژيانى كى خوش و كامه ران هونه ريكي
جوانه و ده شتى پتويسته كه نه مانه ن:

۱. ئيش و كاريكى به دلى خوت هه بى، نه گهر كاريكى نه وهات
به ده ست نه كه وت، نه وا چه زو خوليايه ي كه هه ته له كاتى بى
ئيشى و ده ست به تالى نه نجامى بده.

۲. ئاگادارى ته ندروستى خوت به چونكه نه مه پړوحى به خته وه ريبه..
نه مه ش به ميانه په وييه له خواردن و خواردنه وه و وه رزش و
دووركه وتنه وه له خووه خراپه كان.

۳. بوونى ئامانجيك له ژياندا، چونكه نه م شته چالاكى و وزهت
پيده به خشى.

۴. مړوف و هه ژيان وه رى گري كه بوى هاتوو، جا به خوشى و به
گرفته وه.

٥. مەرۆف لە کاتی ئیستایدا بژیی، نە داخ و کەسەر بۆ پابردووی بخوا و نە مەراقیش بۆ داهاوو بخوا کە هیشتا نە هاووه.

٦. مەرۆف لە هەموو کار و بپاریک بیر بکاتهوه، لە پای پریاره کانی خۆی و لهوهی گیرۆدهی بووه گازانده لە کەسانی تر نە کا.

٧. لهو کەسانه پروانی کە له ئەو خراترن.

٨. مەرۆف خۆی لەسەر زەرده خەنە و پۆحسووکی رابیینی و دوستی کەسانی گەشبین بێ.

٩. مەرۆف لە پیناو دلخۆش کردنی کەسانی تر تیبکۆشی تا بە خۆشی بۆنی به ختەوهری بکا.

١٠. له دەر فەتە خۆش و شاده کان به هرهوهر بێ و به ویستگهی پیویستی به ختەوهریان دابنێ.

درهوشانهوه: دەست به ئەمپۆتهوه بگره و چێژی لی وەر بگره، به دوای ئەو شتانه دا بگهڕی کە پێی ناخۆشیت لی ده گرن پیش ئەوهی پرووبدن و پهلامارت بدن.

ناوبر: میژوو بخوینەوه و بیر له شتە سهیره کانی بکهوه.

بریسکه: خودا هه موو رۆژی له کردنی کارێک دایه.

یا قووتی پینجه م: له هه موو غه م و
خه فه تیک په نا به خودا بگره

ئه گهر ژنان ئه وانه بن که ئیمه ناسیومان
ده ئیم: ژن پـایه یان له پیاوان بهر زتره

به بیرم نایی که سیکى عاقلم دیبى که له
زه رده خه نه پژد بى، یان پرودارێک روو له په شبینی
و نا ئومیدی بکا. ده شى توپه یی و نا په حه تی هه ندی جار دلنایى
و په زامه ندی بیه ن به لام له حاله تی وا ده بى که سه که په نا به خودا
بگرى تا وه کو له وه ی تووشى بووه، خودا پرزگاری بکا، خو دانه ده ست
خه مۆکی و په ستى سه ره تای پرووخانى ته واوی وسته و هه موو
ئیش و کاره کانى ئه و که سه شه پریو و سه رپچر ده بن.

بۆیه پیغه مبه ر ﷺ هاوه له کانى خۆی فیرده کرد په نا به خودا بگرن
تا له و ده رد و به لایانه پرزگار بن، ئه بو سه عیدی خودری و توویه تی:
رۆژیک پیغه مبه ر ﷺ چووه مزگه وت و بینى پیاویکی ئه نساری که
پیشان ده گوت ئه بو ئومامه وا له مزگه وته، پیغه مبه ر ﷺ به بابای
ئه نساری فه رموو: ئه ی ئه بو ئومامه بۆچی ده تبینم له مزگه وتی
دانیشتووی، خو کاتى نوێژیش نییه؟ ئه بو ئومامه گوتی: ئه ی
پیغه مبه رى خودا ﷺ که وتوو مه ته بن بارى غه م و قه رزان،

پێغه مبه‌ر ﷺ فهرمووی: قسه‌یه‌کت فێر بکه‌م ئه‌گهر بیلێی غه‌مت
 بپروا و قهرزه‌کانیشت بده‌یه‌وه، گوته‌ی: به‌لێ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری
 خودا ﷺ، ئه‌وجا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئه‌گهر به‌یانی و ئیواره‌ت
 کرده‌وه به‌لێ: ((اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن، و أعوذ بك من
 العجز والكسل، و أعوذ بك من البخل والجبن، و أعوذ بك من غلبة
 الدين، وقهر الرجال)). رواه ابو داود

واته: خودایه‌ من په‌نا به‌ تۆ ده‌گرم له‌ خه‌فه‌ت و دلتنه‌نگی و
 بێده‌سه‌لاتی و ته‌مبه‌لی و ترسنۆکی و پرژدی و له‌ فشار و زۆری
 قهرز و قۆل و که‌وته‌نه‌ ژێر ده‌ستی خه‌لکی. ئه‌بو ئومامه‌ ده‌لێ:
 وامکرد و خودا غه‌م و خه‌فه‌تی نه‌هێشتم و قهرزه‌کانیش دایه‌وه‌.

دره‌وشانه‌وه‌: برینی گه‌ده‌ به‌هۆی ئه‌و شتانه‌وه‌ نییه‌ که‌ ده‌یخۆی
 به‌لکو به‌هۆی ئه‌و شته‌یه‌ که‌ تۆ ده‌خوا (غه‌م).

ناوېر: بێبه‌ش که‌سیکه‌ له‌ نوێژی ستۆچه‌ماو (خاشعه‌) و چاوی به‌
 فرمیسک بێبه‌شه‌.

بریسکه: هەر چاکه و بههریه کتان هه بێ ئهوه له خوداوهیه.

یاقوو تی شه شه م: ئه و ئافره ته ی
که پشتوانی له کات و ساته
سه خته کان بو هات

دوو — (حاله) هه ن: ته نگ ی و به لا
ده ستی به ده ستی پیده کر ی بو نيعمه ت و خو ش ی

کتیبی (الطبقات) له فاتیمه ی زه هرای (په زای
خودای لی بێ) کچی پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیر یته وه که چه ند پو ژ ی
به برسیه تی گوزه راندوویه تی تا پیشه وا عه لی (کم الله وجهه)
بینیویه تی وا فاتیمه په نگ ی بز پر کاوه و زه رد هه لگه راوه، بو یه لی
پرسی: فاتیمه ئه وه چیته؟

فاتیمه ش گوتویه تی: سێ پو ژه هیه چمان له ماییدا نییه، پیشه وا
عه لی فهرموویه تی ئه ی بو چی پیت نه گوتووم؟ فاتیمه فهرمووی:
شه وی گوستنه وه م باو کم پیتی وتم: (فاتیمه ئه گهر عه لی شتیکی بو
هینایه وه بیخو ئه گهر نا لیتی داوا مه که).

به داخه وه ئه و ژنانه چه ند زوړن که ئیش و کاریان ته نیا خالی
کردنی گیرفانی میرده کانیانه، هیی و اهه یه ناتوانی سه یری گیرفانی پری
پیاهه که ی بکا، باری له نا کاو له مالی را ده که ییتری و ده بیته هه لایه ک
ئه و سه ری دیار نه بێ، ژنه رانا وه ستی تا وه کو خر پاره که ی نه با.

بێگومان ئەگەر پیاو جاریك خۆی رادهست کرد، هەرگیز
 ئەم کێشهیه بنبەر نابێ و ئەو پاره ساندنە دەبێتە نهریت، ئیدی
 پاش ماوهیهك لیكترازان و داپران دەست پێدەکا، لەوانەشە ئەو
 لیكترازانە سەر بۆ تەلاق بکێشی، پۆژی ئەم دێرە شیعراوەی
 کابرای بیاباننشین دەلیتەووە کە بۆ ئومامە ی خیزانی پاش زەحمەتی
 و ناخۆشییه کی زۆر تەلاق ی داووە و گوتویهتی:

پەلارم لێدەدەن ئومامەم تەلاق داووە
 من لەو کۆت و بەندە پرزگارم بوو
 خۆزیا دلی خۆم نەهێشاندبا و
 فرمیسکم لە چاوە نەباراندبا
 دەرمانی ئەو شتە ی کە حەزت لی نییە
 ئەوێه: کە لێک داپری و دووربکەوێهوە
 ژیان لە ئیوان دوو کەس خۆش نییە
 کە پێکەووە نەگونجین

درەوشانەووە: ژیان بەخۆی کورتەو بایی ئەو ناکاھەولێ کورتکردنەوێ
 بەدین.

ناوێ: گۆقارە بەدرەوشتییەکان دلی تاریک دەکەن چونکە پووچن.

بریسکه: سه رکه و تن ئه وه یه ناوت له سه ر ده م و زاری هه مو و خه ئکی بیته.

یا قووتی چه و ته م: ئافره تیکی ئه هلی به هه شت

ئه و خودایه ی بۆ دوینن به ست بوو
بۆ سه به ش به سه ته و پشتیوانته

عه تای کوپی ئه بی ره باح ده گیریت هه و ده لیت:

ئیبین عه بباس پیتی گوتم: ئافره تیکی ئه هلی به هه شت پئی پیشان بده م؟ گوتم: به لئ، گوتم: ئه م ئافره ته ره شتالیه ی هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و پئی یگوت: من فیدارم (گه شکه) جلك و به رگی به ر خۆم هه لده مالم، بۆیه بۆم له خودا به پاریتوه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ((ان شئت صبرت و لك الجنة، و ان شئت دعوت الله تعالى ان يعافیک))

ئه گهر ده ته وی ئارام بگری، به هه شت بۆ تۆیه. ئه گه ریش ده خوازی با بۆت له خودا به پاریتمه وه و چاك ببیت هه و، ئافره ته که گوتم: ئارام ده گرم به لام خۆم هه لده مالم، دوام بۆ بکه با جه سه تی خۆم به دهر نه خه م، پیغه مبه ریش ﷺ ئه و دوایه ی بۆ کرد.

ئه م ئافره ته برودار و خوداناسه به م دهر د و به لایه رازی بوو، که له م ژیا نه کورته ی دنیا تووشی ببی له به ر خاتری به هه شت،

به پراستیش له و مامه له یه قازانجی کرد و بووه ئه هلی به ههشت، به لام
 وازی له وه نه هیتنا که خۆی پرووت بکاته وه و خه لکی شه رمگای
 ببینن، ئه مه یان له ئافره تی موسلمانن خوداناس ناوه شیته وه، ئه ی
 ده بی چی به و ئافره ته پرووت و قووتانه بلین که هونه رمه ندی له
 خۆ پرووت کردنه وه و ده رخستنی جوانییه کانیا ن ده نوینن و ئه و په پری
 ره نج و کۆشش ده که ن تا خۆیان باشتی پرووت بکه نه وه.

دره وشانه وه: واز له دله پراوکی بینه و ئارام بگره و به پیداگرییه وه
 پروو له حه قیقه ت بکه، شتی بکه تاوه کو بژی.

ناوهر: چاره سه ری کیشه ی تاوان بریتییه له تۆبه، چاره ی ئاریشه ی
 دژواریش پارانه وه یه.

بريسكه: يارمه تى بارتاقاى سه ختى و ناخوښى دى

ياقووتى هه شتم: به خشين پيش به بهلا ده گري

له هه موو شتيك له م گهردوونه نيشايهك هه يه
به لگه ي تاك و ته نيايى خودايه

به خشين ده رگايه كى گه وريه له ده رگاكانى
سینه فراوانى و دلكرانه وه، ئه گه ر كه سى ده ستى
له خيږ و چاكه نه گيرپيته وه خوداش سه رو دليكي فراوانى ده داتى
و دل و دهروونى ده كړيپته وه و بهرچاوى پروون ده بى. با كه ميس
بى هه ربه خشه، هه رگيز به چاوى كه م و سو كى مه پروانه به خشين،
جا با ده نكه خورمايهك يان پاروه نانتيك يان قومه تاويك يا چوپړه
شيريك بى، بیده هه ژاران و به نه دارانى ببه خشه، برسيسان تير
كه و سهردانى نه خوښان بكه، ئه و كاتى ده بينى چوڼ خودا غه م و
خه فته ت سووك ده كا.

به خشين ده رمانتيكه ته نيا له ده رمانخانه ي ئيسلام هه يه.

پياويك له پيشه واهه بدولاي كورى موباره كى پرسى: ئه ي ئه بو
عبدوره حمان ئه وه كهوت ساله برينتيك له ئه ژنوم پهيدا بووه، چومه ته
لاى چهندان دكتور و چهندان ده رمانم به كارهيئاوه، سارپژ نه بووه.
ئيبنو موبارهك پتي گوت: پرؤ و بگه رى تا شوينتيك ده بينييه وه

که خه لکی نهو شوینه پتوئیستیان به ناو بی و لهو شوینه بیریک
لیده، تکام وایه لهو شوینه ی که تو کاریزیک هه لده کهنی، کونی
برینه کهت خوینی لی بووه ستی، کابرا وایکرد و برینه که ی چاک
بووه وه.

نه ی خوشکه به ریزه کم، پیغه مبه ری خودا ﷻ فهرموویه تی:

((داوا مرضاکم بالصدقة)). واته: نه خوشه کانتان به خیر و
به خشین تیار بکه ن، ههروه ها فهرموویه تی: ((ان الصدقة تطفي
غضب الرب و تدفع ميتة السوء)) واته: به خشین تورپی و خه شمی
خودای ده کوژینیتته وه و به دمه رگی (میتة السوء) لاده با.

دره وشانه وه: دلهر اوکی دۆستی بی ئیشیه.

ناوهر: زیکره کان به له می رزگاریین له ده ریای ژياندا.

برىسكە: پەرى سىپى چاۋرەش، لەنىو خىۋەت و چادىرە كاندا دەرنەچن.

ياقوۋىتى نۆيەم: با رۆحت جوان بى چونكى بوونەۋەر جوانە

لەبەر كارەساتى دويىن شىپىزە مەبە
چونكى پرووداۋى دونياۋى تا سەر نىيە

بىگومان دىمەنى ئەستىرە ئاسمانى جوانە،
جوانىيىكە ھەر بە دل ھەستى پىدە كرى، جوانىيىكە

بە رەنگ و كاتى جىاۋاز خۇى نوئ دە كاتەۋە، لە بەيانى تا ئىۋارە دە
رەنگان دە گۆرى، لە پۆژھەلات بۆ پۆژاۋا و لە شەۋىكى پىرشنگدار
بۆ شەۋى تارىك و نوتەك، لە سامالى بۆ لىلى و ھەورىنى، تەنانەت
لە كاتىمىرىك بۆ كاتىمىرىكى تر، لە پرووانگەيە كەۋە بۆ يە كىكى
تر، لە گۆشەيەك بۆ گۆشەيەكى تر دە گۆرى و ھەموۋشى ھەر
جوانە و سەر جەمىشيان بە ژىرى و عەقل ۋەردە گىرى.

ئەم ئەستىرە ناۋازە پىرشنگان داۋى، ھەر دەلىلى چاۋىكى جوانە
و بە عىشقەۋە ھەلدى، ئەھا ئەۋ جوۋتە ئەستىرە لىرەن، خۇيان لە
ئاۋەدانى بەدوۋر گرتوۋە و بە گۆيى يە كىرى دە چىرىنن!..

پروانە ئەۋ گەلە ئەستىرە لىرە و لەۋى دەلىلى كۆرى يارانە لە
ئاھەنگى ئاسمان، شەۋى ۋا ھەيە مانگ پروواناكە و تىرفان داۋى، بىرى

جار پر شنگان داوی و، هندی جار لیله، جاری واشه ده لئی کورپه یه کی تازه بووه. هندی جار چاوشارکی ده کا و خوی ده شاریتته وه..!

نهم گهردوونه بهر فراوانه، هرگیز چاو له سهیرکردنی تیر نابی و ناتوانی نه و په پری بیینی.

نه وه یه جوانی، جوانییه ک مرؤف ده توانی لئی رامینن و بیري لیبکاته وه، لی هرگیز ناتوانی به وشه و په یقی خوی وه سفی بکا. دره وشانه وه: پیویسته نه و باردوخه ی پیش هاتووه، قه بولی بکه ی، جا نه گهردوودل بی چ سوودی هه یه؟

ناوبر: ته نیا له مرؤت بژی، دوتنی پوی و ناییتته وه، سبه ش هیشتا نه هاتووه.

بریسکه: نابې ئیوه وه کو ژنانی سهرده می نه زانی جوانیی خوتان
دهر بخهن.

ياقووتی دهیهم: تافرهتیک

پالنه وانیه تی تومار دهکا

درکینک به لاسکی گولیکه وه دهبینی و چاوت
له ئاست بینینی شه وغی سهر گوله که کویره

میری باوه رداران عوسمانی کوری عه فغان
(پره زای خودای لی بی)، هه ستا حه بیبی کوری

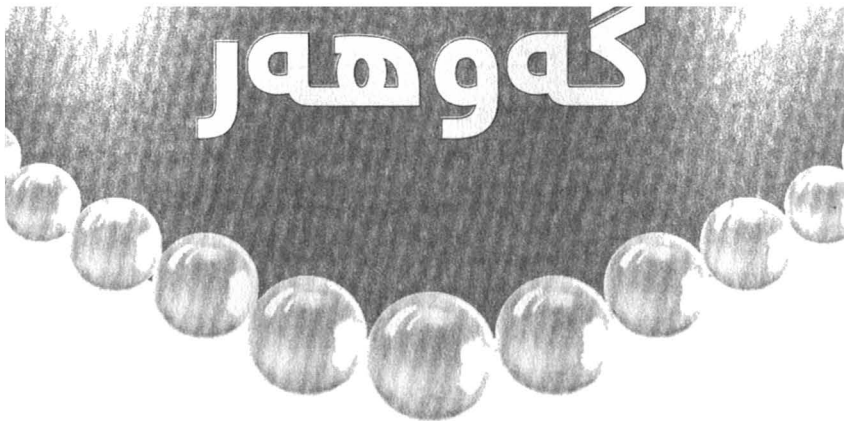
موسلیمه ی فیه ری راسپارد بیته سهرله شکر موسلمانان بو
ته مبیگردنی روم، چونکه روم گیچه ل و بی ریزیان به رانه ر
موسلمانان ده کرد، هاوسه ری حه بیب سهر بازیکي نیو سوپایه که
بوو، پیش نه وه ی شهر ده ست پییکا، حه بیب به ناو له شکره که دا
ده گه را تا گه یشته خیزانه که ی خو ی و لیتی پرس ی: ژنی نه گه ر شهر
گه رم بوو له کو ی چاوم پی ت بکه ویتته وه؟ ژنه باوه گو ی داوه: یان
له چادری سهر کرده ی روم یان له به هه شتی ده مبینیتته وه! ناگری
شهر دایسا، حه بیب و سوپایه که ی شهر یک ی نه به ردانه ی وایان کرد
نمونه ی نه بی ت و هه رگیز شهر ی و نه کراوه، خودا به سهر رومدا
سهر یخستن، حه بیب په له په لی ده کرد بگاته ختوه تی سهر کرده ی
روم تا له وی چاوه روانی هاوسه ره که ی بکا، که گه یشته زارکی

چادری، شتیکی سهیری دی، بینی هاوژینه که ی پیشی ئەو که وتوو و
و چوو ته نیو چادری گه وره ی پۆم!

ئه گهر ژن وه کو ئەم ژنه ی بن، دنیام پایه ی ژنان له هیهی پیاوان
به رزتره

دره و شانەو: مادام تۆ له ژياندا بتوانی بجوڵیی و ئیش بکه ی هیچ
شتی سهخت و نه ستهم نییه.

ناوې: به دوای نارهحه تی ئافره تی پروداری بیئاگا مه گه ری.

میژوونوسان ده گیتنه وه شهغه بی دایکی خه لیفه قاهر یه ک
کۆگه ی پر له گه وهه ری هه بوو، پاش نه وه ی کورپه که ی له خه لیفایه تی
لادرا، چاوی خه لیفه یان ده رهیتنا و نه وه گه وهه رانه یان له دایکی ستاند
و جلك و بهرگیان له بهر داکه ند، کۆت و به ند کرا و گه لیکیان به
قامچیان لیډا، نه وه ی یه ک تۆز په حمی له دلدا بووبی بۆی ده گریا،
بۆیه تکات لی ده که م تۆ گه وهه ری وا بۆخۆت ببه دهستی که سی
نه گاتی، سته مکار نه توانن بیبه ن، بیته ئه مانه ت لای خودا، نه و جا
هه ر له نویژی سپی و چاوی ته پ و خیر و بیر و قورئانخویندن.

بريسكه: يادم بكه ن يادتان ده كه م.

گه وه هری یه كه م: كات و ساتی خۆت
له هیچ و خۆراییی به سه رمه به

هه ر كه پاره و مالمه ن زۆر بوو غه م و خه فه تیشه م
له گه ئی زۆر بوو، خه فه ت له زۆری و بۆری دایه

پێغه مبه ره كه ت ﷺ ده فه رموو یته عایشه:
(وان كنت المت بذنب فاستغفري الله و توبي اليه،

فان العبد اذا اعترف بذنبه و تاب تاب الله عليه..)) واته: نه گه ر
تووشی گونا هێك بووی تۆ به و ئیستیغفار بکه و بگه رپۆه چونکه
نه گه ر به نده دانی به تاوانه که ی نا و، گه راپه وه، خودا ده یبه خشی.

وا دابنئ تۆ هه موو نه و شتانه ت هه یه که خواست و خه ونی تۆن،
به هه موو هێفی و داخوازی خۆت گه یشتوو ی که دلت ده یه وئ،
دواتر هه ر له نا کاو هه موو شته کانت بیکه لک بوون و نه مان، نه و
کات ده گری و ئازار ده چێژی و ئاخا نه لده کیشی و په نه جه ی خۆت
بۆ ئه م شتانه ده گه زی که وا له ده ستت چوون، نه ی چی ده رباره ی
ته مه نت ده لێی که وا بئ هوده ده روا و تۆ هه ر هه ستیشی پئ نا که ی؟

ته مه نی تۆ گه وه ره یکی گران به هایه به هیچ شتیکی ماددی
ناخه ملێندریت، راستیه که ی نه و ته مه نه چه ند هه ناسه یه که هه ر
هه ناسه یه ک بده ی ئیدی گه رانه وه ی نییه، نه و هه ناسانه سه رمایه ی

تۆن، له م دونيايه ده توانيت ٲه و خه لات و ناز و نيعمه تانه ي ٲي
 بکړي که له به هه شت ده ته وي، چۆن ٲه و ته مه نه به يي تۆ به يه کي
 نه سوح تيده ٲه ړيني؟

دره وشانه وه: يه ک تا که ړي هه يه ٲيمه به ره و شاد ٲوون ده با ٲه و يش
 وازه ٲنانه له ترسان له شتانيک که له تواناي ٲيمه دا نييه به رزه فتيان
 بکه ين.

ناوېر: ده ست بۆ دوعايان هه لېره با ٲر خيړ و بيړ يي.

بریسکه: ههر خودات به سه

گه وهه ری دووهم: به ختیه وهه ری

به پاره ناکردی

خووی نه فس ئاوايه به دلی بکهی ویستی زیاد ده بی

ئه گهریش به که مه پازی بکهی فیتری قه ناعت ده بی

زۆرن ئه وانیه ته مه نی گه نجی و له شساغی

خۆیان له پیناو کۆکردنه وهی مأل و سامان

به ختکرد، پاشان هه موو ئه و پاره ی کۆیان کردبووه وه له و ته مه نه ی

مابوو یان، سهرف کرد تا به ختیه وهه ری به ده ست بینن که چی تالی و

به ده ختیان وه گیرکه وت، ئه وان خه ریک بوون لاییی بگێر نه وه

که چی پیری ده ستی لیستاندن، ئه وان چوون له شساغی به ده ست

بینن که چی له ولاوه نه خوشی بی ده رمان یه خه ی گرتن.

ئه کته ریکی به ناوبانگ ده لییت: تاکه ویستی ژیانم بریتی بوو

له پاره و مأل. ئه م ئه کته ره وه های بیرده کرده وه به هو ی ئه و مأل

و سامانه ی دکاری بیته به ختیه وهه رترین. که سی سه ده! بر وای وا

بوو ده توانی له سۆنگه ی ئه و مأل و مۆلکه وه هه موو خواست و

ئاره زوو هکانی بکاته راستی و دنیا له نیو ده ستی بیته په رداخه

ئاویک، دوا ی بیست سال خودا زۆر زیاتر له و ماله ی دایی که

ده یویست، لی ته ندروستی و گهنجی و خه ونه کانی لی ستانده وه،
 لی ده گیرنه وه له جییان چۆن ده گریا و ده یگوت: خۆزگه داوای
 مأل و سامانم له خودا نه کردبا، بریا داوای ژیانیکی سه د ساله م
 به هه ژاری لی کردبا و هه ر پاقله ی کوللوم خواردبا، نه م نه کته ره
 به های له شساغی نه ده زانی تا کو له دهستی نه دا، کاتیک بووه
 ده و له ندرین هونه رمه ندی میسر بو ی پروون بووه وه مأل و سامان
 دهسته وه ستانن له وه ی بتوانن هه موو شتیان پی بی، ده رکی به وه
 کرد به وه هه موو پول وپاره ی ناتوانی تاکه رۆژیک چیه بیخاته سه ر
 ته مه نی له ده ستچووی.

ده وشانه وه: پیویست نا کا ئافرهت نیوه ی ته مه نی خۆی له رک و
 رکابه ری زایه بکات.

ناوهر: نه که ی گالته به ئاین بکه ی چونکه نه وه بابه تی: باوهر و
 کوفره!

بريسكه: په نا بهرنه به نوښت و نارامگرتن

گه وهري سيهم: په له پهل و زو و
هه لچوون سوتهمه نى سهختى و
ناخوشيين

نه گهر خوژگه بيته دى
نه وا خوشترين ژياغان ده بيت

نهرم و نيانى جوړيكي سوارچاكي بالايه،

مروفت به هويه وه ده تواني توره بوون و نه زاني و هه وه سي به رزه فـ
بكا. له سهره خوږي، بريتيه له خوړاگري و په له نه كردن و جولانه وه
به عه قل و ليزاني، نه و دوو نه دگاره شپرن دژى دلپراوكي. نه وهى
يه كيكيان له ده ست بدا خيريكي زوري له ده ستداوه، كه سي
نهرم و نيان به هيورى خوى به رپه رچى زوريك له شپه و فـ
ده داته وه، به لام نه زاني توره شپه و فـ
ده كاته گاميشيك و دلپراوكي پتر ده كا. مروفتى خوگر كه مجار
حه سره تكيشه، ياخود كه م هه لده كه وي ده ست به شتيك بكا و
به رنه نجامى ناديار بي، وه لي كه سي گيل و بزوز هه موو ته مهنى
به داواي ليبوردين و پارايي و به دبه ختى ده باته سهرى. به م شيويه
نه و مروفتى كه له گهل خوى و خه لكى نهرمه سهر كه وتووه، سهر
و ميشكى هيديه و خه يالى ته خته. ثابنى ئيسلام پيداگري له سهر

نەرم و نیانی و ئاسانکاری دەکا. پیغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((ان
الرفق لا يكون في شئ الا زانه و ينزع من شئ الا شانه)) واتە: نەرم
و نیانی لە هەر شتێک بێت جوانی دەکا، لە هەر شتێکیشدا نەبی
بیژە وەری دەکا.

درەوشانەو: بەراستی ئیمە لەم ژيانەدا کات و ساتی بەختە وەری
خۆمان لە پێناو شتی پر و پوچ بەفیرۆ دەدەین.

ناوێ: خاتوو زبێدە کاریزیکی لە مەکە هەلکەند، چاوی حەسوودان
نەدەچوو و خەوی!

بریسکه: لە ئایندا هیچ کارو کردە وەیه کی قورسی لەسەر دانەناون.

گەوهەری چوارەم: یاری کۆکردنەوی پارە کۆتایی نایی

هه‌موو دونیا بۆ خۆتان بیه‌ن هێ‌ی له‌و دڵه‌ی من
با دڵی من سه‌ربه‌ست و په‌ند و بێ‌ مال بێ‌

بیشر برۆك كە‌لتیت: پارە و پولێکی زۆر زۆرم
کۆکردەوه، لێ‌ له‌ ئەزموونی واقیعی‌دا بینیم

دریژەدان بە‌و یارییه‌، یاری کۆکردنەوه‌ی مال مه‌ترسیداره‌ و پایانی
نییه‌ و ته‌مه‌ن و به‌خته‌وه‌ریم هه‌ڵده‌لوشی، بۆیه‌ کاره‌که‌م گۆپی و
پرووم کردە ئیشی‌کی تر که‌ خۆم هه‌زم لێ‌ی ده‌کرد، کاری ب‌لا‌وکردنەوه‌
و په‌خش بوو، هه‌رچه‌ند پارە‌ی زۆریشم لێ‌ به‌ده‌ست نه‌ده‌ که‌وت، به‌لام
خۆشبه‌ختی و خه‌مه‌تی کۆمه‌لگه‌م به‌ده‌ست هێ‌نا، بۆیه‌ ئامۆژگاری
هه‌موو که‌سی‌کی خاوه‌ن ئیش و کار ده‌که‌م هه‌ر هێ‌نده‌ پارە کۆبکه‌نه‌وه
که‌ به‌شییان ده‌کات و واز له‌ یاری مال کۆکردنەوه‌ بێ‌ن. پێش کاتی
یاسایی خۆم خاوه‌نشین کرد تاوه‌کو تام و چێژ له‌و شتانه‌ وه‌ربگرم
که‌ په‌یدام کردوون و ده‌ستم به‌ کاری‌کی د‌ل‌خ‌وا‌زی خۆم کرد که‌ له‌
خه‌مه‌تی کۆمه‌لگه‌ بوو، له‌ پرووی کاتیشه‌وه‌ به‌ که‌لک بوو.

ئە‌و که‌سانه‌ی پارە و پولێکی زۆر کۆده‌کانه‌وه‌ و هێ‌نده‌ گۆی
به‌وه‌ ناده‌ن ئە‌و مال و مو‌لکه‌ هه‌مووی ده‌بێ‌ته‌ میرات، چونکه‌ وا

دەزانن ئەوان پایە بەرزترن لەوانەی کە لە مەیدانە کەن و تەنیا عەقل و ڕەوشتیان هەیە. ئەو پارە و سامانەی بێ ڕەنج و ئارەقە هاتوووە تە دەست دەبێتە تورپیی و نەفرین و بەدبەختی، نابێتە نیعمەت و بەختەوهری، جەستە ی ئەم جۆرە پیاوانە لە خوشی و ڕابواردن تێر دەبێ بەلام عەقل و دلیان بەتال و بۆشە و گۆلی ڕۆژانی گەنجییان دەژاکێ.

درەوشانەو: بیروباهەری خۆت پتەو بکە بەجۆری هیچ جۆرە ئەستەمیک لە ژیاوندانەبێ.

ناوێر: تا بگەیتە پایە ی دۆستایەتی با هەموو خوشەو یستت بۆ خودا و پیغەمبەر ﷺ بێ.

بريسكه: نهى ئاگر سارد به ره وه و بو ئيبراهيم بى زيان به

گه وهه رى پينجه م: له بيكاريدا هه ناخوشى دپته بهر

هه موو ئه و شتانهى مرووف دهى خوازى بوى نايته دى،
له وانه يه با به جورىك هه لكا به ئاره زووى كه شتى نه بى

له هه ناوى بى ئيش و كاريدا هه زاران خراپه
و به دره فتارى دپته بهر و ميكرؤبى مه رگ و

بيسه روه رى سه رده ردينى. ئه گه ر ئيش و سه رقالى په يامى زيندووان
بيت، ئه و بى ئيش و كاره كان مردوو حيسابن. ئه گه ر ئه و دونيايهى
ئيمه مه زراى ژيانىكى مه زنتر بى كه له داها تو دى ئه و كه سانى
ده ست و پى سپى شايه نترين كه سن كه بى مايه حه شربكرين چونكه
هى له مالكاولى و په شيماى چ بهر و بوومى ديكه يان نيهه.

پيغه مبه ر ﷺ ئاگابى داوه، هه زاران كه س بيتاگان له نيعمه تى
له شساغى و كات، هه روه كو ده فه رمووى: ((نعمتان مغبون فيها
كثير من الناس: الصحة، والفراغ)). واته: دوو به خشش هه ن كه
زورينهى خه لكى لى بيتاگان ئه وانيش: له شساغى و كاتى به تاله.

به لى چه ندان كه سى ساغ و سه لامه ت ئه م ژيانه بى هه چ هيو
و ئامانجيك تيده په رتييت، بى ئه وهى ئيشيك بكه ن يان په ياميكي

تایبەت به خۆیان هه بێ و ته مه نی خۆیان له سه رخستنی ئه و شتانه
 بیه نه سه ری، خه لکی بۆ ئه وه دروستکراون؟ نه خێر، ئه وه تا خودای
 گه وه ده فه رمووێ: [أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
 تُرْجَعُونَ. فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ]
 (المؤمنون: ۱۱۶)

واته: ئایا ئیوه گومانتان وابوو که بێگومان ئیوه مان به بێ
 هووده دروست کردوو و بێگومان ئیوه ناگه پێنه وه بۆ لای ئیمه.
 جا به رز و بلندی بۆ خودای پاشای راست و په و، هه یچ په رستراویک
 نی یه جگه له و که په روه ردگاری عه رشی به ریز و به رزه.

خودا ژیان و زه وی و ئاسمان و ئه وه ی له نیوانیانه به راستی
 دروست کردوو، مرۆف ده بی ئه و راستیه بناسی و پێی بژی.

به لام نه گه ر که سێک خۆی خسته نیو قاوغی چه ز و ئاره زوو
 به رته نگه کانی و خۆی چاو به ست کرد، بێ له زه تترین ئیستا و
 داهاتوی بۆ خۆی هه لبژاردوو.

دره وشانه وه: هه رده م وێنه ی سه رکه وتن له ئه ندیشه ی خۆت
 بنه خشینه.

ناوېر: مالی خۆت ولاتی تۆیه به باوه ر ئاوه دانی بکه وه.

بريسكه: له لايه كه وه رزق و رۆزى ده دات كه به خه يالدا نه هاتوه.

گه وه هری شه شه م: مالیکی بی
توره یی و هه را و هۆریا و شه که تی

گه نجی ژیر و هۆشمه ند ئه گهر ئارامیشی نه میئ
خو ده بی خوڤاگر و چه سپاو بی

کچه به گریان و نوزه نوزه وه ده یگوته باوکی: هۆ
باوه گیان دوینی شتی له نیتوان من و هاوژینه که م

پرویدا، ئه ویش به هۆی قسه یه ک بوو که من کردم، بینیم توره بووه
خه جالته بووم له وهی کردم و داوای لیووردنم لئی کرد، که چی ئه و
له گه لی تیکدام و پرووی لی وه رگێرام، هه ر له ده وری هه ل سوپام هه تا
به پیکه نینم هیئا و ئاشتم کرده وه، ده ترسیم نه وه ک خودا له سه ر ئه م
چهند چرکه یه بمگرئ که ئه و پیاوهم وه ها ده هری کرد و خوینی ده کولاً!
باوکی به کچه ی گوت: پۆله ی شیرینم سویند به وه ی گیانی منی
به ده سته ئه گهر پیش ئه وه ی هاوسه ره که ت له خۆت رازی بکه ی
و مردبای گه رده نم ئازا نه ده کردی، ئه ی نازانی ئه گهر هه ر ئافره تیک
هاوسه ره که ی لی دلزویر بی، له ته ورات و ئینجیل و زه بوور و قورئان
نه فرینلێکراوه، سه ره مه رگ بو ئه و سه خت ده بی و گۆری بو ته نگ
ده بی. ئه ی خووشی و به خته وه ری بو ئه و ئافره ته ی که پیاوه که ی لئی
رازییه.

ئافرهتی چاک ئه و په پری هه و ئی ئه وه دده لای پیاوه که ی ئازیز و
له بهر دڵ بێ، هه رگیز شتیکی واکات ژیان له خۆی و پیاوه که ی
تال بکا، پیاویک ئاوا نامۆزگاری خۆی و خیزانه که ی ده کرد:

خذي العفو مني تستديمي مودتي ولا تنطقي في سورتی حين اغضب
ولا تنقريني نقرک الدف مرة فانك لا تدرين كيف المغيب
ولا تكثري الشكوى فتذهب بالهوى و ياباك قلبي و القلوب تقلب
فاني رايت الحب في القلب و الاذى اذا اجتماعا لة يلبث الحب يذهب
واته:

له گه لم لیبۆرده به هه میشه سۆز و به زه یی منت ده بێ
ئه گه ر من تو په بووم تو مه دوی
په خنهم لی مه گره و ده هو لم له دو مه کوته
تو نازانی چۆن له بهر چاوم ده که وی
زۆر گزاندان مه که و به هه وه سی خۆت مه پۆ
پشت له دلم مه که چونکه دڵ ده گوپی
پیم وایه ئه گه ر خۆشه ویستی و ئازار له دلیکدا جه م بوون،
هه ر ده بی خۆشه ویستی بپروا چونکه ئه و جیتی نابێ.
دره وشانه وه: وینه ی شکست فری ده و له ده ره وه ی هۆش و بیرت داینی.
ناوهر: تو به و باوه په ی خۆت له گه وه ره جوانتری، چونکه ئه وه ی
لاته ئه و په پری جوانییه.

بریسکه: ټه وهی باوه پری نه بی ټه ناهی (امان) نییه

گه وهه ری حه و ته م: داوینپاکی و
شهرم جوانی ټافرهټ زیاد ده کات

که دلم رهق ده بی و ری و ری بازگه لم لن ته نگ ده بن
خوم ده سپر مه چاوپویشی و لیوړده یی تو

هه والی نوم سه له مه ی (پره زای خودای لی

بی) خیزانی پیغه مبه رت ﷺ پی نه گه یشته وه له

کاتیځدا گوئی له پیغه مبه رت ﷺ بوو که ده یفه رموو: ټه و که سه ی
سه بارهټ به شانازی کردن و پوزه وه کراس هه لیکا له پوژی دواپی
خودا سهیری ناکا، پرسیم: ټافرهټ چ کاریان به شوپرکردنی جلك و
به رگ هه یه؟ فهرمووی: بستیک کراس دريژ ده که ن هه تا هه لییکه ن،
گوتم: که وابی قاچ و قولیان دهرده که وی، فهرمووی: گه زیك کراس
شوپر ده که ن و پتری نا که ن.

نوم سه له مه چ دایکیکي چاك بوو! .. ټه ی خودا لیت رازی
بی خاتوون چتو ټافرهټ بووی! له ژنانی خو به زلزان و قه پوزیلند
نه بووی، به لکو ټافرهټی موسلمان به شهرم و پاك و خاوین و ریژدارن
چ پیویست ناکا قاچ و قولیان بییندری، ده بی کراسیان بای ټه وه نده
دریژ بی له دوايان بخشى تا هیچ پیاوړك نه توانی سهیریان بکا،

به لام ژنانی ئەم سەردەمە — هێ له وانهی خودا پەحمی پێکردوون — تا دەتوانن کراس هەڵدەکەن گوايه له بەر تەرپوون و پیس بوونه خۆ ئەگەر له دەستییان بێ هەر دایده کەن و هیچ له بەر ناکەن، چاو له ئافرهتانی پرووت و قووتی بێباوەران دەکا، سەد پروییانوو بۆ ئەم پرووت و قووتییە دیننەوه لا حول و لا قوه الا باللە، پیاوێ کانیشیان خۆ هیچ پیاوێتیان له دڵی نییه و هەر به ناو پیاون، شان به شان له گەلیان دەپۆن، هەر گویشییان نادەنێ، بەراستی شەرم باری کرد. سویند به خودا ژیان و دونیا خێر و خوشی تیدا نامینێ ئەگەر شەرم نەما.

درەوشانەوه: تەندروستی له کەمخۆرییه دەرووندروستی له کەم تاوانییە.. راحەتی دڵ له وهیه هیندە ی گوێ به دونیایی نەدە ی.. سەلامەتی زمانیش له کەم قسە کردنە.

ناوێر: له نێو دڵی بێ دەسەلاتان درەختی خوشەوێستی خۆت بچێنە.

بریسکه: خودا باشتترین کاروبار ده زانی

گه وهری هه شتته م: خودا نادیاران ده گێڕتته وه

خودایه! یه کهم شت که دل و هزرم پێیان گوتم:
به پهنهانی و به ئاشکرا یادت بکه م

دوای لێکدا برانی زیاتر له بیست سال، خودا
وای دانا بوو - له چیرۆکی ته و او سه رنجرا کیش
- دایک و کچیکی ته مه ن بیست و پینج ساله

به یه کتری شاد ببنه وه. دوای ئه وه ی بارودۆخی ژیان لێکی دابری
بوون، ئه و دیتنه وه له کاتی به سه ربردنی مانگی ههنگوینی له ناوچه
گهشتیاریه کانی چیا ی سه وده له ئه بها پروویدا.

دایکه که دوای ئه وه ی له میردی یه که می جیا بووه وه کچیکی
سێ سالانه ی لای میردی یه که می به جیهیشت و، میردی کرده وه و
میردی دووه می به بهرده وامی ولاته و ولات ده گه را، بۆیه دایکه که
نهیده پرژایه سه ر بینینی کچه که ی که لای باوکی بوو.

له رۆژیک له رۆژه جوانه کانی وه رزی هاوین له چیا ی سه وده
له ئه بها له یه کیک له هاوینه هه واره کان کچه چاوی به خانمیک
کهوت و ههردووکیان کهوتنه قسه و سه ربوردان، ئه وان یه کدیان

نەدەناسی چونکە دایکە کە ئەم کچەی خۆی لە تەمەنی سی
 سالان بە جێهێشت بوو، لەوکاتی ئەوان سەرگەرمی قسان بوون
 دایکە بینی پەنجەیه کی کچە کە ی قرتاوه، ئیدی کەوتە پرسیاران
 و لەبارە ی دایکی کچە کە ی پرسی، کچە ش هەموو بەسەرھاتی
 خۆی بۆ گێڕایەوه، ئیدی دایکە زانی ئەمە کچە کە ی خۆیەتی کە
 ئەو بیست سالا نەیدیوو، یە کسەر لە باوەشی گرت و بە هەموو
 سۆز و خۆشەویستی خۆی ماچی کرد و ئەو هەموو شەوق و سک
 سووتانە ی خۆی بۆ باسکرد کە ئەو هەموو سالا لە دووری ئەم کچە
 چێشتوو یەتی.

درەوشانەوه: بیرکردنەوه لە بەختەوهری ناچارت دەکا بیر لەو شتانه
 بکەیتەوه کە پیش بەختەوهری دینه پیت یان دوا ی بەختەوهری
 تووشت دەبن، ئەم شتە لە خودی خۆی بەختەوهریت لی تیکەدا.

ناوېر: خویندەنەوه ی پیتیک لە قورئان دە چاکەیه.. ئەفسوس بۆ
 بیئاگایان!!

بریسکه: هەر ده لئی یاقووت و مەر جانن

گه وهری نۆیه م: په یقیك هه موو
كات و شوینیک پر ده كا

ئهی ئهو خودایه ی گازاندهت له لا ده کرێ و هانات بۆ
دینن
تسو ئاماده ی بۆ هه موو ئهو شتانه ی لیت چاوه پێ
ده کرێ

موسا - سه لامی خودای له سه ر بێ - فهرمووی:
خودایه، نزایه کم فێر بکه تاوه کو پێی داوا له تو بکه م و مونا جات
له گه ل بکه م، خودا فهرمووی: ئهی موسا، بلی: (لا اله الا الله)،
موسا فهرمووی: هه موو خه لکی ده لین: (لا اله الا الله)، خودا
فهرمووی: ئهی موسا، نه گه ر هه ر جهوت چینی ئاسمان و زه وی له
تای ته رازوو یکدا بێ و (لا اله الا الله) له تایه که ی تر بێ (لا اله
الا الله) گرانت ره.

لا اله الا الله.. تیشکه گه لی به شو قی هه یه، نه م پرسته به گوێره ی
تینی بریسکه و تیشکه کانی، هه موو تاریکی و ته متومان یکی تاوان
ده په و یت ته وه، نوور یکی هه یه، نووری ته هلی نه م زیکه ر جیاوازن -
هه ندیک نووره که یان به تینه و هه ندیکیش کز و لاوازه.

هه ندیک خه لک هه ن نووری نه م زیکه ر له نیو دلیان وه کو خۆره
و نووری هه ندیک ی تریان وه کو بریسکه ی ته ستیره یه، نووری نیو

دلی هەندیکیش وه کو مه شخه لیکى گه ورهیه، هەندیکى تر وه کو
چرایه کى پروونا که، هەندیکى تر وه کو کزه چرایه که.

تاوه کو نوورى ئەم په یقه به هیز و به تاو بێ ده توانی گومان و
حهز و شه هوهت بسوتینی.

درهوشانه وه: خوشه ویستی خودا به ختە وهری پروداره، خوشه ویستی
له پیناو خودا به ختە وهریه که له هه موو شتی قولتره، هه ر ئەم
پروداره راستگو یانه پیی ده زانن و ده یچیژن و هیچ شتیکی تر
له بری ئەو خوشه ویستییه وهرنا گرن.

ناوبر: ته نیا گرنگی به و شته بده ئیشی تۆیه نه ک به وهی پیوه ندی به
تۆوه نییه.

بریسکه: ټافره تان له گه نجینه گرانترن و له سامان به نرخترن

گه وه هری ده یه م:

دلانیك تامه زړوۍ به هه شتن

پیش مردنې له ژيان به خټه وه به،
گولې خوټ هه لپاچه، تا بای خه زانې نه هاتووه

خو چیروکی ژنه که ی سالحی کوری حوییت
بیستووه، نه و ټافره ته دواى مردنې پیاوه که ی دوو

کوری هه بوو. کاتې کوره کان گه وړه بوون و جاحیل بوون، یه که م
شت نه م ټافره ته که فیږی کردن خودا په رستی و شه و هه ستان بوو
بو عبادت.

دایکه به کوره کانی گوت: نابیت خوله کیک له شه ودا به سهر
مالی نیمه دا تیپه پرې و یه کیک نه بې به ټاگا بې و یادی خودای
بکا، کوره کان گوتیان: دایه گیان جا نیمه چی بکه ین فرمان بکه،
دایکه گوتی: شه و له نیوان خو مان ده که ینه سی به ش، یه کیکتان له
به شی یه که م هه لېستې و نه وه ی دی له به شی دووه مین و منیش له
سییه کی کو تایی هه لده ستم و نیوه ش بو نو یژې به یانی بانگ ده که م،
کور گوتیان: به چاوان دایه گیان، دواى نه وه ی دایکه وه فاتى
کرد، کوره کان شه و بیداریان وازنه هینا چونکه هزی خوداناسی و
به ندایه تی دلې پر کرد بوون، خو شترن کاتى ژیانان نه و کاته بوو

که شهوئ ههڵدهستان، ئه و جاره شهویان کردبووه دوو بهش، ههر به شه و یه کێکیان ههڵدهستان، کاتیک یه کێکیان نهخۆش ده کهوت ئه وهی دیکه به ته نیا شه وه که ی زیندوو ده کرده وه .

درهوشانه وه: ژیان به و پرووه جوان و گه شه ی وا له ده و روبه رمانه بریتیه له بانگه شه یه کی راست بو به ختەوهری.

ناوبر: پیش جامی مائی خه لکی جامی مائی خۆتان چاك بکه!

ئەنگوستىلە

ئەي ئەو كەسەي پىداگىرى لەسەر ئەوھى ئەنگوستىلەگەت جوان
بى تا ئەگەر لە پەنجەت كرد جوان دەربكەوئ، ئەرى ئەم قامك و
ئەنگوستىلە دەمىنن! چەندان پەنجە كە جوانترىن ئەنگوستىلەي
جىھانىان لە پەنجە كرابوو نەمان، داوئىنپاكى ياخود پاستى و شكۆي
ئىمانى و كردهوھى باش و پاك بپۆشە، تا ببىتە جوانترىن كچى ئەم
جىھانە.

بريسكه: نه گهر بڼه سهر نه ژماري به خششه كاني خودا، له ژماردن
داده مښين.

نهنگوستيله يه كه م: برواهينان
به خير و شهري چاره نووس

گه نجی قه ناعهت چ ترسی له سهر نیه و
پیوستی به ټیشکچی و پاسه وان نیه

خودای گه وړه ده فهرموئ: [مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ. لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ] (الحديد: ۲۳)

واته: هيچ زيان و به لا يه ك پرووی نه داوه نه له زهوی و نه له خودی
خوتاندا نیللا له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه پيش نه وهی به دی
به ټينين بيگومان نه وه بو خودا زور ناسانه. تا خه فته نه خون بو
نه وهی له ده ستان چووه و دلخوش و غهرا نه بن به وهی كه پټی
داوون و خودا هيچ خو به زل زانیکي شانازيکهری خوش ناویت.

ههروهر ده فهرموئ: [كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ] (البقرة: ۲۱۶)

واته: جه ننگتان له سهر پيويست کرا که لاتان ناخوشه و ده گونجي شتيکتان پي ناخوش بيت و باش بي بوتان و ده گونجي شتيکتان پي خوش بيت و خراپ بي بوتان و خودا (چاک و خراپي ئيوه) ده زاني و ئيوه نايزان.

برو ابوون به قه زاقه دهر روليکي باشي هيه به دلدانه وه له کاتي کاره سات و به لادا، به تايه تي ته گهر به نده به ته واوي پهي به وه ببا که خودا ميهره بانه و ده يه وي کارناساني بکا، ههر به خوي ليزان و چازانه، له دوارپورژدا پاداشتي ئارامگران به بي ته ژمار ده داته وه. ته وه له کاتي گه شيني و کارکردن به و شته ههر چي غهم و خه فته و دهر د و به لايه ده بيته خوشي و به خته وه ري، لي کوا هه موو که س ته توانايه ي هيه؟

ته وه هه نگاوانه ي له سهرمان پيويسته جييه جييان بکه ين بو بارسو ککردني غهم و به لا له سهر دل و دهر وون، کامانه؟

۱- وادابني ته گهر به لايه که له وه ي گه وره تر بو وه ره هه داهاتو ويکي خراتري له مه هه بو.

۲- پروانه حالي ته وه که سانه ي که کاره ساتي گه وره تر و سه ختريان به سهر هاتو وه.

۳- سه يري ته وه هه موو ناز و نيعمه ته ي بکه که تو تييداي و زورانيش ليتي بييه شن.

۴- له کاتي گرفت و به لا خوت رادهستي پرووخان مه که [فَانَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا] (الشرح: ۶)

واته: به راستی له گه‌ڵ هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ کدا خوشی و ئاسانی دیت. بێگومان له راستی دا له گه‌ڵ هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ کدا خوشی و ئاسانی دیت.

دره‌وشانه‌وه: زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ کی راستیی که له‌نیۆ دله‌وه‌ بی‌ت، خێراترین په‌یامی به‌خته‌وه‌رییه‌ بۆ نیۆ دڵ و ده‌روونی نه‌وانی دی.

ناوبر: نه‌وه‌ی پاشمله‌ی کردی بییه‌خشه‌ چونکه‌ نه‌و خێر و چاکه‌ی خۆی کردووه‌ ته‌ دیاری بۆ تۆ.

بریسکه: جگە لە خودا کەس نییە کاتی هاتنی پۆژی دوایی ئاشکرا
بکات.

ئەنگوستیلە دووهم: باشترین کار میانەییە

هەموو پەوشێک داها تووێکی هەیه و لەوانەیه
ئەوێ پێت ناخۆشە بۆ تۆ چاک بێ

مۆستەفا مەحمود دەلییت: من هەست بە

بەختە وەری دەکەم چونکە خۆم پیاویکی ناوەندگیرم و ویست و
تەندروستی و بژیویشم ناوەندییە.. لە هەموو شتێ کە میکم هەیه..
ئەمەش واتە پالێنەری زۆرم هەیه، ژیان پالێنەری منە..

پالێنەر لە ژيانى ئیمەدا، واتە ئەو گەرم و گورییەى کە لە ژيانى
ئیمەدا هەیه، بریتییه لەو مایەى کە دەتوانین ژيانى خۆمانى پێ
هەلسەنگین.

بۆ خوێنەری ئەو دێرانه لە خودای دەپارێمەوه کە ژيانى
ناوەندیان بداتى و لە هەموو شتێک، شتێکى کە میان بداتى.. بە
ناوی خودای ئەم دوایە زۆر باشە!

دایکم لە قسەى گەورە و بەتوێکڵ تێناگا، بەلام خاوەنى
هەستىکى پاك و سروشتىکى خاوەنە، بێ خوێندنەوه لەم وتەیه

تێگه‌یشت و ناویکی ساده‌ی لهم وته‌یه نا؛ پاراستن.. پاراستن، واته
له هه‌موو شتێ تۆزێك و له پڕو‌حدا زۆر و زه‌وه‌ند.

دره‌وشانه‌وه: زه‌رده‌خه‌نه‌ی درۆینه و ینه‌یه‌کی پرووت و قووته له
وینه‌کانی دوو پروویی.

ناوبه‌ر: جوانکاری و ئاریشته‌کانت ده‌فه‌وتین و چاکه‌کانت ده‌مینه‌وه.

بریسکه: بیلبیلله ی چاوم نوژنه

ئهنگوستیلله ی سییه م: ره شبینی غه م
و خه فه تان له خو ی کۆده کاته وه

ده کری شتی له کۆتاییه که ی به ره و باشی بچی
له دوا ی ئه وه ی به ناخو ش دهستی پیکرد

براده ر کاریگه ری له سه ر هه ست و نه ست و
ره وشتی براده ره که ی هه یه، ئه گه ر براده ره که —

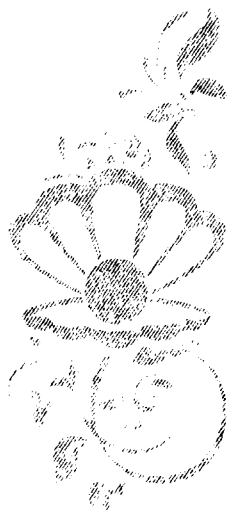
جا چ هاوړی یان هاوژین یا هاو نشین یان دۆست — که سیکی نه رم
و هیور، پروو خوش، دلکراوه و گه شبین بی له ژیان، ئه م سیفه ته
باشانه بۆ براده ره که شی ده گوازیته وه.

به لام ئه گه ر براده ره که بابایه کی ره زا گرانی، ترش و تال و، مروم وچ
و، دوودل و ره شبین بی، ئه و دلّه پراوکی و دانه که سانه بۆ براده ره که ی
ده گوازیته وه. خو براده رایه تی به س له براده رایه تی مروف کورت
نابیتته وه ئه وه تانی کتیب و به رنامه ی ته له فیزیونی و که ناله کانیش
ده گریتته وه، له وانیشدا گه شبینی و ره شبینی هه یه، هه یانه دلّه پراوکی
دروست ده کا و هه یانه دلّارامی وه به ردین، به تایبته کتیب وه کو
وه رزه کان وایه، به هار و پایزی هه یه، جا ئه گه ر که سه که زیره ک بوو
له هه لّباردنی کتیبی باش و گه شبینانه بۆ ژیان و وای لی ده کردی
کۆشان و سه رکه وتن و پروابه خو بوون به ده ست بینی، ئه و خوینه ر

دهرگای خوښی و بهختیاری بهرەو ژیاڼی خوڤی ئاوالا ده کات و سروە ی خوښی بو هه لده کا، خودانه خواسته نه گهر که سیك کتیبی گومانای و پارایی و ره شبینانه بهرانبهر ژیان و خه لك هه لبریری، نه م جوړه کتیبانه بهر انگزی بابای خوینەر ده که ن وه کو چوڻ میکرۆب مروف گهر و گول ده کا نه وها ژیاڼی لی تال ده که ن.

دره وشانه وه: ریگهی به ختیه و یرت له پیشه له زانست و کرده وه ی چاک و ره وشتی بهرز به دهستی بینه و له هه موو کاروباریکت میانه ره و دلیا به.

ناوې: زهرەر نه وه یه فه رزه کانت بچی و تووښی گوناهاڼ بیت.

بریسکه: خودا ئارامی و ئاسوودەیی بۆ ناردن

ئەنگوستیلە چوارەم: ئامانە وریای
سەرزنشت و بیزاری و خەشم بە

ئەوێ لە هەلزان بە سەر هەوراز و هەلدیری شاخان
بترسێ

هەتا هەتایە دەبێ لە نێو نزمەلان و گەلییان
بیگوزەری

یە کێک دەلێت: کاتێک لە تەمەنی بیست سی
سالییدا بووم، سەرەپای خوشی ژیانم زۆر بە گلهیی و گازانده و
پرتە و بۆلە بووم، ئەویش لە سۆنگە نەزانییم بوو بە بەختەوهری،
نەمدەزانی هەر بەراستی من وا لەنێو جەرگە بەختەوهرییم،
ئێستا تەمەنم لە شێست سالی تیپەرپیووه، چاک دەزانم، بەراستی
من لە تەمەنی بیست سی سالی بەختەوهر بووم، بەلام داخە کەم
دوای چ؟ لە دوای ئەوێ تەمەن پڕۆیی ئەوجا زانییم، ئێستاش بەس
یادگارییه کانم ماون، چ یادگارییهك؟ پڕ سوێ و پەشیمانی، ئەگەر
کاتی خۆی پێم دەزانی، دەبوا زۆر بەخوشی بژایابام و تامم لە ژیانم
کردبا، من لە هەرپەتی لاوی هیچ هۆیه کەم نەبوو تا هێندە بیزار و
بەگلهیی بـم. بەدرەنگەو، ئێستا گۆلی بەختەوهری دەبینم، ئێستاش
من و ئەو پووت و ژاکاوین، لەگەڵ تۆمە خوێنەری ئازیز با پێت
بلیم یان بە خوشی و هەموو هەستە کانتەو بەختەوهر بژی، هەستی

بۆن و بينين و هه موو هه سته كانى تريت بهو گو له پشكو تووانه
 بهرده ست تير بۆن بكه، يان نهو شتانه له بير كه و بو خوت له
 لايه كى دى پروانه، نهو كات ده بيه نيچيرى سه رزه نشت و گازان دان،
 له وى ئيستا كهت لى ده بيه رابردوو، پاشان فرميسكت كاروان
 كاروان بو ئيستا له چاو ديته خواري، نهو كات ده بينى تو چهنده
 به خته و هر بووى و نه تده زانى، لى كاته كه پويوه و كاتى زانين
 نيه، نه وهى له بهرده ست ده مينيه وه ته نيا چهنده يادگار ييه كى
 ناخوش و سيسه.

دره وشانه وه: ئافرهت ده توانى مالى خو بكا ته به هه شتى به رين و
 له ده ستيشى دى بيكا ته جه هه نده مى به رگه نه گيراو.

ناوې: نه گهر له گه ل ئافره تان دانيشتى خوداى عهد و عاسمانيان
 به بير بينه وه.

بریسکه: خودا له وان رازی بوو، ئه وانیش له خودای رازی بوون.

ئەنگوستیلە پێنجەم: زۆربە ی
کێشەکان بەهۆی شتی
هیچ و بێ مانایە

ئەری تۆ نازانی من هەر کاتی دەچم سەردانی بکەم
بۆتکی خوش دەکەم با عەتریش له مالى نه بێ

زۆر بەداخه وه زۆرجاران شتی بچوک و

بێنرخ دەبێتە هۆی ئەوهی هەزاران کەس سەلیقه

له دەست بدەن و مال و حالییان لێ تیکچێ و، پێوهندی براده رایە تییان
نەمیێ، لهو دونیایەیدا به شیواوی و پەشیمانی بمیێنه وه. (دیل
کارینگی) ئەنجامی ئەم هەلچوونانە باس دەکات کە بەهۆی شتی
کەم پروو دەدات، دەلێت: ((شتی پروپوچ له ژيانى هاوسەرییدا وا له
ژنه که و پیاوه که ده کات عه قلیان راوهستی و نیوهی ئازاری دل له م
دونیا یه به هۆی شتی کەم و هیچه وه یه)).

تهنانهت پیتۆل و شارهزا کانیش ئەمه یان پشتراست کردووه ته وه،
(جۆزیف ساباتی) دادوهر له دادگهی شیکاگۆ دواى داوه ریکردنى
زیاتر له چل ههزار حاله تی جیا بونه وه (الطلاق) ده لیت: هه میشه
شتی پروپوچ هۆکاری تیکچوونی شیرازهی هاوسەرگیریه.

(فرانك ھۆگەن) جیڭگري داواكارى گشتى نىيۆرك دەلێت: نىوہى ئەو حالەتانەى دەدریته دادگەى كەتن بەھۆى كیشەى بچووك و ھىچەوہى، وەكو دەمەقالیى نىوان تاكەكانى خیزان یان قسەىە كى رەق یان گالتهیەك یان ئاماژەىە كى پرووشینەر.

ئەم شتە بچووك و كەمانە سەردە كیشن بۆ كوشتن و تاوان.

كەمێك لە ئیمە ھەر بە سروشت كەسانى دلڤەقن، ئەو تانە و تەشەرانی لە خودى ئیمە و كەرامەت و خو بەزلزانی ئیمە دەدری ھۆكارى نىوہى ئەو كیشانەىە كە ئیستا دونیا بە دەستیىەو دەتلیتەو.

درەوشانەو: خیر و چاكە گەورەترین نىعمەتن كە پىویستە چاویریان بکەین، بگرە ئەگەر دەروون پر چاكە بوو ئیدى ئەو كەسە شادمان و بەختیارە.

ناوې: بىر لە تۆلە مەكەو، چونكە ھەردەم دەبییتە قوربانى.

بریسکه: هانا ده به نه بهر خودا، ئه ویش دیت به هانا یانه وه.

ئهنگوستیله ی شه شه م: هونهری پاراستنی زمان

ئه گهر دوو چاری نه خوۆشی و ئازاریك بووم ئه و
له نێو ئه و ناره حه تییه دا ده مه به ردیكی كه روکپ

میژو و نووسان ده گیر نه وه: خالیدی کوری
یه زیدی کوری مه عاویه غه ییه تی عه بدولای

کوری زو بیژی ده کرد که دوژمنی بنه ماله ی ئومه یه بوو، ده یگوت:
عه بدولا که سیکی پرژده. خیزانی خالید ناوی ره مله بوو، ده یکرده
خوۆشکی عه بدولا، له وی دانیشتبوو، مه قی لییه وه نه هات و یه ک
و شه ی نه گوت. خالید پیی گوت: ئه وه بۆ چ نالیی ده لیی قسه که مت
پیی خوۆش بوو یان ههر ناته وی وه لامم بده یه وه؟ ره مله گوتی: نه خیر،
هیچی یان راست نیین، چونکه ئافرهت بۆ ئه وه دروست نه کراوه
خۆ هه لبقورتی نییه نێو کاروباری پیاوان، ئیمه چه پکه گولی بۆن
و باوه شیین، چ کارمان به نیوانی ئیوه یه؟! خالید سه ری سورما،
نیوچه وانی ره مله ی ماچ کرد.

پیغه مبه ر ﷺ زۆر به توندی قه ده غه ی کردووه هاوسه ران نه یینی
نیوان خو یان بدرکینن.

ئه حمه دی کوری حه نهل له ئه سهای کچی به زید ده گیریتته وه: که ئه وه له خزمهت پیغه مبه ر^ﷺ بوو، ژن و پیاویش له خزمهتی دانیشتبوون. پیغه مبه ر^ﷺ فهرمووی: ((له وانیه پیاو هه بی باسی نه وهی بکا چ له گه ل خیزانی خوی ده کا، له وانیه ژنیش هه بی باسی نه وهی بکا چ له گه ل پیاوه که ی ده کا)). خه لکه که هه موی کړوکپ بوون هیچیان نه گوت، منیش گوتم: ئه ری وه لا ئه ی پیغه مبه ری خودا^ﷻ ژنانیش وا ده کهن، پیاوانیش وا ده کهن. خوشه ویست^ﷻ فهرمووی: ((وا مه کهن، ئه م شته وه کو ئه وه یه له سه ر ریگه یه کدا شه ی تانیکی نیر بگاته شه ی تانیکی مییه، جووت بن و خه لکیش ته ماشایان بکات!))

خودای گه وره ده فهرمووی: [الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا (النساء: ۳۴)]

واته: پیاوان سه ره په رشتیارن به سه ر ئافره تانه وه به هو ی نه وه وه خودا باوی هه ندیکیان ی داوه به سه ر هه ندیکیاندا هه روه ها به هو ی نه وه ی که (پیاوان) له سامانه کانیان خه رج ده کهن، جا ئافره ته چاکه کان (ئه وانه ن) گو پرایه لانی به رده وام (بو خوداو پاشان می رده کانیان) پاریزه رانی (داوینی خو یان و سامانی می رده کانیان) که می رده کانیان له ماله وه نه بن به هو ی نه وه ی خودا فهرمانی

پاراستنی داوه). هه ندی له رافه کارن ئەم ئایه ته وا ته فسیر ده کهن:

مه به ست له (خۆ پارێزان) ئەوانه ن: نهی نی سهرجیی نێوان خۆیان
و پیاوه کانیان ده پارێزن، ههر پێو یستیشه به ته واوی ئەم رازه
بشاردریته وه.

دره وشانه وه: له بری ئەوه ی ناخۆشی و کێشه کانت بژمییری نیعمه ته کانی
خودای بژمییره.

ناوبر: (استغفرالله) بکه هه تا شه ی تانی وا لی بکه ی خۆی بکوژی.

بریسکه: ژیان کورته بۆیه به غم و خهفه تان کورتتری مه که وه.

ئهنگوستیلهی حهوتهم: به نوێژ شهر
له گهل دله راوکی بکه

تاوانم زۆره، به لام که له گهل لیبوردیهی تۆ
به راوردم کرد بینیم لیبوردیهی تۆ زۆر گه ورته

ئافره تانی موسلمانى پیشین ده یانزانى نوێژ
په تى پێوه ندی نیتوان خودا و به نده یه، ههر به نده
ملکه چه کان براوه ن: [قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خَاشِعُونَ] (المؤمنون: ۲)

واته: به راستی باوه پداران پزگار ده بن، واته سهرده که ون ئه و
که سانه ی که له نوێژه کانیاندا له خوداترسن (گهردن که چن) بۆ
خودا.. ئافره تانی پیشین شه وان هه لده ستان و به و په ڕی ملکه چیه وه
خودا په رستیان ده کرد، ده یانزانى ئهم کاره یان باشتترین تویشووی
قیامه ته، هاوکاری گه یاندنی بانگه واز بریتیه له نوێژ، ئه و نوێژه وا
له نوێژ که ره ده کات له به رانه ره سه ختی و ئالۆزییه کانی خه لک به هیز
و پته و بێ، شه و بیداری له هه ره کرده وه باشه کانه بۆ نزیک بوونه وه
له خودا ههروه کو خودای گه و ره ده فهرمویتته یه که م بانگخوازی
خۆی: [وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَّحْمُودًا] (الإسراء: ۷۹)

واته: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌شێکی شه‌ودا هه‌سته، شه‌و نوێژ بکه‌ به‌ قورئان خوێندن تێیدا، ئه‌وه‌ زیاده‌ نوێژی تایبه‌ت به‌ تۆیه‌، ئومێده‌وار به‌ په‌روه‌ردگارت به‌تگه‌یه‌نیته‌ پله‌و جیگایه‌کی په‌سه‌ند کراو. په‌سه‌نی ئه‌وانه‌ ده‌دا که‌ شه‌و بیدرای ده‌که‌ن: [كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ] (الذاریات: ١٧) واته‌: ئه‌وانه‌ که‌مێک له‌ شه‌ودا ده‌خه‌وتن واته‌ شه‌و نوێژیان ده‌کرد.

ئه‌نه‌س ده‌گێڕێته‌وه‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ها‌ته‌ مزگه‌وت و بینی په‌تیک به‌ ئه‌ستوونیکی مزگه‌وت به‌ستراوه‌ته‌وه‌. پێغه‌مبه‌ر ﷺ پرسی: ئه‌م په‌ته‌ چیه‌؟ گو‌تیان: ئه‌م په‌ته‌ ه‌ی زه‌ینه‌به‌ ئه‌گه‌ر شه‌که‌ت بوو خۆی پێده‌به‌ستێته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((حلوه‌، لیصل احدکم نشاطه‌، فاذا فتر فلیقع)). لێی بکه‌نه‌وه‌ با هه‌ر که‌سی له‌ ئێوه‌ چه‌ندی پێکرا نوێژی بکا که‌ ه‌یلاک بوو با دانیشی. ئافره‌تانی برودار ئا به‌م جو‌ره‌ زۆریان له‌خۆ ده‌کرد و له‌پێناو به‌ده‌ست ه‌ینانی په‌زاهه‌ندی خودا خۆیان شه‌ته‌ک ده‌دا، تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پێکردن له‌ توانای خۆیان زیاتر نه‌که‌ن، باشت‌ترین خودا په‌رستی ئه‌وه‌یه‌: که‌م و به‌رده‌وام بێ، خۆ ئاشکراشه‌ ژنانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ هه‌موو کات و ساتی شه‌و و پوڤۆریان په‌ له‌ ئیشی دنیا. له‌وه‌ی که‌متر چیه‌ ئه‌گه‌ر دوو پرکات نوێژان له‌ تاریکی شه‌وی بکه‌ن تا بتوانن به‌سه‌ر شه‌یتاندا زāl بن، باشت‌ترین کاروبار ناوه‌ندگیریه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ سی جاران فه‌رمووی: (ده‌که‌ زۆربلی و زنده‌پۆ له‌ناوچن).

دروشه‌نه‌وه‌: ئه‌گه‌ر راستگۆی متمانته‌ به‌ خودایی، ئه‌گه‌ر تۆبه‌کاریشی به‌ به‌یانیه‌ت دله‌خۆش به‌.

ناوهر: هه‌زار قه‌سیده‌یان به‌سه‌ر خاتوو شه‌جه‌رت ده‌پیدا هه‌لگوت، خاتوون مرد و شیعه‌ره‌کانیشی له‌گه‌ر خۆی برد.

بریسکه: ئارامگرتن کلیلی خوشییه

ئەنگوستیلەى هەشتەم: چەند
ئامۆژگاریهكى ئافرهتێكى سەرکەوتوو

خودایه گیان سوپاس بۆ تۆ هێ له تۆ سوپاسی ناکرێ
ئەى ئەو خودایهى هەموو بونەوهر ئومێد و نیازى پێته

دایکێكى ئەم سەردەمەى خۆمان ئەم
ئامۆژگاریانەى کچهکەى خۆى تێکەڵ بە

خەندە و فرمێسک کردوو. دایکە گوتویهتى: کچی شیرینم تۆ
بەرەو ژيانێكى نوێ دەچى، ژيانێک کە دایک و باوکت یا براکانت
شونێیان تییدا نییه، تۆ دەبیتە هاوسەرى پیاویک کە تەنیا و تەنیا
تۆى دەوى، رازى نابێ کەسێک هاوبەشت بێ تەنانەت ئەو کەسەى
له خوێن و گۆشتى تۆش بێت.

بیه خێزانى و بیه دایکیشى، وای لێ بکە هەست بکا تۆ هەموو
ژيان و هەموو دونیای ئەوى، هەردەم لەبیرت بێ پیاو — جا هەر
پیاویک بێ — منداڵێکى گەورەیه، بچوکتريت وشە دلخۆشى دەکا،
وای لێ مەکە بەو هاوسەرگیرییهى لە گەڵ تۆى کردوو و هەست
بکا تۆى لە مأل و خزمانت دا بریوه، ئەویش هەمان هەستى هەیه،
ئەویش بەهەمان شێوه مألێ باوک و خێزانى خۆى لە پێناو تۆدا
بەجێهێشتوو، لێ جیاوازی لە نێوان تۆ و ئەودا وه کو جیاوازی نێوان

ژن و پياوه، ئافرهت پتر سۆز و غهريبي بۆ ئه و مال و خيزانه ههيه که لىي له داىکبووه و گه و ره بووه و فير بووه، به لام پيوسته ئافرهت له سه ر ئه و ژيانه تازه ي رابى، پيوسته له گه ل ئه و هاوژينه که ي هه لباک و خۆي بگونجيني، ئه م پياوه مي رد و سه ره رشت و باوکی منداله کانييه تي.. رۆ له ئه مه يه دونيايه نوويه که ت.

کچی شیرينم ئا ئه مه ئيستا و داها تووته، ئه مه يه ئه و خيزانه ي تو و پياوه که ت دروستتان کردووه. کچه نازينه که م من نالي م داىک و باوک و خوشک و براى خۆت له بير که چونکه ئه وان هه رگيز له بيرت ناکه ن، جا داىک چۆن جه رگى خۆي له بير ده کا؟ له هه مان کات شوه که ي خۆت خوشبوئ و بۆ ئه و بژى و به هاوژيني ئه و خوشحال به.

دره وشانه وه: له ئاسيا وانه ي ئارامگري و له خه ديجه وه فا و له عايشه، راستبيژى و له فاتيمه خوراگري فير به.

ناوې: به شيك له خير و خوشيى خۆت بده برسى و هه ژاران.

بریسکە: پێش ئەوان لە ئادەمی و جنۆکە، دەستی کەسیان پێ نە کەوتوو.

ئەنگوستیلەى نۆیەم: ئەوەى بە
خودای دلخۆش نەبێ بە
هیچ شتێ دلخۆش نابێ

ئەمپۆ و پۆژی تریش هەیه
ئیشی خودای چاوەڕێ دەکری

خودا هاودەمی باوەردارە، سیبوری گوێرایەلانی

و خۆشەویستی خوداناسانە ئەوەی خدوو بە خودا بگری ئەوا
حەزی لە ژيانە و کەیفی بەو بوونەى دى و چێژ لە پۆژگارى ژيانى
وەردەگرێ، دلارام و سینە فراوان دەبێت، خۆشەویستی خودا لەنیو
دلى نەخش دەبەستى، سێفەتەکانى خودای لە وێژدان و دەروونی
جیگیر دەبێت، ناوەکانى خودا دینە بەرچاوى، ئەو ناوانە لەبەر
دەکا و لە سێفەتەکان رادەمێنى، هەردەم ئەم ناوانە لەنیو دلى
نامادەبیان هەیه، ناوەکانى بەخشندە (الرحمن)، دلۆقان (الرحیم)،
نەرم و نیا (الحمید)، چاکە (البر)، بەسۆز و بەزەبى (اللطیف)،
چاکەکار (المحسن)، خۆشەویست (الودود)، بەریز (الکریم)، مەزن
و هیژا (العظیم)...، هاودەمی لەگەڵ خودا و خۆشەویستی و نزیکی
لە خودا کارى تى دەکەن.

ههستی نزیکى خودا له بهنده کانى شادمانى لى دیته بهر، بهنده به و چاودیریهى خودا که یفخوش ده بیٲ: [وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ] (البقرة: ۱۸۶)

واته: ههرده من بهنده کانى من له بارهى منه وه پرسیاریان لى کردیت، بیگومان من لییانه وه نزیکم، نزای نزاکاران گیراده که م هه رکاتیک هاوار و نزام لى بکهن، دهى با ئه وانیش به دهنگ منه وه بین و بروام پى بهینن به لکو ری راست بدۆزنه وه.

دلخوش بوون به خودا بى هۆکار نابى، بى رهنج و ماندووبوون ناییته بهر به لکو دلخوش بوون به ملکه چى و په رستن به رهنجامى خۆشه ویستییه، ئه وهى ملکه چى فه رمانى خودا بى و فه رمانه کانى به جى بگه یه نى و خۆى له قه دهغه کراوه کانى به دوور بگرى و له خۆشه ویستییه که ی راست بکا، له م نزیکیه تام و چى زى ده ست ده که وى، له نوزانه وه و دوعا کانى به ختہ وه رى بو په یدا ده بیٲ.

دره وشانه وه: جوانى هه ر جوانى په وشته، باشى هه ر باشى ئه ده به، پله و پایه ش هه ر پایه ی عه قله.

ناوېر: دوعا مه پچرینه چونکه په تى رزاگرییه.

بریسکه: وهسیهت بئی له گه‌ل ئافره‌تان باش بن

ئه‌نگوستیله‌ی ده‌یه‌م: خاوه‌ن دوو
پشدین دوو جار ده‌ژیی

ئه‌وه‌ی ناخی جوان نه‌بئی
له‌و دونیایه‌ی یه‌ك شتی جوان نابینئی

ئه‌سه‌ی کچی ئه‌بویه‌کر (په‌زای خودای لئ
بئی) نمونه‌یه‌کی زیندوو و جوانمان له‌باره‌ی

ئارام‌گرتن له‌سه‌ر سه‌ختی و تالییه‌کانی ژیان و پیداکری له‌سه‌ر
گوپرایه‌لی هاوسه‌ر و به‌ده‌ست هینانی په‌زنامه‌ندی هاوسه‌ر بۆ
دینیتته‌وه. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحدا هاتوه، ئه‌سا ده‌فه‌رمووی:
زوبیر منی خواست، هئ له‌ئه‌سپێک هیچی تری نه‌بوو ئه‌ویش
من سه‌روکارم ده‌کرد و ده‌م له‌وه‌پاندا. ناوکه‌ خورمام بۆ وشته‌ر دینا
و ئاوم ده‌دان و هه‌ویرم ده‌شێلا. پۆژی له‌زه‌وییه‌که‌ی زوبیر که
پێغه‌مبه‌ر ﷺ دابویی، ناوکه‌ خورمام دینا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سیکی
له‌گه‌ل بوو، بانگی کردم و یخه‌ی له‌ وشته‌ر که‌کرد و منیش له
دواوه‌ی سوار بووم و زۆریشم شه‌رم کرد، زوبیر و غیره‌تی زوبیرم
به‌ بیره‌اته‌وه. گه‌یشته‌ینه‌وه مأل و پێغه‌مبه‌ر ﷺ پۆیی. گه‌پامه‌وه
مأل و هه‌موو سه‌رو سه‌ربرده‌م بۆ زوبیر گتیرایه‌وه. زوبیر گوتی:
وه‌لاهی کۆکردنه‌وه‌ی ناوکه‌ خورمایانم زۆر به‌لاوه‌ ناخۆشته‌ر له‌وه‌ی

لە دواوەی پێغەمبەر ﷺ سوار بووی. جا ئەسما دەلی: وا بوم تا ئەبوبە کری باوکم بەردەستییکی بۆ ناردم تا سەروکاری ئەسپە کە بکا، هێندەم پێی خۆش بوو وام دەزانی لە دیلی پزگار بوومە.

دواي ئەو هەموو ئارامگرتنە، دەرگای نەعمەت لەسەر خۆی و هاوسەرە کە ی کرایەو، بەلام ئەسما بە دەولەمەندی لوت بەرز نەبوو، بەلکو پتر دەست کراوە و بەخشنە بوو، هیچی بۆ سبە ی هەلنەدەگرت، کە نەخۆش کەوتبایە چاوەڕێی دەکرد تا چاک بێتەو و مال و سامان ببەخشی، دەیگوتە منداڵ و خزمان: ببەخشن و خێری بکەن، چاوەڕێی پاداشتیش مەبن.

درەوشانەو: ژیان لەبەر چاوی باوەرداران جوانە، دواڕۆژ لای لەخوداترسان خۆشەویستە، بەلی هەر ئەوانە بەختەوهرن.

وته ناوازهگان

ئه و وته ناوازانته له بیرینی که له پیتیازی یه کتاپه رستی و ده سترتن به فه رمانی خودا دانسقه ن، له پله ی که مال و پیتیازی چاکه، دانسقه یی له پلیکانه ی سه ربه رزی و ره وشتی جوان. هیچ ناوازه ییه که له وه به هادارتر و گه شتر نییه له و وته ناوازه ی که جو برائیل بو پیغه مبه ری هیناوه، ئه ویش: به لگه یه کلاکه ره وه و ده لیلی ئاشکرا و نیشانه ی رون.

بریسکه: خه فه تیان بۆ مه خو و به و فیل و پیلانانهش ده یکه ن دلته نگ مه به.

ناوازی یه که م: کئ ئازیزترین کهسته؟

نه فس ئه وها ده بئ که پایدینی ئه گهر خواردنت دایئ
تامه زرو ده بیت، ئه گهر نه تدایئ، رادی و له بیر ده چئ

ئه وت له هه مووان خوشتر بوئ..!

قه ت له خۆت پرسىووه و له نىو دلى خۆت

لیکتداوه ته وه نایا چه نده ت پیغه مبه ر ﷺ خوش ده وئ؟ ئه رئ
ده زانی به لگه ی ئه و خوشه و یستیه ئه وه یه ئه و ئیشانه بکه ی که
پیغه مبه ر ﷺ چه زی لئ بووه و له و شتانه دوور بکه و یه وه که ئه و
قه ده غه ی کردوون، چاو له هه ست و نه ستی خۆت بکه و پرووی
هه ست و سۆزت – یه که م که س له خودا بئ – پاشان پرووی
خوشه و یستیت له و که سه بکه که ئیمه ی له گو مریی ده رباز
کرد. ئه گهر ده ته وئ له به هه شت پایه دار بیت، ئه و فهرمووده ی
پیغه مبه رت ﷺ له بیر بئ که ده فهرموئ: ((المرء مع من احبه)).
واته: مرؤف له گه ل ئه و که سه یه که خوشی ده وئ، لئ له هه موو
به لگان له پیشتر بۆ ئه و خوشه و یستیه ئه وه یه کار به و شتانه
بکه ی که خوشه و یست ﷺ فهرمانی پیداو، ئاخو چۆن ده گونجئ
که سئ پیی وابئ پیغه مبه ری ﷺ خوش ده وئ و کار به فهرمانه کانی

ئەو نەکا، شوێنکەوتەهێ سونەت و قورئان نەبێ، دەست بەدە یەکیەک
 لە کتێبەکانی ژیا ننامەهێ پیغەمبەر ﷺ و بخوێنەوه، بڕوانە پڕەوشتی
 بەرز و فەرمووده شیرینەکانی بۆ لیبووردهیی و لەخودا ترسان و
 دونیانهویستی، پڕەوشتی خۆت بگۆرە تا کو بە پڕەوشتی پیغەمبەر ﷺ
 بچێ.

درەوشانەوه: ژنەکانی نوح و لوت ناپاکیان کرد و بێ ئەرزش بوون
 کەچی ئاسیا و مەریەم بڕوایان هینا و پێزیان لێ گیرا.
 ناوێ: نوێژ و قورئان خوێندن و زیکر ملوانکەهێ گەش و زێڕینن بۆ
 سینگ و بەرۆکت.

بريسكه: بئگومان من لئيانه وه نزيكم نزاكاران گيرا ده كه م هه
كاتيك هاوار و نزام لئ بكه، دهی با ئه وانیش به دهنگ منه وه بئ.

ناوازی دووهم: به خته وه ری هیچ بئوهندی به دهوله مهندی و ههژاریه وه نییه

دهوری زه ————— انه ی ئهم دونیا به ده مترسینی
چهندان شت هه بوون مه ترسیدار بوون و پروویان نه دا

بئرنارد شو ده لئ: پئش ئه وه ی بتوانم له سایه ی
قه له مه كه مه وه شتیک پهیدا بكه م هه رگیز ناتوانم بئیم تامی
هه ژاریم كردووه، چونكه كتیبخانه یه کی زۆر گه ورم هه بوو
ئه ویش كتیبخانه ی گشتی بوو له موزه خانه ی به ریتانی، باشتین
تابلوی هونه ریم له به رده ست بوو له نزیك گۆره پانی ترافلگار، جا
پاره م بۆچی بوو؟ جگه ره بکیشم؟ خۆ جگه ره کیش نیم، شامپانیا
بخۆمه وه؟ خۆ دیاره من ناخۆمه وه. سی قاتی تازه و گرانبه ها بکرم
تاكو به هه له داوان خۆم بگه یه نمه داوه تی ئیواره ی نئو کۆشکان و
ئه وان ببینم كه هه موو هه ولئ من ئه وه یه قهت چاوم به چاویان
نه كه وی، ئه سپنك بکرم؟ ئه سپ چهند مه ترسیداره. ئۆتۆموبیل
بکرم؟ بئزارم ده كا. ئیستا ئه وه نده پاره و سامانم هه یه ده توانم هه موو
ئه و شتانه ی پئ بکرم، به لām ناشیکرم كه له پۆژگاری هه ژاری
نه مکرپوو. به خته وه ری من هه ر له و شتانه یه كه له پۆژگاری

هه ژاری به خته وه ريان ده کردم، ئه وانیش: کتیب خویندنه وه و سهیرکردنی تابلۆ که چیژی لی وهرده گرم، بیرۆکه نووسینه وه یه. له لایه کی تریشه وه من ئه ندیشه ی قولم هه یه، پیم شک نایی هه رگیز هه وجیی شتیک بم زیاتر له وه ی چاوم داخه م تاوه کو خۆم له جییه کی وه ها دا بنیم که خۆم پیمخۆشه، هه رچی بمه وی له نیو خه یالدا ده یکه م. که وابی ئه و شته بی نرخانه ی وا له شه قامی بۆند ده فروشرین چ سوودی منی تیدایه؟!

دره وشانه وه: له مائی خۆت به هه شتیک له دلنه وایی دروست بکه نه ک یاریگای شه ره چه قه، به راستی هیمنی ناز و نیعمه تی خودایه. ناوبر: چۆن مافی خۆت له خه لکی ده وی ئه وه اش مافی خه لکی بده.

بریسکه: خودایه خانووێکم له نزیکه خۆت له بهههشتی بو دروست بکه

ناوازه ی سییه م: ئه ری خۆدا له
کهسانی تر شایه نتر نییه تاوهکو
سوپاسگوزاری بین

هیچ قـوـفـلـێـک نییه دواتر قـوـفـلـه که ی نه کرایته وه
هیچ مالێک نییه نه گۆرێ و حالێکی تری به دوا دا نه یه ت

سوپاسگوزاری خودا جوانترین و سانترین

هۆی به ختەوه ریه و، مایه ی سانه وه ی سه ر و

میشکه چونکه کاتی تۆ سوپاسگوزاری خودا ده که ی ئه و ناز و
نیعمه تانه ی ئه وت دێته بهرچاو و سوپاسی ئه و نیعمه تانه ده که ی
که خودا به سه ریدا پرژاندووی و تۆش لێی سوودمه ندی. یه کیك له
پیشینه چاکه کان ده فه رمووی: ((ئه گه ر ده ته وی نیعمه تیکی خودا
بزانی چاوت داخه)), پروانه نیعمه ته کانی خودای هه ر له بیستن
و بینین و عه قل و ئاین و مال و منداڵ و پۆزی و جوانی. هه ندێ
ئافره ت هه ن به چاوی سوک له و نیعمه تانه ده پروانن، به لام ئه گه ر
سه یری ئافره ته هه ژار و نه دار و نه خۆش و نازاردراو و بی مال و
حاله کان بکه ن، ئه و اشوکرانه ی خودا ده که ن له سه ر ئه و نیعمه تانه ی
به ئیمه ی به خشیوو، ئه گه ر له ره شالێک یان له هۆده یه کی به
خشت و قور یان له بن داریکی ئه و بینایانه بای چی؟ سوپاسی
خودا بکه له سه ر ئه و به خشینانه بکه، خۆت به و ئافره تانه به راورد

بکه که لهش و لاریان یان عەقلیان یان بیستیان یان مندالەکانیان
 توشی نەخۆشیەك بووه خۆ ئەوانه له دونیایی هەر زۆر زۆرن.
 درهوشانهوه: ئەوانه ی سک سوتاون به وشە ی جوان دلیان بدەوه به
 خیر و چاکه فرمیسکی هەژاران بسپره.
 ناوب: ئەگەر لاپەرە ی ئەمپۆ ی پۆژمیرت هەلدایه وه بزانه تۆ
 پۆژیک ی تەمەنت لە دەست چوو.

بریسکه: ژيانی مروّف هەر ده گۆرئ

ناوازه‌ی چواره‌م: ئافره‌تی به ختە وەر کهسانی ده‌ور و به‌ری خۆی دلخۆش ده‌کات

له ژيان و مهرگت هەر بالّا بووی
هەر به‌راستی تۆ یه‌کیکی له موعجیزه‌کان

ئۆریزۆن سویت ده‌لّیت: ناپلیۆن به‌ختی

هه‌بوو، پێش ئه‌وه‌ی بیه‌ته سوپاسالار و ده‌ست به‌ داگیرکردن بکا
هاوسه‌رگیری له‌ گه‌ڵ جوّزفین کرد، شیوازه‌ نهرم و نیانه‌ که‌ی،
که‌ سایه‌ تیه‌ شیرینه‌ که‌ی جوّزفین بۆ ناپلیۆن له‌ دلّسۆزی ده‌یان
پیاو باشتربوو، له‌ پیناو به‌ ده‌ست هینانی پله‌ و پایه‌. جوّزفین
شادمانی بلّاوده‌ کرده‌وه، ته‌نانه‌ت فه‌رمانی به‌ شیوه‌ی راسته‌وخۆ
به‌ خزمه‌تکاره‌ کانیشی نه‌ده‌دا، خۆشی له‌ یه‌کیک له‌ وته‌کانی بۆ
ده‌سته‌خوشکیکی ئه‌وه‌ی پروون کردووه‌ ته‌وه‌ ته‌نیا له‌ یه‌ک شوین
وشه‌ی (ده‌مه‌وێت) به‌ کاردێنم ئه‌ویش له‌و کاته‌ی که‌ ده‌لّیم:
ده‌مه‌وێت ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ور و به‌ری منن به‌ ختە وەر بن. وه‌ کو ئه‌وه‌ی
وۆلت ویتمانی شاعیری ئینگلیز ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یی:

((له‌ به‌یانیه‌ کی جوان و پرشنگداردا

بە کۆلانیڤدا تێپەری و

شکۆی سپێدە

بە درێژایی ئەو روبارە بۆلاو کردەو

دۆستی ئازیزم ھەر بەراستی سۆز و میھرەبانی، بە ختە وەری لە
نیوانمان بۆلاو دەکاتەو، تەنانت شتە بێ گیانە کانیشت دەگریتەو.
نەرم و نیانی جوانییەکی واتاییە هیچ سنووریکی نییە، جوانی
بۆ ئافرەت چەند گرینگە نەرم و نیانی بۆ پیاو ئەوھایە، بەلام بە
نەرمونیانی ئافرەت دەتوانی چەندان و چەندان جار زیاتر خۆی
جوانتر بکات.

درەوشانەو: ئەری ئەو ئافرەتە بە ختە وەرە کە جوانییەکی خۆی
پیشانی مرۆفە سەگ سیفەتەکان دەدات و شوخ و شەنگی خۆی
بۆ خەلکانی گورگ سیفەت وەدەردەخا!؟

ناوێ: تۆ فرمیسکی مندالی خۆت دەسپری ئەی کێ فرمیسکی بێ
باوکان بسپری!؟

بریسکه: له شینهیی خودای بناسه ئه ویش له تهنگانه ده تناسی.

ناوازه ی پینجه م: دلنیا به هه موو شتیک به قهزا و قهدهره

به که یفخووشی، ناتوانی درپژه به به ختوه وهری بدهی
به غه مانیش که سی نادیار پهیدا نایته و

یه کئی لهو شتانه ی (دیل کارینگی) له بری
ئیهمان بوون به قهزا و قهدهر باسی کردووه ئه ویه،

که مروف ئه و که سه بینیتته پیش چاوی خوئی که تووشی به لایه ک
بووه، وه کو چۆن گامیشیک یان بنه داریک تووش دی. کارینگی
پاساوی ههیه له وهی باسی قهزا و قهدهری نه کردووه، چونکه ئه و
چاره سه ره ی له به ردهستی ئیمهیه بهر دهستی ئه و نه که وتوووه، با گوئی
بگرین، کارینگی ده لئ: جاریک ویستم پروو به پرووی شتیک ئه سته م
بیمه وه که تووشی بوو بووم، هه ر به راستی کالفام بووم، زۆر پرته پرتم
کرد و توپه بووم، وهخت بوو شیت بم، چهند شه ویکم له خو کرده
جه هه نده می خه وزران، دوا ی سالتیک له و ئازاره دهروونییه وازم له م
کاره ئه سته مه هینا که هه ر له سه ره تاوه ده مزانی هه یج ریچاریک بو
گوپینی نییه، زۆر باشتربوو ئه و دپره شیعهری وۆلت ویتمان جی
به جی بکه م که ده لیت:

((چهنده جوانه به رهنگاری تاریکی و زریان و برسییه تی

دهرد و به لا و ناخۆشى و لۆمه و سهرزه نشت هه ره شه ببیتته وه
وه كو چۆن ئازهل و ره گى دار وا ده كه ن)).

دوازه سالى ته مه نى خۆم له گهل ميگه له ئازهلان بردو وه ته
سه رى، هه رگيز مانگايه كم نه ديو وه بيئوميد بى، له و كاته ي له وه رگه
ده سووتى، يان به هو ي بيبارانى نه هات بى، يان گايه كه ي دۆستى
له مانگايه كى ديكه نزيك بو وه ته وه. ئازهل به هيتورى و له سه رخۆيى
پرو به پرووى تاريكى و زريان و برسياه تى ده بيتته وه، بۆيه زۆر به
كه مى تووشى تيكچوونى كوئه ندامى ده مار و برينى گه ده ده بن.

درووشانه وه: هه ر بير له سه ركه وتن و خۆشيه كان بكه وه، هه رده م
ناخۆشى و به لايه كان له بير بكه.

ناوېر: چۆن زير كه له كه ده كه ي له كا تيكدا هه تيوه كان له برسان ده گريين؟!

بريسكه: ته نيا خودا به سه پيسپيږدراو و چاوډير بيت.

ناوازه ي شه شه م: نوم عه ماره ددوئ

جيهاننيكه هه م—وو خير و شهريك
سنووري خو ي هه يه و ماوه يه ك ديت و ده روا

نوسه يبه ي كچي كه عب (دايكي عه ماره) -
په زاي خوداي لي بيت - به سه رهاتي پوژي نوحد
ده گيرپيته وه، ده ليت: سهر له سبياني چوومه

دهري بزنام تهو خه لكه چي ده كهن، كونده ناويكيشم پي بوو، خوم
كه يانده پيغه مبهري ﷺ، ديتم له گهل هاوه لانه و پوژ پوژي ته وانه.
كه خهريك بوو موسلمانان نسكو بينن خوم له پيغه مبهري ﷺ نزيك
كرده وه و ده ستم به شهري كرد، به تير و شيان بهرگريم له پيغه مبهري
ده كرد هه تا بريندار كرام. كه خه لكی بلاوه ي كرد و پيغه مبهري ﷺ
به جيپيشت، نيين قوئه يمه هات و گوتي: موحه مدم ﷺ پي پيشان
دهن، بهس بزنام له كوييه، يان من دهم يان تهو، من و موسعه بي
كوپري عومه ير پووبه پرووي بووينه وه، جا نيين قوئه يمه له شاني
دام، ته منيش دامه بهر شيان لي تهو دوژمنه ي خوداي دوو زري
پوشي بوو.

ثا ته مه يه نوم عه ماره كه پيغه مبهري ﷺ له باره ي تهو فهرموويه تي:
((ما التفت يمينا ولا شمالا يوم احد الا و اراها تقاتل دوني)). واته:

لہ پوڑی ئوحد ئاورم بہ لای راست و چہ پدا نہ دودہ تہ وہ ئیلا بینوومہ
وا ئہم ژنہ شہر لہ پیناوم دہ کا.

درہ وشانہ وہ: ئاگاداری دہمہ قالہ بہ چونکہ خو ماندوو کردنیکی
بہ لاشہ. خو لہ جنیودانی بہ دوور بگرہ چونکہ سزا و ئازارہ.

ناوېر: ئوہی تین و تاوی ئاگری جہہ نہ می لہ بیر بی لہ سہر
نہ کردنی گوناہان ئارام دہ گری.

بریسکه: نو له دهی رهوشت بهرزی ئهوهیه ههلهکان فرهامۆش
بکهی

ناوازی ههوتهم: چاکهکردن له گهڵ
خه لکی غهم و خهفتهت ناهیللی

ئه گهر خودا سهراپای مولکی زهویت بداتئ
خه لک چاوه پێ هه لئاین ده لئین ئهوه چیه؟!

فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ له باره ی ده ستکراوه یی

ئافره تان زۆره، جا چ به هاندان بێ له سه ر جوامیری و به خشین، یا
به پیغه لدان و هه لگوتن بێ یان به به خشین بێ و ئه و دلخوشیه ی
ئافره تان بێ، له میوانداری دۆست و خۆشه و یستان، دایکی پروداران
عائیشه ده گیریته وه: جارێک به رخی که مان کوشته بووه وه، پیغه مبه ر ﷺ
فرمووی: ئه ری هیه چی لی ماوه؟ گوتم: هێ له پیلێک هیه چی نه ماوه،
پیغه مبه ر ﷺ فرمووی هه مووی ماوه هێ له پیله که ی.

پیغه مبه ر ﷺ بو مال و خیزانی خۆی روونکرده وه ئه وه ی به خشیویه
و، کردوویه به خیر و پاداشت، له رۆژی دوایی وه ریده گرن،
ئه وه ی بو ئه م دنیا یه ماوه و ده یخۆن چ پاداشتی له سه ر وه رنا گرن.
ئه مه سه رنجیکی چه ند جوانه که هانی خیر و چاکه ده دات له پیناو
ره زامه ندی خودا.

ئەوێتا خاتوو ئەسەیی خوشکی عایشە (پەزای خودای لێ
 بێت) دەفرمووی: پێغەمبەر ﷺ ئامۆژگاری کردین بێهەشتین،
 بە لکو خودا پاداشتمان بۆ زیاد بکا، ئەسە دەلێت پێغەمبەر ﷺ پێی
 فرمووم: درێغی مە که لە بەهەشتین با خودا لێت وەرنە گریتهوه، لە
 گێرپانە وەیه کی دی خێر بکه و بێهەشتە هەر مەژمێرە خودا بۆت
 دەژمێرێ، بە پرووی کەس دامەدەوه نەوهک خوداش بەسەرت
 داداتهوه.

دەوشانەوه: لەبەرئەوهی شەو دەگوزەرێ، ئازار و غەمیش دەپۆن
 و، قەیرانیشتی تێدەپەرێ و، سەختی و ناپەرەهەتیش نامینێ.

ناوێ: لە گۆتە گۆتێ (قەسە و قەسە لۆک) دوور بکهوه، کردەوهت هەیه
 هێندەیی شاخیکە.

بريسكه: نيعمهت بوكيځه و ماره ييه كه ي سو پاسگوزار ييه.

ناوازه ي هه شتم: زيانه كانت بكه قازانچ

نه ي خودايه ږوځمان له سهر له پي دهسته
له توو هس پاداشتي زور و زه وه ندمان دهو ي

ناموژگاري كرد و گوتي:

نه گهر قاچت نه تره ي برد و كه وتييه نيو چاليني
فراوان، بيتوميد مهبه ههر زوو به هيز و گوريني زياتره وه له و جتيه
دييته دهر، خودا له گهل نارامگرانه.

غه مبار مهبه نه گهر له نزيكترين كه سته وه تيريكي كوشندهت
بو هات، يه كي دي و تيره كه دهر ديني و، برينت سهر پيژ ده بي و
ژيان و خندهت بو ده گهر پته وه.

له كونه هه واران زور موه ستن به تايه تي نه گهر شه مشه مه كوړه
لانه يان چي كرد بو، تارمايش ري و پريازيان داگرت بو، به دواي
دهنگي بولبولان بگه ري كه موژده ي ناسوي ږوژيكي نوي ده دن.

مه پروانه نه وپه رپه كاغه زانه ي زهرده لگه راوون و پيته كانيان
سراونه ته وه و، دپره كانيان به هو ي دووره ده ستي ناخوښ درينه وه،
به م نزيكانه بو ت دهرده كه وي نه م دپراڼه جوانترين شت نيين كه تو

نووسیووته، ئەم کاغەزانهش کۆتاشت نین که نووسیووته، ده بێ
 ئەو کهسه جوێ بکه یتهوه لهو کاتهی ئەو دێرانهی نووسیووه و لهو
 کهسهی که ئەوه تانی کاغەزه که ههڵدهداته بهر با، ئەم دێرانه ته نیا
 چهند په یقیکی جوان نین، به لکو ههستی دلیکن که له گهڵ پیت به
 پیتی ئەو دێرانه ژیاوه، ته په ی دلی که سیکن که خهونیکی هه بوو،
 به ئاگری ئەو دێرانه زامدار بوو، مهبه شینه شاهۆ، ئەم بالندهیه هه تا
 خوینی زیاتری له بهر بروا خوشتەر ده خوینی، هیچ شتی لهم دونیا یه
 دلۆپه خوینیکی تۆ ناهینی.

درهوشانه وه: ئەوه ی با بچینی، گهرده لول ده دوریته وه.

ناوهر: دوو زمان له بهر دلان ره شه، پاشمله کاریش تاوانباره.

بریسکە: دەلێنی مرواری نیو سەدەفن.

ناوازی نۆیەم: وەفا زۆر بەنرخە،

ئەڕێ وەفاداران لە کوێن؟

پیاو پیاوی قســـــــە ی دوا ی خۆیەتی
بۆیە کە لە گەڵ کەسێ دانیشتن قسە ی باش بکەن

ئە یوب پیغەمبەر (علیه السلام) یە کێک بوو لە
گەورە خودا ناسان و، ئەوانە ی خۆیان داووە تە دەست
خودا و بە حوکمی خودا رازین. ئە یوب لە جەستە

و مأل و مندال تووشی زەرەرمەندی بوو، تەنانەت هیندە ی سەرە
دەرزیه ک لە جەستە ی بە سەلامەتی نەما جگە لە دلێ. هەرچی
خودا بە بەنیادەمی داووە لەو دونیایە ی نەبیا تاووە کو لەو نەخۆشیی و
بارودۆخە ی سوودی لێ ببینی، جگە لە خێزانە کە ی ئەویش بەهۆی
باوەرە کە ی بە خودا و بە پیغەمبەر ﷺ. ئەم ئافەرە تە هەژدە سالان
بە کرێ خزمەتکاری دەکرد و خواردنی دەدا یە ئە یوب و خزمەتی
دەکرد. مەگەر بۆ خزمەتکاری پوشتبە ئەگەر نا شەو و پوژ لێی
دوور نەدە کەوتەو، هەرکە لە خزمەتکاری مألان تەواو بیا یە کسەر
دەهاتەو لە ی ئە یوب، ئەم بارودۆخە درێژە ی کیشا و وەزعیان شپ
بوو، ئیدی کاتی خۆی هات و ئە یوب فەریاد و نالە یە کی لە دلێ
را بۆ خودای جیهان و پەرورەدگاری پیغەمبەرەان و زاتی بەخشنە

و دلۆفان بهرز کرده وه و، هاواری کرد: [وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ] (الأنبياء: ۸۳)

واته: (باسی) ئه یوبوب (بکه) کاتی هاواری له پهروه ردگاری کرد (له دواى ناساغى ماوه یه کی زۆر) به پراستی من زیان و تازار و نه خوښی دوو چارم بووه و تۆش میهره بانترینی میهره بانانی.

هر زوو خودا دوعایه که ی گیرا کرد، به هانای چوو، خودا فهرمانی به ئه یوبوب کرد له شوینی خۆی ههلبستی و پێ له زهوی بدا، ئه یوبوب ههستا و وایکرد، کانیههه ههلقولا، خودا فهرمانی دا خۆی تیدا بشوا، ههرچی دهرد و نه خوښی ههبوو له جهسته ی نهما، پاشان فهرمانی پێکرد له شوینیکی دیکه پێ له زهوی بدا، ئه یوبوب وایکرد و کانیههه کی دیکه دهربوو، فهرمانی کرد بیخواته وه، ئه یوبوب خواردیهه وه، ههرچی دهرد و تازارهه بوو له نیو ههناوی نهما، له ناوه وه دهره وه چابووه وه، ئهم هه موو شته به رو بوومی ئارامگرتن و خۆراگری و سوود و ئه نجامی رهزامه ندیهه.

دروه شانیه وه: به دلنیا یی مروّف له پای قسه کردنی په شیمان ده بیته وه به لام کهم کهس له سه ر بیدهنگی به داخ بووه!

ناوې: به فرمیسکی تۆبه، سورمه ی تاوان بشۆ.

بریسکه: ئافرهت سه رچاوهی دلخویشیی و کانگهی که یف و خویشیه

ناوازهی دهیم: ههتهر (جدی) به.. ههتهر^(۱)

به دههم به یانی پێکه نه و بلی: ئەک

به خێریتی ئیمه تینووی دیدارت بووین

ئیش و کاره کانت به دل بکه، جاهر له پهروه رده کرنی
مندال و گهپان به دواي ئیش و کاری به سوود و
که لک و، خویندنه وهی به سوود و، قورئان خویندن و
نوێزی به مانا و، زیکری سپی و خیر و به خشین و پێکخستنی مال و
کتیبخانه، تا به و شتانه غهم و خهفته کانت لی دوور بکه و یتته وه.

تۆ پروانه ئهم ژنه بێباوه پانه له گه ل ئه و لادان و بی باوه پیهی
هه یانه له ژیا نیان چهند هه تهرن، ئه وه تا سه روک وه زیرانی پێشووی
ئیسرائیل (گۆلدا مایه ر) له یاداشتنامه که ی چۆن باسی شیلگیری
و پێکخستنه وهی سوپا ده کا. باسی هه لویستی خوی له شه ره کانی
له گه ل عه ره ب ده کا، ئه و ئیشه ی به م ئافره ته کراوه به که م پیاو ده کری!
دروشانه وه: به خته وه ری به شیک نییه له جادوو، ئه گه ر وا بوایه
هینده به نرخ نه ده بوو.

ناوهر: ئافره تی برودار له خو ر جوانتره چونکه به خودا په رستی
پێز لینگیراوه.

(۱) جدی: ههتهر، لێپراو، شیلگیرانه..

مەرجان لە بنەبنەى دەریاکان دەردەهیندری تاوێکو بە گەردەن
وہبکری، بەلام ئەو مەرجانەى کە لە سیدرەتولمونتەها لە خزمەت
بارى تەعالا ھاتوووتە خواری زۆر بەسوودتر و بەکەلکترە، چونکە
مەرجانى سەر زەوی ئافرەتانی بیاوەر و پووت و خراپ دەپيۆشن
بەلام مەرجانى ئاسمانى تەنیا ئافرەتانی پاک و خۆپاریز و خۆشنوود
دەپيۆشن.

بریسکه: به راستی خودا له گه‌ل ئه‌وانه‌یه که خۆیان پاراستوو (له تاوان) هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که چاکه کارن.

مه‌رجانی یه‌که‌م: به‌ئازایی له‌گه‌ل نه‌فسی خۆت بو‌هسته

برسیه‌تی به‌ ئه‌ستوو‌رکیکی وشک نامی‌نی که‌وابی
ئه‌و هه‌موو چه‌سه‌رت و دوو دلییه له پای چی؟!

ئه‌م پرسیارانه له خۆت بکه و به ژیری و لی‌زانی
وه‌لامیان بده‌وه:

– ئایا ده‌زانی تۆ گه‌شتی‌کی بی گه‌رانه‌وه ده‌که‌ی؟.. ئه‌ری خۆت بۆ
ئه‌م سه‌فه‌ره ئاماده‌کردوو؟

– ئه‌ری له‌م دونیایه پوچه‌دا بایی خۆت تو‌یشووت هه‌لگرتوو و
کاری چاکت کردوو هه‌تا له‌نیو‌قه‌بر هاو‌نشینت بیت؟

– ته‌مه‌نت چه‌نده؟ چه‌ندی ده‌ژی؟ ئایا ده‌زانی هه‌موو سه‌ره‌تایه‌ک
کو‌تایی هه‌یه، کو‌تایی یان به‌هه‌شته یان ئاگر؟

– ئه‌ری قه‌ت ها‌توو‌ته‌ می‌شکت کاتی فریشته بۆ نسکۆی رۆحت
له‌ ئاسمانه‌وه داده‌به‌زن تۆ له‌و کاته بی‌ئاگا بیت و له‌ رابواردنی
بیت؟

– ئاخۆ هه‌رگيز دوا پۆڤ و کاتژميرى ژيانى خۆت هاتووته به‌رچاوى، کات و ساتى لىکدا بران له مال و منداڵ و دوورکه‌وتنه‌وه له دۆست و ئازيزان؟ ئه‌وه مردنه به‌وه‌موو سه‌ختى و ناخۆشيبه‌وه، به‌لى، ئه‌وه مه‌رگه .. مه‌رگ!!

دواى ئه‌وه‌ى پۆخت له جه‌سته جيا بووه‌وه، ده‌تبه‌نه سه‌ر تاته‌شۆر و ده‌تشۆن و کفنت ده‌که‌ن، ده‌تبه‌نه مزگه‌وتى و نوێژت له‌سه‌ر ده‌که‌ن، پاشان به‌چه‌ند پياوێک هه‌لتده‌گرن بۆ کوێ؟

به‌ره‌و گۆپ، يه‌که‌م مه‌نزلگه‌ى دوا پۆڤ، جانه‌و گۆپه‌يان مي‌رگيک له‌ مي‌رگه‌کانى به‌هه‌شت يان چاليک له‌ چاله‌کانى ئاگر؟

دروشانه‌وه: وانه له‌ شکسته‌کانت وه‌ربگره‌.

ناوپ: هه‌ردووکی هه‌ر مالن: مالى زکر و قورئان، مالى گۆرانى و رابوواردن!

بريسكه: خودا ئه و زاته يه كه باران ده بارينى له پاش ئه وهى كه
خه لكى نا ئوميد بوون

مه رجانى دووهم: وريا به

دلم پيش روودانى شتيك پر نابى و غه مى بو ناخوم
خو ئه گهر شته كه روويدا و تپه پرى خومى بو دلته نگ ناكه م

ئاگادار به خوت به پياوان و بيباوه ران و ئافره تى
خراب مه چوينه، له فهرمووده يه ك هاتووه: ((لعن الله

المتشبهين من الرجال بالنساء، و المتشبهات من النساء بالرجال)). واته
نه فره تى خودا له و پياوانه ي خويان به ژنان ده چوين و نه فره ت له و له و
ژنانه ش خويان به پياوان ده چوين، و ريباى هه موو ئه و شتانه به كه
خودا توپه ده كا، ئه و شتانه ي كه له فهرمووده دا قه ده غه كراوه، مانه وه
له گه ل پياوى بيگانه يان گه شت له گه ل كه سانى نامه حهرم، يان بى
شهرم و بى ئابرووى و خوړو و تكدنه وه و فهراموش كردنى خودا،
هه موو ئه م شتانه دل تيكه ل و پيكه ل ده كه ن و دلته نگى دروست
ده كه ن و ده بنه تاريكى دونيا و دواړوژ، به داخه وه ئه م شتانه ئيستا له
نيو ئافره تانى موسلمان به ربلآوه هى له وانه ي خودا ره حمى پيكر دوون.

دره وشانه وه: بو ئه وهى جوان بى ده بيت به جوانى بير بكه يته وه.

ناوېر: چاكترين ژياننامه به كرده وهى چاك و په وشتى جوان تومار
بكه.

بریسکه: ئەهی پەر وەر دگاران له گوناھو زیاده پەویان له کار ووبارماندا
،ببوره

مەرجانی سییەم: سوپاسگوزاری چاکەکاران ئەرکە

ئەگەر لە گەڵ ناخی خۆت دووای، راستی پێمەڵ
ئەگەر نەفس راستی کرد هیوای بۆ بچوک کەو

(خەیزەرەن) کەنیزەك بوو، خەلیفە مەهدی له

کۆیله فرۆشانى کړیوو، ئازادى کرد و له خوى ماره کرد، هه موو
فەرمانیکی ئەو ژنەشی جیبەجی دەکرد، دوو کورپی ئەم ژنەشی
کرده خەلیفەى جینشین، ئەوجا کاتیك خەیزەرەن له خەلیفەى تورە
بووبایە پیتی دەگوت: لە ژيانى خۆم خێر و خوشییه کم له تۆ نەدیووه!

بەهەمان شێو (بەرمەکییە) دیلیك بوو، دەکپردا و دەفرۆشرا.
تاوێ کو پاشای مەغریب موعتەمیدی کورپی عەباد کړی و ئازادى
کرد و کردییه شاژن، بەرمەکییە وەختایەك دیتی وا ژن و ژاری
کارە کەر یاری بە قورپی دەکەن، هه وای زەمانى خوى بزووت و
هەزى لى بوو وەکو وان گەمان بە قورپی بکا، پاشا فەرمانى دا
بریکى یە کجار زۆرى گول و عەترى له شێوێ قور بۆ ساز بکړی
تا شاژن خوى پى بخاflینى. سەرەرای ئەو هه موو چاکەیه کاتى
بەرمەکییە له پاشا تورە دەبوو دەیگوت: قەت خێر و خوشییم له تۆ

نه دیوووه. پاشاش پێده کەنی و دە یگوت رۆژی قورە کەش؟! شازن
ناره قەی دە کرد له شهрман!

ئەوێ سروشتی ئافرهتان ئاوايه — بێجگه له که میکیان نه بێ —
ئه گهر هه له یه ك یان که موکورییه ك ببینن هه موو ئەو شتانه یان
له بیرده چێ که له پیناویان کراوه. له فەرمووده ی خوشه ویست
ﷺ هاتوو: ((ئە ی گە لی ئافرهتان خیر و چاکه بکه ن چونکه ببینم
زۆرینه ی دۆزه خیه کان ئافرهت بوون، ئافرهتان گوتیان: جا بۆ وایه
ئە ی پیغه مبه ری خودا ﷺ؟ فەرمووی: زوو نه فرینان ده کەن و زۆر
پچک و په لاران داوین، له گە ل دوستی چاک بێ ئە مه کن)).

و قال ﷺ ((اريت النار فاذا اكثر اهلها النساء، لانهن يكفرن
العشير و يكفرن الاحسان، لو احسنت الى احداهن الدهر ثم رات
منك شيئا، قالت: ما رایت منك خيرا قط)).

ئە گهر که سیك سروشتی ئافرهتی ناسی هه رگیز توپه نابێ و
ده ماری جووت نابێ له و کاته ی ئافره تیك نکولی بکا و بلی: من
هیچم بۆ نه کراوه.

دره وشانه وه: ئافره تی سه رکه وتوو ئەو ئافره ته یه هاوسه ره که ی
دوعای بۆ ده کا و پیتی دا هه لده لی، دراوسی یه کانی خوشییان ده وی
و ده سته خوشکه کانی پیزی ده گرن.

ناوبر: هه موو خوله کی (استغفرالله) بکه و له هه موو قسه یه کت
(سبحان الله) یه ك بلی.

بریسکه: ره‌حه‌تی خودا توره‌یی ئه‌وی گرتووه‌ته‌ خۆی

مه‌رجانی چواره‌م: بۆ چاودیری رۆم له‌ جه‌سته‌ له‌پێشتره‌

به‌هار به‌ شانـازیه‌وه‌ هـات و پێده‌كه‌نن
هێنده‌ به‌و جوانیه‌ی خۆی شاده‌ وه‌خته‌ بدوێ و بزه‌ بکا

عومه‌ری كۆری عه‌بدولعه‌زیز له‌ سه‌رده‌می
خه‌لیفایه‌تی خۆیدا به‌ پیاوێکی گوت: کراسی‌کم

به‌ هه‌شت دره‌مه‌مان بۆ بکړه. کابراش کراسه‌که‌ی کړی و هێنای،
عومه‌ر ده‌ستی خسته‌ سه‌ر کراسه‌که‌ و گوتی: وه‌ی چهند نه‌رم
و جوانه‌! کابرا کرژیه‌وه‌، عومه‌ر لێی پرسى: کابرا ئه‌وه‌ به‌ چ
پێده‌که‌نی؟ کابرا گوتی: قوربان پێش ئه‌وه‌ی بیه‌ خه‌لیفه‌ جارێک
فه‌رمانت پێدام عه‌بایه‌کی ئاوریشمت بۆ بکړم، منیش عه‌بایه‌کم به‌
هه‌زار دره‌م بۆ کړی، جا ده‌ستت له‌سه‌ر دانا و گوتت: ئۆی چهند
دره‌ در! ئیستاش ئه‌و کراسه‌ هه‌شت دره‌م باییه‌ت به‌ لاوه‌ نه‌رمه‌؟

جا عومه‌ر فه‌رمووی: پێم وایه‌ ئه‌و پیاوه‌ی کراسی‌ک به‌ هه‌زار دره‌م
ده‌کړی له‌ خودا ناترسی، پاشان فه‌رمووی: کاکه‌ من نه‌فسی‌کم هه‌یه
حه‌زی به‌ پله‌ و پایه‌یه‌، هه‌ر کاتێ ده‌گه‌مه‌ پله‌ و پایه‌یه‌ک داوای به‌رزتر
ده‌کا، کاتێ بوومه‌ میر دئه‌ی ده‌دام بیه‌ خه‌لیفه‌، که‌ بوومه‌ خه‌لیفه‌
ئه‌وجاره‌ نه‌فسم به‌ خه‌لیفایه‌تیش پاناوه‌ستى و ئاره‌زووی له‌ به‌هه‌شته‌.

دره و شانەو: بپارەدان لە سەر خەڵکی لە ئەستۆی ئیمە نییە، کوا ئیشی
ئیمە یە بێر لە سزادان و تۆلە ی ئەوانی دی بکە ی نەو.

ناوێر: جوانییە کە ی خۆت لە گەڵ خۆتدا ببە گۆر.. تەقوا

بريسكه: سنوورى خوداى بپاريزه خودا ده تپاريزى

مه رجانى پيئجه م:

نان ئه و نانه ئه مړو له خوانه

ده خيلت بـم كوپى ئه مړو به فهدا وا ده كه م هيچه
چ فهداها تيا نه كراوه كارىك و بووه دوينى (مه حوى)

له خؤدان و پرچ پرينه وه و بهرؤك دراندن بو
كه سهر و غه مى پابردوو چ سوودى ههيه، ئاخهر

چ به هايه كى ههيه مړؤف هه موو بير و ئه نديشه ي خؤى بخاته سهر
پووداويك كه تازه به سهرچووه، به باكردى كؤنه كايان، غه م و
دلسوتانت بو زياد ده كات؟!

ئه گهر له دهستان هاتبا و دهستىكمان گه يشتبايه پابردوو هه تا
بتوانين پووداوه كانى بهرئ بگؤرين و به دلى خؤمان دهسكارى
بكهين، ئه وا گه پرانه وه بو پابردوو ئهرك بوو، هه موو به ههله داوان
خؤمان ده گه ياندى، ئه و ئيشه ي لئى په ژيوانين ده مانسپريه وه. له
ههر شتى به شان كه م بوو زيادمان ده كرد، به لام ئه و شته ئه ستمه،
بو ئيمه وا باشه هه موو هه وئ و تهقه لاي خؤمان له گه ل پوژگار
و شهوگارى ئيستامان بدهين، هه نوكه ده توانين جيگره وهيهك
وه دؤزين.

فەرموو ئەوێ ئاگاداری قورئان پاشی سەربوردهی ئوحد خودا
 به جەرگسووتاوی کوژراوه کان و خەجالەتمەندەکانی پراکردووانی
 فەرموو: [قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
 مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ] (آل عمران: ۱۵۴)

واتە: بلی ئەگەر ئێوە له ماله کانی خۆشتاندا بوونایه هەر
 دەرده چوون، ئەوانه ی کوژرانیا ن له سەر نووسرا بوو بۆ جیگای
 کوژرانیا ن (پراکشانیان) بۆ ئەوه ی خودا تا قی بکاته وه ئەوه ی که له
 سنگتاندا یه و بۆ ئەوه ی پالڤته و پاکی بکاته وه ئەو (بروایه) ی که
 له دلتاندا یه و خودا زانایه به وه ی له سینهو دەر و ونه کاندایه.

دره و شانە وه: دلیا به به ختەوهری وه کو گولیکی چینراو هیشتا
 خونچه ی نه کردووه به لام به دلیاییه وه هەر شین ده بی.

ناو پر: با هه ول و کۆششت بۆ زیڕ و خشل و ئاههنگ نه بی، به لکو
 له چاکه کردندا بی.

بريسكه: هر كه سې پروو وهرگيرئ له يادى من نه وه بېگومان نه و
كه سه گوزهرانيكي سخته و تنگي ده بيت

مهرجاني شه شه م: تنگ و چه له مه
گه نجينه ويسته كانن

سبه ي به پروويكي خوش له و ميړگه جوانه پروانه
وا بالنده گـوراني بو ده لي و ده خويـن

له نوم عه لاره (په زاي خوداي لي بيت)
ده گيرنه وه فهرموويه تي: ((ابشري يا ام العلاء،

فان مرض المسلم يذهب الله به خطاياهم كما تذهب النار خبث الفضه))
واته: من نه ساغ بووم و پيغه مبه رﷺ سهرداني كردم و فهرمووي:
نه ي نوم عه لا موژدهت لي بي، چونكه خودا به هو ي نه خوشي
موسلمان تاوانان پاده مالي و كو چون ناگر خلته ي زيوو ناهي لي).

خو نه وه به و مانايه نايي نيمه خومان تووشي ميكرؤبي
نه خوشيان بكهين و چاره ي نه خوشان نه كهين به بيانووي نه وه ي
نه خوشي گوناوه و تاوانان ده سرپيته وه، به لكو له سهر به نده پيوسته
داواي زوو چاك بوونه وه بكات و دهرمان به كاربيني، هه روه ها
له سهر نه خوشي نارام بگري و له خوداوه ي بزاني.

نه وها له نه خوشي پرواني كه نه م نه خوشييه له تووماري چاكه كاني
په سيده، نه وه يه كه نيمه له م خانم چاكه كاره فيري ده بين.

له سهه ئافرهت پتویسته له کاتی له دهستدانی میرد و منداله کانی
ئارام بگری، ئه وه تا له فهرمووده یه كه هاتووه: ((ان الله لا یرضی
لعبدہ المؤمن، اذا ذهب بصفیه من اهل الارض فصبر واحتسب،
بشواب دون الجنة)). واته: خودا به كه متر له بههشت بۆ بهندهی
خوی رازی نابێ، ئه گهر خۆشه و یستیکی لهو بهندهی خوی دابری
و بهنده كهش ئارامگر و خۆراگر بوو، به پاداشتی جگه له بههشت.

ئه گهر ئافرهتێك بیوه ژن بوو، خودا پیاوه كهی به رهو دلۆقانی
خوی برده وه، خودا بۆ ئه م پیاوه نزیكتر و له پێشتره، جائه گهر ژنه كه
گوتی: هۆ میرده باشه كه م پۆ، وهی پۆله پۆ! خودای ئافه رینه ر
ده فهرمووی: بهندهی خۆمه و من له هه موو كهس پتر لهو نزیكم،
مافی منی به سه ره وه یه نه كه سی تر. میرد قه رزه، كور سپارده یه، برا
دهستخوازه، باوك وامیكه، ژن ئه مانه ته.

مال و خێزان سپاردهن، هه ر ده بی پۆژێك ئه و سپاردانه بگێرییه وه.
دره وشانه وه: وه کی چۆن له تاعونی راده كهی ئاواش له جویندانی
هه لێ.

ناوېر: كتیبخانه یه کی بچوك له ماله وه دروست بكه چونكه پۆحی
ماله.

بريسكه: خودا به زه يي به ميه ره بانه كاندا دېته وه.

مه رجاني حه وته م: به زه ييت به وانده دا
بيته وه له سهر زه ويين ئه وه ي له
ئاسمانه به زه يي پيتا دېته وه

نه تزان يو وه هه موو ناخوشيه ك، خوشيه كي له دوايه
وه كو چوڼ ئا راما گرتن ده رووي خيري له دوايه

له فهرمووده كانى پيغه مبه ردا ﷺ سۆز و

دلوفانى دايك بو منداله كه ي به روون و ئاشكرايى پيشان دراوه، كه
ئهمه ش نمونه ي سۆز و دلناسكييه، كانى دلنرميى و ميه ره بانىيه
كه خودا هه لي قولا ندووه، تا بو رو له كانيان ده ربن. به خشين و هاوكارى
پيغه مبه ر ئه و نمونه زيندووانه ي بو روون كردنه وه ي په حمه تى خودا
بو به نده كانى پيشان داوه. له ميرى باوه رداران عومهرى كورى
خه تتاب (په زاي خودا ي لى بيت) ده گيرنه وه، هه نديك ئافره تى
كه نيزه يان هيتايه خزمه ت پيغه مبه ر ﷺ. پيغه مبه ر ﷺ بينى يه كى له و
كه نيزانه ده گه رى. منداليكى بچوكى له نيو يه خسيره كان دېته وه، له
باوه شى خوى كرد و شيرى داى، جا پيغه مبه ر ﷺ فهرمووى ئه رى
پيتان وايه ئه م ژنه ئه و منداله ي خوى باويته نيو ئاگرى، گوتمان:
ناوه لا، فهرمووى: خودا بو به نده كانى خوى له و ژنه به ره حمتره بو
منداله كه ي.

ئەم ژنە دیل و دڵتەنگە، لە مأل و حاللی خۆی خانومان بوو،
 لە کەن میرد و ھۆزی خۆی سەرگەھاز بوو. ئیستەش بوو تە یەخسیر
 و بەرفەرمان، بارودۆخی دەروونی ئەم ژنە لە حالیکی زۆر شر و
 شەپریو دایە، غەمی سەز دلی سەختە، کەچی ئەو بارودۆخە وای
 لەم ژنە نە کرد ئەو پارچە جەرگە ی خۆی، ئەو کۆرپە ی خۆی لەبیر
 بکا، بە ھەموو تین و تاوی لەدوای ویل بوو تاوێ کو دۆزییەو و لە
 ئامیزی خۆی کرد و مەمکی دایی و بە سینگی خۆیەو پرایگووشی.
 ئافرەتێک لەو حالەدا دەستی لەو کۆرپە ی خۆی ھەلنە گرت، لەو
 تەنگانە یە کۆرپە کە ی خۆی لە ناخۆشی و برسییەتی پزگار کرد و
 خۆی بە ساقە ی دە کرد.

درەوشانەو: زمانی خراپ ھێندە ی زیان بو سەری خۆی ھە یە ھێندە
 زیانی بو زمانلێدراو کە نییە.

ناوې: دوای ئەو ی تۆبە و ئیستیغفارت بو خۆت و موسلمانان کرد
 ئەو سا بخەو.

بریسکه: سوپاسگوزاری پارێزبه‌ندییه له ناخۆشیی

مه‌رجانی هه‌شته‌م: ئه‌م دونیای جوانه هه‌ر ته‌نێ گه‌شبینه‌کان ده‌بینن

سه‌لاواقی خودات له‌سه‌ر بێ ئه‌ی به‌یداغی پێنمای
پۆژگار موژده‌ی هه‌اتنی تو ده‌دا

ئه‌گه‌ر زستان ده‌رگه‌ی مائێی داخست، ئه‌گه‌ر
که‌وییه‌ به‌فره‌موو لایه‌کی لێ گرتی، چاوه‌پروانی
هه‌اتنی به‌هاری به‌، په‌نجه‌ره‌کان بۆ کزه‌بای
هه‌وای پاکژ بکه‌وه. دوور پڕوانه‌ به‌لکو بالێدان بپینی که‌ دینه‌وه
و ده‌چریکێنن، خۆره‌تاوێ ده‌بینی و شه‌ه‌و و شه‌به‌نگی زیرینی
له‌سه‌ر لکه‌داران ده‌داته‌وه‌ هه‌تا ته‌مه‌نیکی نوێ و، خه‌ونیکی تازه‌ و
دلیکی نویت پێ ببه‌خشی.

بۆ دار و دره‌ختی جوان گه‌شتی بیابانی مه‌که‌، له‌ بیابانی هێ
له‌ ترس و ته‌نیایی چی دی نییه‌، تو پڕوانه‌ ئه‌و سه‌دان دار و باره‌ی
و سیبه‌ریان ده‌وره‌ی داوی، به‌روبمیان شادمانت ده‌که‌ن، ئه‌و
خۆشییه‌ی که‌وا بالنده‌کان له‌وێ لانه‌یان داناوه‌.

هه‌وڵ مه‌ده‌ کۆنه‌ کایان شه‌نه‌با که‌ی و چه‌سه‌ره‌تی بۆ هه‌لکێشی،
ئه‌گه‌ر گه‌لای ته‌مه‌ن وهری جاریکی تر په‌لکان نادا، له‌ کاتیکیدا
له‌ هه‌موو ده‌ره‌ به‌هاریکی نوێ گه‌لای تازه‌ ده‌پووی، تو هه‌ر له‌و

گه لایانه پروانه وا بهری ئاسمانییان گرتوه، واز له وانه بینه وه ریوون
و له سه‌ر زه‌ویین، مه‌به به‌شیک له‌وان.

ئه‌گه‌ر دوینیت پ‌ویی، خۆ ئه‌م‌پ‌و‌ت له‌به‌رده‌سته ئه‌گه‌ر ئه‌م‌ر‌و‌ش
به‌ر و بارگه‌ی پ‌ی‌چایه‌وه و له‌سه‌ر پ‌و‌ش‌تنی بوو ئه‌وه‌تا به‌یانیت هه‌یه،
غه‌مباری دوینی مه‌به‌ چونکه‌ ناییته‌وه، بۆ ئه‌م‌پ‌و‌ش داخان مه‌خۆ
چونکه‌ ده‌پ‌روا. خه‌ون به‌ پ‌و‌ژیک‌ی پ‌ر‌ش‌نگ‌داره‌وه‌ ب‌بینه‌ که‌ سه‌به‌ی هه‌ل‌دی.

دره‌وشانه‌وه: ئه‌سته‌مه‌ بتوانی ئه‌و هه‌موو نه‌خۆشییانه‌ به‌ینیته‌ پ‌یش
چاوی خۆت که‌ له‌ ئه‌نجامی قسه‌ی ناخۆش و ده‌مه‌ق‌پ‌ی دروست بوون!
ناوبر: ماله‌ که‌ی خۆت بکه‌ می‌حرا‌بی زی‌کر و کۆش‌کیک له‌ زانست.

بریسکه: ئافەرەتان خوشکی پیاوانن.

مەرجانی نۆیەم: خودای لە شینەیی
بناسە ئەویش لە تەنگانە دەتناسی

ئەي بَنَ هَيَوا پيش مەرگت بمره ئەگەر
دەشتەوێ بژی دەبێت ئومیدیکت هەبێ

کاتێک پێغەمبەر یونس (علیه السلام) لە نیو
سکی نەهەنگ هەستی بە دڵگوشران کرد، لە نیو

ئەو تاریکییە ئەنگۆستەچاوە: تاریکی دەریا، تاریکی نیو سکی
نەهەنگ و تاریکی شەو، دلی گیرا. غەم و خەفەتی زۆر بوو،
وەرەز بوو، هاواری بۆ خودای فریادپرسی لێقەوماوان، پەناگیری
کەسەرداران، بۆ خودای بەرەحم و بەخشنده برد، زمانی بەو پەیشانە
پژا کە هەر دەلێی یاقووت و مەرجان: [وَذَا النُّونُ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا
فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ] (الأنبياء: ۸۷)

واتە: (باسی) زەننون (یونس بکە کە پێغەمبەری خەلکی
نەینەوا بوو) کاتێ بە تورەیی رویشت (گەلە کە ی بەجێ هیشت)
وای دەزانی ئێمە تەنگانە ی بەسەردا ناهێنین، جا لە تاریکیە کاندای
(تاریکی شەو و دەریا و ناوسکی نەهەنگ) هاواری کرد (ئەو
خودا) بەراستی هیچ پەرستراویک نی یە جگە لە تو، پاکێ و

بينگهردى بۆ تۆيه بينگومان من له سته مكاران بووم). ههر زوو
 باوه گۆيى دراوه، خودا ده فهرمووى: [فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
 وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ] (الأنبياء: ۸۸)

واته: (ئيمهش نزاو هاوارى ئهومان گيراكرد و لهو غهم و خهفته
 رزگارمان كرد ههرواش ئيبانداران رزگار ده كهين.

خودا سروشى بۆ نه ههنگه كه نارد، كه يونس له وشكانيهه
 ههلبداته دهري، به نه خوشى و لاوازی خوێ له كه ناريك ديتهوه،
 بهلام له ژير چاوديري خودای دا بوو، خودا به په حمه تی خوێ
 دا پووشی، بنه كوله كه يه كى بۆ شين كرد — كوله كه قه دی نيه ته نيا
 په لك و گه لای پانی ههيه — خودا وه كو جارانی لی کردهوه، بوژايه وه
 و كه وته وه سه رخوێ. ئهم پرووداوه بۆ ئه و كه سانه يه كه خودای
 له فهره حنایی ده ناسن، خوداش ئه وان له پوژه ره شه ده ناسیته وه و
 فهرامووشيان ناکا.

دروهشانه وه: تاكو نه توانی پي به ری ژيانى خۆت بکهی، ناتوانی
 خۆت به پي به یه بهی.

ناوپ: به گوناھى خۆت خهريك به و واز له هی دراوسیه كهت بينه.

بریسکه: پیاو بێ ژن هه ژار ده بێ

مه‌رجانی ده‌یه‌م: ئافره‌تیکی خاوه‌ن زۆرتین ماره‌یی له جیهاندا

له شنه‌ی شه‌مال نه‌رم‌تر به‌ که‌ هه‌ڵ ده‌کا
له‌ که‌لوی ئه‌ستێرانیش سه‌ربلندتر به‌

ئه‌بو ته‌لحه‌ داوای له‌ ئوم سه‌لیمی کچی
مه‌لحان کرد شووی پێ بکا، ئه‌بو ته‌لحه‌ ئاماده‌ بوو

ماره‌یه‌ی که‌ی زۆر بدا، وه‌لێ کاتیک ئوم سه‌لیم به‌ فیز و سه‌ربلندییه‌وه
داخواییه‌ی که‌ی ره‌فز کرده‌وه، ئه‌بو ته‌لحه‌ هی‌دم گرتی. ئوم سه‌لیم
گوتی: ناکرێ و نابێ شوو به‌ خودانه‌ناسیک بکه‌م، ئه‌رێ ئه‌بو ته‌لحه‌
خۆ ده‌زانی ئه‌و بتانه‌ی ئێوه‌ له‌لایه‌ن فلانه‌ بنه‌ماله‌وه‌ ده‌نه‌خشینه‌دری
و ئه‌گه‌ر ئێوه‌ ئاگریان تیبه‌رده‌ن ده‌سووتین؟!

ئه‌بو ته‌لحه‌ دلێ گیرا و پۆیی تا ئه‌و ساته‌ش نه‌یده‌توانی بپروا
به‌وه‌ بکا که‌ بینه‌ی و ژنه‌وتی، به‌لام ئه‌وینه‌ی راست وای لێ کرد پۆژی
دواتر دیسان بگه‌رپه‌ته‌وه‌. سه‌باره‌تی به‌وه‌ی ئوم سه‌لیم پازی بێ،
ماره‌یه‌ی که‌ی زۆرتر و ژیانیکێ خوشتری پیشنیار کرد. ئوم سه‌لیم به‌
پێژیکێ زۆره‌وه‌ گوتی: ئه‌ی ئه‌بو ته‌لحه‌ پیاویکی وه‌ کو ئێوه‌ ومانان
په‌د ناکرپه‌ته‌وه‌، به‌لام ده‌ستی ئه‌وه‌م شکاوه‌ تو بابایه‌کی بپیاوه‌ری و
منیش ئافره‌تیکی موسلمانم، ناگونجی شووت پێ بکه‌م. ئه‌بو ته‌لحه‌

گوتی: زەرد و سپییەت (زێڕ و زیوت) دەدەم. ئوم سەلیم گوتی: من زەرد و سپییم ناوی نا، ئیسلامەتییم لێت دەوی، ئەبو تەلحە گوتی: بۆ ئیسلامەتی قسە لە گەڵ کێ بکەم، گوتی: پیغەمبەری خودا ﷺ، ئەبو تەلحە پڕۆیی و چوو پیغەمبەر ﷺ بیینی، کە لە نێو کۆمەڵی یاران دانیشتبوو، هەر کە پیغەمبەر ﷺ ئەبو تەلحە یینی، فەرمووی: ((جاءکم ابو طلحة غرة الاسلام في عينيه)). ئەبو تەلحە دیتە لامان و نووری ئیسلام لە نێو چاوانیەتی. هاتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و هەموو سەربردەیی خۆی لە گەڵ ئوم سەلیم گێڕایەو، پیغەمبەر ﷺ لە یە کدی ماره کردن.

ئەم ئافەرەتە نمونە یەکی بەرزە بۆ ئەوانەیی حەز بە پلە و پاداشت دەکەن. پروانە چۆن بەو پەوشتە جوانەیی دێری ئیمان و ماقوولیی تۆمار کرد، چاو لەو پاداشتەیی بکە کە لای خودای تاک و تەنیا هەیه تی، پروانە چ پێداهەڵگوتنێکی شیرین و بۆن خوشی جێهێشتووه. پاداشتێکی چەند بە خێر و بەرە کەتی بە دەست هینا. ئەوەشی سەبارەت بەو راستگۆییە بوو لە خودای خۆی و راستیی لە گەڵ خودی خۆی و راستی لە گەڵ خەڵک، ئەمە ئەو پڕۆزە یە کە راستگۆیان راستبێژێه کە یان بە کەڵک دی، بە هەشتی نەمرییان لێ پیرۆز بێ، تا هەتایە بە خوشی لێی بمیننەو و چونکە ئەوانە لە براوە کانن.

درەوشانەو: ئەگەر دەتەوی بزەیی ئەوانی دی بیینی دەبێت بە خوشت پێیکەنی.

ناوێ: ئەگەر توپە بووی کپ بە، چونکە کەسی توپە سەرخۆشە.

ئەلماس

ئەگەر ئافرەت لە تۆقى سەرى ھەتا بنى پىتى ھەمووى بە ئەلماس
دابپۆشى، سوودى نىيە، تاوھەكو بەرگى خۇپارىزى و خوداناسى
نەپۇشى. ئارایش ناتوانى پۆھىكى بیزەوەر جوان بکا، ھەوہسىكى كریت
بپازىنیتەوہ، ھىممەتتىكى سووك بەرز بکا. پىداگرى لەسەر جوانكارى
ئايندارى و خۇپارىزى و گران و سەنگىنى بکە، ئەم شتانە لە ئارایش و
جوانكارى دونیا بەھادارتەن.

بريسكه: له سهر ههر به لا و ناخوشيه ك نارامت هه بئ.

ته لماسى يه كه م: كليله كانى سهر كه وتن

ته و دونيايه مالىكه ته وهى ته مړؤ لى پييكه نئ
د لنيابن سبهى ده گرى، ئاى له و ماله ناخوشهى

– كليلى سهر به رزى: ملكه چى خدا و پيغه مبه ره ﷺ.

– كليلى رږزى: هه و لدانه بو ئيستى غفار و خو پاريزى.

– كليلى به هه شت: يه كتاپه رستيه.

– كليلى باوه ر: پامانه له نيشانه كانى خدا و دروستكراوه كانى.

– كليلى چاكه: به خشينه.

– كليلى ژيانى دل: هزرينه له قورئان و دوعا كړدنه له بهر به يانى و
وازه يئانه له گوناوه.

– كليلى زانست: پرسيارى جوان و باش گويدانه.

– كليلى سهر كه وتن: نارام گرتنه.

– كليلى بردنه وه و پيشكه وتن: خو پاريزيه.

– كليلى زياد بوون: سوپاسگوزاريه.

– كليلى خوازيار بوونى رږزى دوايى: دونيانه ويستيه.

– كليلى به رسف: پارانه وهيه.

د ره وشانه وه: زه رده خه نه تيشك يكه له شه به نكي خور.

ناوېر: له شتى پرو پوچ كړ به تا به سهر خوتدا نه شك يته وه.

بريسكه: پهروه ردگارا.. دواى ئه وهى كه هيدايت و رېنموويت
كردين، دلّه كانمان له رېنگه ي راست لامه ده و له په حمهت و به خششى
تاييه تى خۆت به هره وه زمان بكه،

ئه لماسى دووهم: دواى ئاريشه و
ناخۆشى تام و چيژى سهركه وتن دئ

غمه شتيك نيهه بتوانن جيگير بئ، بۆيه مه يه ئله.
غمه مه كانت نـــــــــــــــــاتوانن بميننه وه

دواى مانگى ههنگوينى ئافره تيك نامه ي بۆ
دايكى نووسيووه و ده لئ: دايه، ئه مپو دواى
به سه ربردى مانگى ههنگوينى گه پامه وه مالى خۆمان، گه پامه وه
ئه و لانه به چكۆله ي كه پياوه كه م دابينى كردووه.

دايه گيان ئاواته خواز بووم ليم نزيك باي، تا هه موو ئه زموونى ئه م
ژيانه نوويه ي خۆم ته له گه ل هاوسه ره كه م بۆ گيترابايه وه. هاوسه ره كه م
پياويكى چاكه و خۆشى ده وييم، منيش ئه وم خۆشه وي، بۆ رازيكردى
ئه و، ئه وه ي له توانمدا بيت ده يكه م... هۆ دايه گيان دلنيا به هه موو
نامۆزگار ييه كانى تۆم پاراستووه و كار به هه موو په نده كانى
تۆ ده كه م. كه له شه وي گواستنه وه له باوه شت گرتم و به سينگى
خۆتته وه پاتگوشيم تايسته شى له گه ل بئ، هه موو وشه كانت هه موو
پيتيكي كه تۆ گوتوته و، چرپاندووته به گويمدا، له بيره.

من له گۆشه نیگای تۆ له ژیان دهروانم.. تۆ نموونه ی پێشهنگیکی
 بالای.. هیچ ئامانجیکم نییه هێ لهوهی بتوانم ئه و شتانه بکهه که
 تۆ له گهڵ باوکم کردووته، تۆ ئه وه موو سۆز و خۆشه ویستییه ی
 خۆت به ئیمه به خشی.. مانای ژیا ن ت فیر کردین و پیت گوتین چۆن
 بژیین.. به دهستی خۆت تۆی ئه ئینت له دلدا چان دین.

وا گویم له کلێله که یه له نیۆ کیلۆینی ده رگا که سرتی دی پیم
 چالا وایه هاوسه ره کهم ده یه وی ئه م نامه یه م بخوینیته وه، ده یه وی
 بزانی چی بۆ دایکم ده نووسم، ده یه وی له و ساته خۆشه دا به شدار
 بێ که من به رۆح و بیر له گهڵ تۆی ده گوزه رینم. هاوسه ره کهم
 داوای لێ کردم قه له مه که و هه ندی له نامه که به بۆشی جیبیللم، تا
 ئه ویش شتیک بنووسی. دایه تۆ و باوکم و خوشک و برا کانم ماچ
 ده کهم، ئیدی به هیوای دیدار.

دره وشانه وه: زه رده خه نه چی تیناچی به لام به خشی نیکی زۆره.
 ناوې: دانیشتن له گهڵ بێئیشان کوشتنی کاته به نرخه کانه.

بریسکه: په وړه د گارا تم کاره مان لی وهر بگره و له ریزی چاکه کانماندا
توماری بکه، چونکه به پراستی تو خودایه کی زور بیسه رو زانایت.

ټه لماسی سییه م: دوو دلی هزر و جهسته ټازار ده دا

گتی: ژیان ناو میډی و غمه

گوتم: بهس پییکه نه غم به با ده چن

یه کیك له ټه دگاره خراپه کانی دوو دلی ټه ووه یه

هیژی ته رکیزی هزر ویران ده کا، که پارا ده بین

هزрман په رت و بلاو ده بیت، ټه گهر زوری له خومان بکه ین و

خومان بو خراپترین ټه گهر ټاماده بکه ین، بهو شته خومان له نیو

حاله ټیک دابنن ټه اوکارمان بیت، زه ینمان ته رکیزی هه بی له ناو

جه رگه ی کیسه که دا ناتوانین بو کاریکی وروژینه ر به په روش

بین و له هه مان کاتیش هه ست به دلپراوکی بکه ین. یه کیك له و

هه ستانه ټه وی دیکه هه لده داته ده ری، کاتیک له باره ی شتیکی

هه نوو که یی هه ست به دلپراوکی کرد، به لاپه رپه کانی یادگاریتدا

پرووه تا ده گه یته خراپترین حالت له حالته کانی دلپراوکی که

پیشتر توشی بو ی. بهم جوړه عقل دوو بژاری جیاواز له یه کی

دیته به رده م، ټه و بژاره ی باشر و به هیزتره که له رابردودا پرویداو

به سه ر ټه وی نیستا که که متر سه خت و زه حمه ته زال ده بی،

ئەو کات کە سە کە دەلی: چی لەو حالەتە ی پێشوم سەختتر و ناخۆشتر نە هاتوو تە پێم! کە چی بە سەرکە و تووی تێمپەراندوو، تۆیە کە تەوانییەت قەیران و ئارێشە ی و بە سەلامەتی تێپەرینی ئەو هی ئەمڕۆ هێندە سەخت و تاقەتپروکتین نییە بۆیە دەپروا.

دڵەراوکی لە کاتی بی ئیشی و تەنبەلی بە سەرتدا زāl دەبی، ئەو کات خەیاڵ جەمە و بیر لە هەموو ئە گەریک دە کەیتەو، بۆیە چارەسەر ئەو هیە بە کاریکی باش و شیواو خۆت خەریک بەکی.

درەوشانەو: دەشی شتی پروپوچ وā لە کەسی ژیر و هۆشمەند بکات بەرەو لیواری شیتی بچی.

ناوېر: دەرگە ی هیوا بەکەو و پێی ئیش بگرە بەر.

بريسكه: ژيان خولهك و چركه يه.

ئه لماسى چواره م: ئيش و كارى به دلى خوت رازى به خته وه ريبه

ئارام له سه ر ته نگانه ي پوژگار بگره چونكه
داهاتووێك هه يه، به پراستی ئارام گرتن خوڤاگرى دهوێ

كه سى بليمهت له هه ر بوارى كدا بێت هه موو
هه وێ و كووششى خوێ له م بواره دا كه بوێ دروست
كردوو و پڤى پیدراوه داهینانی تیدا بكا، ده خاته
گه ر، تاوهك ئه گه ر گله ييش له به دبەختى خوێ له م بواره دا بكا هیشتا
هه ر ئه م كاره تاكه شته ئه و كه سه ده توانی به چێژ و ئه زمونه وه
بيكا، سه ره پای ئه و سه ختى و ناخوشيانه، كه سى بليمهت گوێ
ناداتى، ته نانهت ئه گه ر هيوای به م كاره ش كه م و لاواز بى، با زویش
ئاوڤ بۆ دواوه ی بداته وه و خۆزگه بخوازی ئيشیكى تری كردبا كه
داهاتى زیاتر و پاره ی زیاتری دهست كهوتبا، با زویش گازانده له
هه ژارى خوێ بكا و كه به هۆى ئه م پيشه يه وه دوو چارى بووه، هه موو
ئه و شتانه ناكاته ئه و به خته وه ريبى و خیر و بیرى به ده ستى دینى.

د ره وشانه وه: به خته وه رى پیاو له په یقێك دایه وا له نيو لیوانى
ئافره تدا ده گوترى.

ئاوڤ: به درێژایى میژوو چهند ئافره تى جوان هاتن و پویشتن؟..
جوانى كو تا یى هات و كرده وه مایه وه!

بریسکه: کاتی نەخۆش دەکەوم هەر ئەو شیفام بۆ دەنیری

ئەلماسی پینجەم: ھیز لە دلدايه نەك لە جەستە

لە پۆژگاری ژيانم خوویکم هەیه ئەگەر پۆژیک تەنگ بوو
ئارام دەگرم
ئەگەر خۆش بوو، بە دلم بوو سوپاسی خودای
لەسەر دەکەم

ژنە دیانیك لە ژيانی خۆی جگە لە هەژاری و

برسیهتی و نەخۆشی چیدی نەدیوو، بە ماوهیهکی کورت دواى
هاوسەرگیری پیاوهکەى مردو، مێردى دووه میشى ژنیکی هەلگرت
و هەلات، پاشان کابرایان بە مردوویی لە کاولیک دیتەوه. ئەم ژنە
یەك تاقە کورپی هەبوو... ژنە لەبەر دەستکورتی و نەخۆشی هەندى
جار فکری بۆ ئەوه دەچوو دەست لەو کورپە چوارسالیەش بەردا.

خالی وەرچەرخان لە ژيانی ئەم ژنە ئەوکاتە دەستی پیکرد کە
پۆژیکیان بە کۆلانی شاردادەرووی، لەسەر زەوییهکی شەختە
قاچی خلیسکا، ماوهیهکی زۆر بێ ھۆش کەوت، بەھۆی ئەو
بەربونەویە زیانیکی زۆر بە برپرەى پشستی گەشت، دکتۆرەکان
دوو پیشبینیان بۆ کرد، گوتیان: یان بەزوویی دەمری یان ئەوئەندەى
ژيانى ماوه بەتەواوی پەکی دەکەوی (ئیفلیج). لەوکاتەى ژنە
لەنیوچى و بالینگانی خۆی پاکشابوو، ئینجیلی پیرۆزی کردەوه، بە

هاوکاری خودای گه‌یشته‌و ئه‌و په‌یقانه‌ی ئینجیلی مه‌تا: ((که‌سانی په‌ککه‌وته‌یان له‌نیو جیی ده‌هینایه‌ خزمه‌ت حه‌زهره‌تی عیسا (سه‌لامی خودای لی بئ) ئه‌وکاتی عیسا به‌په‌ککه‌وته‌که‌ی ده‌فورموو: هه‌سته و جئ و بالینگانت بپه‌چه‌وه و برۆوه مائی، که‌سه‌که‌ هه‌لده‌ستا و به‌پیی خۆی ده‌رویشته‌وه)).

ئه‌و په‌یقانه‌ ئیمانی ژنه‌ی جولاند و برۆای پته‌وتر کرد، به‌جۆری له‌جیی خۆی هه‌ستا!! له‌ ژوره‌که‌یدا ده‌ستی به‌ گه‌ران کرد. ئه‌و ئه‌زمونه‌ پرێگای تایبه‌تی ئه‌و ئافره‌ته‌ په‌ککه‌وته‌یه‌یه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی خۆی و له‌شساغی خه‌لکی دیش دیل کارینگی ده‌لیت: ئه‌و ئه‌زمونه‌ وای له‌ (ماری به‌یکه‌ر ئیدی) کرد بیته‌ موژده‌ده‌ری ئاینیکی نوی پیده‌چی ئه‌م ئاینه‌ تاکه‌ ناین بئ که‌ ئافره‌تیک موژده‌ده‌ریه‌تی. ئه‌ی تو خوشکه‌ موسلمانه‌ که‌م چی ده‌که‌ی!؟

دره‌وشانه‌وه: به‌هیزترین قه‌لا ئافره‌تی چاکه‌.

ناوبر: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی وا له‌ نیو کۆشک و ته‌لار دای هه‌ژاری نیو کاولانت له‌بیر بئ.

بریسکه: قه ناعهت گه نجی که نافه وتی

ئه لماسی شه شه م: ئافره تی سه لار
جه هه نه می ناخۆش و دهر د
ده کاته به هه شت

ئا کامی ئارامگرتی جوان ههر جوانی ده بی
باشترین ره وشتی پالەوانان چاکه و میهره بانییه

هاوه لی به ریژ خاتوو ئوم سوله می خیزانی ئه بو

ته لحه (خودا لییان رازی بی) نمونه یه کی زۆر جوانمان له باره ی
ئارامگرتن له سه ر سَك سوتان بو ده گیریته وه که چون خودا
له بری ئه وه خیر و بییری پیدایه. له ئه نه سه وه (رخ) ده لیت: ئه بی
ته لحه (رخ) کورپکی هه بوو نه خۆش بوو، ئه بو ته لحه رویشته،
دواتر منداله که مرد. وه ختی که ئه بو ته لحه گه رایه وه، گوتی: ئه ری
کورپه که م چۆنه؟ ئوم سوله می که دایکی کۆرپه که بوو، گوتی: ئیستا
باشتره! ئوم سه لیمه نانی ئیواره ی هینا و خواردیان و راکشان.
پاشان ئوم سوله می به ئه بی ته لحه ی گوت: پیاوه که، کورپه که مان
بشاره وه، روژی دواتری ئه بو ته لحه چوو خزمهت پیغه مبه ر
ﷺ و سه ربرده که ی بو گیرایه وه، خۆشه ویست ﷺ پیی فهرموو:
سه رجییتان کرد؟ گوتی: به لی، فهرمووی: خودا به ره که ت برژینی.
ئوم سه لیمه کورپکی بوو، ئه نه س ده لیت: ئه بو ته لحه پیی وتم:

بیبه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ و چهند دهنکه خورمایه کیش ببه. ئه نه س ده لئ: بردم و خوشه ویست ﷺ فه رمووی: هیچتان له گه ل نه هیئاوه؟ گوتم: به لئ، خورما، پیغه مبه ر ﷺ هیندیکی لئ هه لگرت و ته پری کرد و له زاری مندا له که ی نا و ناوی نا: عه بدولا.

دره و شانیه: هیچ شتی وه کو داوین پاکی پله و ریژی ئافرهت زیاد ناکات.

ناوې: نائومید مبه به خودا هاواری لئ ده کری..مه ترسی خودا رجای لئ ده کری.

بریسکه: موژدهی شهوئی بدهن گهردی به یانی دادی.

ئه لماسی حهوتهم: ئارام بگره تا سه رکه وتوو بیت

له سه ره خوۆشی و ناخوۆشی زه مانه ئارام بگرن چونکه
ئه وهی خووی به ئارامیه وه گرت بئ به ره و پیگه یشتن ده چی

له فهرمووده دا هاتوو ه ئوم ره بیعی کچی به را که
ده کاته دایکی حاریسه ی کوری سوراقه، له شه ری
به در شه هید بو، هاته خزمهت پیغه مبه ره ﷺ و تکی له پیغه مبه ره ﷺ
کرد گوته: ئه ی پیغه مبه ری خودا ﷻ حاریسه چی به سه ره ات؟
ئه گهر چوو ته به هه شتی با ئارام بگرم، به لام ئه گهر وا نییه با
گهرمه شینیک بگپریم، پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: ((یا ام حارثة، انها
جنان فی الجنة، و ان ابنک اصاب الفردوس الاعلی)). واته: ئه ی
دایکی حاریسه، کوره کهت له نیتو به هه شته، کوره کهت گه یشتو ته
فیرده و سی بالا.

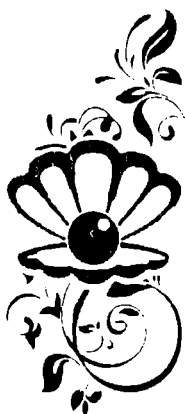
به راستی له ده ست دانی کور دل هه لا هه لا ده کات، جه رگ
ده سوتینی و هه ناو داده پرزینی، که چی ئه و تافره ته هاتوو له
پیغه مبه ره ﷺ ده پرسی ئه گهر کوره کهم له به هه شته پیی ده گه مه وه
و له پیتناوی پله به رزی و پایه ی ئه و له به هه شته ئارام ده گرم،
ئه گهر به م جو ره ش نییه، ئه وه نده به کو ل ده گریم وه کو ئه وانه ی تا

هه تايه بۆ دۆستىكى ئازيز ده گرین، ئاخەر هەر ئه وه م له ده ست دى .
ئهو نافرته كۆستكه و توه چەند ميه ره بان و به سۆزه! چەند ئارامگر
و خوداناس و خۆراگره.

دره و شانەوه: ئه گەر ژنى جوان گه وه ره بى.. ژنى به ريز و باش
گه نجينه يه.

ناوېر: هه موو پۆژى فەر مووده يه كى خوشه ويست ﷺ له (رياض
الصالحين) بۆ مال و مندالت بخوينه وه.

بریسکه: ثافرهت خوږه، وه لئی ناوا نابیی

ئه لماسی هه شته م: له قهیراندا هی
له خودای چ په ناگیرمان نییه

خوژگه تو شیرین بای، با ژیان تال با
خوژگه تو م لئ رازی با، با هه موو خه لک لیم توږه بی

ئه گهر غه مت بو پهیدا بوو، خه فته دهوړه دای،
په ست و بیزار بووی و دونیات لئ ته نگ و تاریک
بوو، هه موو رییه کانت لئ داخرا، هاوار که و بلئ: یا
الله .. یا الله: ((لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب
العرش العظيم، لا اله الا رب السموات و رب الارض و رب
العرش الكريم)). غه م و خه فته دهوړه ویته وه و دهووی خیرت لئ
ده کریته وه و زه حه مت له کوئل ده بیته وه: [فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ (الأنبياء: ۸۸)]

واته: ئیمه ش نزاو هاواری ئه ومان گیرا کرد و له و غه م و خه فته
رژگارمان کرد هه رواش ئیمانداران رژگار ده کهین.

[وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ]
(النحل: ۵۳)

واته: هەر چاکه و بههرهیه کتان هه بی ئه وه هه مووی له خودا وهیه
پاشان کاتی دوو چاری زیان و نارهه تیه ک ببن ئه وه په ناو هاوار
هەر بۆ لای ئه وه ده بن.

ئه گهر نه خۆشی تینی بۆ نه ساغیک هینا و لهش و لاری لاواز
بوو، پهنگی هه لێز پرکاو و پهنگی نه ما، دهوا و دهرمان که لکی
نه ما، دکتۆر دهسته وهستان بوو، دهست و دلی نه خۆشه که له بی
هیزیان ده له رزین، دلی ده له رزی و بنیسا، با نه خۆشه که دهست له
خۆی بهرنه دا و پرووبکاته خودای مهزن و دلۆقان و هاوار که: یا
الله .. یا الله، ئیدی نه خۆشی نامینی و کارا چاده بیته وه و دو عاش
باوه گۆی ده دریته وه: [وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ]

واته: (باسی) ئه یووب (بکه) کاتی هاواری له پهروه ردگاری
کرد (له دوای ناساگی ماوهیه کی زۆر) بهراستی من زیان و نازار و
نه خۆشی دوو چارم بووه و تۆش میهره بانترینی میهره بانانی. جائیمهش
هاوارو نزا که یهان گیرا کرد و لاما ن برد ئه و زیان و نازار و نه خۆشییه ی
هه یوو و هه موو مال و مند الیهان پی به خشیه وه (که پیشتر مرد بوون)
و ئه وه ندهی تریش له گه لیاندا ئه وه په حمه تیکی تایبهت بوو له ئیمه وه
و بیرخه ره وه و ئامۆژگاری بوو بۆ خودا په رستان.

د ره و شانه وه: باشتترین شت که پیاو له خۆی بگری ئافره تیکی وه فاداره.

ناوبر: نوێژیکێ له خودا تر سانه بکه چون ئه وه ی چاوه ری پی تۆ ده کا
نوێژیک نا هیئنی.

بريسكه: له گه‌ل شوشه‌ی (ئافرهت) نه‌رم بن

ئه‌لماسی نو‌یه‌م: ئه‌رئ هه‌ر خودا نییه
تکای لیقه‌وماوان وه‌رده‌گرئ

له کیشه و قه‌یراندا هی‌نده ده‌روونت ماندوو مه‌که، چ کاتی‌ک
قه‌یرانه‌که دژوار بوو چاوه‌رپئی کۆتایی هاتنی کیشه‌که به

به‌خشنده‌یی خودا ئاوايه که‌س به ده‌ست به‌تالی
ره‌وان ناکاته‌وه، ئه‌وه‌ی له‌به‌ری بی‌پارێته‌وه، زایه‌ی

ناکات، به‌گوێره‌ی پێ‌ویستی مرۆ‌فه‌که و پارانه‌وه و ملکه‌چی
به‌نده‌که، به‌لئێ به‌پێی تکای لیقه‌وماوان، وه‌رده‌گرئ و ده‌رووی
خێر ده‌کاته‌وه، هه‌ر له به‌خشنده‌یی خودای ئه‌وه‌یه‌ تکا و پارانه‌وه‌ی
ناموس‌لماننیش له کاتی پێ‌ویستی و ناچاری و سه‌رکزی که‌سه‌که
و متمانە بوون به‌ میه‌ره‌بانی خودا و ته‌ما بوون به‌ به‌خشنده‌یی گیرا
ده‌کا، خودا به‌ هاواری وانیش ده‌چی، ناخۆشییان له‌سه‌ر ده‌با، به‌لکو
خودایان خۆش بوئ و برۆا به‌یئن لئ زۆرینه‌ی خه‌لک چاکه‌ له‌بیر
ده‌که‌ن و جوانییه‌کان نابینن و له‌به‌ران به‌ر چاکه‌ بئ ئه‌مه‌کن: [فَإِذَا
رَكَبُوا فِي الْفُلْكَ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
هُمْ يَشْرِكُونَ] (العنکبوت: ۶۵)

واته: ئینجا کاتی ئه‌و (بی‌باوه‌رانه) سواری که‌شتی ده‌بن (و
ترسان له‌ نو‌قم بوون) به‌د‌ل‌سۆزی و گه‌ردنکه‌چییه‌وه‌ هاوار له‌ خودا

ده كه نه، كه چٲ كاتٲ خودا ٲزگارىان ده كات و ده گه نه وشكانٲ
 كتوٲر ئه وان هاوبه ش بو خودا داده نٲن.) خودا به بٲر به نده كانٲ خوٲ
 دٲنٲته وه كه هه ر خوٲه تٲ تكاٲ بٲچاران وه رده گرى و له ته نگانه
 ٲزگارىان ده كات، ئه وه ش ٲه كٲكه له به لگه كانٲ خودا ٲه تٲ خوداٲ
 تاك و ته نٲا ده سه لمٲنٲ وه لٲ كه مٲك له خه لكٲ دٲته وه بٲرىان: [أَمَّنْ
 يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ
 إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ] (النمل: ۶۲)

واته: ئاٲا زاتٲ كه دٲت به هاوارٲ ناچارو داماو وه كاتٲ هاوارٲ
 لٲ ده كات و ناخوشٲ و به لاكان لاده بات و ده تان كاته جٲنشٲنٲ
 گهلانى ترى سه ر زه وٲ ئاٲا ٲه رستر اوٲكٲ تر هه ٲه له گهل خودادا
 (نه خٲر نٲٲه) به لام زور كه م بٲرده كه نه وه.

دره وشانه وه: ٲٲوٲسته ئافرهت له ماله وه بمٲنٲته وه چونكه ئافرهت
 ناسكه.

ناوٲر: له قورئاندا هه ندٲ ئافرهت به هوٲ ٲه فٲتارى جوانٲان نه مرن،
 هه ندٲ ئافره تٲش سه بارهت به خراٲٲ ئاكارٲان شه رمه زار كراون.

بریسکه: نه که ی ئازاری خه لکی بدهی چونکه به لگهی شکست و
نسکویه

ئه ئماسی ده یه م: ئه وهی قرچۆکی
ده کا ئه وا رژدی له بارهی خۆیه وه ده کا

وه کو پرووی ئه ستیران به و بدره وشۆه
له غه مێ مه ترسێ پرووت تیتیکا و تارت بکا

سه رچاوه کان باس له به خشنده یی ئوم له بنینی

کچی عه بدولعه زیز خوشکی عومه ری کوری عه بدولعه زیز ده که ن
که ئافره تانی بانگه یشت مالتی خۆی کردوو و جلك و به رگی جوانی
پیدا و ن و پاره شی دا و نه تی، پیتی گوتون: جلك و به رگه که بۆ خۆتان
و پاره که ش بده نه هه ژاره کان - ئوم له بنین به م شتوازه و یستوو یه تی
ئافره تان فیری به خشین و نانه ده یی بکا و له سه ر ئه وه رایان بینێ،
هه ر له و ده گیرنه وه ده یفه رموو: ئۆف! له ده ست ره زیلی، به خودا
ئه گه ر جلك و به رگ بدووری قۆلی لی هه ئنا کیشم، ئه گه ر بیته
رینگه به سه ریدا نه ده ره یشتم.

له و ته جوانه کانی له بارهی به خشنده یی: هه رکه س و یست و
حه زیکه هه یه، هه زی من ته نیا و ته نیا به خشین و نانه ده ییه، سویند
به خودا دلا وایی و هاوکاری کردنم له خواردنی خوشی له کاتی برسیه تی
و خواردنه وهی به فراو له تینویه تییدا لا خۆشه و یستهره.

هه ره له باره ی پێداگری ئه و له سه ره به خشین و پاره دان به که سی
 شیاو و ده ستگیرۆی که سانی دی، ده فهرمووی: هه رگیز ئیره ییم به
 که س نه بردوو ه ته نیا به که سێک نه بی چاکه و خیری هه بی، هه زم
 لی بووه له و خیره ی به شدار بم.

ئا ئه مه ئوم له نه نه، ئه و وتار و کرداره ی ئه وه، کوان ئه وانه ی
 به ئوم له نه نه ده چن؟

دره و شان هه: به مردنی خو په رستی، به خته وه ریی سه ره ریژ ده بی.

ناوهر: هه موو روژی چاریکه سه عاتیك بیر له داها توو و دوا روژ
 بکه وه.

زیږوهر

دونیای هیچ و پوچ ناوایه، له بازاری ته م سهرده می زیږه پړه ویی
و پابورادن و زیږه ئیسرافیه یدا که نیزه ک ده کړدرین، هر یه کیکیان
هینده ی شاخیک زیږو زیویان پیوه ده کړی، که چی هاوه له خاتوونه کانی
پنځه مبه ر ﷺ له ژووریکې به خشت و قور له سهر حه سیریکې له لکی
دارخورما ده ژیان، هر ناو و خورمایان هه بوو. داخ له ده ست نه و
دونیایه ی که ړیز له به ها بالاکان ناگری و نه فسیش جوداکاری له
نیوان پاست و ناراست ناکات.

بریسکه: بەراستی تەنیا دان بەخوگران پاداشتی بێ ئەژماریان
دەدرێتەوه

زیوهری یەكەم: تۆ ئافرهتێکی
مسولمانی و نه رۆژههلاتی و
نه رۆژئاوایی

خو لهوانه—یه فەرەحنایـی بـی
لهوانهیه بـتوانـین لهبەر سـیبهـری دارـی بریایـی دانیشـیین
ئەمە ئامۆزگاری ئافرهتێکی مسولمانی ئەلمانییه:

با له لایهـن رۆژئاواوه بهـناوی فـکر و مۆدیلـهـوه فـیلتان لـی
نهـ کرئ، ئەم شـتانـه ههـموو تـهـلهـکهـن تا قـوناغ قـوناغ لهـ ئایـنهـ کهـمان
دوربکهـوینهـوه و دهـست بهـسهـر سهـر و مالهـان داـبـگرن.

ئیسـلام و شیرازه خـیزانیـیه کهـی بۆ ئافرهت گونـجاوـن، چونـکه
ههـر بهـ سهـروشتی ئافرهت و اباشه لهـمال بمـیـنـیـتهـوه، لهـوانهـیه بهـرسـن
بـۆچی؟ چونـکه خودا لهـروی جهـستهـوه پیاوی لهـ ئافرهت بهـهـیـزتر
دروست کردووه، ههـروهـها ئافرهتی میهـرهـبانـتر دروست کردووه،
کهـوابـی ئافرهت شـنگـی پیاوی نیـیه، بـۆیه مالـ بۆ ئافرهت پهـناگهـیهـکی
باشه، ئەو ئافرهتـهـی هاوسهـر و منـدالهـکانـی خـوی خـوش دهـوئ، بـی
هـۆ مالـ جـینـاهـیـلـی و تـیکهـلی پیاوان نابـیت.

له ۹۹٪ ئافرهتانی رۆژئاوا تا خۆیان نه فروشتبوو نه گه یشتبوونه
ئه مرۆ، که هیچ ترسیکی خودایان له دلدا نییه.

چوونه ده ره وهی ئافرهت له دنیای رۆژئاوا بهم شیوه چر و پره
پیاوانی ناچار کرد رۆلی ئافرهتانه بگێرن، له مالتی دانیشن و قاپ و
قاچاغ بشۆن و مندا لان ژیرکه نه وه و ئاره قی بخۆنه وه. خۆ ئیمهش
ده زانین ئیسلام هیچ به ره بهستیکی بۆ ئه وه نییه پیاو یارمهتی
خیزانی خۆی له ماله وه بدا، به لکو هانمان ده دات به لام نه ك بهم
شیوهی ئیستا که رۆلی هه ریه کیان پیچه وانه بێته وه.

دره وشانه وه: جوان به، دنیای جوان ده بینێ

ناوهر: خۆشی له و که سه ی چاو داده خا و نامووسی خۆی ده پارێزێ.

بریسکه: هه موو کارنکی له بارت بۆ ئاسان ده کهین

زیوهری دووهم: غهمه کانت له بیر کهو به قولی ئیش بکه

پشتمان به خودای میهره بان به ستووه
به راستی ئه وهی ئه و پشتیوانی بێ براوه یه

ئه گهر هه لّسای به چاره سه رکردنی ههر کیشه یه ک،

خۆت به ویستیك یان خویندنه وه یان ئیشیک خه ریک

بکه، چونکه سه رقالی جیی دوودلی ده گریتته وه. خودا له سینهی

هیچ که سی دوودلی دانه ناوه، ئیستا وا دابنێ کیشهی تۆ نه خۆشی

منداله که ته، دایک و باوک ئه وهی له دهستیان بێ بۆ چاره سه ری

ده یکه ن، پاشان ده بێ کاتی خۆیان به شتیکی باش و به سوود به سه ر

به ن، وا باشه کاتی مرۆف له نیو گه رداوی کیشه یه ک دایه، کیشه

و ئاریشه سه خته کانی پیشوو به بیر خۆی بینیتته وه، به تایبه تی ئه و

کیشه گه ورا نه ی که له و کیشهی ئیستا مه تر سیدار تره، سه یر بکا

چۆن خودا سه ری خست و چاره سه ری کرد، به جۆری کار یگه ری

له سه ر ئیستا نه ماوه، ته نیا بۆ خه نده و هه ستی مه تانه به خۆبوون

نه بیت، ئه گه ر مرۆف وا بیرێ کرده وه هه ست ده کا کیشهی ئه مرۆی

وه کو ئه وانی به ری دین و ده پۆن و ده بنه رابردوو. مرۆف ده بێ

به دوای چاره سه ری ئه ری یانه بۆ کیشه که ی بگه ری، ئیین جه وزی

وتهيه كى به سوودى ههيه، ده لىت: ((ئه وهى به لايه كى توشبوو، با لهو به لايه كى گه وړه تر بينيته پيش چاوى، له سه رى سوك ده بى، با بىر له پاداشته كهى بكاته وه وا مه زنده بكا به لاي گه وړه ترى بو بى و وابزانى ئه وه په حمه تى خودايه كه به لاي گه وړه ترى بو نه هاتووه، هيو باخوازي كه ئه و به لايه زوو بروا، ئه گهر به لاي سه خت نه بى، ئومپدى كاتى خوڅى و فهرانى نه ده بوو)).

د رهوشانه وه: يه كى له فزه زانان ده لى: هه رگيز په شيان نه بويمه وه له وهى قسه م نه كړدووه، به لام زورجار له سه ر قسه كړدن په شيان بوومه ته وه.

ناوېر: هېچ عهيب نيه هه له بكهى و توبه بكهى، عهيب ئه وه يه له سه ر هه له به رده وام بى.

بریسکه: په روه ردگارا.. دوای ئه وهی که هیدایهت داین و ڕینموویت
کردین، دلّه کانمان له ڕینگه ی راست لامه ده.

ژیوهری سییه م: ئه و خالانه ی
یارمه تیت ده ده ن بۆ به خته وهری

ئه گهر له لایه ن که سیکی که م و کورت به خراپ باسم کرا
ئه وه نیشانه ی ئه وه یه من که سیکی باش و ته واوم

چاوچنۆکی و چلیسی له ناوبه رن، چاره سهریان
له م ده رمانه ئاویتته ی خواره وهیه:

۱. خه رچکردن به شیوه یه کی دیاریکراو و بگر، ئه وه ی گوی
به سه رفکردنی نه دا هه رگیز قه ناعه تی بۆ دروست نابێ، به لکو تووشی
چاوهرسیه تی ده بێ، کابانی له سه رفکردن ره گ و بنه مای قه ناعه ته.
وته یه ک هه یه ده لیت: جوان به ڕیوه بردن نیووه ی سه ر و سامانه.

۲. ئه وه نده بۆ داها توو دوو دل مه به، بۆ ئه و مه به سته ش گوريس
له بن زه وی رامه خه و ئیبا نته هه بێ ئه و ڕۆزییه ی بۆت داندراره
هه ر دیت.

۳. خۆپاریزی و له خودا ترسان، خودا ده فهرمووی: [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا] (الطلاق)

۳: واتە: هەر کەسێ خۆدanas بێ خۆدا دەروی لێ دەکاتەو و
 پرزق و پرۆزی دەدات له لایه کەو کە به خەیاڵیدا نەهاتوو و هەر
 کەسێ پشت به خوا ببهستێ ئەو خۆدای به سه، به پراستی خۆدا
 کار و فەرمانی خۆی به ئەنجام دەگهیهنێ، بێگومان خۆدا به هه موو
 شتێک ئەندازهیه کی دیاری کراوی داناوه.

۴. زانیی ئەو هی: قه ناعهت سه ر به رزت ده کا، چا و برسیه تی و
 ویستی زۆر پرسیوایی له دوايه، ئیدی پەند له هەردووکیان وەر بگره.

۵. زۆر له ژیا نی ساده و به سه رهات و قه ناعه تی پیغه مبه ران و
 پیاو چاکان و پابمی نه، پروانه ئەو ویسته ی ئەوان بو چاکه و
 چاکه خوازی. ئەوان بکه پیشه نگی خۆت.

۶. له کار و باری دونیای له وانه پروانه له خوار خۆتن.

درو هوشانه وه: کەسی ژیر سوود له رای به سوود وەر ده گری، له هیچ
 دۆخیك بێ ئومید نابێ و هەرگیز واز له بیر کردنه وه و کۆشان
 ناهێنی.

ناو پر: فەرمانی خۆدای به گه وره بزانه تا خۆدا گه ورهت بکا،
 شوێنکه وتوو ی پیغه مبه ر ﷺ به تا شه فاعهتت بو بکا.

بریسکه: بێگومان خودا پشتگیری له وانه ده کات که باوه‌رییان هیناوه.

زیوه‌ری چواره‌م: ئەگەر هه‌موو
په‌ته‌کان پچ‌ران په‌تی خۆت
به هه‌می‌دی خودای گری ده

ئەگەر ماندوو بوون نه‌بوايه هه‌موو خه‌لکی ده‌بووه ئاغا
ده‌ستکراوه‌یی بێ به‌ها ده‌بوو، مێرخاسیی کوشنده ده‌بوو

پاداشتی کرده‌وه‌ی چاک به‌ ئیمانه‌وه‌ ژيانیکی خوشه
له‌سه‌ر زه‌وی، خۆ مه‌رج نییه‌ ژيانی خوش و پازاوه‌ ته‌نیا به‌ مأل و
سامان بێ، له‌وانه‌یه‌ مأل و سامان ژيان خوش بکه‌ن له‌وانه‌شه‌ وان بێ.
له‌ ژياندا زۆر شت هه‌ن له‌ ده‌وله‌مه‌ندی زیاتر ژيان خوش ده‌که‌ن،
به‌لام له‌ سنووری خۆياندا هه‌بن، له‌وانه‌:

پێوه‌ندی به‌ خودا، مه‌تانه‌بوون پێی و دڵنیا بوون له‌ چاودێری و
په‌زامه‌ندی نه‌و، هه‌روه‌ها: ته‌ندروستی و هه‌یمنی و په‌زامه‌ندی و
پیت و به‌ره‌که‌ت و مأل و نه‌وینی دڵسۆزان.

له‌وانه‌ش دڵخۆشی به‌ کرده‌وه‌ی چاک و جێ په‌نجه‌ی کرده‌وه‌ی
باش له‌سه‌ر وێژدان و له‌سه‌ر ژيانت.

پاره‌ و سامان ته‌نیا به‌شیکه‌، بڕیککی که‌م به‌سته‌، تاوه‌کو دڵ جه‌خت
به‌کاته‌ سه‌ر نه‌و شتانه‌ی لای خودای نه‌پراوه‌ و پاکتر و گه‌نگترن.

درهوشانه وه: يه كيك له پيسا جيگيره كان ده لیت: پياوه مهزنه كان
 ره گهزی مهزنيان له دايكيانه وه بۆ ماوه ته وه.

ناوېر: قورئانيك له ژوور سهرت دابنئ يه ك ئايه تي لئ بخوينه وه له
 دونيا و ئه وهی له و دونيايهی ههيه باشته.

بریسکه: لا اله الا الله (هیچ خودایه کی راستی هێ له ئەللائی نییه).

زیوهری پینجه م: کەس له باوهردار دلخۆشتر نییه

ئیشی به سـادهیی وهـر بـگره
ئارامت له سهـر ناخۆشیهـکانی ههـبی

ژیاننامهی دهیان دهوله مه‌ند و گه‌وره‌پیاوی

جیهانم خویندوووه‌ته‌وه، ئەوانه‌ی که باوه‌ریان به

خودا نه‌بووه، ژیا‌نیان به‌تفت و تالی کوتایی هاتوو و داهاتوویان

به نه‌فرین، هه‌ول و کۆشششیان به‌ریسوا‌یی، باشه‌ ئیستا نه‌وان

له‌ کو‌ین؟ ئەو پاره و سامانه‌ی کو‌یان کردبووه‌وه و ئەو کۆشک و

ته‌لار و خانووانه‌ی دروستییان کرد بوو کوا؟ هه‌موو شتی کوتایی

هات! هه‌ندیکیان خو‌یان کوش‌ت، هه‌ندیکیان کو‌ژران بریکی تریان

له‌ زیندانێ کران، ئەوانی دیکه‌ش راپیچی دادگه‌ کران، به‌شیکیان

به‌هۆی تاوان و که‌تن و رابواردن و گه‌نده‌لی بوونه به‌دبه‌ختترین

که‌س، گاویک و گومانیان ده‌برد به‌ پاره ده‌توان هه‌موو شتیکی

وه‌کو به‌ خو‌شبه‌ختی و خو‌شه‌ویستی و ته‌ندروستی و گه‌نجی بکرن

دواتر بو‌یان پروون بووه‌وه به‌خته‌وه‌ری راستی و خو‌شه‌ویستی

راستی و ته‌ندروستی ته‌واو و گه‌نجی به‌راستی به‌ مال نا‌کرد‌ری!!..

به‌لێ ده‌کرێ له‌ بازاردا به‌خته‌وه‌رییه‌کی خه‌یالی و خو‌شه‌ویستی

ساخته و تەندروستی وەهمی بکرن، وەلێ هەموو بە مائی دونیایی ناتوانیت دڵیک یا خۆشەویستی یان خۆشەبەتی بکری.

کەس لە باوەردار خۆشحالتێر نییە، چونکە ئەوان بەرچاو پرون، لە خۆ دەپێچنەو، ئەوێ دەکەن کە خودا فەرمانی پێداوە، لە قەدەغەیی خودا دوور دەکەونەو، گوێی بدی لە قورئاندا وەسفیان کراوە: [مَنْ عَمَلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْشَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] (النحل: ۹۷)

واتە: هەرکەس لە نێریان لە مێ کردەوێ چاکێ کردبێ و پڕوادیاریش بوو بێت ئەو سۆیند بە خودا بە ژيانیکێ خوش دەیان ژینین و سۆیند بێ پاداشتیان دەدەینەو بە چاکتر لەوێ کە ئەوان دەیانکرد.

درەوشانەو: ئەوێ بە خۆی نەیهوێ دڵخۆش بێ هەرگیز دڵخۆش نابێ.

ناوێ: هێ لە خودای کەس لە پڕۆزی رەش لە گەلتدا نییە و لە غەمی هاوکارێ نییە.

بریسکه: هه موو شتی به قهزا و قهدهره

زیوهری شه شهه:

ژیانیکی بی زیاده روی و رابواردن

دۆستی ئازیز سویند به خوا هیچ به لایه ك نییه
له سه ره هیچ كه سینك بهرده وام بئ با به لایه كی گه ورهش بئ

تافره تی موسلمانن چا كه كار خوان به گویره
پئویست ئاماده ده كا، چیشته و خواردنیکی وا

له سه ره سفره كه نامینیتته وه به فیرو بچئ. پیشهنگی ئه م جو ره
تافره تانه دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه یه (رهزای خودای لی بئ)،
(له عائیشه وه ده گیرنه وه، فهرموویه تی: نانی جو نه زور و نه كه می
له سه ره خوانی پیغه مبه ره ﷺ نه ده مایه وه).

له گیرانه وه یه کی تر دا: هه رگیز خوانی پیغه مبه ره ﷺ له پیشی
هه ئنه گیرانه وه كه به رما وه ی خواردنی له سه ره بووبئ).

له و شتانه ی ئیسلام قه ده غه ی کردوون و به زیاده روی دانا وه
به کارهینانی قاپ و قاچاغی زیر و زیوه بو خواردن و خواردنه وه.
له ئوم سه له مه وه (رهزای خودای لی بئ): پیغه مبه ره ﷺ فهرموویه تی:
((الذي يشرب في انية الفضة انما يجرجر في بطنه نار جهنم)). واته:
ئه وه ی له قاپی زیو ده خواته وه وه كو ئه وه یه ئاگر هه لقورینئ.

له گێڕانهوهی موسلیم: ئهوهی له قاپی زیر و زیو بخوات و
بخواتهوه وه کو ئهوهیه ئاگری جههه نه می حه په لوش بکا)

هه ر به راستی ئیسلام له و حه رامه کردنه ی لیزانه، ئاخه ر ئه و
شتانه ده چنه بواری زیاده پره وی و خوشرا بواردن، ئیسلامیش هه ز
ده کا هه رده م شوینکه وتوانی بیفیز بن و رانه بویرن. له و کاتی
پیغه مبه ر ﷺ مه عازی کوپی جه به لی نارد ه یه مه ن پئی فه رموو:
(ئاگاداری خوشگوزه رانی به چونکه به نده کانی خودای هی
را بواردنی نین)).

د ره وشانه وه: هه ر که چاوت له غه می ده روونت داخست دلخوش ده بیت.
ناوېر: سه ره تا پیوه ندیت له گه ل خودای به گو پرایه لی فه رمانه کانی
و دو ورکه وتنه وه له قه ده غه کرا وه کانی چا ک بکه.

بریسکه: هینده گوئ به ره خنه و په لاران مه ده.

زیوهری حه وته م: ئیشی چاک دل ده کاته وه

ئه گهر په تمان بپسینی و ده رگامان له سهر دابخه ی
خودایه کمان هه یه، ئه و زه حمه تییه مان له سهر لایبا

عائیشه (په زای خودای لی بیت) ده گپ یته وه و
ده فهرمووی:

ئافره تیکی هه ژار به دوو کچوله وه هاته لام، منیش سهر و
ده نکه خورمام دانئ، ئافره ته که ده نکه خورمایه که ی خوی بو ده می
برد، کچه کان داوای ئه ویشیان له دایکیان کرد، ژنه ش ده نکه
خورمایه که ی خوی دوو له ت کرد و سهر و له تی دانئ و ئه وانیش
خواردیان. سهرم له ئیشی ئه و ژنه ی سوپما. به سه رهاته که م بو
پتغه مبه ر ﷺ گپ رایه وه، ئه ویش فهرمووی: ((ان الله قد اوجب لها
بها الجنة، او اعتقها من النار)). واته: خودا به و شته به هه شتی بو
واجب کرد، له ئاگر رزگاری کرد.

ئه وه تا ئوم سه له مه (په زای خودای لی بی) ده لی: له پتغه مبه ری
خودا ﷺ پرسى، ئایا له و پاره ی له مندا له کانم خه رجی ده که م هه یج
پاداشتی کم هه یه، ناتوانم فهراموشیان بکه م چونکه ئه وانه مندالی

منن؟ پیش وەر امدانه وه، هەر به سروشت وەر امه که ئه رییانه ده بێت
چونکه ئوم سه له مه خۆی سه لماندی ناتوانی ده ستبه رداریان بێ.

ئیسلام هانی کاری چاکه و خێر ده دات و خه لکی هه لده نی سۆز
و به زه یی بنوینن و ئه وین و میهره بانی له کۆمه لگه دا بچینن تا کو
پۆله ی چاکه کار په روه رده بن و گه وره بن.

دره وشانه وه: دلخۆش به.. ئا ئه مه یه دلخۆش بوونی راستیی!

ناوهر: ژیان جوانه، تۆ به باوهر و په وشت و شه رم و شکۆته وه.. له
ژیانیش جوانتری.

بریسکه: ئافرهت گۆلئیکی بۆنخۆش و بولبولئیکی ئاوازخۆینه

زیوهری ههشتهم: خودا له ههموو

به لایان ڕزگارمان دهکا

خـۆزی نیوانی مـن و تۆ باش دهبوو
جا با نیوانی من و ههموو خه لکی ههر خراپ بایه!

فرۆکهیهك له مهودایهکی زۆر دوور و بهرز
له نیوان عهد و عاسمانیی، کاتێ ئاماژهی بوونی
کێشهیهك ئاشکرا کرا، دهركهوت فرۆکه که له کار کهوتوو،
فرۆکه وانه که ترسی لێ نیشت و بووه دهنگه دهنگ، پیاو دهستیان
به گریان کرد و ئافرهتان قیژاندیان، مندال زهندهقیان پڕا. ترس
بلاو بووهوه، ئهوپهڕی تهنگی و ناخۆشی بالی کیشا بوو، هاوار و
گریان و دهنگی دوعا بهرزبووهوه: یاالله یاالله. لوتفی خودای
دێ و پهحمهتی خودای دێته خواری، دله کان ئارام دهبنهوه و نهفس
دهحهسپتهوه و فرۆکه کهش به سهلامهتی دهنیشتیهوه.

ئه گهر کۆرپه ی نیو سکی دایک نه بوو، له دایکبونه که سهخت
بوو، دایکه که وای بۆچوو ئیدی دهفهوتی، مردنی هاته پیش چاوی،
با پهنا بۆ خودای لابهری غه مان و به جیهینی پێداویستیان بیا و
هاواربکا یاالله یاالله یاالله، ئیدی ناله نالی نامینی و منداله که ی
دهبی.

ئەگەر زانایەك تووشی ئاریشهیه کی ناقلۆا بوو، كهوته بار
و دۆخیکی سهخت و ویلی وهلامیکی راست بوو بهلام دۆشداما
و توشی شكست بوو، با هاوار بكه: یاالله یاالله یاالله، ئەه
مامۆستای ئیبراهیم فێرم بکه ئەه ئهه كهسهی سولهیمانت تیگه یاند
تیمبگهیه نه، ((اللهم رب جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، فاطر
السموات و الارض، عالم الغیب و الشهادة، انت تحكم بین عبادك
فیما كانوا یختلفون، اهدني لما اختلف فيه من الحق باذنك، انك تهدي
من تشاء الى صراط مستقیم)). بهه هویه سهركه وتن دێ، گری
كویره كان دهبنه وه، پاك و بیگهردی بۆتۆ چه ند دلۆفانی خودایه.

درهوشانه وه: ئهه كهسه زۆرترین به خته وهری هیه كه زۆرترین
كهسی دلخۆشكردو وه.

ناوبر: به گوپرایه لی (الطاعة) شهری نهفس و ههوا بکه، به ئیش
پرووبه پرووی دهست به تالی ببه وه.

بریسکه: هه لا هه لا.. له ئافره تان

زیوهری نۆیه م: ئامانه له بیئاگایی

له نێو به لا و موسیبه تان ناو می د مه به
(خۆ ده کرێ) له نێو خۆشییدا به لایه ك سهر هه لدا

ئامانه ئاگاداری بیئاگایی به (غفله). بیئاگایی
ئه وه یه: له زیكر و یادی خودای دوربكه ویته وه و
واز له نوێژان بینی، پشت بکه یه قورئان و به شداری

كوژ و وانه سوود به خشه كان نه كه ی، ئه مانه هوکارن بو بیئاگایی.
دوای بیئاگایی دلت گهرد ده گری و موری لیده درێ، نه ده زانی چا که
چییه و نه واز له خراپه ی ده هینی، ههر هیچ له و ئاینه ی حال ی نابی،
ئه و که سه ی وا بێ دل ره ق و غه مناك و ناو می د ده بی. به لی، ئه مه یه
به ره مه می بیئاگایی له م دنیا، ئه ی ده بی له دوا روژ چون بی؟! بۆیه
له سهرت پێویسته خۆت له بیئاگایی به دوور بگری و بو خاتری
خودا زمانت به زکری خودا و سبحان الله و لا اله الا الله و الله اکبر
و الحمد لله واستغفر الله و سه له وات له دیداری پیغه مبه ر ﷺ ته ر و
پاراو بکه ی. ئه و جا چ به پێوه بی یان به دانیشن بی یان راکشاو
بیت، ئه و کاته نو قمی نێو به خته وه ری ده بیت و تیر ده بیت، ئه وه ش
به هو ی زی که وه ده بی، خودا ده فه رمو ی: [الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ] (الرعد: ۲۸)

واته: ئه‌وانه‌ی که پروایان هیناوه و دلّیان ئارام ده‌بیت به‌یادی
خوا ناگادار بن که ههر به‌یادی خوا دلّه‌کان ئارام ده‌بن.

دره‌وشانه‌وه: چاوه‌پێ مه‌به‌ دل‌خۆش بیت ئه‌وسا گولبزه‌یه‌ك بکه‌ی،
به‌لکو پێبکه‌نه‌ خۆت دل‌خۆش ده‌بیت.

ناوبه‌: ئه‌وه‌ی پێزی خه‌لکی بگرێ خه‌لکیش پێزی ده‌گرێ، ئه‌وه‌ی
له‌گه‌لییان خراپ بێ پێپێزی به‌رانبه‌ر ده‌کرێ.

بریسکه: پێشبینی بەختە وەری بکه، پێشبینی ناخۆشی مە که.

زیوهری دەیه م:

بە رووی ژیان زەردەخەنە بکه

لە کوخە که ی خۆت کۆشکێک بنیات بنی و
لە خانۆچکه قورپنە که ت شتی بچنە نە ک لە کۆشکه بەرزە که ت

کاتی دلت لیوانلیوه لە غەم و ناخۆشی بزەیه ک

بکه، بە و زەردەخەنە یه تیش و ناسۆرت که م دەبیتە وە

و دەروویکی پزگاری دە که یته وە.. لە پیکەنین دوودل مە به،

لە نیو دەروونت وزەیه کی ئاگرین هەیه بۆ بزە، وریابە مە یشارە وە،

چونکه ئە مە بە واتای خۆخکاندنە لە نیو جامخانە ی ئازار و سزا،

ئاخەر زەردەخەنە چ زیانیکی هەیه، چ لە وە ی جوانترە بە دە میکی بە

خەندە وە لە گە ل خە لکی بدو یی!

ستیخان گە زال دە لیت: ((زەردەخەنە ئە رکێکی کۆ مە لایە تییه))،

ئە وە ی ئە م قسە ی سەرە وە ی کردو وە پێکاویە تی، کاتی ک تو

دە تە و ی تیکە ل ی خە لکی بیت لە سەرت پێویستە بە جوانی

تیکە لیان بیت. دە ب دەرک بە وە بکه ی ژیا نی کۆ مە لایە تی ش هە ند ی

زیرە کی و زانیاری مڕۆ یی دە و ی که پێویستە بیزانی، یه ک ی لە و

بە هرا نە بریتییه لە زەردەخەنە، زەردەخەنە شتیکی کۆ مە لایە تی

ها و بە شه لە نیوان هە مو واند، چونکه که تو بە رووی ئە وانی تر

و بهرانبه ره کهت پرووخۆش بووی و زهرده خه نهت کرد، ئه و حانه
جوانی ژيان و گیانی گه شبينيت به وان به خشیوووه و موژدهت به
جوانترین خواستی ئه وان داوه، وه لێ کاتێ تۆ به پروویکی گرژ و
مۆن.

پروو به پرووی خه لکی ده بییه وه دلیا به به و سه ر و بچمهت
ژیانی پاکییان شیلو ده که ی، ئاخه ر چۆن پێ به خۆت ده ده ی بیته
هۆی تالکردنی ژيانی خه لکی!؟

دره وشانه وه: مه زنی ته نیا ده درێته ئه وانه ی به به رده وامی خه وونی
پێوه ده بینن.

ناوېر: مالتیکی وات بوێ که غه م و خه فهت و ناخۆشی و بېزاری و
تهنگی تیدا نه بیته.

کۆتایی

ئێستا..

دوای خویندنهوهی ئەم کتێبه مائاواویی لە غەم و خەفەت بکه،
پشت لە پهژاره بکه، مائی غەمگینی جییبێله و لە رهشمالی ئائومیدی
و کلۆلی دوور بکهوه. وهره و پروو بکه میحرابی ئیمان و پرووگهی
یارانی خودا و پایهی رهزامهندی به چاره نووس.

فهرموو ژيانیککی نوێ دهست پیکه، دهبا دلخۆش بیت،
پروژگاریککی نوێ دهست پیکه، وهلی پروژگاریککی جوان و ژيانیککی
بێ پارایی و دلپاوکی و ههراسانی، پروژانیک، بێ وهپهزی و
نارپهحتی و پهستی و بێ تاقهتی. بهلی، ئەو کاته بانگدهری باوهر
له سه ر لوتکه شاخی هیوا و له گه لی رهزا بانگت ده کاتێ و موژدهت
ده داتێ و پیت ده لی: تۆ (به ختە وەرترین ئافرەتی لە جیهان دا) .

به ره ه مه چاپکراوه کانی نووسه ر

- ۱- الإسلام وقضايا العمر
- ۲- دروس المسجد في رمضان
- ۳- فقه الدليل
- ۴- المعجزة الخالدة
- ۵- تحف نبوية
- ۶ - سياط القلوب
- ۷- هكذا قال لنا المعلم
- ۸- من موحد إلى ملحد
- ۹- إلى الذين اسرفوا على أنفسهم
- ۱۰ - حدائق ذات بهجة
- ۱۱ - لا تحزن
- ۱۲ - مقامات القرني
- ۱۳ - المسك والعنبر في خطب المنبر
- ۱۴ - ترانيم موحد
- ۱۵ - أربعون حديثاً في الأذكار
- ۱۶ - على بوابة الوحي

- ١٧ - ابیات سارت بها الركبان
 ١٨ - واهتز العرش
 ١٩ - أما بعد
 ٢٠ - ثلاثون سبباً للسعادة
 ٢١ - فاعلم أنه لا إله إلا الله
 ٢٢ - ورد المسلم والمسلمة
 ٢٣ - نونية القرني
 ٢٤ - اقرأ باسم ربك
 ٢٥ - حتى تكون اسعد الناس
 ٢٦ - فتية آمنوا بربهم
 ٢٧ - ولكن كونوا ربانيين
 ٢٨ - إمبراطور الشعراء
 ٢٩ - ترجمان السنة
 ٣٠ - العظمة
 ٣١ - وجاءت سكرة الموت بالحق
 ٣١ - احفظ الله يحفظك
 ٣٢ - نصائد قتلت أصحابها
 ٣٣ - طريقك إلى النجاح
 ٣٤ - مفتاح النجاح

- ٣٥ - على ساحل ابن تيمية
- ٣٦ - ضحايا الحب
- ٣٧ - مجالس المؤمنين
- ٣٨ - نصة الرسالة
- ٣٩ - ما كان حديثاً يفتري .
- ٤٠ - تاج الملك
- ٤١ - قوت الأرواح
- ٤٢ - لحن الخلود (ديوان شعر)
- ٤٣ - هدايا وغايا (ديوان شعر)
- ٤٤ - حتى لا تغرق السفينة
- ٤٥ - السمو
- ٤٦ حصاد الصيف
- ٤٧ - تاج العروس
- ٤٨ - رحمة للعالمين
- ٤٩ - تاج المدائح (ديوان شعر)
- ٥٠ - قصة الطموح (ديوان شعر)
- ٥١ - مجتمع المثل
- ٥٢ - فقه الدليل مملكة البيان
- ٥٣ - خارطة الطريق

٥٤- شخصيات من القرآن الكريم

٥٥- وحي الذاكرة

٥٦- ترجمان السنة

٥٧- حدائق ذات بهجة

٥٨- فقهيات

٥٩- قصائد قتلت أصحابها

٦٠- أعذب الشعر

٦١- التفسير الميسر

٦٢- زاد من لا زاد له

٦٣- اشكر حسادك

٦٤- ابتسم

٦٥- شباب عادوا إلى الله

٦٦- ثلاثون درسا للصائمين

٦٧- كيف تطلب العلم

٦٨- لحن الخلود.

٦٩- هدايا وتحايا.

ناوەرۆك

- ۵..... پێشكه شه
 ۷..... پێشه کی نووسەر
 ۱۱..... پێشه کی وەرگیر
 ۴۱..... ئەم وەرگیرانه:
 ۱۷..... نَقِیم
 ۲۰..... دایکم
 ۲۲..... یه کتاپه رست نهك خودانه ناس
 ۲۴..... لکه زۆرینه کان
 ۲۶..... به خیر بێ
 ۲۷..... به لێ
 ۲۸..... نه خیر!..
 ۳۰..... گۆل
 ۳۲..... خونچه
 ۳۵..... خشل
 ۳۷..... خشلێ یه کهم: ئافره تیک ئالنگاری (تحدی) ستهم بوو
 ۳۹..... خشلێ دووهم: سامانیکی له بن نه هاووت له ناز و نيعمهت لایه
 ۴۱..... خشلێ سێهه: ئەوه ندهت به سه موسلمان
 ۴۳..... خشلێ چوارهه: ئافره تی بروادار و بیاوه ر وه کو یه ك نیین
 ۴۵..... خشلێ پینجهه: ته مبه لێ دۆستی شکست و پرووخانه
 ۴۷..... خشلێ شه شههه: بهو شتانه ی تۆ هه ته له ملیۆنان ئافرهت باشتی

- خشلی حەوتەم: بۆ خۆت لە بەهەشت کۆشکێک بنیات بنی..... ٤٩
- خشلی هەشتەم: بە دەستی خۆت دڵت هەلا هەلا مەکە..... ٥١
- خشلی نۆیەم: تۆ مامەلە لەگەڵ خودایەکی بەخشنده و دەستکراوه مامەلە..... ٥٣
- خشلی دەیهەم: بە هەر شیوەیهک بیت هەر تۆ براوهی..... ٥٦
- گەردانه..... ٥٧
- گەردانهی یەكەم: بەخشەکانی خودای ئەژمار بکە..... ٥٩
- گەردانهی دووهم: ئەو کەمە شتە ی دڵخۆشت دەکا زۆر چاترە لەو زۆرە ی..... ٦١
- تووشی گەرداوێکت دەکا..... ٦١
- گەردانهی سییهەم: تۆ بپروانه هەور، هەرگیز مەپروانه تۆز و خۆل..... ٦٣
- گەردانهی چوارەم: کەپریکی تژی لە بپروا لە تەلاریکی پپ جهور و ستهم چاکترە..... ٦٥
- گەردانهی پینجەم: کاتە کانت بە گوێرە ی ئەرکە کانت دابەش بکە..... ٦٧
- گەردانهی شەشەم: بەختەوهری ئیمە وەکو هی ئەوان نییه..... ٦٩
- گەردانهی حەوتەم: سواری کەشتی دەربازبوون بە..... ٧١
- گەردانهی هەشتەم: کپنووش کیلی بەختەوهریه..... ٧٣
- گەردانهی نۆیەم: پیرەژنە ی لێک دەبنە دروشم..... ٧٥
- گەردانهی دەیهەم: تا ببیتە پازاوهترین مرووف لە بوونهوهر..... ٧٧
- ئالتوون..... ٧٩
- ئالتونی یەكەم: ئە ی پایەدار..... ٨١
- ئالتوونی دووهم: بەپیل نیغمەتەکان بپرو و ئەرکی خویان بدی..... ٨٣
- ئالتوونی سییهەم: بەس تۆبە و ئیستیغفارت هەبێ ئیدی پۆزیت لەسەر خودایە..... ٨٥
- ئالتوونی چوارەم: بە دوعایان تەنگ و چەلەمەت لی دوور دەکەوێتەوه..... ٨٧

- ئالتۇنى پىنجەم: ورياي بىئومىدى و دارووخان به..... ۸۹
- ئالتۇنى شەشەم: مالى خۆت شانشىنى سەربەرزى و خوشەويستىيە..... ۹۱
- ئالتۇنى ھەۋتەم: ئاگادار به تۆ كاتى زۆر گوتت نىيە..... ۹۳
- ئالتۇنى ھەشەم: دەرۋون پرووناك به دونيا سلاوت لى دەكا..... ۹۵
- ئالتۇنى نۆيەم: نەۋوۋە و نەگونجاۋە بەختەۋەرى به تەۋاۋى بۆ كەسىك
ھاتىتە دى يان تەۋاۋى خىر و خوشى بۆ مۇقىك بوۋى..... ۷۹
- ئالتۇنى دەيەم: بېرۆ نىۋ باغى زانىارى..... ۹۹
- مرۋارى..... ۱۰۱
- مرۋارى يەكەم: شۆرپەي فرمىسكان و دلى برىندارت لەير بى..... ۱۰۳
- مرۋارى دوۋەم: ئەۋانە بەختەۋەر نىين..... ۱۰۵
- مرۋارى سىيەم: پىيازى خودا باشتىن پىيە..... ۱۰۶
- مرۋارى چۈرەم: ئەگەر پىگاكانت لى تەنگ بوو ھۇشېكت به خوداۋە بى..... ۱۰۸
- مرۋارى پىنجەم: ھەمو پۇژىكت بىكە تەمەنىكى نوئ..... ۱۱۰
- مرۋارى شەشەم: ئافرىتان ئەستىرەي ئاسمان و ھەسارەي تارىكىن..... ۱۱۲
- مرۋارى ھەۋتەم: مردن نەك ھەرام..... ۱۱۴
- مرۋارى ھەشەم: چەند ئايەتىك و درەوشانەۋەيان..... ۱۱۶
- مرۋارى نۆيەم: خوداناسى غەم و خەفەتان ناھىلى..... ۱۱۹
- مرۋارى دەيەم: پۇژە پىرۋزەكە..... ۱۲۱
- دوپر..... ۱۲۳
- دوپرى يەكەم: ژنىكى تىگەيشتوۋ برىتىيە لە ژيانىكى بەختەۋەر..... ۱۲۵
- دوپرى دوۋەم: تەنيا بۆ ئەمپۇت كار بىكە..... ۱۲۷
- دوپرى سىيەم: ۋاز لەو ھەستەي بىنە كە پىت ۋايە چەۋساۋەي..... ۱۲۹

- دورې چوارهم: ئای سهرکه وتن دواى هه وڵ و ماندوو بوون چهند خوښه!..... ۱۳۱
- دورې پینجه م: له گه‌ل بارودوڅى خوټ راډی..... ۱۳۳
- دورې شه شه م: چهند ئاموژگارییه کی راست و دروست له دایکیکی ژیره وه .. ۱۳۵
- دورې هه وته م: ئه و ئافره ته ی هه وڵ ده داو تیده کوښى خودای له خو پازى
- ده کا..... ۱۳۷
- دورې هه شته م: ئه و ئافره ته ی سنووره کانی خودای بپاریزی خوداش ئه و ده پاریزی... ۱۳۹
- دورې نویه م : ئاوی توبه پاکترین ئاوه..... ۱۴۱
- دورې ده یه م: یه که م گیانفیدا..... ۱۴۳
- زه بهر..... ۱۴۵
- زه بهری یه که م: بنوو بى غم و خه یال خودا یه که و ده رکه ی هه زار..... ۱۴۷
- زه بهری دووهم: کویری راسته قینه کویری دلّه..... ۱۴۹
- زه بهری سییه م: دادگه ی تۆله سه ننده وه دامه مه زرينه با خوټ یه که م قوربانى
- نه بیت..... ۱۵۱
- زه بهری چواره م: نایابى له کارکردن..... ۱۵۳
- زه بهری پینجه م: دونیای بى باوه رى له نيو سهرگه ردانى ئازار ده چیژی..... ۱۵۵
- زه بهری شه شه م: له ره وشته کانی هاوژین..... ۱۵۷
- زه بهری هه وته م: به وه پازى به که خودا بوى داناوى..... ۱۵۸
- زه بهری هه شته م: ناخ و داخ بو دنیا مه خو..... ۱۶۰
- زه بهری نویه م: ئه و په رى جوانى له دروستکراوه کانی خودا هه یه..... ۱۶۲
- زه بهری ده یه م: ئه و په رى به خشنده یى و لوتکه ی ده سترکراوه یى..... ۱۶۵
- ياقووت..... ۱۶۷
- ياقووتى یه که م: جیگره وه ی خودای نیه..... ۱۶۹

- ۱۷۱..... یاقووتی دووهم: به خته وهی ههیه به لام کی وهیدوژی؟
- ۱۷۳..... یاقووتی سییه: رهوشت به رزی به هه شتی که له دلدا
- ۱۷۵..... یاقووتی چوارهم: ده به ندی به خته وهری
- ۱۷۷..... یاقووتی پینجهم: له هه موو غهم و خه فه تیک په نا به خودا بگره
- ۱۷۹..... یاقووتی شه شه: نهو ئافره تهی که پشتوانی له کات و ساته سه خته کان بو هات
- ۱۸۱..... یاقووتی هه وتهم: ئافره تیکی ئه هلی به هه شت
- ۱۸۳..... یاقووتی هه شتهم: به خشین پیش به به لا ده گری
- ۱۸۵..... یاقووتی نویهم: با روخت جوان بی چونکه بوونه وهر جوانه
- ۱۸۷..... یاقووتی ده یهه: ئافره تیک پاله وانیه تی تۆمار ده کا
- ۱۸۹..... گه وههر
- ۱۹۱..... گه وههری یه کهم: کات و ساتی خووت له هیچ و خو پایی به سه رمه به
- ۱۹۳..... گه وههری دووهم: به خته وهری به پاره نا کپدری
- ۱۹۵..... گه وههری سییه: په له په ل و زوو هه لچوون سوته مه نی سه ختی و ناخو شین
- ۱۹۷..... گه وههری چوارهم: یاری کوکردنه وهی پاره کو تایی نایی
- ۱۹۹..... گه وههری پینجهم: له بیکاریدا ههر ناخو شی دیته بهر
- ۲۰۱..... گه وههری شه شه: مالتیکی بی توپه یی و هه را و هو ریا و شه که تی
- ۲۰۳..... گه وههری هه وتهم: داوینپاکی و شهرم جوانی ئافرهت زیاد ده کات
- ۲۰۵..... گه وههری هه شتهم: خودا نادیاران ده گیریته وه
- ۲۰۷..... گه وههری نویهم: په یشتیک هه موو کات و شوینیک پر ده کا
- ۲۰۹..... گه وههری ده یهه: دلانیك تامه زرۆی به هه شتن
- ۲۱۱..... ئه نگوستیله
- ۲۱۳..... ئه نگوستیله ی یه کهم: برپاهینان به خیر و شه ری چاره نووس

- ۲۱۶..... ئهنگوستیله ی دووهم: باشتین کار میانهیه.....
 ۲۱۸..... ئهنگوستیله ی سییه: په شبینی غهم و خهفته تان له خۆی کوّده کاته وه.....
 ۲۲۰..... ئهنگوستیله ی چواره م: ئامانه وریای سه رزه نشت و بیزاری و خه شم به.....
 ۲۲۲..... ئهنگوستیله ی پینجه م: زۆربه ی کیشه کان به هۆی شتی هیچ و بی مانایه.....
 ۲۲۴..... ئهنگوستیله ی شه شه م: هونه ری پاراستنی زمان.....
 ۲۲۷..... ئهنگوستیله ی هه وته م: به نوێژ شه ر له گه ل دله راوکی بکه.....
 ۲۲۹..... ئهنگوستیله ی هه شته م: چه ند ئامۆزگاریه کی ئافره تیک ی سه رکه وتوو.....
 ۲۳۱..... ئهنگوستیله ی نویه م: ئه وه ی به خودای دلخۆش نه بی به هیچ شتی دلخۆش نابێ.....
 ۲۳۳..... ئهنگوستیله ی ده یه م: خاوه ن دوو پشدین دوو جار ده ژین.....
 ۲۳۵..... وته ناوازه کان.....
 ۲۳۷..... ناوازه ی یه که م: کێ ئازیزترین که سته؟.....
 ۲۳۹..... ناوازه ی دووهم: به ختەوه ری هیچ پێوه ندی به ده وله مه ندی و هه ژاریه وه نییه.....
 ۲۴۱..... ناوازه ی سییه م: ئه ری خودا له که سانی تر شایه تر نییه تاوه کو سوپاسگوزاری بین.....
 ۲۴۳..... ناوازه ی چواره م: ئافره تی به ختەوه ر که سانی ده ور به ری خۆی دلخۆش ده کات.....
 ۲۴۵..... ناوازه ی پینجه م: دلنیا به هه موو شتیک به قه زا و قه ده ره.....
 ۲۴۷..... ناوازه ی شه شه م: ئوم عه ماره ده دوێ.....
 ۲۴۹..... ناوازه ی هه وته م: چاکه کردن له گه ل خه لکی غهم و خهفته ت ناهیت.....
 ۲۵۱..... ناوازه ی هه شته م: زیانه کانت بکه قازانج.....
 ۲۵۳..... ناوازه ی نویه م: وه فا زۆر به نرخه، ئه ری وه فاداران له کوین؟.....
 ۲۵۵..... ناوازه ی ده یه م: هه ته ر (جدی) به.. هه ته ر.....

- مه رجان..... ۲۵۷
- مه رجانى يه كه م: به ئازايى له گه ل نه فسى خوت بوه سته ۲۵۹
- مه رجانى دووهم: وريا به ۲۶۱
- مه رجانى سييه م: سوپاسگوزارى چاكه كاران ئه ركه ۲۶۲
- مه رجانى چواره م: بو چاوديري روچ له جه سته له پيشتره ۲۶۴
- مه رجانى پينجه م: نان ئه و نانه ئه مپو له خوانه ۲۶۶
- مه رجانى شه شه م: ته نگ و چه له مه گه نجينه ي ويسته كانن ۲۶۸
- مه رجانى حه وته م: به زه ييت به وانه دا بيتته وه له سهر زه ويين ئه وه ي له ئاسمانه
به زه يى پيتا ديتته وه ۲۷۰
- مه رجانى هه شته م: ئه م دونيائى جوانه ههر ته ني گه شينه كان ده يبين ۲۷۲
- مه رجانى نويم: خوداي له شينه يى بناسه ئه ويش له ته نگانه ده تناس ۲۷۴
- مه رجانى ده يه م: ئافره تيكى خاوه ن زورتري ماره يى له جيهاندا ۲۷۶
- ئه لماس ۲۷۹
- ئه لماسى يه كه م: كليله كانى سه ركه وتن ۲۸۱
- ئه لماسى دووهم: دواى ئاريشه و ناخوشى تام و چيژى سه ركه وتن دى ۲۸۲
- ئه لماسى سييه م: دوودلى هزر و جه سته ئازار ده دا ۲۸۴
- ئه لماسى چواره م: ئيش و كارى به دلى خوت پازى به ختوه ريه ۲۸۶
- ئه لماسى پينجه م: هيز له دلدايه نه ك له جه سته ۲۸۷
- ئه لماسى شه شه م: ئافره تى سه لار جه هه نه مى ناخوش و دهر د ده كاته به هه شت ۲۸۹
- ئه لماسى حه وته م: ئارام بگره تا سه ركه وتنو بيت ۲۹۱
- ئه لماسى هه شته م: له قه يراندا هى له خوداي چ په ناگيرمان نيه ۲۹۳
- ئه لماسى نويم: ئه رى ههر خودا نيه تكاى ليقه و ماوان وه رده گرى ۲۹۵

- ئەلماسى دەيەم: ئەۋەي قىچۇكى دەكا ئەۋا پۇڭدى لەبارەي خۇيەۋە دەكا.... ۲۹۷
- زىۋەر..... ۲۹۹
- زىۋەرى يەكەم: تۆ ئافرىتەتتىكى مەسۇلماننى ۋە نە پۇڭھەلاتى ۋە نە پۇڭئاۋايى.... ۳۰۱
- زىۋەرى دوۋەم: غەمەكانت لەبىر كەۋ بە قولى ئىش بىكە..... ۳۰۳
- زىۋەرى سىيەم: ئەۋ خالانەي يارمەتتە دەدەن بۇ بەختەۋەرى..... ۳۰۵
- زىۋەرى چۈرەم: ئەگەر ھەممۇ پەتەكان پىچران پەتى خوت بە ھومىدى خۇداي
- گرى دە..... ۳۰۷
- زىۋەرى پىنجەم: كەس لە باۋەردار دىخۇشتە نىيە..... ۳۰۹
- زىۋەرى شەشەم: ژيانىكى بى زىادەپەۋى ۋە رابواردن..... ۳۱۱
- زىۋەرى ھەۋتەم: ئىشى چاك دىل دەكاتەۋە..... ۳۱۳
- زىۋەرى ھەشتەم: خۇدا لە ھەممۇ بەلەيان پىزگارمان دەكا..... ۳۱۵
- زىۋەرى نۆيەم: ئامانە لە بىتتاگايى..... ۳۱۷
- زىۋەرى دەيەم: بە پروۋى ژيان زەردەخەنە بىكە..... ۳۱۹
- كۆتايى..... ۳۲۱
- بەرھەمە چاپىراۋەكانى نوۋسەر..... ۳۲۲

بخت‌و‌ترین ئافره‌ت له جیهاندا

ئەم کتیبە یەکیکە لە کتیبە ھەر باش و دانسقەکان. بۆ چەندین زمانی دنیا وەرگیردراوە. بە سەدان ھەزار دانە بە زمانگەلە زیندوووەکانی دنیای لی فرۆشراوە و دەیان جار چاپکراوەتەو.

خویندەنەوی ئەم کتیبە راستەوخۆ ھەندی شت لە ژیاونت دەگۆڕی، ھەست دەکە ی پەیفەکانی دەبنە وانە و ئاگادارکەرەو، لەگەڵ ساتەکانی ژیاونت ئاویزان دەبیت. ئەم کتیبە پردی بەیەکەو بەستانی رۆژگاری پرشنگذاری دۆینی و ئیستامانە، فیرمان دەکات پەند لە بەسەرھاتی پیشینە باشەکانی وەرگیرین و ئیش بە ئامۆزگاری ئەوان بکەین.

دەزگای حاجی

لەق یەکەم: چوارسانی شیخ مەحمود - بەرانبەر مژگەوتی مەحمود عەلەف
لەق دووهم: ھەولیر - بەرانبەر دەزگای قەلا - بازاری رۆشنیری

لەخ: ۰۰۰۰

Facebook M.Klebxana

۰۷۰۶۶۷۱۳۶ - ۰۷۸۶۷۱۳۶

بەرگ: ئیبراھیم سەلح